

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
ВƏ
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик məzənlər məntəqəsi)

I-IV БУРА ХЫЛЫШ

АЗƏРБАЈЧАН
МƏKTƏБИ
журналına əlavə

1961

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгалəлəр мəчмуəsi)

Биринчи (29-чу) бурахылыш

«Азəрбајчан мəктəби»

журналына əлавə

Бакы—1961

Библиотека
РНИИ №

МҮНДЭРИЧАТ

	Сәһ.
И. Оручәли—О, халгын гәлбиндә јашајыр	3
М. Адилов—Фе'ли бағлама вә веркүл	15
Ј. Кәримов—Ибтидаи синифләрдә шакирдләрин нитгиндәки фонетик шивә хусусијјәтләринин арадан галдырылмасы јоляры	21
Һ. Балыјев—Морфолокијанын тәдрисиндә үслуб мәсәләләри	34
Н. Исмајылзадә—III синифдә ана дилиндән шакирдләрин мүстәгил ишинин тәшкили тәчрүбәсиндән	43
Ф. Әбдүррәһимов—Дүзкүн, көзәл вә савадлы јазы билијин тәмәлидир	58
А. М. Гурбанов—Сәмәд Вурғун әдәби-бәдни әсәрләрин дили һаггында	66
А. С. Ахундов—Дил-әдәбијјат үзрә апарылмыш јазылы гәбул имтаһанлары һаггында бә'зи гејдләр	83
Ә. Рәчәбов—I—III синифләрдә оху вә јазы дәрсләринин һәјәтлә әлағәләндирилмәси һаггында	88
Б. Мурадов—«Ана вә почталјон» әсәриндәки образларын тәһлили методикасына даир	99
Ә. Сүлејманов—Кәндли кәнчләр мәктәбләринин V—VII синифләриндә Азәрбајчан дили програмынын тәртиби, планлашдырылмасы вә кечирилмәсинин спесифик хусусијјәтләри һаггында	111
Ш. Сәфәрова—VI синифдә «Гарача гыз» һекајәсинин тәдриси тәчрүбәсиндән	123
К. Кәримов—С. Вурғунун «Чејран» ше'рини кечиркән шакирдләрә көзәллик вә вәтәнпәрвәрлик тәрбијәсини нечә ашылајырам	131
М. Д. Сејидов—Әдәбијјатдан шакирдләрин синифдәнхарич мүстәгил ишләринин тәшкили тәчрүбәсиндән	136
Шакирдләрин Азәрбајчан дили вә әдәбијјатдан биликләринин гијмәтләндирилмәси һаггында	142

О, ХАЛГЫН ГЭЛБИНДЭ ЖАШАЖЫР

(Т. Г. Шевченконун өлүмүнүн 100 иллији мүнәсибәти илә)

Бу ил март ајынын 10-да бөјүк Украјна шаири Тарас Григорјевич Шевченконун вәфатынын 100 иллији тамам олмушдур.

Т. Г. Шевченко бөјүк Украјна халгынын габагчыл арзу вә истәкләрини тәрәннүм етмиш, халгын тәһкимчилик зүлмүндән хилас олмасы үчүн бүтүн гүввәсини сәрф етмишдир.

Өз доғма халгыны атәшин бир мәһәббәтлә севән Т. Шевченконун јарадычылығы вә исте'дады халгла, онун милли ән'әнәләри вә гәһрәманлығы илә үзви сурәтдә бағлы олмушдур. Ону анчаг Украјна халгы дејил, бүтүн совет халглары, бүтүн зәһмәткеш халглар севирләр. Т. Г. Шевченконун јарадычылығы милли әдәби ифадә, колорит хүсусијјәтләри дашымагла бәрабәр, маһијјәтчә гуманист бир хүсусијјәтә маликдир

Н. С. Хрушшов јолдаш 1939-чу илдә шаирин анадан олмасы күнүнүн 125 иллији мүнәсибәти илә Кијевдә ачылачаг онун абидәси гаршысында демишдир: «Тарас Григорјевич Шевченко бөјүк Вәтәнимизин бүтүн халгларына она көрә јахын вә әзиздир ки, о, өз әсәрләриндә јалныз Украјна јохсулларынын дүшүнчәләрини дејил, бүтүн милләтләрин зәһмәткешләринин дүшүнчәләрини дә ифадә етмишдир»¹.

Шевченко поезијасынын тәрәггипәрвәр бәшәријјәт тәрәфиндән әзизләән конкрет мәзмуну нәдән ибарәтдир? Бу,— һәр шејдән әввәл,— дахили вә харичи зүлмкарлар әлејһинә милли азадлыг вә ингилаби-демократија уғрунда апарылан мүбаризә мәзмунундан ибарәтдир. Шевченко, һәјәты боју чаризм мүстәмләкә сијасәтинин ағыр шәраитиндә јашамыш; Украјна мүлкәдарларынын, истисмарчыларынын гәддарлығыны шәхсән өз үзәриндә һисс етмиш үсјанкар бир шаирдир. О, 1814-чү ил март ајынын 9-да Кијев губернијасынын Звенигород гәзасындакы Моринса кәндиндә доғулмушдур. Валидејнләри, еләчә дә аиләнин бүтүн үзвләри мүлкәдар Енкелгардтын тәһкимчиләри идиләр. Тарас үч јашына чатанда он-

¹ Бах: «Коммунист» гәзети, 8 март 1939.

ларын аялган жөнө һәмми мүлкәдәра мөхсүс олан башга бир кәндә — Кирилловка кәндәне көчмүшдүр. Бурада Тарас доггуз јашында икән аңасыны, даһа ики на сонра исе атасыны абдан итирмишдир.

Тарас азаб вә јөхсуллауг үзүндән баш көтүрүб Кирилловка кәндидән гачмыш, килсә хидмәтчиләринә тулауг етмиш, охујуб јазмаг өјрәтмәк үчүн һәр чүр ағыр вәзијјәтә дөмүшсә дә ахырда биләваситә мүлкәдәр аңасы Еңкелгараттын әманетә чајзагларына көчмишдир. Еңкелгарат ону уази мүддәт малкәһәсиндә гапычы вәзифәсини дашыјан бир тул кими сахламышдир. Беләликлә, Тарас, илк кәңчәлијини чох кәдәрән көчирмишдир. О, дәрдини бәзән шәкил чәкмәк мәшгулијјәти илә дагытмага чалышмышдир. Бу һәввә ән кичик јашларындан онда күчлү өлмүшдүр, һәтта кәндәләриндән гачдыгы заман бир ара о, рәиксәз устанын јашында ишләмишдир. Анчаг, уста ону башга тәшвирыгларла мейкәм јөрмуш, һеч бир шеј өјрәтмәмишдир. Еңкелгарат да Тарасын рәссамлыг мејлини өлдүрмәк үчүн һәр чүр вәситәјә әл атмышдир, амма гырылмаз ирадә илә рәстләшдыгыны көрүб инадындан әл чәкмиш, ону малкәһәсини рәссамына чевирмәјн гәт етмишдир. 1831-чи илдә мүлкәдәр Еңкелгарат өз јахын адамлары вә тәһкимчи хидмәтчиләри илә Петербурга кәлдәкдән бир аз сонра 18 јашлы Тарасы Ширјәјев адлы варлы, хәсис бир сәнәткарын нәғгәшлиг е'мәлатханасына мүтавилә үзрә шәкирдлијә өсрмишдир. һәмми е'мәлатхана Петербурга мәшһур олуб хүсуси евләрини, еләчә дә театрларын дивәрларыны, таванларыны бәзәмәк үчүн бол-бол сифарыш алмышдир. Түнд вә кобуд хәсијјәтлән е'мәлатхана сәһибни шәкирдләрини сәһәрдән ахшама гәдәр ишләдәрәк көз ачмага белә гәјмазмыш. Тарас јәлһиз кечәләр, јухусу һесабына сеадији пешә илә мәшгул олмага имкан тапмышдир. Белә кечәләрдән бириндә баш верән бир тәсадүф исе онун кәңч һәјатына үнудулмаз шадлыг көтирмишдир. Дөрд илә јахын Ширјәјевни тәшвирыгларыны јеринә јетирән Тарас Шевченко, Петербургун бәјаз кечәләриндә ейдә ишләмәјиб тез-тез Јәј бағына кәдәр, бурадаки антик һейкәлләрини шәклини чәкәрмиш. Јәј бағында о, јөнә бәјаз кечәнин гәјнуңда гәрибә көркәм алмыш бир һейкәли рәсс едәркән өз һәмјерәһәси—портретчи рәссам Иван Максимович Сошенко илә таныш өлмүшдүр. Сошенко онун һәгиги вә һәр-тәрәfli һетә'дадынын характерини дәрһәл мүјјәнләшдирә билмиш. Тарасы аз заманда бәјүк сәнәткар, Бодаје Академијасынын профәһхору Брјулловла; Русијанын көркәмли классик шаһри Жуковски илә, Украјна јазычысы Гребјонко илә

көрүшдүрмүшдүр. Булар кәңч Тарасын һалына јанмыш, ону Бодаје Академијасында тәһсилә дүзәлтмәк истәмишләр. Амма Тарасын тәһкимчилији бүтүн гапылары онун үзүнә бағламышдир. Чарәси галарга мәшһур гочман рәссам Венесијанову Еңкелградтын јанына көндәрмишләр ки, Тарасы тәһкимчиликдән азад етени. Мүлкәдәр исе Венесијанову кобуд-часына тәшвирыгларга бир саат гапы далында сахлатдырдыгдан сонра деммишдир: «Бунун филантропијага нә дәһән вар? Пул верми, ајры һеч бир шеј истәмирәм!»¹.

Тарасы тәһкимликдән чыхармаг үчүн Еңкелгарат о вахтын пулу илә ики миң беш јүз манат тәләб етмишдир. Тарасын хәјирхәһ дәстлары әмәлә кәлмиш бу чәттин вәзијјәтдән дә чыкыш јолу тапмышлар. Брјуллов шаһри Жуковскинин портретини чәкмиш нә бу портрет дотереја сатышына гәјүлмүшдүр. 1838-чи илдин 22 апрелиндә Тарас мүлкәдәр Еңкелградтын тәһкимчилик бојундуруғундан гуртармышдир. О, бундан чох севмишш, Бодаје Академијасына кирмиш, Брјулловдан дәрә алмиш, ән мүхтәлиф сәһәләрә мөхсүс: поезија вә тарихә, физика вә тиббә, иңчәсәнәт вә фәлсәфәјә даир биликләри мәһим-сәмәјә чан атмышдир.

Билији артыгча, идракы дәринләшдикчә Шевченко даһа дәриндән аңламага башламышдир ки, әкәр о, бир мүлкәдәрүн зүлмүдән гуртармышса, бүтүн Русијаны даһа саты әүлмәтә чевирән, бүтүн мүлкәдәр вә сәһибкарларын мәнәфејини тәмсил едән чар I Николајын, үмүмијјәтлә чаризм идарә үсүлунун мөнкәһәсиндә сыхылыб галмагдадыр. Шевченко дөфәләрлә дөгма Украјнанын, Русијанын шәһәр вә кәндләрини кәзмиш, халг күзәрәһәһини һәр јердә ағыр өлдүғуну, бир-биринә бәһзәдијини көрмүшдүр. Бүна көрә дә онун рәсм вә ше'рләринин, һисән сурәтләринин әһвал-руһијјәһи өз дөврүнүн әһил халг мә'нәвијјәти илә там бир вәһдәт тәшкил етмишдир.

Шевченко ше'р јазмага 1837-чи илдән башламышдир. 1840-чы илдә исе онун «Кобзар» адлы илк һәзик, амма дәрин мә'налы ше'рләр китабчасы чагдан чыхмышдир. Рәсмләри илә һәзәри чәлб едән Шевченко, ше'рләри илә даһа кениш танышмыш, охучулар арасында гызғын мүбәһисә вә мүзакирәләр доғурмушдур. Мүтәрәгги мәтбуат органлары шаһрини китабчасыны рәғбәтлә гаршыламышлар. «Отечественные записки» журналы ше'рләри әдәбијјәтдә јени бир һәдисә кими гәјмәтләндирмишдир. «Литературнаја газета»да јазылмышдир ки,

¹ Т. Шевченко, Избранное. Детиздат, Москва-Л, стр. 6, 1932.

Шевченконун поезијасында «оз-алой, дәрнн һиссләр чохдур, ше'рләрнн һамасында вәтәнә һәрарәтлн мәнәббәт нәфәсн дү- жулмасладур. Онун ләһнәләрн һәјәт һәснәтнә ујғундур вә парлаг чанлн рәнкләрлә јарадылмышлар»¹. Мүртәчә тәһсил- чиләр исе Шевченкону «кәндлн дншндә» јазмагда иттиһамә етмиш, исләмншләр. Шаир, мүртәчеләрнн фикрләринә эһә- мијјәт бермәјиб фәхрлә демншдир ки: «Мәнн гој кәндлн шаир- рн алаидырсылар, мәнә шаир ола биләјдм, мәнә башга бир шеј ләзим дејилдир»². Онун һәмшн ше'р китабчасн нә сонра јаздығы ајры-ајры әсәрләр Руснја халкларн ичәрсн- нә, хуҗуснә Украјнада элдән-әсә кәзмнш, адамларн һәгг- әдаләт уғрунда мүбаризәјә чагырмышдыр. Мүасирләриндән бириншн е'тирафына кәрә «Шевченконун әсәрләри Украјна- да о дәрәдәдә чох јайылмыш, әгилләри елә бир күчләү тәләтү- мә кәтирмишдир ки, Малоросенјада бу һәјәчән һәлә ишн дә сәкитәшмәк билмир»³.

Һәснәтән, ингиләби-демократик мөвгәјә тәдричн бир ар- дачыллығла кәлән Шевченко синфи фәргләри, мүбаризәни ајдын көрүр вә буидән дөврүнә, дүшкәкөрүшүнә ујғун нәти- чәләр чыхарырды. О, «Духу» (1844) сәләвһәлн сатирик ше'- ринә иҗтимаг дүшәснә кәкснн нифрәтлә јазырды:

Бир бах, бу тәрк етдијим чәһнәтдә көр нәләр вар:
Кијәз балаларына ајаггабы тикмәјә
Јохсулун чиндырыны, дәрнсинн сојурлар.
Верки үчүн гарыны дара чәкиб бир јанда,
Дәмир бухов вурурлар бир јанда да оғлуна;
Тәкчә бирчә оғлуны, бу уғурсуз чаһанда —
Јекәнә үмидинн апарырлар гошунә!⁴

Шаир, бу вә дикәр ше'рләриндә декабристләри, халғын хошбахтлнји үчүн чанындән кечән фәдәкар инсанлары мәнәб- бәтлә тәрәшнүм едир; чара, ә'јанләра вә јалтаг чинишнкләрә исе лә'нәтләр јагдырыр. О, Украјна халғынын, үмүмән һәр һансы бир зәһмәткеш халғын мәнәфәјинн сәтән алчағлары да һәмншә гәзәблә хатырламышдыр. Шаир, әсәрләриндә булар- ла да кифәјәтләнмәмиш, бүтүн мәнһум инсанлары ајага галх- мага; зүлмү, иҗтимагын ингиләби мүбаризә јолу илә мәнв етмәјә чагырмышдыр. Биләваситә халға мүрачнәтлә јазыл- мыш «Вәснјјәт» (1845) ше'риндә охујурут:

¹ Т. Шевченко, Избранное, Детиздат, Москва-Л, стр. 9, 1952.

² Јенә орада, сәһ. 9.

³ Јенә орада, сәһ. 12.

⁴ Т. Г. Шевченко, Сөһләмиш әсәрләри, Азәрнәшр, Бақы, сәһ. 179, 1951.

Мәнн басдырынызә үсјән еднннз,
Гырыб Јох еднннз о гандаллары.
Дүшмәннн ганыны ахытмағла снз
Ләлд оларсыныз, билнннз бары!¹

Башга бир әсәрдә Украјнанын бу гәһрәман оғлунын азад- лыға чагырышлары бојук рус ингиләбчи-демократлары Бе- лншкнннн, Чернышевскнннн, Кертсеинн силәһли үсјән фи- крләри илә үзүн сурәтдә сәләшнр:

Азәдлығ јатмышдыр, сән јүз чәк һарај,
Она ләјлә чалыр инди Николај.
Ојатмағ иҗтәсәк һүрријјәти биз,
Кәрәк гүввәт алсын биләкләримнз
Гүдрәтлн әлләрнн әлбирлијиндән,
Бир кәсәрлн салта гајырыб һәмән
Ендирәк күчүмүз нә гәдәр ки, вар!...
Азәдлығ о заман јатмаз—ојанар!
Бир чннәјәт олар туфан етмәсәк,
Азәдлығ ајылмаз гнјамәтәдәк!²

Сәбирснзәнкә тәһкимчнлик һүгугунун, милли вә синфи әсарәтин, зүлмүн арадан галдырылмасыны иҗтәјән шаир сөз- дән ишә кечмәјин; азадлығ уғрунда тәкчә һарај чәкмәјиб дө- јүн мејданына атылмағ вахтынын чәтдәғыны билдирнр. Шев- ченко өзү дә сөзү илә әмәли бир-бириндән ајрылмајән шәхснј- јәтләрдән олмушдур. О, нәинки әсәрләри илә ингиләби-идео- логи тәблиғат апармыш, һәм дә биләваситә ингиләби тәшви- гат ишн көрмүш, кнзлн вә ачығ вәтәнпәрвәрлик чәмијјәтләри- ннн үзвү кнмә фәәл чалышмышдыр. Бу ингиләби фәәлијјәти үстүндә о, дәфәләрлә истннтаг едилмиш, фәбсә салынмыш, лә- һәјәт, 1847-чи илдә Оренбург баталјонунда сәлдатлыға кечн- рилмәкә сүрхүнә кәндәрилмишдир. Чар I Николај шаир сәро- снндәки гәрар үзәриндә өз хәтти илә бу сөзләри јазмышдыр: «Ән сәрт бир нәзәрәт алтында сахлансын, ше'р јазмағ вә шә- кнл чәкмәк гадаған едилсин». Шаир он ил сүрхүндә дәһшәт- ли әзаблар ичәрснндә јашамыш вә сонра әфви-үмүмијә дү- шәрәк керн гајытмышса да, һеч заман сусмамыш, мөгсәдин- дән дөнмәмишдир. О, тәкрар-тәкрар демншдир:

Инсан гатылләри—чарлара өлүм!
Онларын башыны кәсснн чәләдлар!

¹ Т. Г. Шевченко, Сөһләмиш әсәрләри, Азәрнәшр, Бақы, сәһ. 43, 1951.

² Јенә орада, сәһ. 92.

Онларла давранмаг белә чәтиндир,

Онларын зүлмдән каманлары вар.¹

Шевченко Украјнада јашаса да, јашамаса да, һәбәда олса да, олмаса да вәтәндән һәсрәтлә, чан јангысы илә сөһбәт ачмышдыр. О, кәнч һәјатында чох чәтинликләрә дөзәчәјини, чох шејә фәрқсиз јанаша биләчәјини, амма әзиз вәтәнини таләјинә әсла лагәјд баха билмәјәчәјини мисилсиз бир мәрдликлә бәјан едир:

Лакин Украјнамы залымләр бир күн

Јухуја версәләр, етсәләр өлкүн.

Ону таласалар, ону сојсалар,

Одлара јахараг етсәләр билар,

Онда ган агларам, онда күлмәрәм!

Мән буна мән буна дөзә билмәрәм!²

Бунун үчүн дә вәтәнини сон нәфәсинә гәдәр сәдагәтли бир өвлад кими атәшин мәнһәббәтлә севән Шевченконун ше'рләриндә, поемаларында халгын мүасир вә кечмиш һәјаты, мүбаризәси реалист вә романтик бојаларла гәләмә алынмышдыр. Украјнанын тәбии мәнзәрәләри, дүзәнләри, чајлары, гајалыглары, албалы бағлары; садә әмәкчи инсанларын характери, хош вә кәдәрли симасы, тәмкин вә дөјүш ирадәси шаирин һәссас нәзәрләриндән кәнарда галмамышдыр.

Шевченко Украјнанын вәтәнпәрвәр, милли халг шаири олмагла јанашы, һәм дә һәгиги мә'нада дәрин бейнәлмиләлчи бир сәнәткардыр. О, тәкчә Украјна вә рус зәһмәткешләринини ағыр вәзијәтинә ачымамышдыр, ејни заманда чаризмин һәбсханаја дөндәрдији Русија империјасында боғулан дикәр зәһмәткеш халгларын да дәрдини чәкмиш, онларын азадлыг мүбаризәсини алгышламышдыр. «Гафгаз» ше'ри бу чәһәтдән онун әсәрләри ичәрисиндә диггәти хүсуси чәлб едир. Шаир, Гафгаза экзотика ахтаран сәјјаһ нөгтеји-нөзәриндән бахмамыш, онун тәбии көзәлликләринә, зәнкиликләринә һәрисанә әлүдәчилик кәстәрмәјиб тамамилә жүксәк инсанпәрвәр һиссә вә арзуларла јанашмышдыр. Бу ше'рдә Гафгаз дағларынын синәсиндә зәнчирләнмиш мәнһум Праметеј илә онун үрәјини, дөшүнү дидән, ганичичи гартал сурәти о заманкы тарихи-ичтимаи һадисәләри әкс етдирән реал рәмзләрдир. Гартал—чаризмин, Прометеј—азадлыг уғрунда чарпышан гәһрәмакларын тимсалыдыр. Шаирин мәнһарәти бундадыр ки, о, Гафгазда инкишаф едән азадлыг һәрәкәти илә рус вә дикәр гардаш халгларын азадлыг һәрәкәтины сых әлағәдә алыб тәрәннүм

¹ Т. Г. Шевченко, Сечилмиш әсәрләри, Азәрнәшр, Баки, сәһ. 218, 1951.

² Јенә орада, сәһ. 92.

едә билмишдир. О, Гафгазын, Гафгаз икидләринини өз гүрүр вә шәрәфләрини тәјагәтлә горумаларындан руһланараг јазмышдыр:

Сизә дә ешиг олсун, еј мави дағлар!
Башы гарлы дағлар, сәмави дағлар!
Танры тәрәфиндән унутулмајан
Чәнжавәрләр, сизә шәрәфләр һәр ан!
Тәслим олмајын һеч өләнә кими,
Дөјүшүн, сиз галиб кәләнә кими!¹

Сонра шаир, гочаман уча дағларын зирвәсиндән Русија да үмуми бир нәзәр салмыш, һалы даһа да пәришанлашмышдыр:

Бизим халгымызын чохдур торпагы!
Һәлә Сибирин јох учу, бучагы!
Ким дөјәр ки, бурда нә гәдәр чан вар!
Сајмагла гуртармаз душтагханалар!
Молдаванлардан та финләрә кими
Сусурлар диндирсән орда һәр кими!²

«Гафгаз» ше'ри јалныз Украјна поезијасында дејил; үмумдунја поезијасында һәр чүр зүлмә, әсарәтә, гәсбкарлыға гаршы јазылмыш ән күчлү, сәнәткаранә әсәрләрдән биридир.

Бөјүк шаирин әсәрләрини аичаг ичтимаи-сијаси мәнһумлуғ әлејтинә чеврилмиш бир силаһ һесаб етмәк сөһвдир. Булар һәм дә дини мәнһумлуғ, дини әсарәт әлејтинә галхмыш үсјанчынын әдәби-фәлсәфи бәјаннамәләридир. Шевченко ичтимаи һәјаты әтрафлы вә дәрин мүшәһидә нәтичәсиндә ахырда о гәрәра кәлмишдир ки, зәһмәткеш халға мүнәсибәтдә чаризм вә онун дајағы олан јерли һөкмдарларын сијасәти илә руһаниләрини дини тә'лими арасында маһијјәтчә бир фәрг јохдур. Дин, артыг ичтисади вә сијаси чәһәтдән көләлијә салынмыш инсанлары әхлағ вә мә'нәвијјатча сүстләшдирмиш, буховламышдыр. һәјата, әдәбијјата паты бир дигги кими гәдәм гојан, арада хејли кәскин тәрәддүд кечирән шаир бүтүн билдикләри вә өјрәндикләриндән белә бир гәнаәт һасил етмишдир ки, дин даһа јарамаз, зәрәрли бир шејдир; буну да тезликлә арадан галдырмаг лазымдыр. Шевченко бу атеист, материалист бахышларыны әсәрләриндә истәр әјры-әјры инсан сурәтләринини дилә илә, истәрсә дә өз мүстәгил мүһажимә-

¹ Т. Г. Шевченко, Сечилмиш әсәрләри, Азәрнәшр, Баки, сәһ. 37, 1951.

² Јенә орада, сәһ. 38.

лэри, дүшүнчэлэри шәклиндә ифадә етмишдир. Мәсәлән, о, мадди варлығын, аләмин һеч бир кәнар, фәвгәлтәбиһи гүввә тәрәфиндән јарадылмаамасы, бунун эзәли вә әбәди олмасы һагда ше'рлериндән бириндә дејир:

Јохдур бу аләмин бир башланғычы,
Јохдур бу аләмин нә дә бир сону!
Һеч кәс она бир шеј артыра билмәз,
Нә дә ки, дағыда билмәз һеч ону!¹

Ичтимаи зүлм илә дини әсарәтин бир-бири илә нечә мөһкәм сазишә кирдијини шаир башга ше'риндә белә ифадә етмишдир:

Дүнјада һеч кимә һәсәд апарма!
Кәздијин торпаға јахшы бах бир ан:
Онда нә чәннәт вар, нә дә сәадәт,
Бунлар көјлөрдә дә тапылмаз, инан!²

Шевченко, демәк олар ки, бүтүн әсәрләриндә диндән һеч кәсин јардым көрмәдијини, көјләрин јердәки ишкәнчәләрә сојугтанлығыла бахдығыны сөјләјиб өз атеист фикирләрини бөјүк вәтәнпәрвәрлик әмәлләри илә биркә мејдана чыхармышдыр. О, «Вәсијјәт» ше'риндә јазыр:

Мәним Украјнамдан јујуб апарса
Днепр јад ганыны мави дәнизә,
Онда мән сөзүмү дејәрәм гыса,
Унудуб тарланы, дағы... нә исә,
Сон вериб фәғана, сон вериб аһа,
Дуа ејләјәрәм онда аллаһа.
Чичәк ачмајынча бах, бу арзулар,
Едәрәм јенә дә аллаһы инкар!³

Шаирин сағлығында бу арзулары чичәк ачмады! О, сонсуз бир кәдәрлә вәтәнинин, халғынын тәлејинә ағлајыб 1861-чи ил мартын 10-да вәфат етди вә вәсијјәтинә ујғун олараг ону хејли сонра доғма јурдунда, «Днеприн шән саһилиндә» басдырдылар. Лакин, онун кәдәри нәһајәтсиз олса да бәдбинликдән, үмидсизликдән узаг иди; бу—үмүмхалг, үмүмбәшәри бир кәдәр иди. Шевченко әзиз Украјна халғынын, рус халғынын, Гафгаз халғларынын азад кәләчәкләринә гәти, сарсылмаз бир инам бәсләјирди. О, «Гафгаз» ше'риндә јазырды:

¹ Т. Г. Шевченко, Сечилмиш әсәрләри, Азәрнәшр, Бақы, сәһ. 179, 1951.

² Јенә орада, сәһ. 44.

³ Јенә орада, сәһ. 43.

Еј азадлығы! Бу күн әминик шәксиз
Күчүнә, руһуна, күнәшинә биз.
Доғачаг һагигәт! Доғачаг күнәш,
Азадлығы адланан о сөнмәз атәш!
Бир сәнә едәчәк пәрәстиш, инан,
Һәмишә һәр дилдә данышан инсан!¹

Јарадычылығынын мәһз бу өләмәз, көзәл кејфијјәтләринә көрә Украјнанын бөјүк кобзары «Һәмишә һәр дилдә данышан»—әсил инсанлар тәрәфиндән һәгиги бир үрәк досту кими гаршыланмагдадыр. Сосиалист ингилабынын гәләбәсиндән сонра онун әсәрләри Азәрбајчан халғынын да мә'нәви сәрвәтләри сырасына дахил олмушдур. Онун башлыча ше'рләри, поемалары Азәрбајчан дилинә тәрчүмә едилмиш; мүхтәлиф нәшријјатларымыз тәрәфиндән чилд-чилд китаблары бурахылмыш, һәјатына данр ше'рләр, поемалар јазылмышдыр.

Азәрбајчан совет шаирләри ичәрисиндә елә көркәмли бир сима јохдур ки, о, Украјнанын сәдагәтли оғлунун әсәрләрини өз ана дилинә тәрчүмә етмәсин. Бунларын ичәрисиндә С. Вурғун, С. Рүстәм, Р. Рза, М. Раһим, О. Сарывәлли, А. Фаруг, М. Рзагулузадә, М. Сејидзадә, Р. Никар, М. Дилбази, Ә. Чәмил хүсусилә фәалијјәт көстәрмишләр.

Принсипиаллығы, сијаси-дини әсарәтә, әталәтә гаршы барышмазлығы Шевченкону Азәрбајчан бәдди сөз сәнәткарларына даһа артыг севдирмиш, онун бу руһдакы әксәр әсәрләрини тәрчүмәјә руһландырмышдыр. Әлбәттә, шаирләримиз тәрчүмәдә бә'зи тәһрифләрә, јанлышлығларә јол вермишләр. Лакин бу һаллар јалныз тәрчүмәчиләрин сәвијјәси, сәнәткарлығы вә јарадычылығы хүсусијјәтләриндән ирәли кәлмишдир. Әслиндә онлар һәмин тәрчүмә ишинә мәс'улијјәт вә бөјүк гајғы илә јанашмышлар. Нәтичәдә исә тәрчүмәләр әсасән гәнаәтләндиричи бир кејфијјәтдә мејдана чыхмышдыр.

Севимли сәнәткарын әсәрләринин Азәрбајчанда нәшри хүсусилә 1939-чу илдә, шаирин анадан олмасынын 125 иллик јубилеји мүнәсибәти илә кениш вүс'әт алмышдыр. Азәрбајчанын бүтүн дәври мәтбуаты: гәзәтләр, мәчмуәләр шаирин әсәрләрини дәрч етмишләр. Азәрнәшр, Азәрбајчан Ушаг вә Кәнчләр Әдәбијјаты Нәшријјаты шаирин сечилмиш әсәрләри топланмыш китабларыны бурахмышлар. 1951-чи илдә Шевченконун өлүмүнүн 90 иллији мүнәсибәти илә Азәрнәшр «Се-

¹ Т. Г. Шевченко, Сечилмиш әсәрләри, Азәрнәшр, Бақы, сәһ. 37, 1951.

чилмиш эсэрлэр»и даһа кеңишләндирилмиш вә тәкмилләшдирилмиш бир шәкилдә охучулара чатдырмышдыр.

Азербайжан шаирләри тәрчүмә олуначаг эсэрләрин жанр мұхтәлифлијинә, һәмни эсэрләрин Украјна һәјәтнә һәртә-рәфли әкс етдирә биләмәк бир тәрзәдә сечилмәсинә диггәт јетирмишләр. Одур ки, биз Шевченкодан тәрчүмә олуномуш эсэрләр ичәрисиндә мұәллифин һәм нитим вә сијаси лирикасы илә, һәм чинди епик эсэрләри вә кәскин сатирик ше'рләри илә, һәм дә халгын мұасир һәјәти вә кечмиш гәһрәмәнлиг тарихиндән алынмиш сәһнәләрлә растлашырыг. Шаир, сонра исә тәрчүмәни С. Рүстәм Украјна ахшамлары үчүн характер сајылан бу мәнзәрәни нечә көзәл јаратмышдыр:

Дахманын јанында вишнә багчасы,
Охујур сәс-сәсә вериб чүчүләр.
Сармыш һәртәрәфи баһар һавасы,
Котанла земидән дөнүр чүтчүләр.
Кәлир чаван гызлар маһны дејәрәк...
Аналар көзләјир, сојујур јемәк...¹

Көркәмли сөз сәнәткарларымыз мұтәфәккир јазычынын дәрин фәлсәфи, материалист фикирләрини дә мәнзүм шәкилдә, азербайжанча мәһарәтлә ифадә едә билмишләр. Мәсәләни, «Јуху» ше'риндә мадди аләмин, кайнатын неч бир кәнар гүв вә тәрәфиндән јарадылмадығы барәсиндәки фикрин јыгчам вә лакониклији, еләчә дә инсан психолокијасыны инчәликләринә гәдәр әһәтә едән «Дүшүнчәләр», «Мән гүрбәтдә бөјүмүшәм» вә и. а. ше'рләрин тәрчүмәси һәмни иднамызын сүбутларыдыр.

Шевченко әдәби ирсинин сәчијәси, Азербайжан дилинә тәрчүмәси, нәшри вә диқәр мәсәләләрлә әлағәдар олараг кеңиш вә диггәтәләјиг ишләр көрүлмүшдүр ки, буилардан бәһс ачмаг—әслиндә Совет Азербайжанында инкишаф едән ичти-ман фикрин мұһүм бир сәһәсини ишыгландырмаг демәкдир. Биз, буну хүсуси, чох вачиб елми-тәдгигәт әсәринин мөвзусу сајыб, бурада Азербайжан совет әдәбијатшүнасларымызын хидмәтләриндән дә бир нечә кәлмә гејд етмәк истәјирик.

Азербайжан совет әдәбијатшүнасларындан М. Ариф, Н. Мейди, М. Рәфили, Н. Әфәндијев, Ә. Ағажев, Ә. Мирәһмәдов, П. Хәлиловун Шевченко вә үмүмән гардаш халгларын гаршылыглы әдәби әлағәләри мәсәләсинә көстәрдикләри јарадычы мұнасибәти тәгдир етмәли, онларын эсэрләринин дүзкүн объектив гижәтини вермәлидир.

Т. Г. Шевченко, Сечилмиш эсэрләр, Азәрнәшр. Баки, сәһ. 63, 1951.

М. Ариф 1939-чу илдә Азербайжан Ушаг вә Кәнчләр Әдәбијаты Нәшријатынын бурахдығы шаирин «Сечилмиш эсэрләр»инә јаздығы мұгәддимдә Шевченконун јарадычылыгындакы бејнәлмиләлчилик мотивләринин арашдырылмасына даһа чох диггәт јетирмишдир.

Н. Мейди исә һәмни ил «Коммунист» гәзетиндә чап олунон мөгаләсиндә бөјүк кобзар Шевченконун поезијасында шифаһи халг әдәбијаты мотивләри илә дөврүн габагчыл идејаларынын нечә мөһкәм вәһдәт тәшкил етмәси мәсәләсини габарыг сурәтдә ишыгландырмага чалышмышдыр. О, дүзкүн олараг јазмышдыр ки, Шевченко «бир тәрәфдән халг داستانларынын, халг нағылларынын мараглы, драматик сүжет гурулушундан, тәһкијә тәрзиндәки мөлаһәтиндән өз эсэрләриндә бөјүк бир такт илә истифадә едир, о бирн тәрәфдән дә елохасынын әһвал-руһијәсини, заманынын габагчыл, прогрессив идејаларыны бүтүн сәмиинјәти илә верир. Бу сәбәба көрә дә Шевченко өлмәз бир сәнәткар олараг галыр.»¹ Бу фикрә авчаг һагг газандырмалыдыр.

М. Рәфилинин шаирин һәјәт вә јарадычылыгына даир нәшр етдирдији китабча да охучулар арасында өз елми-популар хидмәтини көрмүшдүр.

Азербайжан совет шаирләриндән З. Хәлил, Р. Рза, М. Раһим вә башгалары Шевченконун һәјәтина вә јарадычылыгына мөхсүс мұәјјән һәдисәләр, епизодлар әсасында ше'рләр, поемалар јазмышлар. З. Хәлилин «Тарас» поемасы Шевченконун авадан олмасынын 125 иллији мұнасибәти илә республикамызда кечирилән бәдни эсэрләр мұсабиғәсиндә јүкәк мұкафат алмышдыр. Мүәллиф, поемада Тарасын инсанпәрвәрлијинә, онун ингилаби фәалијәтинин ишыгландырылмасына кеңиш јер вермишдир.

М. Раһимин эсәриндә гәһрәмән шаирин азадхәли Гафгаза бәсләдији мұнасибәт даһа габарыг вә һәрарәтлә тәрәнинүм едилмишдир:

Сән һүчүм еләдин горхмадан чара,
Һаггы боғанлара нифрәт бәсләдин,
Азадлыг хошлајан гафгазлылара
Сәдагәт бәсләдин, һөрмәт бәсләдин...²

Шевченкоја һәср едилмиш эсэрләрин һәрәсинин өзүнә мөхсүс бир мәзмүн вә форма мәнәјјәти, хүсусијәти вардыр.

¹ Бах: «Коммунист» (азәрбайжанча) гәзети, 8 март 1939.

² «Әдәбијат гәзети», 10 март 1939.

Бу чәһәтдән М. Дилбазинин ше'ри дә фәргләнмәкдәдир. Бу-
рада гәһрәманын вәтәнләрвәрлик һиссләри, гәриб өлкәләрдә-
ки руһи-һалы даһа гүввәтли гәләмә алынмыш вә әсәрә лирик
бир һәзинлик кәтирмишдир:

Үрәјиндә вәтән дәрди —
Гүрбәтләрә дүшән шаир.
Украина дејә-дејә
Чарларла дөјүшән шаир.¹

Р. Рза исә «Бөјүк ашыг» әсәриндә Совет Азәрбајҗанына
өз әсәрләри тимсалында јени кәлән, лакин һәдсиз севинч вә
сәминнјәтлә гәбул едилән Шевченкоја бизим үмүмхалг мә-
һәббәтимизи ифадә едир. О, јазыр:

Елимә кәлмисән, сәфа кәлмисән,
О бөјүк гәлбиндә вәфа кәлмисән.
Адын әсрләрә олачаг ишыг
Халгын әзиз оғлу, еј бөјүк ашыг!²

Мүәллиф, Шевченкоја «халгын әзиз оғлу, еј бөјүк ашыг!»
демәклә халгымызын она һәм дә өз доғма сәнәткары кими
бахдыгыны тәсдиг етмишдир.

Тарас Григорјевич Шевченконун өлүмүндән артыг јүз
ил кечир. Лакин о, јенә дә халгын гәлбиндә јашајыр. Онун
әсәрләри инди дә инсанлары даһа азад, шән вә хошбәхт һәјат
уғрунда мүбаризәјә сәсләјир.

Гој мүәллимләримиз Шевченконун гүдрәтли ше'рләри
илә кәнч нәслин үрәјиндәки бөјүк вәтән севкисини даһа да
аювландырсынлар.

Муса АДИЛОВ,
филологи елмаәр вәмизәди.

ФЕ'ЛИ БАҒЛАМА ВӘ ВЕРКҮЛ

Дурғу ишарәләри вә онларын ишләнмә јерләри һаггында
мүкәммәл тәдгигат әсәри һәлә јохдур. Орта мәктәб дәрслик-
ләриндә верилән кәстәришләр бә'зән һәртәрәфли олмур вә ја
дәрслијин истигамәти буна имкан вермир. Истәр мәтбуатда,
истәр сә дә тәдрис ишиндә бу вәзијјәт өз мәнфи, хошакәлмәз
тә'сирини кәстәрир. Бә'зән ејни әсәрин, һәтта ејни сәһифәнин
мүхтәлиф јерләриндәки охшар чүмләләрдә дурғу ишарәлә-
риндән мүхтәлиф шәкиллә истифадә олунур. Бә'зи мүәллиф-
ләр бу ишарәләри өз шәхси, субјектив зөвгүнә кәрә ишләдир.
Бу сөјләдикләримиз ән чох веркүл ишарәсинә, даһа доғрусу,
фе'ли бағлама вә веркүл мәсәләсинә андир.

Белә бир сәһв фикир јаранмышдыр ки, фе'ли бағлама илә
әсас фе'л арасына башга сөзләр дахил оларса фе'ли бағла-
мадан сонра веркүл ишарәси гојулмалыдыр. Лакин бу прин-
сипә ардычыл шәкилдә һеч бир јердә риәјәт олунмур. һәм дә
дүзкүн олараг риәјәт олунмур. Чүнки принципин өзү дүзкүн
дејилдир, сәһвдир. Нәтичәдә мүәллимләр бә'зән чыхылмаз
бир вәзијјәтдә галырлар. Башга китаблардан дејил, грамма-
тика китабындан, һәм дә Азәрбајҗан ССР Маариф Назирли-
јинин 1957-чи илдә е'лан етдији мусабиғәдә мүкафата ләјиг
көрүлмүш «Азәрбајҗан дилинин грамматикасы» (мүәллифи
С. Чәфәровдур) китабындан алдығымыз вә бир-биринин ар-
дынча кәлән ики мисалы ејни илә веририк:

1. Гапыдан чыхынча, Кәримә раст кәлдим.
2. Сәһи көрүнчә Камал јадыма дүшдү. (сәһ. 125).

Көрүндүјү кими, ејни типли чүмләләрин бириндә веркүл
вар, икинчисиндә јохдур.

Һәмин китабда 370-чи тапшырыгдакы мисалларын бир
гисминдә ... ыб шәкилчли сөзләрдән сонра веркүл гојул-
мушдур:

«1. Манија бычагы гапыб, вар күчү илә фашист забити-
нин снәсинә сохду.

2. Шофер кепкасыны башындан чыхарыб, столун үстүнә
гојду».

¹ «Револјусија вә култура», 1939, № 3
² «Коммунист» (азәрбајҗанча) гәзети, 9 март 1939.

Орадача бә'зи чүмлөлөрдө... ыб шәкилчили сөзлөрдөн сонра веркүл гојулмамышдыр.

1. Михаил Иванович Пыренко кедиб партизанлара гошулду.

2. Ушаглар атлары миниб кәндә чапдылар.

Һәмнин китабдакы 378-чи тапшырыгдан мисаллар кәтиририк:

1. Онлар бир-бириндән јапышараг, өзләрини күчлә ајаг үстә сахладылар.

2. О, күлүмсәјәрәк ирәли кәлиб тәләбәсинин башыны тумарлады.

Веркүлүн ишләнмәсинә көрә ејни гурулуша малик чүмлөлөрдә белә ујгунсузлулар башга дәрсликләрдә дә чохдур. Һәм дә тәкчә дәрсликләрдә дејил, елми вә бәдни әсәрләрдә, гәзет вә журналларда да бу кими нөгсанлар һәмишә өзүнү көстәрир. Мәсәлән, Азәрбајчан ССР Елмләр Академијасынын нәшријаты тәрәфиндән 1951-чи илдә бурахылан «Азәрбајчан дилинин грамматикасы» китабындакы фе'ли бағлама бәһсиндә бүтүн фе'ли бағлама шәкилчили сөзлөрдән сонра веркүл ишләнмиш, С. М. Киров адына АДУ-нун 1954-чү илдә нәшр етдији «Мүасир Азәрбајчан дили» китабындакы фе'ли бағлама бәһсиндә фе'ли бағлама шәкилчили сөзләрин чохундан сонра веркүл ишләнмәмишдир. Белә бир вәзијјәт хүсусилә тәдрис ишинә мүәјјән гәдәр әнкәл тәрәдир. Шакирдләр истәр орта мәктәбдә јази заманы, истәрсә дә али мәктәбләрә дахил олдугда имтаһан верәркән һәмишә тәрәддүд әдирләр. Ахы, дурғу ишарәлари дә дүзкүн вә јериндә ишләнмәдикдә шакирдин гијмәтинә мәнфи тә'сир едир. Бә'зән һәтта мүәллимләр дә мүәјјән конкрет һалда веркүлү ишләтмәјин лазым олуб-олмадығыны инамла изаһ едә билмир, өзүнә архајын ола билмир. Буна көрә дә бә'зән синифдә, аудиторијада мубаһисә башлајыр...

Бәс чыхыш јолу һарадандыр? Веркүлүн ишләнмә јериндә сабит гајдалар вермәк олмазмы?

Мәсәлә бурасындадыр ки, адәтән веркүл ишарәсини фе'ли бағлама илә әлагәдар едирләр. Лакин фе'ли бағламанын веркүл илә һеч бир әлагәси јохдур. Фе'ли бағлама морфоложи категоријадыр. Веркүл вә башга дурғу ишарәлари исә анчаг синтаксис илә, синтактик һадисәләр илә әлагәдардыр.

Фе'ли сифәтләр вә мәсдәрләр кими, фе'ли бағламалар да фе'л формаларындан биридир. Лакин марағлы бурасыдыр ки, кимсә веркүл ишарәсини фе'лин башга охшар формала-

ры олан мәсдәрләр вә фе'ли сифәтләр илә әлагәләндирмир. Чүмләдә мәсдәр вә фе'ли сифәтлөрдән сонра о заман веркүл ишләнәр ки, һәмип сөзләрин синтактик вәзифәси бу веркүлү тәләб етсин. Ејни фикри фе'ли бағлама һаггында да демәк олар.

Дурғу ишарәларинин конкрет гајдалары һәмишә ифадәнин синтактик гурулушундан асылыдыр. Сөзләр анчаг чүмләдә бир-бири илә рабитәјә кирир вә анчаг чүмләдә ајдын мә'на билдирир. Әлбәттә, дурғу ишарәларинин дүзкүн ишләдилмәсиндә ифадәнин мәзмуну да мүнүм әһәмијјәтә маликдир. Лакин бу мәзмунун өзү дә јенә синтактик гурулушла әлагәдардыр. Буну јадда сахлајан мүәллим һеч вахт чәтиплијә дүшмәз. Демәли, фе'ли бағламаны веркүлдән ајырмаг лазымдыр. Веркүлү өз јеринә гајтармаг, јә'ни анчаг синтаксис илә әлагәдар изаһ етмәк дүзкүн олар.

Ән чох мубаһисәли вә долашыг мәсәлә «ыб...» шәкилчили сөзлөрдән сонра веркүлүн ишләниб-ишләнилмәмәси мәсәләсидир. Орта мәктәбләр үчүн јазылмыш «Азәрбајчан дилинин грамматикасы»нда (мүәллифләри: М. А. Ширәлијев вә М. Нүсәјизадә) дејилир:

«Ашағыдакы һалларда... ыб фе'ли бағлама шәкилчисиндән сонра веркүл гојулур:

а) ыб фе'ли бағлама шәкилчиси илә ифадә олуна һәрәкәт мубтәдаја аид оларса, веркүл гојулур; мәс.: Мән тез машина миниб, кедән јолдашы јола салдым.

б) ыб шәкилчиси илә ишләнән фе'ли бағлама һәмчинс хәбәр оларса вә бунула әсас хәбәр олан фе'л арасында бир һечә сөз иштирак едәрсә, фе'ли бағламадан сонра веркүл гојулмайдыр. Мәс.:

«Белә һалларда тез вә гәти тәрпәнән Гүдрәт фаитанын сәбәбләрини дәрһал ајдынлашдырыб, гујунун ағына алтыдүјмәли бир гапаг вурмаларыны әмр етди». (Н. М.).

Бурадакы үслуби нөгсанлары демирик («ыб фе'ли бағлама шәкилчисиндән сонра веркүл», «шәкилчи илә ифадә олуна һәрәкәт»), орта мәктәб дәрслији үчүн ағыр олан изаһ вә мисалы да (бах «б» бәдиннә) демирик, диггәтлә бахдыгда, һәр ики бәндәдә изаһ вә мисалларың ејни шеј олдугуну инкар етмәк мүмкүн дејилдир. Доғрудан да «а» бәдиндәки мисалда «ыб» шәкилчиси илә ишләнән сөз һәмчинс хәбәр дејилми вә бунула әсас хәбәр арасында бир һечә сөз иштирак етмәмишдирми? Вә ја әкиннә, «б» бәдиндәки мисал «а» бәдиндәки тезисә там ујғун кәлмирми? Белә исә ејни типли мисал-

лары бир-бириндэн ажырмага вә һәр бири үчүн ажры бир иза-
нат вермәжә еһтијач јохдур.

Һәр ики мисалда дүзкүн олан чәһәт будур ки, «ыб» фе'ли баглама шәкилчили сөздән сонра веркүл гојулмушдур: һәр ики изаһда дүзкүн олмајан чәһәт будур ки, веркүл ишарәси фе'ли багламаја багланмышдыр.

Ики мисал көстәрәк:

1) Гырат јелдән ганад тахыб гуш кими учурду. («Кор-оғлу»).

2) Парлаг шәфәгләр ләнчәрәләрдән сүзүлүб, һәр тәрәфи гызыл рәнкә бојајырды. (Ј. Әзимзада).

Һәр ики чүмләдә «ыб» шәкилчили сөз мүбтәдаја андир вә һәр ики чүмләдә бу сөз илә әсас фе'л арасына бир нечә сөз дахил едилмишдир. Ејни заманда мисалларын бириндә веркүл гојулмамыш, икинчисиндә гојулмушдур.

Икинчи мисалдакы «сүзүлүб» сөзү әсас фе'лин (бојајырды) шәхс вә заманыны билдирир вә «сүзүлүрдү» формасыны әвәз едир. Һәмчинс хәбәрләрдә ејни шәкилчиләри тәкрарламага дилимизин үслубу јол вермәдијиндән бурадакы заман вә һекајә мәзмуну билдирән шәкилчиләр ихтисар олуномуш вә «үб» фе'ли баглама шәкилчиси әләвә едилмишдир.

Биринчи мисалда иә вәзијәт белә дејилдир. Бурадакы фе'ли баглама шәкилчили «тахыб» сөзүнү әсас хәбәр олан «учурду» илә узлашдырмаг олмур. (Гырат јелдән ганад тахырды, гуш кими учурду — демәк олмаз). Демәли, бу сөз һәмчинс хәбәр дејилдир, балкә һәрәкәтин тәрзини билдирән тәрзи-һәрәкәт зәрфлијидир. Елә буна көрә дә ондан сонра веркүл ишләдиләмәмишдир.

Мә'лумдур ки, «ыб...» шәкилчили сөzlәр чүмләдә тәрзи-һәрәкәт, сәбәб, заман зәрфлији вә һәмчинс хәбәр вәзифәсиндә ишләнилир. Бу сөzlәр анчаг һәмчинс хәбәр олдугда онлардан сонра веркүл гојулмалыдыр. Веркүл ишарәси «ыб...» шәкилчили сөzlәрдән сонра бунларын фе'ли баглама олдугуна көрә дејил, һәмчинс хәбәр олдугуна көрә гојулур. Бизә белә кәлир ки, мәсәләни белә садә шәкилдә изаһ етдикдә мүәллим өз мәгәсәдинә даһа чох мүвәффәг олар. Демәли, «ыб...» шәкилчили сөzlәрдән сонра веркүл гојулмасы һәмчинс хәбәрләрдә шәкилчиләрин ихтисары мәсәләси илә әләгәләндирилмәлидир. «ыб...» шәкилчили сөzlәр чүмләдә тәрзи-һәрәкәт, сәбәб зәрфлији вә с. функсијада ишләнилдикдә веркүл гојулмаз.

Һәмчинс хәбәри олан бу чүмләјә фикир верәк: Онлар атлардан едиләр, чыгыра чыхдылар вә шәһәрә тәрәф аддым-

ладылар (М. Ибраһимов). Дилимизин үслуби хусусијәти бу чүмләдәки хәбәрләри бир нечә шәкилдә ишләтмәјә имкан верир. (Онлар атдан ениб, чыгыра чыхдылар вә шәһәрә тәрәф аддымладылар; Онлар атдан едиләр, чыгыра чыхыб, шәһәрә тәрәф аддымладылар). Көрүндүјү кими, кәмијјәт, заман (Һабелә шәхс) шәкилчиләри ихтисар етилиб, бунларын әвәзинә «ыб» фе'ли баглама шәкилчиси ишләдилмәклә, һәмчинс хәбәр өз функцијасындан мәһрум олмур, јенә дә һәмчинс хәбәр олараг галыр. Одур ки, белә һалларда веркүлүн ишләнмәси зәруридир. Бурада икинчи бир синтактик әләмәти — суаллары да нәзәрә алмаг лазымдыр. Јухарыдакы «ыб...» шәкилчили сөzlәр зәрфлијин «нечә, иә чүр» суалларына чаваб ола билмир. (Чыгыра нечә чыхдылар, нечә аддымладылар вә с. суалларыны вермәк олмур). Суал һәмчинс хәбәрләрини («вә едиләр» вә ја «иә едиб») суалыдыр.

Башга бир мисал верәк:

Она көрә сән дә, мән дә, о бири јолдашларымыз да кәрәк кечә билмәјиб, күндүз билмәјиб чән јандыраг (Һ. Мәһди).

Бу чүмләдә «күндүз билмәјиб»дән сонра веркүл ишләтмәк олмаз. Чүнки бу ифадә «чән јандыраг» илә һәмчинс хәбәр тәшкил етмир, «кечә билмәјиб, күндүз билмәјиб» шәкилдә һәмишә, даима, дурмадан мәһаларыны верән заман зәрфлији вәзифәси дашыјыр. Әлбәттә, бураја гәдәр тәркибиндә «ыб» шәкилчили фе'ли баглама олан чүмләләрши ән садә һөвләриндән бәһс олунду. Ләкин чүмлә нә шәкилдә олур-олсун, бу дејиләнләр өз гүвәсини сахлајыр. Мәсәлән, белә бир чүмлә алаг:

Һәм о, һәм дә Васја фашистләр тәрәфиндән әзаб верилиб, боғаздан асылмыш адамлары дәфәләрлә көрмүшдүләр (И. Гасымов вә Һ. Сејидбәјли).

Сорушула биләр ки, бу чүмләдә «верилиб» сөзүндән сонра веркүл најә лазымдыр? Бу сөз ки, «көрмүшдүләр» хәбәри илә һәмчинс дејилдир. Бу, доғрудур. Ләкин бурада «әзаб верилиб» ифадәси «боғаздан асылмыш» илә һәмчинсидир вә буну әсли «әзаб верилмиш» шәкилдәдир. «Миш» шәкилчиси әвәзинә «иб» ишләнмишдир — «әзаб верилиб, боғаздан асылмыш» ифадәләри бирликдә «адамлар» сөзүнүн һәмчинс тәјиниләридир. Демәли, веркүл ишарәси јериндә гојулмушдур.

Фе'ли багламаларын башга һөвләриндә дә беләдир. Веркүл фе'ли баглама илә әләгәдар дејил. Ашагыдакы чүмләјә фикир верәк:

Музакирасинә топландығымыз мәсәләнин чох чидди вә сийәси бир мәсәлә олмасына бахмајараг, сөһбәтимиз санки гејри-рәсми бир шәрантә кедирди (С. Вурғун).

Бу чүмләдә «бахмајараг» сөзү фе'ли багламадыр вә ондан сонра дүзкүн олараг веркүл гојулмушдур. Лакин бу веркүл фе'ли баглама илә бағлы дејилдир. Чүмләдә бу сөздән га-багы бүтүн ифадә хусусиләшмишдир, јә'ни хусусиләшмәдир. Веркүл дә бу хусусиләшмәјә андир, демәли јенә синтактик һадисә илә алагәдардыр.

Фирудин дәрсләрдән сонра наһар едәрәк, отағында отур-мушду (М. Ибраһимов).

Бу чүмләдә «наһар едәрәк» ифадәсиндән сонра веркүл она көрә ишләнишдир ки, о чүмләнни әсас хәбәри илә («отур-мушду») һәмчәсидир. Буну «наһар етмишди» шәклиндә дә ишләтмәк оларды. «Наһар едәрәк» ифадәси «нечә, нә чүр» суалларына чаваб ола билмир. Бурада «нечә отурмушду?» вә ја «нә чүр отурмушду?» суалларыны һеч вермәк олмәз.

Ашағыда кәтирдийимиз вә тәркибиндә мүхтәлиф фе'ли баглама шәкилчили сөzlәр олан чүмләләрдә дә веркүлә ел-тијач јохдур. Чүнки гејд олунан фе'ли баглама шәкилчили сөzlәрини һеч бири һәмчәсис хәбәр дејилдир.

1) Ахшам ушаглар карханадан чыхаркән гар јағырды (Ә. Мәммәдхавлы).

2) Салон елә сәссиз иди ки, Асламов бир ан сусанда адам-ларын гулағы чыкилдәјирди (Н. Мейди).

3) Атам сәнән бурда олдуғуну дедикдә сезиндийимдән әг-ладым (Ә. Вәлијев).

4) Хәтиб бу вәзијәти көрүнчә мүридләринә әмр верди (М. С. Ордубади).

5) О мәктүб јаздыгча кәһ Сәрхәя, кәһ Рүстәм бир сөз дејирди (М. Ибраһимов).

Бу мисаллардакы чыхаркән, сусанда, дедикдә, көрүнчә, јаздыгча кими сөzlәр бир чүмлә үзәү кими зәрфлик олдуғла-ры үчүн буилардај сонра веркүл ишарәси ишләтмәк зәрури дејилдир. Тәчрүбә кәстәрир ки, веркүлүн ишләдилмәси һаг-гында белә јыгчам вә сәдә изаһат шакирдләр вә тәләбәләр тәрәфиқдән әсанлыла мәнимсәнилир.

Күман едирик ки, мәсәләнин бу шәкилдә гојулушу тәдрис ишиндә мүсбәт нәтичә верәчәкдир.

Ј. КӘРИМОВ.

Азәрбајҗан ЕТПИ-нин ели ишҗис.

ИБТИДАН СИНИФЛӘРДӘ ШАКИРДЛӘРИН НИТГИНДӘКИ ФОНЕТИК ШИВӘ ХУСУСИЈӘТЛӘРИНИН АРАДАН ГАЛДЫРЫЛМАСЫ ЈОЛЛАРЫ

Ибтидан синиф шакирдләринә әдәби тәләффүз вә сәвадлы јази вәрдишләрини ашыланмасында фонетика үзрә програм материалынын тәдриси мүһүм рол ојнајыр. Фонетика үзрә ма-териалын, әсасән I — II синифләрдә верилмәсинә бахмајараг, III—IV синифләрдә дә бу саһәдә мүәјјән иш көрүлмәлидир.

Мүәллим фонетикадан газанылмыш билликләри III — IV синифләрдә јери кәлдикчә тәкратламалы, фонетик тәһлилдә кениш истифадә етмәли, орфоэпија үзрә мүнтәзам сурәтдә практик иш апармалыдыр.

Јерли шивә хусусијәтләри илә алагәдар мејдана чыхан фонетик сәһвләрин арадан галдырылмасы үчүн, әсасән, аша-ғыдакы шәртләрә әмәл едилмәлидир:

а) ајры-ајры сәсләрин нитг ахыны ичәрисиндә ишләдил-мәси үзрә практик вәрдиш вермәк;

б) мүхтәлиф нитг сәсләри арасында олан фәрги изаһ ет-мәк;

в) сәдә јолла сәсләрин артикулјасијасыны баша салмаг;

г) сәслә һәрфин арасындакы мүнасибәти ајдынлашдыр-маг.

Бурадан көрүндүјү кими, фонетика тәдриси гаршысында дуран вәзифәләр шифаһи нитг вәрдишләрини верилмәси илә сых бағланыр. Јалныз шакирдләр сәсләрин тәләффүзүнү вә ајры-ајры сәсләрин сәс тәркибинни ајдынлашдырмағы бачар-дығлары заман сәслә һәрфи мүгајисә етмәјә кечмәк олар. Бу да тәләффүз илә јазы арасындакы мүнасибәти мүәјјәнләш-дирмәјә имкан верир. Шакирдләр үчүн ајдын олур ки, сөз-ләри һәмишә ешиндилдији кими јазмаг, јазылдығы кими тә-ләффүз етмәк олмәз.

Бу мәгаләдә јалныз самитләрин тәләффүзү илә (јә'ни ај-ры-ајры сөzlәрдә бир самитни башга самитлә әвәз олуимасы

илә) әлағадар шивә хусусијәтләринини арадан галдырылмасы үзәриндә дајанылачагдыр.

Ма'лумдур ки, I синиф шакирдләри һәлә әлифба тәлими дөврүндә самит сәсләрлә таныш олулар. Бу дөврдә, саитләрлә самитләри бирләшдирмәк үзрә вәрдишләрини ашыланмасына бөјүк әһәмијәт верилир вә һәмни вәрдишләр сонраки синифләрдә кетдикчә инкишаф етдирилир.

К. Д. Ушински самитләрин саитләрлә бирләшдирилмәсини мәһимсәнилмәсини савадлылығын ачары һесаб едирди. Шакирдләрә бу вәрдишин верилмәси мүүллиндән әдәби дили вә шивәнин фонетик хусусијәтләрини јахшы билмәји тәләб едир. Буну билмәдән шакирдләрин һансы сәсләри нечә тәләффүз етдикләрини мүүјјәнләшдирмәк, јени өјрәдилән сәс үзрә чалышмалар сечмәк, онун тәләффүзүнү мугәјисәли шәкилдә баша салмаг мүмкүн дејилдир.

Һәр һансы самитин тәләффүзү бүтүн һалларда ејни олмајыб, сәсин ишләнмә јери илә мүүјјән едилир. Сәсин сөзүн әввәлиндә, ортасында вә ја ахырында кәлмәси, һансы сәслә јанашы ишләнмәси вә с. онун кејфијәтиниә бөјүк тәсир кәстәрир. Мәсәлән, алма сөзүндә һәм л, һәм дә м сәси ајдын тәләффүз олдуңдуғу һалда, лампа сөзүндә м сәси н кими тәләффүз едилир. Јахуд, тар, ата сөзләриндә т сәси ајдын тәләффүз олундуғу һалда, шахта, дәстә, исти вә с. сөзләрдә д кими ешидилир.

Буну нәзәрә алараг самитләрин дүзкүн јазылышыны өјрәтмәк үчүн онлары саитләр вә сонорларла јанашы ишләтмәк фајдалыдыр.

Мәс.: јардым-һадра, алды-адлы, идман-имдад, имла-алма вә с.

Бакы шивәләриндә самитләрин тәләффүзү илә әлағадар бурахилаң орфографик сәһвләр чох мүхтәлифдир. Бурада онларың јалныз бир нечә нөвүнүн арадан галдырылмасы јоллары үзәриндә дајанылачагдыр.

Шимал вә гәрб групу шивәләриндән фәргли олараг Бакы шивәләриндә сөзүн ортасында вә ахырында чинкијәтили самитләрин инкишафына даһа чох раст кәлмәк мүмкүндүр.

Мәсәлән: г—ғ, к—к, т—д вә с.

Бакы шивәләриндә кениш јајылмыш вә давамлы хусусијәтләрдән бири сону г илә битән чохһечалы исимләрдә г самитинини г самити илә әвәз олунмасы—ғ самитинини бүтүн һалларда сабит галмасыдыр. (ушаг, ушагың, ушага, ушагы, ушагда, ушагдаң, ушаглар вә с). Бундан әлава сифәтләрин,

мәсдәрләрин, фе'лин кәләчәк заманынын вә зәрфләрин сонундакы г самити дә г кими тәләффүз едилир. Мәсәлән, ма-рағлы, дашыг, го-ағлыг, бағлыг (сифәт), охумаг, алмаг (мәсдәр), алачаг, дурачаг (фе'лин кәләчәк заманы), алырыг, јазырыг (I шәхсин чәми), гумаг-гумаг, галаг-галаг (зәрф) вә с.

Проф. М. Ширәлијев г самитинини г самити илә әвәз олунмасыны, чох һағлы олараг, Бакы шивәләринини әң чанлы хусусијәтләриндән бири һесаб едир.

Белә сәһвләрин арадан галдырылмасы үчүн мүүллим әввәлчә онун һансы фонетик вә ја грамматик һадисәләрлә әлағадар олмасы, һансы сөзләрдә даһа чох өзүнү кәстәрмәси, јазыја илә дәрәчәдә кечмәси, һансы методик јолларла онларың арадан галдырыла биләчәји үзәриндә дүшүнмәлидир.

Г самитинини г самити илә әвәз едилмәси өз характеринә көрә ики група ајрылыр:

1. Фонетик сәһвләр:

а) адлыг һалда ишләнән садә чохһечалы сөзләрин сонунда (отаг, гапаг, гатыг вә с.);

б) сифәтләрдә (арыг, гураг, дузлуғ вә с.);

в) зәрфләрдә (узаг, габаг, гумаг-гумаг) вә с.

2. Морфоложи сәһвләр:

а) сону г илә битән садә исимләр јерлик вә чыхышыг һалларда; мәсәлән, ушагда, отарда, ушагдаң, отагдаң вә с. (Бу нөв сәһвләр ејни заманда фонетик характерә маликдир);

б) сону г илә битән чохһечалы дүзәлтмә исимләрдә; јажлаг, отлаг, адамлыг, дајаначаг вә с.

в) мәсдәрләрдә: охумаг, алмаг, јазмаг вә с.

г) фе'лин кәләчәк заманында; охујачаг, алачаг вә с.

д) фе'лин шәрт шәклиндә; јазсаг, алсаг вә с.

з) I шәхсин чәминини билдирән шәкилчиләрдә; алаг, охујаг, јазаруғ, бахаруғ вә с.

Бу нөвләриндән асылы олараг һәмни сәһвләрин арадан галдырылмасы јоллары арасында да хејли фәрг вардыр. Фонетик сәһвләри арадан галдырмаг үчүн, әсасән, сәсләри дүзкүн тәләффүз етмәк, үзүндән көчүрмә, бурахиламыш һәрфләрин јеринә гојулмасы, фонетик тәһлил, дүзкүн јазы нүмунәләри вермәк, орфографик чәдвәлләр вә башга васитәләрә, бир сөзлә, көрмә вә ешитмә гаврајышына әсасланмаг лазымдыр. Морфоложи сәһвләрин арадан галдырылмасында неә кәк нөвбәдә грамматик гајдаларын шүүрлу өјрәнилмәси, морфоложи тәһлил даһа чох фајда верир.

I—II синифләрдә фонетик сәһвләрин арадан галдырылмасы сәһәсиндә иш ардычыла апарылмалы, садә, ајдын, әјаңи оламалы, мөһкәм бир систем тәшкил етмәлидир.

Бунула элагэдэр оларга Зирэ гэсэбэсидеки 120 нөмрө-
ли вэ Машигадалаки 128 нөмрөли мектаблэрини II синифлэ-
ринде (һэр мектабдан ики II синиф) белэ бир эксперимент
гожуладу.

Бу синифлэрдэ ашагыдаки мәти үзрө имла јаздырылды:

1. Ушаглар радиоја һөвөслө гулаг асырлар.
2. Таһир вэ Ариф гајыгла балыг тутмага кетдилэр.
3. Отаг шәкиллэр вэ бајрагларла бөзөндү.
4. Ушаглар булагда ајагларыны јудулар.
5. Биз дараг, јарпаг вэ ораг шәкиллэри чөкдик.

Гара һәрфлэрлэ верилмиш сөзлэр эксперимент гојулмуш-
ду.

II а синифлэринде (экспериментал) охујан 51 нәфәр ша-
кирд г сәсини тәләффүзү илэ элагэдэр 88 сәһвә, II б синиф-
лэринде (контрол) охујан 53 нәфәр шакирд исе 75 сәһвә јол
вермишди. Бундан алава һәр бир синифдэ радиоја, шәкиллэр,
бөзөндү, чөкдик вэ с. кими сөквлэр дә бурахылмышды.

Ајры-ајры шакирдлэрини фәрди нөгсанлары да мүәјјән-
ләшдириладикдән сонра экспериментал синифлэрдэ көрүлө-
чөк ишлэр конкрет шәкилдэ мүәјјәнләшдирилади. Экспери-
ментал синифлэр үчүн эксперименте гојулмуш сөзлэрә анд
шәкилли чөдвәл тәртиб едилди. Чөдвәлдэ ушаг, гулаг, гајыг,
балыг, отаг, бајраг, булаг, ајаг, дараг, јарпаг вэ ораг шәкил-
лэри верилмишди. Шәкиллэрин алтында адлары јазылмыш г
самитини эвәзинә нөгталэр гојулмушду.

Чөдвәл үзрә белэ иш апарылды. Бир шакирд ушаг сөзүнү
јүксөкдән дејәрәк тахтаја јазды. Мүәллимин көмөји илэ фоне-
тик тәһлил апарылды.

- Ушаг сөзүндә нечә һеча вар? (ики)
- Биринчи һеча һансыдыр? (У)
- Икинчи һеча һансыдыр? (шәг)
- Икинчи һечада нечә сәс вар? (үч)
- Бу сәслэр һансылардыр? (ш, а, г)
- Һечанын сонунда һансы сәси ешидирсән? (г)
- Бу сәс нечә јазылыр? (шакирд јазыр)
- Ушаг сөзүндә нечә сәс вар? (дөрә)
- Сөзүн сонунда һансы сәс ешидилир? (г)
- г сәси илэ гуртаран үч сөз де! (моруг, тојуг, гашыг)...

Шакирдин сәһвини јолдашлары дүзәлдирлэр. Шакирд
«ушаг» сөзүнү бир нечә дөфә һечаларла дедикдән сонра бү-
түн синиф бирликдә тәләффүз едир. Нәһајәт, шакирд сөзү
бүтөв дејир, јолдашлары исе тәкрат едирлэр. Тәһлил бу чүр
давам едир. Сонралар сөзлэрин јалныз бир-икиси үзэриндә

иш кедир. Даһа чох сәһвә јол верән шакирдлэр үчүн хүсуси
карточкалар тәртиб едилир.

Карточка № 1

1. Нөгталэрини јеринә бурахылмыш һәрфлэри јаз!
Уша...лар, мара...лы, аја...јалын, ота...дан.
2. Көк вэ шәкилчијә ајыр. Көкүн сонунда һансы һәр-
фин јазылдыгына фикир вер! булагдан, буругда, гајыгда,
гападан.

Карточка № 2

1. Нөгталэрини јеринә бурахылмыш һәрфлэри јаз!
Јатма...дан габа...ота...ын һавасыны дөјишини!
2. Фајиг гонағын палтосуну, папағыны асды вэ ону
гонаг отағына апарды.

Гара һәрфлэрлэ верилмиш сөзлэрин көкүнү тап, г
һәрфини эвәзинә г һәрфини јаз!

Белэ карточкалары көмөји илэ шакирдлэрә лазыми вер-
дишлэр ашыланды.

Нитг инкишафы мәшғөллэриндән бириндә шакирдлэр
јухарыдаки чөдвәлдә верилмиш шәкиллэрин алтында јазы-
ланлары тамамлајараг дөфтерлэринә јаздылар.

Синифдән «Бу сөзлэри дүкүн демөји вэ јазмағы өјрөн!»
башлығы илэ чөдвәл асылды. Бу чөдвәл вахташыры дөји-
шилди. Шакирдлэр чөдвәлдаки сөзлэрин јазылышына фли-
кир верир, эзбәрлэјир, онлара бәзәр сөзлэр тапыр, чүмлө
ичерисиндә ишлэди, хөбәрдарлыгы илэ јазаркән ондан
истифада едирдилэр.

Экспериментин гојулдуғу дөврдә экспериментал синиф-
лэрдә тез-тез үзүндән көчүрмә, ики сечмә, ики хөбәрдарлыгы
вэ бир јарадычы илэ јаздырылды.

Гираәт просесиндә г самитини јазылышы илэ элагэдэр
олан һәр бир сөзүн тәләффүзү вэ јазылышы үзэриндә хүсуси
дөјәнилди. Бу заман китабын көз гаршысында олмасы ша-
кирдлэрин орфографик чөһөтдән савадлы јазмаларына тә-
сир кестэрир. Үмүнијәтлө, јазылы нитгин тәләффүзә гүввәт-
ли тәсир вардыр. Нитгиндә јерли шивә хүсусијәтлэри дө-
рин көк салмыш шакирдлэрин китабдан охујаркән аз сәһвә
јол вермәмәлэри кестэрир ки, тез-тез јүксөкдән охумаг, иш
эзбәрләмәк мүһүм рола маликдир.

б) Од оту жандырды.

Гурумун ота од дүшүдү вә с.

Бир гэдәр чалышма апардыгдан сонра шакирдләр аддым, једди вә с. сөзләрн бөјүк фасиләләрлә (ад...дым) дејирләр. Бу фасилә онлара дүшүнмәк, мүгајисә етмәк, фикри тәһлил апармаг вә сөзү шүүрлу сурәтдә дүзкүн тәләффүз етмәк имканы верир. Бу нөв шивә хүсусијјәтләринин арадан галдырылмасы үчүн ад, од, аддым, једди, дадлы вә с. сөзләр үзрә орфоэпик вә орфографик чәдвәд тәртиб етмәк тәләб олунур.

III—IV синифләрдә мүхтәлиф ше'р вә аталар сөзләринин әзбәрләnmәси дә мәсләһәт көрүлүр. Мәсәлән:

Од тутуб гырмызы атәшлә јенә јанды үфүг.

Шәфәгин гырмызы рәнкилә ишыгланды үфүг.

Бир гэдәр чајдан узаг од галамыш дағда чобан.

Апарыр өз сүрүсүн отлаја јајлагда чобан.

(А. Сәһһәт).

Бакы шивәләрн шәраитиндә шакирдләр ет, кет сөзләриндән башга сону т илә битән тәкһечалы фе'лләри дүзкүн тәләффүз едир вә јазырлар. Чохһечалы сөзләрн јазылышында исә сәһвә јол верилир. Бунунла әлағәдар олараг белә бир чәдвәлдән истифадә етмәк оләр.

Ашағыдакы сөзләрн дүзкүн демәји вә јазмағы өјрәнн.

ат	чыхарт
алт	ичирт
дарт	ишләт
өрт	дүзәлт
сүрт	сөјләт
ет	бошалт
кет	кизләт

III—IV синиф шакирдләринә баша салмаг лазымдыр ки, сону т илә битән чохһечалы вә ет, кет тәкһечалы фе'лләринә јалныз индики вә кәләчәк заман шәкилчиләри артырылдыгда (саитлә башланан шәкилчиләр артырылдыгда) т сәси д сәси илә әвәз олуна биләр. Мәсәлән: чыхарт-чыхардыр, чыхардачаг; ет-едир, едәчәк вә с.

Буну даһа әјани шәкилдә баша салмаг үчүн белә бир чәдвәл тәртиб етмәк оләр.

Д

Т

Сону т илә битән фе'лләр кечмиш заманда.	Сону т илә битән чохһечалы фе'лләр вә ет, кет фе'лләри индики вә кәләчәк заманда.
етди кетди тутду чыхартды дүзәлтди охутду.	едир кедир едәчәк кедәчәк дүзәлдир дүзәлдәчәк

Бакы шивәләриндә чохһечалы сөзләрдә сәитдән сонра кәлән к самити к самити илә әвәз олунур. Мәсәлән, инек, чичек, әлек, кәләмек, кетдик, түтек (түтәк), көјнек (көјнәк) вә с.

Әли Бајрамлы, Салјан вә Сабирабад мәктәпләриндә апарылан јазы ишләри көстәрди ки, бу һал Муған групу шивәләринин ән чаңлы хүсусијјәтләриндән биридир.

I—II синифләрдә к самитинин сөзүн әввәлиндә, ортасында вә сонунда кәләмәсинә анд мисаллар тапдырмаг үзрә чалышмалар апармаг лазымдыр.

Мәсәлән:

кәләм	шәкил	инәк
кирпи	тәкәр	өрдәк
күчә	мәктуб	әләк
күлә	мәктәб	чәрәк
киши	әкин	билик вә с.

Јахшы оләр ки, әввәлиндә вә ахырында к самити олан сөзләр үзрә хүсуси чәдвәл тәртиб едилсин. Мәсәлән:

Ашағыдакы сөзләрн дүзкүн демәји вә јазмағы өјрән!

кәпәнәк	күләк
күчүк	күрәк
кирпи	көтәк
көтүк	көјнәк вә с.

Чәдвәлдәки сөзләрн һәр ики тәрәфиндә олан к самити гырмызы рәнклә верилмәлидир.

Төмрүбө көстөрүр ки, белә чәдвәлләрдән истифадә едилдикә сөзүн әввәлиндәки самитин тәләффүзү сөзүн сонундакы к самитинин дә тәләффүзүнә вә јазылышына истигамәт верир.

Шакирдләр бә'зән сөзләрдә әк бирләшмәсини ек шәклиндә тәләффүз едир вә јазырлар. Бу сәс бирләшмәсини дүзкүн (әк шәклиндә) ишләтмәји өјрәтмәк үчүн мүәллим, бир сыра мәшгәләләр апармалыдыр. Мәсәлән,

әкинчи, әксик, Әкбәр, әкмәк,
бәкмәз, Зәки, мәктәб, сәксәнди.

Бу мәсәлә илә әләгәдар олараг Бакынын 120 вә 108 нәмрәли мәктәбләринин III сифләриндә белә бир експеримент апарылмышдыр. Һәр ики мәктәбин III «а» сифләри експериментал, III «б» сифләри исә контрол сиф кими көтүрүлмүшдү.

Експериментал сифләрин бириндә 28, дикәриндә 31 нәфәр шакирд, контрол сифләрин исә һәр бириндә 29 нәфәр шакирд вар иди.

Експеримент үчүн 11 сөз көтүрүлмүшдү. Әввәлчә тәркинә һәмин сөзләрин дахил едиладји мәтн үзрә бүтүн сифләрдә јохлама имла верилди.

Експериментал сифләрдә охујан 59 нәфәр шакирд һәмин сөзләрин јазылышы үзрә 41, контрол сифләрдә охујан 58 шакирд исә 45 сәһвә јол верди. Сонра бүтүн сифләрдә експериментә гојулмуш сөзләр үзрә шифаһи тәмринләр апарылды. Експериментал вә контрол сифләр үчүн әввәлчәдән хүсуси чәдвәлләр һазырланмышды.

Ашағыдакы сөзләри дүзкүн демәји вә јазмағы өјрәнин!	Ашағыдакы сөзләри дүзкүн демәји вә јазмағы өјрәнин!
түтәк	тү-тәк
көтәк	кө-тәк
чичәк	чи-чәк
ләчәк	лә-чәк
әләк	ә-ләк
биләк	би-ләк
күләк	кү-ләк
диләк	ди-ләк
көтүк	кө-түк
өртүк	өр-түк
чәлтик	чәл-тик

Експериментал сифләр үчүн һазырланмыш чәдвәлдә сөзләр көк вә шәкилчијә ајрылараг, һәм дә к һәрфи гырмызы

рәнкдә верилмишди. Експериментатор експериментал сифләрдә бу сөзләри әввәл, һечаларла, сонра бүтөв охудуб бәиалты шакирдә тәкрат етдирди. Шифаһи сорғу заманы һәмин шакирдләр чәдвәлдәки сөзләрин тәләффүзү үзрә чәмиси 4 сәһвә јол вердиләр. Контрол сифләрдә исә 18 белә сәһвә бурахылмышды.

Експериментал сифләрдә тәк, чәк, түк, ләк вә с. сөзләрин тәләффүзү вә чүмлә ичәрисиндә ишләдилмәси үзрә мүнтәзәм иш апарылды. Шакирдләр көрдүләр ки, чәдвәлдә верилмиш сөзләрин икинчи һечалары (тәк, чәк, ләк вә с.) ајрылыгыда башга мә'на верән сөзләр кими ишләнә биләр. Олар бу сөзләрдә (тәк, чәк, ләк) к сәсини дүзкүн тәләффүз едир вә јазырлар. Һәмин сөзләрин тәләффүз вә јазылышы түтәк, чичәк, әләк сөзләринин икинчи һечалары илә ејнилик тәшкил етдијиндән шакирдләрнин дүзкүн јазмаларына истигамәт верир.

Сонра, бу нөв шивә хүсусијјәтләринин арадан галдырылмасы үчүн ошар һечаларын сөз дахилиндә тутушдурулма-сында истафадә едилди.

Мәктәб—кәлмәк
кәклик—чәкәк
Зәки—хичәк
сәки—јүксәк

Догрудур, бу чүр чалышма бир гәдәр формал характер дашыјыр вә шакирдин, әсасән, көрмә гаврајышына әсәсләныр. Лакин бу чәдвәлдә биринчи сүтунда верилмиш сөзләрин биринчи һечалары јазылышы вә тәләффүзү е'тибары илә икинчи сүтунда верилмиш сөзләрин икинчи һечасынын ејни олдуғундан, ассиасија јарадыр. Шакирд икинчи сүтундакы сөзләри дә дүзкүн демәји вә јазмағы өјрәнир.

Контрол сифләрдә исә икинчи чәдвәл үзәриндә шифаһи иш апарылмамышдыр. Һәмин чәдвәлдәки сөзләрин бир гисми чүмлә ичәрисиндә ишләдилмиш вә јазы мәтнинә дахил едилмишди.

Експериментин башланмасындан бир ај сонра ики күн әрзиндә бүтүн сифләрдә ејни мәтн үзрә јохлама имла јаздырылды. Имланын мәтнинә јухарыда көстәрилән сөзләр дахил едилмишди. Имланын нәтичәси белә олду. Експериментә гојулан сөзләр үзрә експериментал сифләрдә 11, контрол сифләрдә 39 сәһвә јол верилди.

Бакы шивәләриндә к самити бә'зән дә ј самити илә әвәз олуур. Мәсәлән, инәјдә, чичәј, күләј, кәзмәј вә с.

2 4 5

III синифда шакирдләр маг, мэк шакилчиләринин язылышыны практик јолла өјрөнүрләр.

III—IV синифләрдә исә мәсдәр, фе'лин кәләчәк заманы тәдрис едиләдјүндән морфоложи тәлиллә үчүн даһа кениш имкән вәрдыр. һәмин синифләрдә белә бир чалышма да вермак олар: мүәллим сону к самити илә битән инчә сантли сөзләри (биләчәј, кәләчәј вә с.) тахтаја јазыр. Сонра һәмин сөзләри кәк вә шакилчијә ајырмағы, мө'тәризә ичәрисиндә суалыны кәстәрмәји, шакилчидә к вә ја ј самитинин јазылышыны демәји вә јазмағы тәләб едир. Бу заман шакирдин фәалыгы артыр. О, шүүрлу сурәтдә өз сәһвини дүзәлдир.

Исимләрдә к сәсинин јазылышы башга характер дашыјыр. Ма'лумдур ки, әдәби дилдә сону к илә битән исимләр һаллапаркән јијәлик, јөнлүк вә тә'сирлик һалда к самити ј самитр илә әвәз олунур. Лакин республиканын әксәр рајонларында шакирдләр бу чүр исимләри һалландыраркән к сабит талыр вә ја к илә әвәз олунур. Онлар инәкин (инәкин), инәкә (инәкә), инәки (инәки) кими сәһвләрә јол верирләр.

Бакы шивәләриндә исә бу фонетик һадисә башга характер дашыјыр. Јухарыда гејд олундуғу кими сону к илә битән чох һечалы исимләр Бакы шивәләриндә бә'зән бүтүн һалларда к илә (инек, инекин, инекә, инеки, инекдә, инекдән), бә'зән исә ј илә (инәј, инәјин, инәјә, инәји, инәјдә, инәјдән) ишләнир. Беләликлә, биринчи һалда шакирдләр исмин бүтүн һалларында, икинчи һалда исә јалпыз адыг, јерлик вә чыхышылыг һалларында сәһвә јол верирләр. Көрүндүјү кими икинчи һалда шивә нитги әдәби дилин өјрәнилмәсинә мүәјјән дәрәчәдә көмәк едир. Белә ки, Азәрбајчанын башга диалектләриндә шакирдләр инәкин, инәкә, инәки кими сәһвә јол вердикләри һалда Бакы шивәләриндә дүзкүн јазырлар.

Ј самитинин к самити илә әвәз едилмәси дә Бакы шивәләринин характерик хүсусијјәтләриндәндир.

Мүшаһидәләр кәстәрир ки, бир синифдә охујан шакирдләр јазыда һәм мигдар, һәм дә характер е'тибары илә мүхтәлиф чүр сәһвләрә јол верирләр. Бә'зи шакирдләр самитләрин тәләффүзү илә әлагәдар мүхтәлиф сәһвләр бурахдығы һалда, бә'зиләри әсасән, бир самитин тәләффүзү илә әлагәдар сәһвләрә јол верирләр.

Бүтүн бунлар тә'лим просесиндә ајры-ајры шакирдләрин бурахдығлары сәһвләрин хүсусијјәтләринин дәриндән өјрәнмәјин нә гәдәр зәрури олдуғуну кәстәрир.

Беләликлә, индијәдок дејиләнләрдән ашағыдакы нәтичәјә кәлмәк мүмкүндүр.

1) Ибтидаи синиф шакирдләринин нитгиндә ән кениш јазылмыш вә давамлы шивә хүсусијјәтләри фонетик хүсусијјәтләрдир.

2) Шакирдләрин әдәби дилин тәләффүз нормаларыны мәнимсәмәләри үчүн онларын ешитмә гаврајышларынын инкишафына хүсуси диггәт верилмәлидир. Бүгүвлә јанашы, кәрмә гаврајышы вә әјанилијин ролу да унутулмамалыдыр.

3) Фонетик шивә хүсусијјәтләринин бөјүк бир гисми самитләрин тәләффүзү илә әлагәдардыр. I синифдә әлифба тә'лими дөврүндән башлајараг самитләрин мүхтәлиф бирләшмәләрдә ишләдилмәсинә фикир верилмәлидир.

4) Самитләрин тәләффүзү илә әлагәдар олараг мејдана кәлән јерли шивә хүсусијјәтләринин арадан галдырылмасы үчүн ашағыдакы јоллардан истифадә едилмәси мәсләһәт көрүлүр:

а) сөзү учадан тәләффүз етмәк; б) сөзүн, чүмләнин вә мәтнин үзүнү ејнилә көчүрмәк; в) сөздә вә ја чүмләдә нөгтәләрин јеринә мувафиг орфограмы гојараг көчүрмәк; г) мүәјјән орфограмын тәләффүз вә јазылышы илә әлагәдар олараг сөзләрин мәтидән осчилик охунмасы; д) сечмә үзүндән көчүрмә; ж) сечмә имла; з) гираәт просесиндә сәһвләрә дүзәлиш вермәк; и) бүтүн синифләрдә мүнтәзәм сурәтдә фонетик тәһлилдән истифадә етмәк; ә) әјани вәсант вә дидактик материаллардан (орфографик-орфоепик чәдвәлләр, карточкалар, дидактик ојунлар вә с.) кениш истифадә етмәк.

Бүтүн бу дејиләнләрә наил олмаг үчүн мүәллим шакирдләрлә мүхтәлиф чалышмалар апармалы, шакирдләрин фәрди хүсусијјәтләринин нәзәрә алмагла јарадычы фәалијјәт кәстәрмәлидир.

Н. БАЛЫЖЕВ,
В. И. Ленин адына
АПИ-нин аспиранты.

МОРФОЛОКИЯНЫН ТЭДРИСИНДЭ ҮСЛУБ МЭСЭЛЭЛЭРИ

Нитгимиздә дэгийлијә наил олмаг үчүн һәр шејдән эввәл нә барәдә јазмағы вә ја данышмағы билмәк, дикәр тәрәфдән, јазаркән вә ја данышаркән истифада етдијимиз дилин зәнкинлијинә јијәләнмәк лазымдыр.

Фикрин ајдын олмамасы, дејилән мәсәлә һаггында дәриндән фикирләшмәмәк, сөз еһтијатындан лазымн гәјдада истифада етмәји бачармамаг, һәмчинин, грамматикаја мүкәммәл јијәләнмәмәк нитгдә бир чох үслуб сәһвләри доғурур. Бу да јазынын, јахуд данышығын тәсир гүввәсинин, күчүнү азалдыр, бәзән дә фикрин јанлыш ифада едилмәсинә сәбәб олур.

Дил тәфәккүрлә мөһкәм вә ғырылмаз рабнтәдә олдуғу үчүн, грамматика дәрсләри шакирдләрин мәнтиги тәфәккүрүнүн инкишафына да көмәк едир. Грамматика јүксәк дәрәчәли абстракт елмдир. Бу елм шакирдләрин тәфәккүрүнү инкишаф етдирир, онларда мәнтиги дүшүнчә вә мәнтиги данышыг вәрдиши јарадыр. Грамматиканы шүүрлу сурәтдә өјрәнмәдән фикри дэгий вә бәдин шәкилдә ифада етмәк вә формалашдырмаг мүмкүн дејилдир. Бөјүк рус алимн Пешковски кәстәрир ки, әдәби дилдә данышанын тәбини данышандан фәрги онун (әдәби дилдә данышанын) дил материалындан шүүрлу сурәтдә истифада етмәсиндәдир. Грамматик гәјдалары билмәмәк инсанын дилә дејил, дилин инсана (данышана) һаким олмасы демәкдир.

Грамматик гәјдалары сәләчә олараг шакирдләрә әзбәрләтмәк дә кифәјәт дејилдир. Онлар өз данышыг вә јазыларында бу гәјдалардан дүзкүн истифада етмәјә алышдырылмадырлар.

Шакирдләрин шифаһи нитги үчүн әһәмийәтли олан дүзкүн тәләффүзә һәм дил, һәм дә әдәби ғыраәт дәрсләриндә чидди фикир вермәк лазымдыр.

Кәнч нәслин дүзкүн јазылы вә шифаһи нитг мәдәнијәтинә јијәләнмәсинин тәмин етмәји өз ғыршысында мөгсәд гәјән

дил-әдәбијат мүәллими шакирдләри дилимизин үслуби хүсусийәтләринә дәриндән јијәләндирмәлидир. Дилимизин иначә үслубуна јијәләнмәк нөгтеји-нәзәриндән, шүбһәсиз грамматиканы өјрәнмәјин дә бөјүк әһәмийәти вардыр.

Республикамызын габагчыл дил-әдәбијат мүәллимләри грамматика дәрсләриндә тәдрис едилән ајры-ајры бәһсләри, үслуби нәтичәләр чыхармаға көрә группашдырыр, һәр дәрәдә мүүјән бир үслуб проблемини һәлл етмәклә шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгиндәки бәзи гүсурларын арадан галдырылмасына наил олурурлар.

Ашағыдакы ајры-ајры нитг һиссәләриндә үслуб нөгтеји-нәзәриндән әһәмийәтли олай мәсәләләр үзәриндә дајанмағы лазым билирик.

Исим. Исим бәһсинин тәдриси заманы, биринчи нөвбәдә, үслуб нөгтеји-нәзәриндән мүүјән әһәмийәти олан кәмијјәт вә һал категоријасы үзәриндә дајанмаг лазымдыр.

Билдијимиз кими топлу исимләр, һәмчинин, лыг, лик, луг, лүк вә ат, әт шәкилчиләриндән бирини гәбул едән исимләр өзлүјүндә чәм анлајышыны ифада етдијиндән, чәм (лар, ләр) шәкилчиси гәбул етмир. Лакин контекстлә әлағадар олараг бәзән белә исимләр дә чәм шәкилчисини гәбул едә биләр. Әкәр данышан бир сүрүнү, бир дашылыгы дејил, бир нечә сүрү вә дашылыгы ифада етмәк истәјирсә, онда «сүрүләр», «дашылыглар» дејә, ишләтмәк гануни бир һалдыр.

Исмин һалларыны кечәркән, ејни фикри мүхтәлиф һал бирләшмәләри илә ифада етмәји шакирдләрә өјрәтмәјин дә үслубун зәнкинләшдирилмәсиндә мүүјән әһәмийәти вардыр. Мәсәлән, ејни фикри ашағыдакы дөрд формала вердијимиз кими:

1. Сөһбәт евдән кедирди.
2. Сөһбәт ев барәдә иди.
3. Сөһбәт евин барәсиндә иди.
4. Сөһбәт евә данр иди.

Белә мисаллары шакирдләрә өјрәтмәк онларын үслубуну зәнкинләшдирир. Шакирдләр фикирләрини ифада етмәк үчүн мүстәгил чүмләләр тәртиб етмәкдә чәтивлик чәкмирләр.

Нисбәт шәкилчиләринин тәдриси заманы нитгдә јери кәлдикчә шәхс әвәзликләринин ихтисары јолу илә јығчамлыг јаратмаға диггәт едилмәлидир. Мәсәлән, мәним к и т а б ы м, сәнин дәфтәрин чүмләләриндә мәним вә сәнин сөзләринин ихтисары фикрә һеч бир хәләл кәтирмир, әкинә нитги јығчамлашдырыб, лүзүмсуз сөздән азад едир. Лакин мәнтиги вурғу биринчи вә иккинчи шәхс әвәзликлинн үзәринә

дүшәрсә, ону ихтисар етмәк кобуд үслуб сәһвинә чевриллр. Мәсәлә: «Бу мәним китабымдыр» әвәзиндә «бу китабымдыр» демәк дүзкүн дежилдир.

Сифәт. Нитгимизин епитетләрдә зәккинләшдирилмәси вә даһа тә'сирли олмасы үчүн сифәтләрдән дүзкүн, јерли-јериндә истифадә етмәји бачармагын тә'сирли нитг үчүн бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Сифәтләрдән дүзкүн истифадә етмәмәк бә'зән нәнки, мәктәб шакирдләринин дилиндә, һәтта мәтбуатда да бир сыра үслуб сәһвләринә јол вермәјә сәбәб олур. «Кејфијјәтли хәрәк», «мәзмунлу мұһазирә» бирләшмәләринин нәзәрдән кеңирәк. Билдијимиз кими, кејфијјәт әшјанын мұәјјәнлик әләмәтидир. Кејфијјәт мұәјјәнлијинин олмамасы, әшјанын јохлуғу демәкдир. Һәр һансы хәрәк, хәрәк адландырылырса, мұәјјән кејфијјәтә маликдир, лакин о јүксәк вә ја ашағы кејфијјәтли ола биләр. Һәмчинин, мәзмунсуз мұһазирә арыласығмаздыр. Мұһазирә адландырылан шеј мұәјјән мәзмунна малик олмалыдыр. Лакин мұһазирә дә долғун (мәзмунлу), сәтһи (мәзмунлу), долашығ (мәзмунлу) вә б. к. ола биләр.

Шакирдләри өз нитгиндә сифәтләрдән јерли-јериндә истифадә етмәјә алышдырмағ вә бу јолла онларын үслубуну зәккинләшдирмәк үчүн әмәли тапшырығлар үзәриндә апарылан ишләрин бөјүк әһәмијјәти вардыр. Бу нөгтеји-нәзәрдән шакирдләрә ашағыдакы типдә тапшырығлар тәғдим етмәк олар:

1. Епитетләрдән мәһрум гуру мәти вериллр вә мұвафиг сифәтләрдән истифадә едиләрәк онун зәккинләшдирилмәси төвсијә олунур.

2. Верилән исимләри ујғун кәлән сифәтләрдә ишләтмәк.

3. Верилән исимләри, верилән сифәтләрдән ујғун кәләнләри илә ишләтмәк вә с.

Әвәзлик. Үслуб нөгтеји-нәзәриндән әвәзлијин нитгдә бөјүк әһәмијјәти вардыр. Дил мұәдллими әвәзлик һағгында һәлә илк мә'лумат заманы јалһыз бунун нә кими бир нитг һиссәси олдуғуну ајдынашдырмағла кифәјәтләнмәмәли, тәбии вә чанлы мисаллар кәтирмәклә әвәзлијин нитгимиздәки ролуну да өјрәтмәјә чалышмалыдыр. Бунуила, о, шакирдләрдә әвәзлик бәһсинин өјрәнилмәсинә марағ ојада биләр.

Әвәзликдән истифадә бә'зән нитгдә икимә'налылығ доғура биләр. Шакирдләрин ифадәсиндә тез-тез раст кәлдијимиз ашағыдакы чүмләләр бу чәһәтдән характерикдир.

1. Әли, комсомол тәшкилаты катибинин јанына кедәчәкдир. О, саат 3-дә тарих кабинәсиндә олмалыдыр.

2. Сәдр бригадирә Әивәри өз јанына апармағы тәклиф етди. Бу чүмләләрдәки икимә'налылығ ашағыдакылардан ибарәтдир:

а) Саат 3-дә тарих кабинәсиндә Әли өзүмү, јохса комсомол тәшкилаты катибини олачағдыр?

б) Әивәри сәдрин, јохса бригадирини јанына апармағ тәклиф олунур? Бах, һәмин чүмләләрин үслуб гүсуру маһз бу кәстәрдијимиз икимә'налылығдан ибарәтдир.

Мүмкүн гәдәр белә чүмләләри ишләтмәмәк лазымдыр. Бу чүр чүмләләрдәки икимә'налылығи арадан галдырмағ үчүн јазылы нитгдә изаһедичи сөзләрдән истифадә олунур. Мәсәлә, «Әли комсомол тәшкилаты катибинин јанына кедәчәкдир. О, (Әли), саат 3-дә тарих кабинәсиндә олмалыдыр».

Бә'зән чүмләннн үслубча сәһв олмамасы үчүн әвәзликдән истифадә етмәк һөкмән зәрури олур. Мәсәлә, «биз бүтүн совет халғы» әвәзинә «бүтүн совет халғы» ишләтмәк дүзкүн дежилдир. «Бүтүн совет халғы» ифадәси ишсәтәдн һәм тә'сирсиздир, һәм дә санки бурада данышан совет вәтәндашы битәрәф галыр, өз вәтәни һағгында кәнар адам кими чыхыш едир.

Шәхс әвәзликләрини тәдрис едәркән, үслуб нөгтеји-нәзәриндән әһәмијјәтли олан биринчи шәхсин икинчи вә үчүнчү шәхс илә ифадә олунма һалларына да диггәт етмәк лазымдыр. Нитгин тә'сир гүввәсини артырмағ үчүн бә'зән данышан, өзүнә үчүнчү вә ја икинчи шәхс кими мұрачнәт едир. Мәсәлә:

Сән Әли оласан, бунун өһдәсиндән кәлә билмәјәсэн?

«Дедим: — Новрузәли һәлә өлмәјибдир ки, сән онун ағасынын кағызыны апарасан» (Ч. Мәммәдгулузадә).

Көрдүјүмүз кими данышан (биринчи шәхс) биринчи чүмләдә өзүндән икинчи шәхс кими, икинчи чүмләдә исә үчүнчү шәхс кими бәһс етмишдир ки, бу да нитгин емосионаллығын артырмағ үчүн едилән үслуб маневридир.

Бә'зән икинчи шәхсин тәки, онун чәми илә ифадә едиллр. Билдијимиз кими һөрмәт етдијин јахын достдан вә аилә үзләриндән башға бүтүн һалларда мұсаһибә һөрмәт әләмәти оларағ «сиз» дејә, мұрачнәт олунур.

Әвәзликләр контекстдә һәр һансы шәхс вә ја әшјанын јериндә ишләнмәклә нитгдә јекнәсәглик вә јорғунлуғу арадан галдырыр. Лакин әвәзликләрдән дүзкүн истифадә етмәмәјин өзү дә бә'зән јоручулуг әмәлә кәтирилр вә нитгин тә'сир гүввәсини азалдыр. Бу һад ән чох мұәјјән бир әвәзлијин һәр һансы парчада далбадал тәклары нәтичәсиндә әмәлә кәлир.

Бә'зән үслүб маневри кими эвәзлик эвәз етдији сөзлә јанашы ишләнир. Белә һала эн чох шәхсә истеза илә јанашмаг мә'насында јол верилир. Мәсәлән: «О һарададыр бәс, о өзүнү өјөн Әшрәф» — чүмләсиндә о эвәзлији Әшрәф немя илә јанашы ишләнишидир.

Эвәзлик бәһсиндә үслубијјат ишләринин һамысыны, башта бәһсләрдә олдугу кими шакирдләрә грамматика дәрси процессиндә чатдырмаг тәшәббүсү јерсиз оларды. Мүәллимин белә бир чәһди, эвәзлик барәдә шакирдә өјрәдилмәли олан үмуми мәсәләләри дә кәнарда гоја биләр. Диал-әдәбијјат мүәллими эвәзлик бәһсинә аид үслүб мәсәләләринин чохуну әдәби гираәт дәрсләриндә вә синифдәнкәнар нитг үзрә апарылан ишләр заманы ајдынлашдырмалыдыр.

Иш вә һәрәкәтин, үслубумуздан асылы олараг, заманлар үзрә ифадә едилмәсиндәки рәнкарәнклији дә нәзәрә алмаг вә мәнимсәмәк зәруридир. Тәкчә фе'лин үч заманыны вә онун формал әләмәтләрини шакирдләрә өјрәтмәклә кифәјәтләнмәк олмаз. Мүхтәлиф ифадә инчәликләрини дә арашдырмаг вә һәр һансы фе'лин мүхтәлиф мә'налары нечә ифадә етдијини ајдынлашдырмаг лазымдыр.

Кечмиш заман. Кечмиш замана аид олан фе'лин ифадә едилмәси, нисбәтән мүхтәлифликдән азаддыр. Лакин мүстәсна һалларда, үслубла әләгәдар олараг, кечмишдә ичра олунмуш һәрәкәт индики заман шәкилчиси илә дә ифадә едилә билир. Ашағыдакы синоним чүмләләри мугәјисә едиб, онларын ишләнмә јерләрини мүәјјәнләшдирәк:

Дүнән мән кетдим вә фикирләшдим...

Дүнән о кедәр вә фикирләшәр...

Әлбәтте, һәр ики чүмләдәки иш данышылан моментдән әввәл ичра едилдији үчүн кечмишә аиддир. Лакин бу ифадәләрин һәр биринин өзүнә мәхсус ишләнмә јери вардыр.

Индики заман. Фе'лин индики заманы бир чох һалларда кечмишдә ичра олунан, јә'ни ичрасы данышылан моментдән әввәл башлајан ишин даваманы, јахуд нәтичәсини билдирир. Бу нөгтеји-нәзәрдән бә'зән нәгли кечмиш заман шәкилчиси илә ифадә олунан фе'л, индики заман шәкилчиси илә дә ифадә едилмәклә ејни мә'наны верир.

Әли чох јахшы охујур. Гардашым тары мәһарәтлә чалыр. Дәстә рәһбәри пионерләрин ишинә нәзарәт едир чүмләләриндә охумаг, тар чалмаг, нәзарәт етмәк кими һәрәкәт данышылан моментдә баш вермәјә дә биләр. Бу сөзләр һәр һалда данышылан моментдән әввәл башланмыш, һәтта камала јетмиш ишин нәтичәсини ифадә едир.

Кәләчәк заман. Кәләчәк замана аид олан иш вә һәрәкәтин ифадәси дә бә'зән кечмиш, јахуд индики заман формасында верилә биләр.

«Одувеј, Ибад дағын бөјрүлә дәрдајаг сүрүр» —
(Ч. Чаббарлы).

Бурадакы сүрүр фе'ли иш вә ја һәрәкәтин данышылан моментдә ичра олундугуну билдирдији һалда, ашағыдакы чүмләләрдә ејни заман шәкилчиси илә ишләнән фе'ләр иш вә һәрәкәтин данышылан моментдән сонра (аз сонра) баш верәчәјинин гәт едилдијини билдирир:

1. Баша дүшдүм, халан сәнә гурбан, кедирәм.
2. Бәс елә исә, дүрүст гулаг ас, кәр нә дејирәм!

(Ү. Гачыбәјов).

Бу чүмләләрдәки кедирәм, дејирәм фе'лләри индики заман формасында ишләнсә дә, бурада ифадә едилән иш вә һәрәкәт данышылан моментдә ичра олунмур. Мә'лум олур ки, иш вә һәрәкәт данышылан моментдән сонра гәтијјәтлә ичра олуначагдыр.

Чанлы данышыгда бә'зән мугәјисә аид олуб суал билдирән фе'л, инадаларын кәмәји илә кечмиш заман формасында даһа тә'сирли ифадә едилир:

О неч верәрми? — Ај верди һа!

О кедәрми? — Ај кетди һа! вә с.

Фе'ли сифәт вә фе'ли бағламалар. Дилимиздаки фе'ли сифәт вә фе'ли бағламаларын да үслүб нөгтеји-нәзәриндән бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Фе'ли сифәтләр нитгимизин јығчам олмасына, данышаны сөзчүлүкдән азад етмәјә, фикримизин даһа аңлашыглы олмасына кәмәк едир—бә'зән бүтөв будаг чүмләләри эвәз едир. Мүәллим фе'ли сифәтләрин илк тәдрисинә мәһз бу әһәмијјәтли чәһәтдән башламалыдыр. Илк нөвбәдә фе'ли сифәтләрин үслубумуз үчүн әһәмијјәти мугәјисәләрлә изаһ едилмәли, шакирдләрдә бу бәһси шүүрлу сурәтдә өјрәнмәјә тәбии мараг ојадылмалыдыр:

1) «О шакирдләр ки, имтаһанлары ә'ла гүјмәтләрлә вермишидир мәркәзи шәһәрләрә екскурсијаја көндәрилдиләр».

2) «Имтаһанлары ә'ла гүјмәтләрлә верән шакирдләр мәркәзи шәһәрләрә екскурсијаја көндәрилдиләр». Көрдүјүмүз ки, ми, фе'ли сифәтдән истифадә олунан икинчи чүмлә даһа јығчам вә аңлашыглыдыр.

Фе'ли сифәтләрдән истифадә етмәк эн чох китаб үслубна мәхсус олдуғу үчүн мүәллим бу чүр мисаллары әјани сурәтдә нүмајиш етдирмәклә шакирдләрин өз ифадәләриндә

фе'ли сифэтләрден бачарыгла истифадә етмәләринә наил ол-
малыдыр.

Эламәт вә кеҗфиҗәт билдирдиҗи үчүн фе'ли сифәтләр сифәтләрә чох јахындыр. Бунларын арасындакы мә'на фәргини дүзкүн дәрк етмәдикдә шакирдләр бә'зән фе'ли сифәтләрден өз ифадәләриндә сәрбәст истифадә етмәҗи бачармырлар. Бунларын арасындакы әсаслы фәрг фе'ли сифәтин мүвәггәти, төрәмә, сифәтин исә данми, сабит эламәт билдирмәсиндән ибарәтдир. Мәсәлә: «Оҗнаҗан адам»—бирләшмәсиндә «оҗнаҗан» фе'ли сифәт, «оҗнаҗан адам» бирләшмәсиндәки «оҗнаҗан» сөзү исә сифәтдир. Биз «оҗнаҗан адам» демәклә данышылан моментдә оҗнаҗан адамы билдирмәк истәҗирик. Еһтимал ки, бу адам өмрүндә оҗнамамыш вә оҗнамағы да севмир, бу оҗун исә онун үчүн тәсадүфидир. Лакин «оҗнаҗан адам» ифадәси һәмин адамын оҗнамағ һәвәскары олдуғуну билдирир. Ола биләр ки, бу адам данышылан моментдә оҗнамасын. Фе'ли сифәт мүвәггәти эламәт билдирдиҗи үчүн «учан адам» ифадәси дә дүзкүн һесаб едилә биләр, лакин «учаҗан адам» ифадәси ағыласығмаздыр.

Фе'ли сифәт бәһсинин тәдриси заманы мүәллим шакирдләрин үслубуну зәнкинләшдирмәк үчүн бир сыра әмәли тапшырырлар үзәриндә иш апара биләр. Бу мәгсәдлә шакирдләрә бир сыра тапшырырлар вермәк лазымдыр.

Нитгин җығчамлыгы вә фикрин тәбни әлагәләnmәси нөгтеҗи-нәзәриндән фе'ли бағламаларын да мүһүм әһәмиҗәти вардыр.

Бу бәһсин тәдрисинә башлаҗаркән шакирдләрин диггәтин һәмин әһәмиҗәтли чәһәтә җөнәлтмәк лазымдыр. Буна наил олмағ үчүн илк изаһата ашағыдакы характерли мисалларын (чүмләләрин) изаһы илә башламағ олар:

1. Мән һәдсиз дәрәчәдә һәвәскарам. Она көрә дә сиздән хаһиш едирәм ки, мәни әдәбиҗат дәрнәҗинин үзвлүҗүнә гәбул едәсиниз.

2. Сиздән хаһиш едирәм ки, һәдсиз дәрәчәдә һәвәскары олдуғуму нәзәрә алыб, мәни әдәбиҗат дәрнәҗинин үзвлүҗүнә гәбул едәсиниз.

Көрдүҗүмүз кими, фе'ли бағламадан истифадә едилдиҗи үчүн икинчи парча һәм җығчам, һәм дә аһәнкдардыр.

Лакин фе'ли бағламалардан дүзкүн истифадә етмәәҗин өзү дә бә'зән үслуб сәһвләри доғурур. Хүсусилә, фе'ли бағламанын тәкрары нитгдә җорғунлуғун, җекнәсәглиҗин әмәлә кәлмәсинә сәбәб олур. Шакирдләрин ифадәләриндә бу чүр сәһв-

ләрә даһа тез-тез раст кәлирик. Бә'зән бәдни әсәрләрин дилиндә дә бу тип сәһвләри мүшаһидә етмәк олар:

«Әзиз гапыдан чыхмағ истәдикдә аҗағ сахлады вә кериг аҗыдыб атасына мүәҗҗән мигдарда торба гаҗырмағы тапшырыб кетди» (Ә. Вәлиҗев).

«...Әввәл әминдән рүсхәт истәҗәчәҗәм, гоҗмаса кечә атымы миниб, Аразы о таҗа кечиб, Мүсҗә Жордан илә көрүшүб, онула бәрабәр кедиб, Парижи көрүб сеҗр едәчәҗәм». (М. Ф. Ахундов).

Фе'ли бағламанын һәр һансы парчада вә ја чүмләдәки тәкрары һәмишә җоручулуг әмәлә кәтирмир. Мәсәлә: «Иш дүшмәнчилиҗә кәләндә, җаманлыға кәләндә көзүмә патрон сыхсалар, аҗағ кериг басмарам». (Ғ. Чаббарлы)

Бә'зән еҗни бир парчада (хүсусилә силсиләли чүмләләрдә) фе'ли бағламанын тәбни тәкрары нитгә аһәнкдарлығ верир вә фикрин даһа јахшы әлагәләnmәсинә, тәләффүздә исә даһа јахшы авазланмаҗа сәбәб олур. Мәсәлә:

«Партиҗа тәмизлиҗи башлаҗанда бир чохлары горхуҗа дүшүб өзләрини хәстәлиҗә вуранда, бә'зиләри сахта сәнәләр дүзәлдиб партиҗаны алдаданда, бир парасы ичтимай кечмишини кизләдиб партиҗа билетини мөһкәм сахламаға чалышанда Баҗрам кишинин севинчи җерә-көҗә сығмырды» (Ә. Вәлиҗев).

Нитгдә фе'ли бағламаларын ишләдилмәси бә'зән икинмә'налылығ да доғура биләр. Мәсәлә:

«Гапыдан кирәркән анам пәнчәрәнин гаршысында даҗанмышды»—мән жохса о?—Икимә'налылығ доғурмамағ үчүн белә чүмләләри ашағыдакы шәкилдә ишләтмәк лазымдыр: Мән гапыдан кирәркән, анам пәнчәрәнин гаршысында даҗанмышды.

Мөвчуд грамматика дәрәлиҗиндә фе'ли бағламаларын: «Һәрәкәтин тәрзини тамамлаҗан», «Һәрәкәти замана көрә тамамлаҗан» группара, даһа сонра исә җарымгруппара аҗрылмасы үслуб нөгтеҗи-нәзәриндән олдуғча әһәмиҗәтлидир. Мүәллим, фе'ли бағламанын бу групп вә җарымгруппарынын әсил маһиҗәтинин шакирдләрә шүүрлу сурәтдә аңлатмаға наил олмалыдыр.

Әмәли җазылы тапшырырлар үзрә апарылан ишләрин дә үслуб чәһәтдән әһәмиҗәти бөҗүкдүр. Фе'ли бағлама бәһси илә әлагәдар оларағ шакирдләри ашағыдакы характерли тапшырырлар үзрә ишләтмәк даһа әһәмиҗәтли оларды:

1. Верилмиш фе'ли бағламалары чүмләләрдә ишләдәрәк, дәфтәринизә җазын.

2. Фе'ли бағламалардан јериндә истифадә етмәклә ашағыздақы парчада олаң үслүб гүсурларыны арадан гаалдырын. (фе'ли бағламадан истифадә едилмәјән бир парча тәклиф олувур.)

3. Ашағыздақы парчада фе'ли бағламанын дүзкүн ишләдилмәмәсинә көрә сәһв чүмләләри тәһий едип.

Бағлајычылар. Чүмләләр, хүсусилә табели мүрәккәб чүмләни әмәлә кәтирән чүмләләр арасында лексик вә мәнтиги алағә јаратмағда бағлајычылар мүнүм рол ојнајыр. Бә'зи мүәллимләр бу бәһсин тәдриси үчүн ајрылмыш аз сәат миғдарындан да сәмәрәли истифадә етмир, сәдәчә олар бағлајычынын нә демәк олдуғуну бәсит шәкилдә шакирдә өјрәтмәклә иши битмиш һесаб едирләр.

Дил мүәллими бағлајычылар бәһсини кечәркән, бир сыра үслүб мәсәләләрини диггәт мәркәзиндә сахламалыдыр.

Ејни мәти вә ја парчада бағлајычынын тәкрары нитгдә јоручулуг әмәлә кәтирир вә аһәнкдарлығын позулмасына сәбәб олур.

Нитгин даһа тә'сирли олмасы үчүн, фикрин ичкишафыны көстәрмәк лазым кәлдикдә, бағлајычыларын тәкрары даһа табии көрүнүр:

4. Кәрбәлајы Нәби—Ешиг мәним башыма да, дөшүмә дә, белимә дә, әлимә дә, ајағыма да, һәтта бағырсағларыма да вурубдур, чәми вүчүдүм ешиг одуна јаныр». (С. С. Ахундов).

Һәмчинсә үзвләрдә сонунчудан әввәл бағлајычынын ишләдилмәси үслүб чәһәтдән даһа дүзкүн һесаб едилә биләр. Мәсәлән, Әли, Вәли вә Нәркиз мәктәбә кедирләр. Лакин бә'зән үслүбун тәләби илә сонунчу һәмчинсә үзвдән әввәл дә бағлајычы ишләнмир:

«...Сәни парахода гојуб бир баш Әрдәбилә кәндәрмәсәм, мәним атама, бабама, једди гат әчдадимин әр вә һинә лә'нәт олсун». Һағлы оларағ бу чүмләдәки «атама, бабама, једди гат әчдадимин әрвәһинә» кими һәмчинсә үзвләрин һеч биринин арасында бағлајығы ишләдилмәмишдир.

Чүмлә тәркибиндә бағлајычыдан истифадә етмәмәк бә'зән фикир сәһви дә доғура биләр.

Шакирдләрә өз нитгләриндә бағлајычылардан јери кәлдикчә дүзкүн истифадә етмәји өјрәтмәк лазымдыр.

Һағы ИСМАЈЫЛЗАДӘ.

III СИНИФДӘ АНА ДИЛИНДӘН ШАКИРДЛӘРИН МҮСТӘГИЛ ИШИНИН ТӘШКИЛИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Мәктәбин һәјәтлә әлағәсинин мөһкәмләндирилмәси вә өлкәдә халғ маарифи системинин јенидән гурулмасы һағгындақы Ганун мүәллимләрдән тә'лимин јалныз мәзмунуну дејил, үсулларыны да дејишдириб, шакирдләрин мүстәғиллик вә тәшәббүскарлығыны һәр васитә илә кенишләндирмәји тәләб едир.

Бу васитә ана дили тә'лиминдә формализмлә мүбаризә апармағ үчүн мүнүм шәртләрдән биридир. Мәһз буна көрә дә габагчыл ибтидан мәктәб мүәллимләри синифдә, еләчә дә өвдә шакирдләрин мүстәғил ишләринин кејфијјәтини јакшылашдырмағ үчүн јени јоллар ахтарыр вә өз тә'лим үсулларыны тәкмилләшдирирләр.

Шакирдләр мүәллимин рәһбәрлији илә китабла, тәдрис ләвазиматы илә мүстәғил ишләмәји өјрәнир, дил һадисәләрини мүшаһидә едир, бу вә ја дикәр грамматик гајда һағгында мүстәғил нәтичә чыхарыр, алдығлары биликләри өз әмәли фәалијјәтләриндә тәтбиғ етмәјә сәј кәстәрирләр.

Габагчыл мүәллимләрин иш тәчрүбәси кәстәрир ки, мүстәғил иш шакирдин дәркәтмә фәалијјәтини вә мүшаһидәчилијјини артырыр, онун билик вә вәрдишләрини мөһкәмләндирир, мүстәғил оларағ јени биликләр газанмасына имқан верир.

161 нөмрәли мәктәбин мүәллими Ф. Асланова өз тәчрүбәсинә әсасән, мүстәғил ишин тәләбләриндән данышаркән дејир: «Һәр шејдән әввәл, мүстәғил иш шакирдләрин гүввәсинә ујғун олмалыдыр. Чүнки белә шәраитдә аичағ шакирд мүстәғил иши шүүрлу сурәтдә јеринә јетирә биләр.

Мүстәгил иш шакирдларин фикрини ојатмалыдыр. Механики јеринә јетирилмәсини тәләб едән, ушағын тәфәккүрүнүн ишкишафына мүвафиг олмајан мүстәгил иш һәм фәјдасыз, һәм дә зәрәрлидир. Бу, шакирдләри мүстәгил иши формал јеринә јетирмәјә мәчбур едир. Адәтән, мүстәгил иши јеринә јетирдикдән сонра шакирдләр чох севитирләр.

Мүстәгил иш програмын тәләбләринә ујғун сечилмәли, өјрәнлимш материалын мөһкәмләндирилмәсинә хидмәт етмәлидир.

Мүстәгил иш истәр форма, истәрәд дә мәзмун етибары илә рәикәрәнк олмалыдыр. Јекнәсәг мүстәгил иш ушағлары тез јорур вә дарыхдырыр.

Мүстәгил иш верәркән мүәјјән принцип—чәтинлик вә ардычылык көзләнилмәлидир. Һәр бир јени тапшырыг кечилмиш материалларла әсәсләндирәрилмәлидыр. Бу исә шакирдләри нөвбәти мүстәгил иши јеринә јетирмәјә һазырлајыр».

Ф. Асланова грамматикадан верәчәји мүстәгил иши ики-үч шакирдә охутдурур вә орадача изаһ едир. Еләчә дә иши јеринә јетирилмәси шәраитини шакирдләрә баша салыр. Мүстәгил иш верәркән мүәллим онун јеринә јетирилмәсиндә шакирдләрин нә кими чәтинликә раст кәлә биләчәкләрини дә габағчадан мүәјјәнләшдирир, вә бу чәтинликләри арадан галдырмаг јолларыны шакирдләрә ајдынлашдырыр.

Мүәллим мүстәгил ишин јеринә јетирилмәсини мүнтәзәм олараг јохлајыр вә гијмәтләндирир. Мүстәгил ишин јохлаылмасы, мәнимсәнилмиш тәлим материалынын мөһкәмлик вә дәринлијини, тапшырығын јеринә јетирилмәсинә ушағларын мүнәсибәтини мүәјјәнләшдирмәкдә мүәллимә көмәк едир. Бу һагда мүәллим өз тәчрүбәсинә әсәсләнараг дејир: «Шакирдләр һәмишә јеринә јетирдикләри мүстәгил ишин нәтичәси илә чох марағланырлар. Мәһз буна кәрә дә мәң шакирдләрин мүстәгил ишдә бурахдығлары сәһвләри вахтында мүәјјән едир вә бунларын арадан галдырылмасы јолларыны көстәрирәм.

Һәр бир шакирд һисс едир ки, мән һәмишә онун мүвафәғијјәти илә фәрәһләнир, мүвафәғијјәтсизлији илә кәдәрләнирәм».

Доғрудан да мүәллим һәр шакирдә диггәт вә мөһәббәтлә јанашыр, онун фәрди хүсусијјәтләрини өјрәнир, мүәј-

јән биллик вә вәрдишләрә јијәләнмәсинә сәјлә көмәк кестәрир.

Шакирдләрин билијини јохларкән мүәллим јалныз материалын өјрәнилмәсини мүәјјәнләшдирмәклә кифәјәтләнир. О, мүстәгил ишин нечә јеринә јетирилмәсини дә һәр бир шакирддән сорушур.

Јарадычы јазылары јохларкән мүәллим чалышыр ки, шакирдләр јолдашларынын иши һағгында өз фикирләрини сөјләмәкдә даһа мүстәгиллик көстәрсинләр: нөгсанлары тапмағы, әсәс фикирләри мүәјјәнләшдирмәји, ән јахшы јазы ишләрини гијмәтләндирмәји бачарсынлар.

Һәр һансы бир грамматик гајданын өјрәнилмәсинә һәср едилмиш мәшғәләдә шакирдләр мүстәгил олараг өзләри нәтичә чыхарыр вә өзләриндән ујғун нүмунәләр көстәрирләр. Мәсәлән, шакирдләри тәк вә чәм исимләрлә таныш етмәк мәғсәди илә мүәллим ашағыдакы сөзләри синиф тахтасында јазыр:

Заводлар	завод
е'малатханалар	е'малатхана
фабрикләр	фабрик
дәрзиләр	дәрзи
дәзкахлар	дәзках

Мүәллимин тәклифи илә шакирдләр сол сүтундакы исимләри сағ сүтундакы исимләрлә мүгајисә едир вә мүстәгил олараг өзләри нәтичә чыхарырлар:

Сол сүтундакы исимләр әшјанын чох, сағ сүтундакы исимләр ясә әшјанын тәк олдуғуну билдирир.

Бундан сонра исә сол сүтундакы сөзләри шакирдләр мүәллимин тәклифи илә тахтада көк вә шәкилчиләринә ајырырлар.

Завод+лар, е'малатхана+лар, фабрик+лар, дәрзи+лар, дәзках+лар.

5 шакирд һәмни сөзләрин әввәлчә көкләрини, сонра да шәкилчиләрини охујур. Дәрсин сонунда шакирдләр мүстәгил олараг лар вә ләр шәкилчиләрини јазылышына анд ашағыдакы нәтичәјә кәлцрләр:

Сөздө галын саятти нечадан сонра лар, инча саятти нечадан сонра лар шакилчилери жазылыр. Бир эшяны билдирен исимлер тек, бирден артыг эшяны билдирен исимлер неча чам адланыр.

Безен муаллим ела мустетигил иш верир ки, о, шакирдлерни жени материалы гаврамага назырлажыр. Маселен, сифатла танышлыгдан габаг, муаллимин теклифи ила шакирдлер эшянын нечалижини билдирен, неча? не чур? ва наисы? суалларына чаваб олан сөзлер наггында верилмиш билижи текрар едирлер. Белә тахмини мустетигил иш нам вахта ганаат едир, нам да жени материалын мөнкөм манимсанилмәсинә көмөк олур.

Муаллим бу ва жа дикер грамматик материалын өжрәнилмәси ила элагәдар оларак шакирдлерин дил үзәриндә мушаһидәләрини тәшкил едир. Шакирдлер дәрсликдән ва жа тахтадан муәжжән сөз ва чүмлөләри дәфтерләринә көчүрүрлер. Муаллимин көмөжи ила һәмин сөз ва чүмлөләр мустетигил оларак шакирдлер тәрәфиндән тәһлил едилир ва нәтичә чыхарылыр. Маселән, муаллимин теклифи ила шакирдлер г ва жа к самити ила битән исимлерин һалланмасына анд 127, 128 ва 130-чу тапшырыглардакы сөзлери дәфтерләринә көчүрүр ва тәһлил етдикдән сонра мустетигил оларак ашагыдакы нәтичәни чыхарырлар:

1. Г сәси ила битән чоһнечалы исимләре саятлә башланан шакилчи артырылдыгда г сәси г сәсинә кечир.

2. К сәси ила битән чоһнечалы исимләре саятлә башланан шакилчи артырылдыгда к сәси ј сәсинә чевриллр.

Кечилмиш материалын текрарында муаллим мустетигил ишин тәшкилинә бөжүк әһәмијјәт верир. Бу мәксәдлә дәо, билижин манимсанилмәсиндә, дәгилләндирилмәсиндә, шакирдин жазы савадынын артмасында текрардан муһүм бир васитә көми истифадә едир. Безән дә муәжжән мөвзулар үзрә хусуси текрар дәрси дә тәшкил етмәжә чалышыр.

Муаллимин көстөрүшү ила шакирдлер кечилмиш материалы синифдә, ја да евдә текрар едирлер. Сонра неча учо-

текрар дәрси кечиллр. Шакирдлер муәжжән гејдлер едирлер. Маселән, муаллим саятләр наггында верилмиш мәлуматы евдә текрар етмәжи шакирдләре тапшырмышды. Нөвбәти дәрседә һәмин мөвзу текрар олундугдан, билик һесаба алындыгдан сонра шакирдлер белә гејдлер едирлер:

Биз саятләр наггында не билирик.

Азербайчан дилиндә 9 саят вар:

а, ы, о, у, е, ә, и, ө, ү.

Галын саятләр 4-дур: а, ы, о, у.

Инча саятләр 5-дир: е, ә, и, ө, ү.

Муаллим гејдлерин неча апарыламасыны гысача оларак габагчадан изаһ едир, тахмини шифаһи назырлыгдан сонра неча эсас иши шакирдлерин өзләри мустетигил оларак јеринә јеттириллр.

Јени материалын изаһында да муаллим текрардан билижин манимсанилмәси үчүн зәрури бир васитә кими истифадә едир. Маселән, фе'л наггында үмуми мәлумата һәср едилмиш дәрседә II синифдә фе'л наггында верилмиш билижә әсасланараг (эшянын һәрәкәтини билдирән сөзләр) шакирдләри фе'ли бир нитг һиссәси кими баша дүшмәжә назырламагы өз гаршысында мәгсәд гејур.

Дәрсин әввәлиндә муаллим тахтаја ашагыдакы чүмлөләри жазыр: 1. Ишарә верилди. 2. Јарыш башланды.

Шакирдлер муаллимин теклифи үзрә II синифдә алдыглары билижә әсасланараг эшянын һәрәкәтини билдирән сөзләрин алтындан хәтт чөкирләр. Мустетигил иш заманы шакирдлер эшянын һәрәкәтини—фе'лин әһәмијјәтини, суалларыны изаһ едирлер. Муаллим бурада фе'л истилаһы ила шакирдлери таныш едир, онун нитг һиссәси олдуғуну сөјләјир. Шакирдлер мустетигил иш заманы үјгүн мисаллар кәтирәрәк фе'лин тәрйифини сөјләјирләр. Олар хәбәри фе'л олан чүмлөләр тәрйиб едиб дәфтерләринә жазырлар. Маселән, 1. Совет алимлери Јерин сүни пейкәни јаратмышлар. 2. Мән гәзетдә атомбузгыран кәмиһини шөкләни көрдүм. һәмин шакирд жаздыгы чүмлөләрдә јаратмышлар, көрдүм фе'лләрийин алтындан хәтт чөкир ва һәр фе'лин үстүндә онун суалыны гејд едир.

Кечилмиш материалын текрарында ва мөнкөмләндирилмәсиндә муаллим грамматик тәһлилдән сәмәрәли истифадә едир. Грамматик тәһлилин көмөжи ила шакирдлер алдыглары билижи төчрүбәдә тәтбиг, изаһ ва сүбут етмәжи өжрәниллр.

Мүәллимин төөрүбәси көстөрүр ки, белә тапшырыглар шакирдәләрни мүстәгилләрни ишкитәп. Диктәтләрниң исе тәрбиә едир. Шакирдәләр сәһвәсә оларар чүмлөләрни көчүрүрләр.

Мүәллим сенифдә нә едә мүстәгил тәһиял етмәк үчүн һәр күн шакирдәләре еталәр вә чүмлөләр верир. Илк дәфә шакирдәләр сенифдә мүәллимин көмәји илә тапшырыгы белә Јеһнә Јетәриләр: бир шакирд чүмләнә вә Ја сөзү тахтаја, тәһияләре исе дәфтәрләринә Јазырлар. Соңра исе һәмни сөз вә чүмлөләрни мүстәгил оларар оларни тәһиял едирләр.

Шакирдәләр сөзүн гурулушу илә таныш олдугдан соңра мүәллим грамматик тәһиял үчүн аҗрымлыш чүмлөләрә орфографик чәһәтдән характерик олан мүөҗәп сөзләр дә олава едир.

Сөзүн орфографик чәһәтдән тәһиял әввәлчә мүәллимин рәһбәрәји илә, соңра исе мүстәгил оларар шакирдәләр тәрәфиндән апарылар. Дәфтәрдә һәмни сөзләр ашагыдакы чәдвәл үзрә тәһиял олуңур:

СӨЗҮН ГУРУЛУШУ

Сөзләр	Көк	Шакилчиләр	
		Сөздүзәлдәчи шакилчиләр	Сөздәҗиндирәчи шакилчиләр

Мүәллим тәһиял үчүн мүөҗәп едиләрни илк сөзү диктә едир. Шакирдәләр исе оңу биринчи графада Јазыр вә чәдвәли долдурурлар.

Бәзән дә мүәллим сөзүн көкүнү деҗир, шакирдәләр оңу үҗгүн графада Јазарар сөздүзәлдәчи шакилчиләр олава едир, Јеһн сөзләр дүзәлдирләр. Бу исе чәдвәл вахта гәнаәт едир, ушагыларын сөзүн гурулушу үзәриндә мүстәгил оларар ишләмәләринә имкан верир. Ушагылар шакилчиләр олава етмәккә сөзләрни исе дәҗишмәси вә Јеһн сөзләрни исе дүзәлмәсини мүшаһидә едир, сөзүн гурулушу һагындакы тәсәвүрләрни кәһишәндирир вә мөһкәмләндирирләр.

Јеһн материалын мөһкәмләндирилмәсиндә дә шакирдәрни мүстәгил ишкитәп бөҗүк әһәмиҗәти вардыр.

Мүәллим ев тапшырыгларны Јоҗлағатла, сөзү тәһиял, мүөҗәп мәтиләри тәһиял етдикдә, бу вә Ја ишкитәп повзунҗи тәкратында грамматик тәһияләв кәһиш иштифадә етмәҗә чәдвәлир. Мәһз буна көрә дә шакирдәләр тәһиял үчүн вериләрни чүмлөләрлә грамматик материалә тәһиял рәст хәләрләр.

Јазманы грамматик тәһиял үчүн һәр бир шакирдәни әҗрича дәфтәри вардыр.

Мүәллим чүмләнә Јазаркан вә тәһиял едәркан оңу вә чүр Јазмаламагы һагында фикирләшмәҗи, соңра исе Јазмага башламагы шакирдәләре аласт етдирмишдир.

Шакирдәләр мүөҗәп гаҗда үзрә сөзләри орфографик чәһәтдән тәһиял етмәҗи бачарырлар. Бу мәҗсәдә дә шакирдәләр чүмләнә тәкрат едирләр, һәр сөзүн гурулушу, нә чүр вә нә үчүн белә Јазмаламагы әҗләшләндирирлар. Мәсәлә, «Баки шәһәрдир» чүмләнәндәки сөзләри шакирдәләр орфографик чәһәтдән белә тәһиял едирләр: Баки хусуси исимдир, буна көрә дә бөҗүк Б һәрфи илә, шәһәр сөзү үҗуми исим олдуғу үчүн кичик ш һәрфи илә башлаңмышдир вә с.

Мүәллимин дедәҗи кими, белә тәләб бурахманы сәһвә хәбәрләрни етмәҗә имкан Јарадыр, иһинки чәвәб верән шакирдә, бүтүн сенифи фәал ишләмәҗә мәчбур едир. Буна көрә дә чүмлөлә олан бүтүн сөзләрни Јазмаламагы изав едилдиб гуртардыгдан соңра шакирдәләр һәмни сөзләри дәфтәрләринә көчүрүрләр.

Грамматик тәһиял үчүн аҗрымлыш чүмлөләр бәзән дә дагышыг һалда шакирдәләре вериләр. Мәсәлә, дүшәркә, биз, пионер, кетмишдик, јаҗда.

Мүәллимин тәклифи илә шакирдәләр мүстәгил оларар һәмни дагышыг сөзләрдән—сөз гурундан чүмлә дүзәлдирләр. Јаҗда биз пионер дүшәркәсинә кетмишдик.

Тәртиб олунмуш чүмлә шакирдәләр тәрәфиндән бир-иһи дәфә охунур, шакирдәләр исе һәмни чүмләнә дәфтәрләринә көчүрүрләр.

Чүмләнәни грамматик тәһиялиндә мүәллим бәзән чүмләдәки сөзләри бир-биринә битишик һалда тахтаја Јазыр. Кәһчәтәбиәтчиләр Москваја Јола дүшдүләр. (Кәһчәтәбиәтчиләр Москваја Јола дүшдүләр).

Һәр шеҗдән әввәл, шакирдәләр шифаҗи оларар чүмләнә аҗры-аҗры сөзләрлә охујурлар. Соңра да чүмләнә дәфтәрләринә Јазыр вә үзвәлине көрә тәһиял едирләр.

Мүэҗҗөн бир гаданы вә ја тәрифи эзбәрләмәклә иш гуртармыр. Јени материалы јахшы мәнимсәмәк үчүн һәмин гадла вә тәрифи әмәли олараг мөһкәмләндирмәк лазымдыр. Нәр шејдән әввәл, јени материалын мөһкәмләндирилмәси үчүн мүәллим дәрсликдәки тапшырыглардан истифадә едир. Буна көрә дәрсликдән о, шакирдләрн фәаллашдыран, онларын мүстәғиллијини артыран, фәјдалы тапшырыглар сечмәјә чалышыр.

Мүәллим, һәр шејдән әввәл, шакирдләр үчүн мүстәғил ишин ичра етмәкдән өтрү мүәҗҗән вахт ајырыр.

Мәлүмдур ки, һәлә I синифдән шакирдләрә мүстәғил ишләмәк вәрдишләрн ашыланыр. Нәр ил синифдән-синифә кечдикчә мүстәғил ишин мәзмуну, нөвү мүрәккәбләшир вә мүхтәлифләшир. I синифдә мүәллимин мүстәғил иш сечмәси шакирдләрн охууглары мәтнин мәзмунундан, дәрсин мәгсәдидән, шакирдләрнн јаш хүсусијәтләрнндән асылыдыр.

I синифдә мүстәғил ишин јеринә јетирилмәсинә чох аз вахт (3—5 дәгигә) верилир вә бунларын нөвләрн мөһдуд олур. Мәсәлән, бу вә ја дикәр мәтн тәкрар охунур, ушаглар шәклә бахырлар, верилмиш суаллара дәрсликдән чаваблар тапырлар, ше'р эзбәрләјирләр, мәтнин мәзмунуна мүвафиғ ајры-ајры һиссәләр үзрә садә шәкилләр чәкирләр вә с.

II синифдә исә I синифә һисбәтән мүстәғил иш нөвләрн фәргләнир. Бу синифдә шакирдләр мәтидән јени сөзләрн тапыр, мәтнн һиссәләрә ајырыр, садә мәзмунлу шәкилләр үзрә кичик һекајәләр дүзәлдирләр вә бәзән дә мәтнн һиссәләрә ајырдыгдан сонра һәр һиссәјә ајрыча оларағ ад верирләр. вә с.

Ф. Асланова исә оху дәрсләриндә шакирдләрнн мүстәғил ишинә даһа кениш јер верир. Биз мүәллимин оху дәрсләриндә тәтбиғ етдији мүстәғил иш нөвләрнндән бир нечәсинн нүмунә мөгсәди илә ашағыда веририк:

1-чи нөв. **Учадан гираәтә** һазырлыг мөгсәди илә сәссиз оху. Бурада һазырлыг мөгсәди илә шакирдләр һекајәни сәссиз олараг охујурлар.

Мәсәлән, Г. Мусајевнн «Гара», М. Раһимнн «Гыш», А. Сәһһәтнн «Гарышга вә милчәк» вә с.

Бу нөв тапшырығы мүәллим, хүсусилә тәмсилләрнн вә ше'рләрнн охунмасы просесиндә тәтбиғ едир. Мүәллимин тәчрүбәси кәстәрир ки, бу нөв иш јахшы нәтичә верир.

Мүәллим Т. А. Крыловун «Балыг, өрдәк вә хәрчәнк». Гримм гардашларынын «Кирпи вә довшан» вә с. тәмсилләрнн кечәркән роллар үзрә учадан охумаға һазырламағы шакирдләрә тапшырыр.

2-чи нөв. **Суаллара чаваб вермәјә** һазырлыг мөгсәди илә сәссиз оху. Мәсәлән, Л. Н. Толстојун «Гу гушу» һекајәсинн охуудугдан сонра шакирдләр ашағыдакы суаллара чаваб һазырлајырлар.

1. Јазычы чаваб Гу гушу һаггында нә дејир?

2. Чаваб Гу гушу һаггында јазычынын дедији образлы сөзләр һансылардыр?

3-чү нөв. **Нағыл етмәјә** һазырлыг мөгсәди илә сәссиз оху. Бу ишн мүәллим М. Рзагулузадәнин «Пајыз» ше'ри үзрә белә тәшкил едир: о, ашағыдакы планы тахтада јазыр:

1. Бағда пајыз. 2. Мешәдә пајыз. 3. Тарлада пајыз.

Шакирдләр һәмнн план үзрә ше'рин мәзмунуну данышырлар.

Мир Чәлалын «Күлкәзин бабасы» һекајәсин үзрә ушаглар өзләрн мүстәғил олараг план тәртиб едирләр вә һәмнн план үзрә һекајәнин мәзмунуну данышырлар. Ашағыда һәмнн һекајә үзрә бир шакирдин тәртиб етдији планы веририк: 1. Күлкәзин бадам чубугуну мөктәбә апармасы. 2. Күлкәз әввәл бабасына нә үчүн данмады. 3. Алы баба бағчылыг ишинн нечә билирди?

4-чү нөв. **Һекајәни сәссиз охумаг** вә она анд мүәҗҗән шәкилләр фикирләшмәк. Охунун бу нөвү ушаглара план тутмағы өјрәтмәк үчүн фәјдалы үсулдур. Мүәллим «Гуш јувасы», «Гәһрәман пионер» вә с. һекајәләрнндән бу мөгсәдлә истифадә едир. Мүәллимин тәклифи илә шакирдләр мүстәғил олараг һәмнн һекајәләрн охујур вә онларын һәр һиссәсинә анд мүәҗҗән шәкил фикирләширләр. Шакирдләр тәрәфиндән тәртиб олунмуш план-шәкил синифдә музакирә едилдикдән сонра адлыг чүмлә һалында үмуми план һазырланыб тахтаја јазылыр. Сонра исә шакирдләр һәмнн планы дөфтәрләринә көчүрүрләр.

5-чи нөв. **Нөвбәти ифадә** үчүн сәссиз оху. Охунун бу нөвү шакирдләрә китаб үзәриндә мүстәғил ишләмәк вәрдишләрн ашылајыр. Бунула бәрабәр јазылы иштин ишкншафы үчүн әсас үсуллардан биридир. Мәсәлән, Л. Н. Толстојун «Довшан» һекајәсинн мүәллимин тәклифи илә шакирдләр сәссиз охујурлар вә мүстәғил план тәртиб едирләр. Нөв-

бәти дәрәдә исә һәмийн план үзрә һекајәһини мәзмунуну ифадә жазырлар.

6-чы нөв. Синифдәнхарич ишдә шакирдләрнин мүстәгиллији. Бу нөвүн тәтбиғигдә «Илин фәсилләр» мөвзусунун үмумиләшдирилмәси кенеш јер тутур. Синиф 3 мангаја ајрылыр. Мүәллим биринчи мангаја «Јаз», икинчи мангаја «Пајыз», үчүнчү мангаја «Гыш» вә «Јаз» мөвзуларыны үмумиләшдирмәји тапшырыр. Мүстәгил ишин бу нөвү шакирдләрнин диггәтини даһа чох чәлб едир. Мәһз буна көрә дә онлар «Илин фәсилләр» албомуна илин фәсилләринә аид чохлу шәкил топлајырлар. Шакирдләр бу ишлә әлағәдар олараг бир чох шә'р вә тапмача да өјрәнирләр. Илин фәсилләринә аид үмумиләшдирилмиш мөвзуну јекунлашдырмаг мәгсәди илә мәзмунлу вә марағлы бир ишша да жазырлар.

«Ә. Сабирин һојаты» мөвзусунда тәшкил едилмиш толланыш да чох марағлы кечмишдир. Бу мәгсәдлә толланыша синифдәнхарич иш саатларында ајрыча һазырлыг көрүлмүш вә һәр шакирдә мүстәгил тапшырыг верилмишдир. Шакирд Ј., Ә. Сабирин тәрчүмеји-һалыны данышмышдыр. Бир нечә шакирд Сабирин «Гарға вә түлкү», «Ағачларын бәһси» тәмсилләрини сәһнәләшдирәрәк чыхыш етмишдир.

Мә'лум олдугу кимн, III синифдә јазы ишләринин ән чох јайылмыш нөвү ифадәдир. Шакирдләрнин јазылы итггини инкишаф етдирмәк мәгсәди илә мүәллим јазылы ифадәһини мүхтәлиф нөвләриндән истифадә едир. Мәсәлән, «Памбыг јығанлар» һекајәси үзрә өјрәдичи характер дауыжан ифадә јазыны мүәллим белә тәшкил едир: һазырладығы шәкилләри лөвһәдән асыр. Биринчи шәкилдә ушағлар памбыг мәнтәгәсиндә, икинчи шәкилдә пионер отағында тәсвир олунар. Шакирдләр фикирләшир, һәр шәклин мөзмууна аид план тәртиб едирләр. Беләликлә, шакирдләр әввәлчә ифадәһини биринчи, сонра исә икинчи һиссәсини жазырлар. «Сөјүд ағачы» (Һ. Халидә), «Түлкү вә кәклик» һекајәси үзрә јохлама мәгсәди илә ифадә вердикдә мүәллим мәтилләри бүтөв охујур, шакирдләр исә мүстәгил олараг план тәртиб едирләр. Сонра да һәмийн план үзрә ифадә јазмаға бавилајырлар.

Ибтидан мәктәбдә ана дилиндән верилән мүстәгил иш нөвләриндән бири дә әзбәр жаздыр. Мүстәгил ишин бу нөвү

ушағларда јалдашы инкишаф етдирир вә сөз еһтијатыны зән-кинләшдирир. Мүәллим кечән дәрә или мүддәтиндә «Балығ, өрдәк вә хәрчәнк» тәмсиллини, «Колхозчулар маһнысы», «Дүшәркәмиз» шә'рләрини, «Ананын бајрамы» һекајәсиндән марағлы абзаслар вә с. сечиб ушағларә әзбәр жаздырмышдыр.

Ишша да мүстәгил ишин бир нөвүдүр. Кечән дәрә или мүддәтиндә шакирдләр план үзрә ашағыдакы мөвзуларда ишша жазмышлар: «Дүшәркәдә», «Пајыз», «Гыш», «Баһар кәлди» вә с. һәр ишша јазыја исә мүәллим габағчадан чидди һазырлыг иши апармышдыр.

Шакирдләри өз-өзләринә нәзарәт етмәјә алышдырмаг үчүн мүәллим јазы ишләриндән дә истифадә едир.

Јохлама имланы (2-чи рүбдән сонра) тәһий едәркән бә'зән анчаг сәһвләрин алтындаг хәтт чәкир, һәмийн сәһвләри дүзәлтмәји шакирдләрнин өзләринә тапшырыр.

Мүәллим бә'зән дә өз сәһвләрини гурулашдырмағы (III рүбдән) шакирдләрә тәклиф едир. Бу мәгсәдлә дә һәр бир шакирдни дәфтәринин ахырында хүсуси сәһифә ајрылмышдыр. Шакирдләр бурахдығлары сәһвләри һәмийн сәһифәдәки трафикләр үзрә гурулашдырырлар.

Мүәллим лүғәт үзәриндә апарылан ишдә шакирдләрнин мүстәгиллијинә бөјүк диггәт јетирир. Грамматикадан өјрәнилмиш материалдан асылы олмајараг, шакирдләр дәрәликдә раст кәдикләри чәтин сөзләри өз лүғәтчәләринә гејд едирләр.

Мүәллим синифдә лүғәт үзәриндә иши нечә апарыр вә шакирдләрә мүстәгиллији нечә инкишаф етдирир?

Биз ушағларын лүғәт дәфтәрләри илә таныш олдуг. һәр шакирдни ики лүғәт дәфтәри варды. Биринчи дәфтәрдә I—III синифләр үзрә програмда тәклиф олунаг јазылышы чәтин сөзләр гејд едилир. һәмийн дәфтәрдә јазылышы чәтин сөзләр мүәјјән мөвзулар үзрә јазылыр. Мәсәлән, «Колхоз» мөвзусу үзрә ашағыдакы сөзләр гејд едилир: колхоз, әмәк, габағчыл, комбаји, трактор, бригадир, бригада вә с. Шакирдләр һәмийн сөзләрдән мүстәгил олараг чүмләләр, бә'зән дә кичик рабитәли мәтилләр тәртиб едирләр. Биз һәмийн чүмләләрдән бир нечәсини веририк. Мәсәлән. 1. Колхоз памбыг планыны јеринә јетирмишдир. 2. Габағчыл колхозчулар мұкафатландылар. 3. Комбаји тарлаја сәс салмышды. 4. Трактор јерни гатларыны чевирди. 5. Бригада сәһни алағ отларындан тәмизләди. 6. Бригадада иш јахшы тәшкил олуимушдур.

Бүдэ нэе шакирдлэр синифдэ таныш олдуглары јени сөзлэри мүстэгил олараг һемин дәфтэрэ гејд едирлэр.

2-чи лүгэт дәфтэриндэ нэе шакирдлэр дәрсликдэ раст кәлдиклэри јазылышы чәтин олан сөзлэри гејд едирлэр. Мүәллим орфографик чәһәтдән чәтин олан сөзлэрин јазылышынын јохланылмасы үчүн мүхтәлиф үсуллардан истифада едир. Бәзән дәрсин әввәлиндә мүәллимин диктәси илә шакирдлэр лүгәтдән мүәјјән сөзлэри (4—5 сөз) дәфтэрлеринә јазырлар. Бу мәгсәдлә дә мүәллим сағ вә сол сыралар үчүн габагчадан ајрыча олараг мүәјјән сөзләр сечиб һазырлајыр. Беләликлә, диктә заманы сағ сырада отуранлар бир сөзү, сол сырада отуранлар нэе башга сөзү вә с. дәфтэрлеринә јазырлар.

Мүәллимин тәчрүбәси көстәрир ки, сөзлэрин вариантлар үзрә белә јазылмасы шакирдлэрин мүстәгилијини даһа да артырыр. Шакирдлэр јаздыгларынын дүзкүн олмасынын өз лүгәт дәфтэриндә вә ја дәрсликдә һәр мәтнин ахырында олан лүгәт үзрә мүстәгил олараг јохлајырлар.

Мүәллим бәзән бир нечә вариантда мүәјјән мөвзу үзрә 4—5 сөз јаздырмаг үсулундан да истифада едир. Шакирдлэр бу иши белә јеринә јетирлэр: мәсәлән, шәһәр үзрә: трамвај, күчә, троллејбус, Ленинград, метро вә с.; бостан үзрә: памидор, гарпыз, бадымчан, гарғыдалы вә с. Дәрсдә тәхминин һазырлыг апардыгдан, шакирдлэр мүәјјән мөвзу үзрә сөз ештијатына јијәләндикдән сонра, һемин тапшырыг мүстәгил олараг јеринә јетирлир.

Мүәллим тарихи мәтнлэрин изаһлы гираәти просесиндә дә дәрсин мүхтәлиф мәрһәләлэриндә мүстәгил ишин ашағыдакы нөвлэрини тәтбиг едир.

Мүәллим кечән дәрсдә охунмуш бу вә ја дикәр тарихи материалы мөһкәмләндирмөк мәгсәди илә шакирдлэрә ашағыдакы мүстәгил тапшырыглары ичра етдирир:

а) шакирдлэр верилмиш суаллара мәтндән чаваб тапыб һазырлајырлар; б) дәрсликдәки шәкилләрә ујғун олараг кичик һекајәләр тәртиб едирлэр; в) мәтнлэрин мазмунуну өз сөзлэри илә данышырлар; г) мәтнә аид суаллар тәртиб едирлэр вә с.

Октјабр ингилабы, Владимир Илич Ленин, Совет Ордусу, 1 Мај һаггындакы мәтнлэри охумадан габаг, мүәллим шакирдлэрин билијини өјрәнир. Бу мәгсәдлә шакирдлэр мүәллимин тәклифинә әсасән бу вә ја дикәр тарихи факт вә һадисәлэри нағыл етмәјә һазырлашырлар.

Тарихи мәтнлэрин охунмасына мүәллим гыса кириш мүсаһибәси илә башлајыр. Бу нэе шакирдлэри охуначаг материалын мазмунуну мәнимсәмәјә көмөк едир. Мәсәлән, Владимир Илич Ленин һаггында данышаркән мүәллим, шакирдлэрә ашағыдакы суаллары верир:

1. Владимир Илич Ленин һарада анадан олмушдур?
2. Улјановун аилә үзвлэри кимләрдән ибарәт иди?
3. Чар һөкүмәти Владимир Илич Ленини нә үчүн һәбс вә сүркүн едирди вә с.

Тарихи материалы мәнимсәтмәјә һазырлыг мәгсәди илә мүәллим оху просесиндә раст кәлә биләчәк чәтин сөзлэри дә өз мүсаһибәсинә даһил едир вә буларын мазмунуну ајдылашдырыр. Мәсәлән, «Мүтләгијјәтин јыхылмасы» мәтнин һаггындакы кириш мүсаһибәсинә ашағыдакы сөзлэри даһил едир: «гарәтчилик» «нифрәт», «Петербург», «назир», «мүвәғәти һөкүмәт» вә с.

Кириш мүсаһибәсиндән сонра мүәллим мәтни охумағы, ја да әввәлчә ашағыдакы мүстәгил иши јеринә јетирмәји шакирдлэрә тәклиф едир:

а) шакирдлэр мәтнин сәссиз охујурлар; б) мәтнә аид шәкәлә бахырлар, онун мазмунуну данышмаға һазырлашырлар. Мәтни охудугдан сонра тахтада јазылмыш вә ја дәрсликдәки мәтнин ахырында олан суаллара чаваб һазырлајырлар.

Кириш мүсаһибәсиндән сонра бүтүн һалларда мүәллим шакирдлэрә мүстәгил иш тапшырыр. Бу нэе охунмуш материалын шүүрлу мәнимсәнилмәсинә көмөк едир. Бу мәгсәдлә дә шакирдлэр охунмуш мәтн үзрә суаллара чаваб верир, мәтндәки мүвафиг јерлэри охујур вә өз сөзлэри илә чаваб һазырлајырлар.

Бу вә ја дикәр тарихи мәтни охудугдан сонра шакирдлэр мәтнин һиссәлэринә ад верирлэр, охунмуш мәтнин ајры-ајры һиссәлэрини нағыл едирлэр. Јени сөз вә ифадәлэри лүгәт дәфтэрлеринә јазырлар вә с.

Шәкил үзэриндә иш шакирдлэрдә јарадычылыг габилијјәтинин инкишаф етдирир, диггәти фәаллашдырыр, шакирдлэри өз фикирлэрини мәнтиги чәһәтдән дүзкүн вә дәгиг ифадә етмәјә өјрәдир, онларын нитгини вә фразеолокијасыны занкинләшдирир.

Шәкәлә бахдыгда шакирдлэр сәрбәст вә марагла онун мазмунуну нағыл едирлэр. Бу заман шакирдлэр шәкилдә тәсвир олунан һадисәни јахшы ифадә етмөк үчүн өз зөвглэринә ујғун сөзләр сечмәјә сәј көстәрирлэр.

Ф. Асланова грамматиканын тэкрарында вэ мөһ-кэмлэндирилмэсиндэ шәкилдән даһа чох истифада едир.

Мүәллимни дедији кими, шәкил үзәриндә ишин бөјүк тәрбијәви әһәмийјәти вардыр. Шәкил үзрә апарылған иншалар шакирдләрин чох хошуна кәлир.

Биз ашағыда нүмунә мөгсәди илә Ф. Асланованын шәкил үзәриндә инша јазыја анд ики дәрс планыны веририк.

Дәрсин мөвзусу. Шәкил үзәриндә иш.

1. Јај һаггындакы тәәсүратларыны ушаглара хатырлат-маг.

2. Шәкил үзәриндә һекајә-иншаја анд чалышмалар.

3. Лүғәт үзәриндә иш.

Гејд. Шәклин мазмуну: Мешәдир, јај вахты тәсвир олу-нур. Ушаглар әлләриндә күл дәстәләри шән һалда, нәгмә охуја-охуја мешәдән чыхырлар.

Дәрсин планы:

I. Ашағыдакы суаллар үзрә тәхмини мүсаһибә:

1) Јајда сизләрдән ким мешәјә кетмишдир? 2) Мешәдә нә етмишдир? 3) Мешә хошуна кәлдими?

II. Шәклин кәстәрилмәси:

а) инди мән сизә шәкли кәстәрирәм, диггәтлә бахын. Бурада нә тәсвир олуңдугуну нағыл етмәјә һазырлашын.

б) шакирдләрин сәрбәст олараг шәклин мазмунуну да-нышмалары,

в) ашағыдакы суаллар үзрә мүсаһибә:

1) Шәкилдә һара тәсвир олуңмушдур? 2) Ушаглара һән-сы адлары вермәк олар? 3) Ушаглар һарадан гајыдырлар?

4) Онлар мешәјә нә үчүн кетмишдиләр? 5) Ушаглар нә вахт мешәјә кетмишдиләр? (сәһәр тездән) 6) Ушаглар мешәдән нә кәтирдиләр? 7) Онлар нә үчүн севинирдиләр?

III. Шәклә ујғун ад фикирләшмәк.

IV. Тахтада јазылмыш ашағыдакы суаллары охумаг:

1) Бу һадисә нә вахт олмушдур? 2) Ушаглар һара кет-мишдиләр? 3) Ушаглар мешәдә нә едиләр?, 4) Онлар ева-нечә кәлдиләр?

V. Суаллара чаваб вә бунларын тахтада јазылмасы.

VI. Ушагларын иншаны дәфтәрләринә јазмалары.

Дәрсин мөвзусу. Шәкил үзәриндә ишин көмәји илә кол-лектив һекајә јазмағы вә она ујғун план тәртиб етмәји өј-рәтмәк.

Дәрсин планы:

1. Кириш мүсаһибәси.

2. Шәклин кәстәрилмәси.

3. Шакирдләрин мүстәгил олараг шәклә диггәтлә бахма-лары.

4. Шәкил үзрә мүсаһибә.

5. Шәклин мазмунуна анд план тәртиби.

6. План үзрә шәклин мазмунуну нағыл едилмәси.

7. Иншанын план үзрә мүстәгил олараг шакирдләр тәрә-финдән јазылмасы.

Тәлим-тәрбијә просесиндә синифдәнхарич охунун бөјүк ролу вардыр. Мәлим олдуғу кими, китаб тәлим вә тәрбијәдә мүһүм васитәдир. Синифдәнхарич оху ејни заманда мүстә-гил иш вәрдишләрини инкишафына хидмәт едир. Синифдә апарылған мүстәгил иш китабын мазмунуну тәһлил етмәкдә, китабы ахыра гәдәр охумагда, онун мазмунуну ардычыл на-ғыл етмәкдә ушаглара көмәк едир. Мәһз буна көрә дә мүәл-лим учадан ифадәли гираәтә бөјүк диггәт јетирир. Чох вахт мүәјјән парчалары өзү нүмунә мөгсәди илә ифадәли охујур. Бу һагда мүәллим дејир: «Мүәллимин бәдин сөзү, нүмунәви охусу шакирди әдәбијјәти севмәјә, ифадәли охумағы өјрән-мәјә мәчбур едир».

Шакирдләр синифдәнхарич охудуғлары китаблары һеса-ба алмаг үчүн хүсуси дәфтәр ајырмышлар. Онлар охудуғла-ры китаблар һаггында өз мүлаһизәләрини мүстәгил олараг бөјүк марағла һәмни дәфтәрә јазырлар. Мүәллим исе һәр һәфтәдә бир дәфә дәфтәрләри јығыб јохлајыр. һәр һәфтәнин мүәјјән күнләриндә исе охунмуш китаблар һаггында ушаг-ларла сөһбәт едир.

Ана дили дәрсләриндә мүхтәлиф мүстәгил иш нөвләрини тәтбиғ етмәк олар. Бунларын тәтбиғи дәрсин мөгсәд вә вә-зифәсиндән асылдыр.

Мүәллимни тәчрүбәси кәстәрир ки, мүстәгил иш вәрдиш-ләринә јијәләнмәк һәм шакирдләрин тәдрис материалыны шуурлу сурәтдә мәнимсәмәләринә хидмәт едир, һәм дә онла-ры мүстәгил ишламәк үсуллары илә сналаһландырыр.

Фикрат ЭБДУРРАҒИМОВ,
В. И. Ленин адына АПИ-нини мұаллими.

ДҮЗКҮН, КӨЗЭЛ ВӘ САВАДЛЫ ЖАЗЫ БИЛИЖИН ТӘМӘЛИДИР

Һәр бир мәдәни шәхс дүзкүн вә көзәл жазы ғайдаларына јијәләнмәлидир. Тәәссүф ки, бә'зән алимләримизин, мұәллимләримизин, тәбибләримизин жазыларыны охумағ белә олмур. Буун әсас сәбәби, ибтидан мәктәбә ғәбул едилмиш шакирдә илк күндән башлајарағ көзәл вә дүзкүн жазы вәрдиши верилмәмәси илә изаһ олуна биләр. Бу ишдә садәчә оларағ шакирди, ја да мұәллими тәғсирләндирмәк аздыр. Бә'зән мәктәб рәһбәрләринин I — IV синифләрдә дәрс дејәчәк мұәллимләрән дүзкүн истифадә едә билмәмәси нәтичәсиндә шакирдләрдә көзәл вә дүзкүн жазы вәрдиши јарадылмыр.

Ибтидан синифләрдә дәрс верән мұәллимләрин көзәл вә дүзкүн хәтти, методики билликләри олмалыдыр ки, шакирдләрдә көзәл вә дүзкүн жазы ғайдалары вәрдишини верә билсинләр.

I — III синифләрдә кечилән башға фәнләрдә јанашы, һүснхәт фәнни дә тәдрис едилир. Бу фәнни нәзәри чәһәтдән әсәсләндирилмиш систем үзрә кечмәк үчүн һазырда әллә лазыми бир вәсант јохдур, оланы исә чох көһнәлмишдир вә тапылмыр. Буна көрә дә бүтүн ибтидан мәктәб мұәллимләринин белә бир вәсантә чох бөјүк еһтијачы вардыр.

Јазылар үзәриндә апарылан мұшаһидәләр нәтичәсиндә өјдүн олмушдур ки, шакирдләрин жазыларында үмуми кобул сәһвләрә јол верилир. Бу сәһвләрин чохуна бөјүкләрин жазыларында да тәсадүф едилир.

Һәрфләрин жазылышында, бирләширилмәсиндә, элементләрин өлчүсүндә, һәрфләрин сөзләрдә, сөзләрин сәтирләрдә јерләширилмәсиндә вә саир мәсәләләрдә бурахылан нөгсанлар һүснхәт програмының I — III синифләрдә гаршыја гојдуғу тәләбләрини јеринә јетирмәмәклән ирәли кәлир.

Шакирдләрдә јазаркән диггәтлилик вә сәлиғәлилик тәләб етмәклә жазы мәдәнијјәтини артырмағ олар.

Халғын һәјатында бөјүк әһәмијјәтә малик олан жазы һәр бир шәхс үчүн дә әһәмијјәтлидир. Һәр бир шәхсин жазылы нитгә јијәләнмәси өз фикрини мұмкүн гәдәр даһа мұкәммәлнә шәкилдә вермәји, онун јалныз әсас мәзмунуну дејил, һәмчинин ән инчә чәһәтләрини дә ифадә етмәји бачармағ демәкдир. Дүзкүн вә көзәл хәтт һәр бир әллә жазылмыш мәтнин охунмасыны асанлашдырыр, инсанлар арасында асан, кениш үнсидјәт јарадыр, јазанын фикрини охујан адам ојдуғу кими баша дүшүр.

Савадлы жазы вә мәдәни нитгин вәһид мәктәб ғайдаларында көстәрилир ки, мәктәблини сәлиғәли, дәгиг (дүзкүн) оларағ жазы ишини јеринә јетирмәјә өјрәдәркән хәтләрини дүзәлдә-дүзәлдә мұәллим шакирдләрдә өз әмәјинә һөрмәт етмәк, тапшырығын ичрасына мәсулијјәтлә јанашмағ, тәмизлик вә сәлиғәлилик вәрдиши верир. Одур ки, һүснхәт дәрсләриндә мұәллим шакирдләрин көзәл, дүзкүн, ајдын вә сүр'әтли жазы вәрдиши алмалары үчүн бүтүн имканлардан истифадә етмәлидир.

Унутмағ лазым дејил ки, пис хәтти вә зәиф охусу олан шакирдләр башгаларына нисбәтән сөзләри даһа чох тәһриф едир вә сәһвләрә јол верирләр.

Јазылы нитг үмуми нитг мәдәнијјәтинин иһкишафында чох мұһүм јер тутур. Јазылы нитги дүзкүн баша дүшмәк үчүн онун ајдын вә асан охунмасы лазымдыр ки, бу да хәттин кеј-фијјәтиндән асылы олур. Һәр бир мәдәни шәхсин дүзкүн, көзәл, асан охунан ајдын вә сүр'әтли жазысы олмалыдыр. Белә жазы исә һеч дә асан јолла баша кәлмир. Көзәл, дүзкүн, ајдын охунан сүр'әтли жазы вәрдиши вермәк һәр бир мұәллимдән кәркин әмәк, мұнтәзәм чалышмалар апармағы, һәр ивчәликләрдә гаршы диггәтли олмағы, баш верә биләчәк нөгсанларын гаршысыны вахтында алмағ, онлара дүзкүн јол көстәрмәји тәләб едир. «Асандыр» дејә шакирдләрин дүзкүн јазачағларына архајынлашмағ гаршыја гојулмуш мәғсәдә һаил олмағ үчүн ән башлыча мәһнәләрдән бири кими сајыла биләр. «Ушағдыр, бөјүјүндә көзәл, дүзкүн јазар» — демәклә шакирдләрин элемент вә һәрфи сәһв јазмаларына јол вермәклә онларын дүзкүн вәрдиш алмамаларына сәбәб олур. Позулмуш жазылары дүзәлтмәк үчүн чох бөјүк әмәк сәрф етмәк лазым кәлир.

Көзәл вә дүзкүн жазының ғайдаларыны билмәдән шакирдләрдә көзәл вә дүзкүн жазы вәрдиши јаратмағ мұмкүн дејил-

шәкилләрдән л, м һәрфләриндән эввәл вә сөз ахырында истифада едилсин.

Дүзкүн вә көзәл язы тәләбләринә үҗгүн олараг һәрфләрин бирләшдирилмәси вә бирбаша, јә'ни гәләми кағыздан ајырмалан јазманын хүсуси гәјдалары көзләнилмәлидир. Башга сөзлә десәк, дүзкүн вә көзәл языда һәрфләрин бирләшдирилмәси вә гәләми көтүрмәдән рәван јазынын тәләб етдији мүәјјән гәјдалар позулмаамалыдыр. Шакирдләрдә дүзкүн вә көзәл язы гәјдалары вәрдиши јаратмаг үчүн бу гәјдалар мүәллимин өзүнә јахшы мә'лум олмалыдыр. Бәс, дүзкүн вә көзәл язы гәјдалары һансылардыр? Јалһыз 65 дәрәчә бұчаг алтында маилли јазылмыш һәрфләри олан јазы дүзкүн вә көзәл язы сајыла биләр.

Маилли јазылмајан јазыја нисбәтән маилли јазы заманы әл, бәдән вә башын вәзијјәти даһа јахшы олур. Әкәр бир вәрәг кағызы, ја да дәфтәри гаршымыза маилли дејил, дүз гојуб јазасы олсаг, онда голун солдан сага һәрәкәти заманы биләјини вәзијјәтини дәјишдирмәсәк, хәтт билинмәдән, јә'ни тәдричлә јухары галхачагдыр. Әкәр белә вәзијјәтдә дәфтәр, ја да вәрәг кағызынын хәттинин үстү илә јазмаға чәһд едилсә, биләк вә гол һәмишә јығылмалыдыр. Бу вәзијјәтдә узун мүддәт јазы спазма (чәнк олма) хәстәлијинин әмәлә кәлмәсинә сәбәб олур. Әкәр дәфтәри, ја да вәрәги гаршымыза маилли дејил, дүз гојуб јазасы олсаг, хәттин тәдричлә јухары галхмәмәсы үчүн биләк вә голун јығылмәсыны истәмириксә, голу мәса үзәриндә һиссә-һиссә ашағы чәкмәли олачағыг ки, бу һал да хәттин көзәллијинин позулмәсына, маиллијин, интервалын, һәрфләрин өлчүсүнүн вә с. дәјишмәсинә, јазы сүр'әтинин азалмәсына сәбәб олачагдыр. Һалбуки маилли јазы заманы нә чәнк олма хәстәлији баш вәрир, нә она имкан јарадылмыш вә нә до хәттин дәјишмәсинә тә'сир етмир.

Јалһыз маилли јазы заманы сабит јазы олар, онун ајдынлығы вә өлчүсү дүзкүн сахланыла биләр.

Сүр'әтли јазыны инкишаф етдирмәк үчүн ән әлверишли јазы маилли јазыдыр.

Маиллијин олмајан јазы тез бир заманда сола әјилә билир ки, бу да хәттин позулмәсына сәбәб олур, хәтт гарышыр, чох чәттиликлә охунур, ајдын олмур, сүр'әт азалыр.

Унутмамалыдыр ки, хәттин маиллијин отурушун позулмәсы һесабына дејил, садәчә олараг дәфтәрин, ја да јазыласы, вәрәгин маилли гојулмәсы вәзијјәтиндән ирәли кәлмәлидир.

Шакирдләрин јазысында дүзкүн үсул тәтбиғи вә узун мүддәтли тәмириләр вәситәсилә тәзјиг јарадылыр. Гәләм учу-

ну (перону) јазы заманы кағыза јухарыдан ашағы чәкәркән учлары араланыр вә нәтичәдә галын хәтт әмәлә кәлир. Гәләм учуну јухары һәрәкәт етдирдикдә, учлары бир-биринә јахынлашыр вә нәтичәдә назик, түк хәтләр алыныр.

Јазанлар ичәрисиндә тәзјигли јазыны дүзкүн баша дүшмәјәнләр аз дејил. Тәзјигли јазыны дүзкүн баша дүшмәк үзүндән мүмкүн гәдәр ондан гачмаға чалышдығлары үчүн, гәләм учунун бөјрү илә јазырлар. Онларын фикринчә, тәзјигсиз јазы тәмиз, сәлигәли вә хошақәләндир.

Елә дә баша дүшмәк лазым дејил ки, тәзјигли јазы һәрфин түк хәтләрлә јазыласы јерләрини дә енли, бир бәрәбәрдә хәтлә јазмаг демәкдир. Әкәр белә олса, хәтт гарышар, ајдын охунмаз вә хәттин көзәллији дә итәр.

Тәзјигли јазы јаратмаг үчүн шакирдләрин тәзјигини мүхтәлиф шәкилләриндән истифада едә билмәләри ән вәчиб чәһәтдир. Шакирдләр дүз хәтт, ашағыдан вә јухарыдан әјрисин олан тәзјигли дүз хәтт, овал вә јарымоваллары јазаркән тәзјигдән дүзкүн истифада едә билмәлидирләр.

Кичик һәрфләр бир һүндүрлүкдә олмалыдыр. Бөјүк һәрфләр кичик һәрфләрдән мүәјјән гәдәр ири јазылмалыдыр. Бөјүк һәрфләрин кичик һәрфләрдән нә гәдәр ири јазылачағына аид хүсуси өлчү вәрдыр.

Тә'лимийн илк күнләриндән башлајараг кичик һәрфләрин һүндүрлүјү үч ил әрзиндә тәдричлә дәјишдирилир. Биринчи синифдә кичик һәрфләр 8 мм, икинчи синифдә 5 мм вә үчүнчү синифдә 3 мм һүндүрлүкдә јаздырылыр.

Методистләрин фикринчә, биринчи синифдә бөјүк һәрфләр 1 №-ли, јә'ни үчмил дәфтәрдә кичик һәрфләрдән ики дәфә һүндүр олмалыдыр. Анчаг икинчи синифдән башлајараг, јә'ни истәр икмил сых вә сејрәк маилли хәтли (2 вә 3 №-ли) дәфтәрләрдә, истәрсә дә, үчүнчү синифдә бирмил (5 №-ли) дәфтәрләрдә јазаркән бөјүк һәрфләр 2 там икидә бир дәфә кичик һәрфләрдән ири јазылмалыдыр. Беләликлә, аид јазыда (сүр'әтли јазыда) бөјүк һәрфләрин һүндүрлүјү 7,5 мм олмалыдыр. Педагожи тәчрүбә ајдын көстәрмишдир ки, јазы заманы һәрфләрин өлчүсүнүн бөјүк әһәмијјәти вәрдыр. Бу мәгсәдә тә'лимийн илк үч илини әһәтә етмәклә һүснхәт фәзини тәдрис едиллир. һүснхәт програмы өз мәзмунуна кәрә үч мәрһәләјә ајрылыр:

1) Ајры-ајры һәрфләрин ири хәтлә јазылмәсы. Бу мәрһәлә 1-чи синифдә 1 №-ли дәфтәрдә илин ахырына кимн давам етдирилмәлидир.

2) Орта өлчүлү хэтлө рабитәли жазы. Бу мәрһәлә икинчи синифдә сых вә сејрәк маилли хәтли икмиил дәфтәрдә апарылыр, 2 №-ли, јә'ни сых маилли хәтли икмиил дәфтәрдә икинчи синифин биринчи рүбүндә, сејрәк маилли хәтли икмиил, јә'ни 3 №-ли дәфтәрдә (4 мм һүндүрлүкдә) икинчи синифин 2-чи рүбүндән башлајараг тәдрис илинин ахырына кими рабитәли жазы вәрдиши јарадылыр.

3) Хырда шрифтләрлә сүр'әтли жазы тәмринләри. Бу мәрһәләјә 3-чү синифдән башланмалыдыр. 3-чү синифин 1-чи рүбүндә маилли хәтти олмајан икмиил дәфтәрдә, јә'ни 4 №-ли дәфтәрдә жазы апарылыр вә кичик һәрфләрин һүндүрлүјү 4 мм олур, сонра тәдрис илинин ахырына кими 3-чү синифин 2-чи рүбүндән башлајараг 5 №-ли, јә'ни бирмиил дәфтәрдә сүр'әтли жазы тәмринләри апарылмалыдыр.

Һәр јени нөмрәли дәфтәрдә һүснхәт гәјдасы үзрә көзәл вә дүзкүн жазы вәрдиши јарадылана гәдәр ана дили вә башга жазылар әввәлки нөмрәли дәфтәрләрдә апарылмалыдыр. Башга сөзлә десәк, 3 №-ли дәфтәрдә жазыны мәннимсәјәнә гәдәр башга жазылар 2 №-ли дәфтәрдә апарылыр, һәмчинин бирмиилдә, јә'ни 5 №-ли дәфтәрдә һүснхәт дәрсләриндә жазыны мәннимсәјәнә гәдәр башга жазыларын һамысы 3 вә 4 №-ли дәфтәрләрдә апарылмалыдыр.

Беләликлә, һүснхәт програмы һәр синиф үчүн чидди мүәјјән едилмиш вәзифә вә тәләбләри нәзәрдә тутур.

Тәәссүф ки, һүснхәт програмынын тәләбләринин јеринә јетирмәк иши чох мәктәбдә мүәллимләрин ихтијарына бурахылыб вә бу ишә нәзарәт едәкләрин олмамасы үзүндән бә'зи 1-чи синифләрдә јанвардан сонра икмиил дәфтәрдә, икинчи синифдә жазылар бирмиил дәфтәрләрдә апарылмышдыр, јә'ни синифин жазы гәјдаларынын тәләбинә үјгүн олмајан дәфтәрләрдә жазы апарылмыш вә бу да шакирдләрин дүзкүн жазы вәрдиши алмамаларына сәбәб олмушдур.

Һәрфләрин ја да элементләрин бир өлчүдә олмамасындан хәтт корланыр. Хәттин көзәллији сәдәчә олараг һәрф, ја да элементләрин бир өлчүдә олмасындан асылы дејилдир. Хәттин көзәллији һәрфин һүндүрлүјү илә ени арасындакы нисбәтдән дә асылыдыр. Әсас элементин узунлуғу илә (мәс.: овалын, маилли тәзјигәј дүз хәттин) ени арасындакы нисбәт 2 : 1 нисбәти кими олмалыдыр. Һәрфин һүндүрлүјүнүн енинә олан нисбәти элементләрин миғдарындан асылы олараг дәјишилир.

4) Хәттин дүзкүнлүјүнү вә көзәллијини көзләмәк үчүн һәрфләр арасындакы бирләшдиричи чизкиләр, һәм дә эле-

ментләрин назик түк хәтләри бәрәбәр маилликдә јазылмалыдыр. Бу маиллик әсас элементләрин маиллијиндән бир гәдәр чох олмалыдыр.

5) Хәттин дүзкүнлүјүнү вә көзәллијини көзләмәк үчүн чох мүнһүм чәһәтләрдән бири дә һәрфләрин сөздә вә сөзләрин дә сәтирләрдә бәрәбәр өлчүдә дүзкүн јерләшдирилмәсидир.

Сөзләр арасындакы мәсафә «т» һәрфинин әлјазмасынын ени гәдәр олмалыдыр.

Сөзләрдәки һәрфләрин бир-бириндән мәсафәси ејни олмалыдыр, мәсафә бәрәбәр сахланмалыдыр. Сүр'әтли жазы заманы әсас элементләр арасындакы мәсафә бир гәдәр енли олачагдыр, ләкин мәсафә һәмишә бир өлчүдә сахланмалыдыр. Бу чәһәт дә хәттә чидди әһәнкдарлығ вә көзәллик верир.

Биринчи синифдә һәрфләр арасындакы мәсафә һәрфин элементләри арасындакы мәсафә гәдәр, јә'ни бир дама ениндә олур.

2-чи синифин жазысында сәлислик, әһәнкдарлығ јаратмағ үчүн һәрфләр арасындакы мәсафә бир гәдәр узадылыр вә маилли хәтләрдән тәдричлә истифадә етмәдән жазы үчүн шәраит јарадылыр, нәһәјәт, һәмин дәфтәрдә тәдричлә маилли хәтсиз жазыја кечилмәлидир.

Һәр бир дүзкүн жазы һәм дә сүр'әтли олмалыдыр, ләкин шакирдләри дүзкүн сүр'әтли жазыја өјрәтмәк асан мәсәлә дејилдир. Ибтидаи мәктәбдә һүснхәттин 3 ил тәдриси мүддәтиндә жазынын сүр'әти тәдричлә артырылмалыдыр. Биринчи синифдә шакирдләр ағыр-ағыр јазмалыдырлар. Тәлимин илк күнләриндә һәлә һәрфләрин дүзкүн жазылышыны мәннимсәмәиш, сүр'әтли жазы хәтти тәһриф едәр. Сүр'әтин артырылмасы сон дәрәчә еһтијатлы апарылмалыдыр.

Жазы сүр'әтинин шакирдләрдә јарадылмасына јалныз дүзкүн үсулларын тәтбиги илә наил олмағ мүмкүндүр. Шакирдләрин хәтти ајдын олмәсә жазынын бүтүн башга кејфијјәтләри өз мүсбәт чәһәтинин әһәмијјәтли һиссәсини итирмиш олар. Шакирдләрин хәттинин ајдын олмамасы адәтән мүәллимин нәзарәт етмәмәси вә тәчрүбәсиз олмасындан ирәли кәлир. Чох вахт хәттин ајдынлығы тәдричлә сүр'әтли жазыја кечәркән һәрфләрин дүзкүн жазылмамасы илә, бу вә ја башга бир ушағын жазысында тәсадүфи фәрди сәһвини мүәллимин вахтында дүзәлтмәмәси илә башланыр.

А. М. ГУРБАНОВ,
В. И. Ленин адына АПИ-нин
мүэллимн.

СЭМЭД ВУРГУН ЭДЭБИ-БЭДИН ЭСЭРЛЭРИН ДИЛИ ҲАГГЫНДА

Сов.ИКП XXI гурултаынын гэрарлары вэ ССРИ Али Советинни «Мәктәбин һәјатла әләгәсини мөһкәмләтмәк вэ ССРИ-дә халг маарифи системини даһа да инкишаф етдирмәк һаггында» Ганун илә әләгәдар олараг орта мәктәбдә бәдин эсәрларин идеја мээмуну илә јанашы дилинин дә тәһлилинә, өјрәнилмәсинә чох чидди фикир верилнр. Орта мәктәб програмларында бәдин эсәрин дилинин өјрәнилмәсинин бөјүк тәлим әһәмијјәтиндән данышылараг дејилнр: «Шакирдләрә бәдин эсәрларин дил хусусијјәтларинин өјрәтмәклән мәгсәд әдәби материаллары даһа дәриндән мәнимсәтмәк вэ Азәрбајчан әдәби дилинин инкишафынын мүһүм мәрһәләләрн һаггында онлара үмуми тәсәввүр вермәкдир»¹.

Ғабәгчыл мүәллимләрнн иш тәчрүбәләри көстәрнр ки, һәр бир сәнәткарын мәктәбдә бу вә ја башга эсәри тәһлил олунуб, дил чәһәтдән өјрәниләркән мүәллифин бәдин дилә даир фикирләриндән, мүләһизәләриндән дә јери кәлдикчә шакирдләрә сөјләмәк лазымдыр. Шакирдләр эсәрини өјрәндикләри јазычынын дилә нечә мүнәсибәт бәсләдијини билмәлидирләр. Чүнки јазычынын дилә даир нәзәри мүләһизәләри илә әмәли ишләри вәһдәт шәклиндә изаһ едилдикдә һәмнн сәнәткарын мөвгәји даһа ајдын вә кениш мүәјјән олунур.

Азәрбајчан әдәбијјаты классикләриндән М. Ф. Ахундов, Ч. Мәммәдгулузада, Чәфәр Чаббарлы, Сәмәд Вурғун вә бшгалары бәдин дилин хусусијјәтләри һаггында бир чох көзәл нәзәри фикирләр сөјләмиш вә бәдин дил мәсәләләринә өз мүнәсибәтләрини билдирмишләр. Бу сәнәткарларын бәдин дил мәсәләләринә даир гојуб кетдикләри зәнкин хәзинә онларын әмәли ишләринин эсәс хәттинн тәшкил едир

¹ Орта мәктәб програмлары. Әдәбијјат (VIII—X синифләр үчүн). Азәртәдрисләшр, Бақы, 1960, сәһ. 9—10.

вә онунла үзүн сурәтдә бағлыдыр. Онларын нәзәри көрүшләри илә әмәли ишләри бир-биринә чох көзәл ујмушдур. Бурада нәзәријјә тәчрүбәни, тәчрүбә неә нәзәријјәни әсәсләндирыр вә бир-бирини тамамлајыр. Буна көрә дә орта мәктәбдә бу сәнәткарларын эсәрләрини дил чәһәтчә тәһлил едәркән онларын бәдин дилә даир фикирләриндән дә шакирдләрә мәлумат вермәк мүәллимләримизини гәршисында эсәс вәзифә кими дурмалыдыр.

Бу мәгсәддә биз һәмнн мәғаләдә Сәмәд Вурғунун поетик дилә даир фикирләриндән гыса шәклдә данышмағыг.

* * *

Совет әдәбијјатынын зәнкин вә реалист ифада тәрзини, јүксәк бәдин дилини, еләчә дә ајры ајры шаир вә јазычынын фәрди үслубуну даһа да инкишаф етдирмәк, ону дөврүн тәләби сәннјјәсинә галдырмаг кими проблемләр Сәмәд Вурғунун әдәби-тәнгиди јарадычылығында эсәс мәсәләләрдән бирини тәшкил едир. Шаир бәдин сәнәткарлығын дикәр мәсәләләри илә әләгәдар олараг бу һагда да бир чох көзәл, фәјдали фикирләр, әсәсли, дүшүнүләрин мүләһизәләр сөјләмишләр.

Дил вә үслуб мәсәләләрини Сәмәд Вурғун әдәбијјатынн јазычы сәнәткарлығынын ән үмдә мәсәләләриндән сәјмиш, буну «јазычылыг мәдәнијјәти», «сәнәткарлыг мәдәнијјәти» адландырмышдыр. Буна көрә дә о. әдәби мүзакирәләрдә бу мәсәләләрә дә хусуси нәзәр јетирмәји вә буларын инкишаф етдирилмәси үчүн тез-тез мүзакирә олунмасына тәләб едирди. Шаир мәғаләләринин бириндә бу хусусдә јазыр: «...Әдәби мүзакирәләримизни эсәс мәсәләләриндән бири дә дил, үслуб, тәрзи-ифада, гыса десәк јазычылыг мәдәнијјәти- сәнәткарлыг мәдәнијјәти угрунда мүбаризәмиз олмалыдыр»¹.

Сәмәд Вурғун дил вә үслуб мәсәләләриндән бәһс едәркән ики башлыча мәнбәјә әсәсләнимышдыр. Булардан биринчиси марксизм-ленинизм нәзәријјәсидир, икинчиси неә бөјүк сөз сәнәткарлары- милли әдәбијјат классикләридир. О. башга сәһәләрдә олдуғу кими- дил вә үслуб мәсәләләриндә дә марксизмин чәмијјәт вә онун инкишаф гануналары- сәнәт вә сәнәткарлыг һаггындакы тарихи мүддәәләринн әлдә әсәс тутмуш вә һәр мәсәләни дөврүн јүксәк тәләбинә мүнәфиғ һәлл етмәјә чалышмышдыр. Бөјүк сөз сәнәткарларына әсәсләнаркән о. кеч дә сәдәчә олараг онлары тәкрар етмәмиш.

¹ С. Вурғун. Бөјүк сәнәт эсәрләри угрунда. «Әдәбијјат гәзәти», 1946, 31 мај.

өз мұлаһизаларини истәр Азәрбајчан вә истәрсә дә милли әдәбијјат классикларинин мүтәрәгги көрүшләри илә узлашдырмыш. үмумсовет әдәбијјаты тәрәггиси наминә ону давам вә инкишаф етдирмишдир. Академик М. Арифин сөзләри илә десәк «Бәдн дил мәсәләсиндә Сәмәд Вурғун М. Горкинин фикринә тамамилә шәрһк олмушдур»¹.

Сәмәд Вурғун бәдн дил вә үслуб мәсәләләринә даир өз фикирләрини һәм әдәби-тәнгиди мәгалә, чыхыш вә нитгләриндә һәм дә јери кәлдикчә бәдн әсәрләриндә ифадә етмишдир. Шаирин бу мәсәләләрә даир олан көрүш вә мұлаһизаларинин әһәтә даирәси сон дәрәчә кениш вә чоһчәһәтлидир. Бурада поетик дилин хүсусијјәтләри, инкишафы, онун гита мәнбәләри вә фәрди үслуб мәсәләләри кениш вә ајдын шәрһ едилмишдир².

Сәмәд Вурғун јарадычылығында поетик дил үмумхалг дилинин жүксәк инкишаф етмиш саһәси кими гижмәтләндирилди. Шаир поетик дили нитгин ән жүксәк формасы адландырыр. Ону ади данышыгдан фәргләндирилди вә гат-гат үстүн тутур. Буна көрә дә о. ади дилдән фәргли олараг поетик дилин өзүнә мәхсус хүсусијјәтләри олдуғуну гарышдырмамағы тәләб едәрәк демшидир: «Поезијанын дилини ади данышыг дили илә ејниләшдирәнләр бөјүк сәһв едирләр»³.

Сәмәд Вурғунә көрә бәдн әсәр сәнәт нүмунәси олдуғу үчүн ади диллә јох, бәдн сәнәткарлығы мәхсус жүксәк диллә јазылмалыдыр. Чүнки әдәбијјат сөз сәнәтидир. һәгиги сөз сәнәти исә жүксәк вә образлы олмалыдыр. Бу хүсусда Сәмәд Вурғун дејир: «Әкәр һәгиги сәнәти биз инсан чәмијјәтинин харигүладә бир не'мәти кими гәбул едириксә, биз һәјат вә инсанлар һагда ади бир мә'на вә ади бир диллә данышан әсәрләр илә барыша билмәрик»⁴.

Поетик дилин ади дилдән фәргли олдуғуну сөјләјәркән Сәмәд Вурғун һеч дә бу анлајышлары һәр чәһәтдән бир-биринә гаршы гојмамыш. бәлкә бунларын бир-бири илә әлагәдар олдуғларыны көстәрмишдир. Шаирә көрә ади данышыг поетик дил үчүн гита мәнбәләриндән биридир.

Сәмәд Вурғун поетик дилин гаршысында үмумхалг дилини инкишаф етдирмәк кими жүксәк бир тәләбин дурдуғуну

¹ М. Ариф. Бөјүк идеаллар шаири. Әдәби-тәнгиди мәгаләләр, Бақы, 1958, сәһ. 49.

² Бу мәгаләдә шаирин аңчаг бәдн дилин хүсусијјәтләринә даир фикирләриндән бәһс едилди.

³ С. Вурғун. Вопросы большого искусства. «Октябрь», 1953, № 2, стр. 142.

⁴ С. Вурғун. Театрларымыз үчүн јени репертуар јарадаг. «Коммунист» гәзети, 1948, 25 ијун.

дә дүзкүн көстәрмишдир. Шаир әсасән совет јазычыларынын II гурултајындакы мә'рузәсиндә гејд едир ки, поетик дил садәчә олараг халг дилинин стенографик һесабаты олмамалы, ону һәм лүғәт, һәм јени ифадә формалары илә зәнкинләшдирмәли, инкишаф етдирмәлидир. Белә бир тәләбин нәтичәси олараг шаир кәмишә поетик дилин «бөјүк емосионал бир гүввәјә малик олмасыны, аһәнкдар, мүсигили, шапранә олмасыны»¹, һәм дә ајдын, садә, зәнкин, тә'сирли вә халги олмасыны ән башлыча хүсусијјәт һесаба етмиш вә бүтүн шаир вә јазычыларын дилиндә бу кејфијјәтләрә әмәд олунмасыны лазым билмишдир.

Хәлгилик поетик дилин әсас ме'јарыдыр

Сәмәд Вурғун хәлгилији бәдн дилин ән башлыча хүсусијјәти, әсас ме'јары сајмыш, һәмишә вә һәр јердә «бәдн әсәрин дилиндә хәлгилијә чидди фикир вермишдир»².

Шаир үмумијјәтлә хәлгилијә «кениш халг күтләләринин бәдн зөвгүнү вә естетик бахышларыны инкишаф етдирән вә зәнкинләшдирән»³ бир амил кими бахмыш вә ону «Даһи сәнәткар» адлы мәгаләсиндә белә характеризә етмишдир: «Хәлгилик илһамын вә јарадычылыг ахтарышларынын түкәнмәз хәзинәси, гајнар вә гүдрәтли булағыдыр»⁴.

Бәдн јарадычылыгдә хәлгилији бу гәдәр жүксәк гижмәтләндирилдији үчүн Сәмәд Вурғун хәлгилији бәдн әсәрин јалныз идеја вә мәзмунунда дејил, һәм дә формасында, ифадә тәрзиндә, дилиндә, үслубунда ахтармышдыр. Буна көрә дә һәлә 1934-чү илдә «Октјабр вә Азәрбајчан әдәбијјаты» адлы мә'рузәсиндә јазычылары дилдә хәлгилик принципнә әсасән јазыб јаратмаға чағырмыш, вә демшидир: «Әдәбијјатымызын дили дә мүндәрәчәси кими күтләви олмалыдыр»⁵.

Сәмәд Вурғун дилдә хәлгилик дедикдә халгын руһуна мұвафиг јазмағ, халг дилинин руһу вә тәбиәтинин мұһафизә едилмәси илә јанашы, һәм дә чанлы дилин өз имканларын-

¹ М. Ариф. Бөјүк идеаллар шаири. Әдәби-тәнгиди мәгаләләр, Бақы, 1958, сәһ. 49.

² М. Гулузада. Сәмәд Вурғун габагчыл, реалист әдәбијјат уғрунда мұбаризәдә, Азәрб. ССР ЕА-ның Низами адына Әдәбијјат вә Дил Институтунун әсәрләри, 1957, XI ч., сәһ. 28.

³ С. Вурғун. Совет поезијасы һагында. «Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети, 1955, 8 јанвар, № 2 (787)

⁴ С. Вурғун. Даһи сәнәткар. «Ингиләб вә мәдәнијјәт» журналы, 1948, № 4, сәһ. 138.

⁵ С. Вурғун. Октјабр вә Азәрбајчан әдәбијјаты. «Ингиләб вә мәдәнијјәт» журналы, 1934, № 11—12, сәһ. 4.

дан истифада едиб халгын нитг мәдәнијјәтини инкишаф етдирмәји нәзәрдә тутмушдур. Шаирин фикринчә дилин хәлгилији үчүн халг ифаделәри әсас васитәләрдир. «Сырф милли ифаделәр»¹ халгын милли руһунун ифаделәчисидир, бу ифаделәрдә халгын үрәк сәси, инчә хүсусијјәтләри әкс олунмушдур. Лакин шаир хәлгилик үчүн анчаг ифаделәри башлыча васитә сәјмамышдур. О. хәлгилик кими ән көзәл хүсусијјәти бәди и сәэрин дилиндә јаратмаг үчүн дилин руһундан узаглашмамагы сөјләмишдир. Шаир бу мәсәләни өз иш тәчрүбәси илә әлағадар олараг 1943-чү ил октябрын 2-дә ССРИ Јазычылары Иттифагынын ССРИ халглары әдәбијјатлары комисјону бүросунун сессиясында тәрчүмә јарадычылығына даир чыхышында чох ајдын вә көзәл ифада етмишдир. О. дејир: «Јајда мән һәмишә үч аја гәдәр бағда ишләрдим. Дилин өз милли руһундан узаглашмамаг үчүн мән арвадымдан хаһиш едәрдим ки. патефону гурсун. Беләчә. мән Азәрбајчан һаваларыны динләјә-динләјә ишләрдим вә мәнә елә кәләрди ки, доғма дилин тәбиәтинә, руһуна (курсивләр бизимдир — А. Г.) јахын олмагда бу мәнә көмәк едир»².

Сәмәд Вурғунун бүтүн әдәби-бәди и фәалијјәти онун бәди и әсәрин дилинин әсил хәлгилији уғрунда чидди мүбәриза апармасыны көстәрир. Шаир һәр јердә, истәр бәди и әсәрләриндә, истәр сә әдәби-тәнгиди материалларында, истәр сә дә классикләрдән етдији бәди и тәрчүмәләриндә дилин хәлгилији принципини әсас көтүрмүш вә әдәби дилин хәлгилији мәсәләсиндә өз јарадычылығында мүһүм ишләр көрмүшдур. О. А. С. Пушкинин шаһ әсәри «Јевкени Онекин»и Азәрбајчан дилинә тәрчүмә едәркән нечә бир принциплә ишләдијини вә дилин хәлгилији, инкишафы гејдинә галдығыны белә ифада едир: «Мән горхурдум: дејирдим, көрәсән мәним тәрчүмәм Азәрбајчан дилини корламаыр ки?»³. Шаир бүтүн јазычыларына да дилә бу принциплә јанашмаларыны тәләб едирди. Она көрә тәләб едирди ки, о, дил мәсәләсинә ади бир һадисә кими бахмыр, дили халгын ән бөјүк вә ән мүгәддәс дәвләти⁴ әдләндирараг ону һәр бир јердә «көз бәбәји кими көзләмәлијик»⁵ — дејирди.

¹ С. Вурғун. Тәрчүмә јарадычылығы, «Әдәбијјат вә инкишаф» гәзети, 1958, 8 март.

² Јенә орада.

³ Јенә орада.

⁴ С. Вурғунун нитги. Азәрбајчан ССР Баш Советини и инкишә сессиясы, 7—14 ијул, Стенографик һесабат китабы, Баки, Азәрнешр, 1940, сәһ. 121.

⁵ Јенә орада, сәһ. 121.

Сәмәд Вурғун садә вә ајдын јазмагы бәди и дил үчүн әсас шәртләрдән һесаб етмишдир. Буна көрә дә онун дилә даир сөјләдији фикрләр ичәрисиндә социализм реализми методунун әсас тәләбләриндән бири олан бәди и әдәбијјатын дилинин садә вә ајдын олмасы мәсәләси хүсуси јер тутур:

Сәмәд Вурғун һәр бир бәди и әсәрдә фикри садә вә ајдын, тәби и вә инандырычы әкс етдирмәји тәләб едир. О, белә бир тәләб әсасында көстәрир ки, мә'на ајдын вә садә ифада едилмәдикдә әсәрин тә'сир гүввәси азалыр, охучунун шүүруна лазыми тә'сир бағышлаја билмир. Белә бир вәзијјәтдә исә әсәр сәнәткарлыг нүмунәсинә чеврилмир. Бу чәһәти нәзәрә алараг Сәмәд Вурғун садә јазмагы бәди и дилин башлыча кејфијјәти һесаб етмишдир. Буна көрә дә шаир һәр һансы бәди и әсәрин дилиндәки садәлији мүсбәт хүсусијјәт һесаб етмиш вә јүксәк гәјмәтләндирилмишдир. Мәсәлән, шаир 1934-чү илдә Октябр ингилабынын 17-чи илдөнүмү мүнасибәти илә АШЈИ тәрәфиндән чағырилмыш тәнтәнәли ичласда етдији мәрүзәсиндә јазычы Н. Чавидин «Сәјавуш» әсәриндәки садәлији мүсбәт һәл һесаб етмиш вә демишдир: «Јалныз Октябрдан сонра түрк (Азәрбајчан—А. Г.) әдәби бәди и дили бөјүк инкишаф перспективи гаршысында дурмушдур. Бу күнкү түрк (Азәрбајчан—А. Г.) әдәби бәди и дили сафлашмагда, әчәјиб-гәрајиб тәркиб вә тәшбиһләрдән, тә'бирләрдән јаха гуртәрмагдадыр.

Һеч дә узага кетмәк лазым дејилдир. һамымызын севдији Чавидин «Сәјавуш»-уну көтүрүнүз. «Сәјавуш» һечә вәзининдә јазылмыш бир әсәрдир ки, бу Чавид јарадычылығында, Чавид дилиндә бир аддым ирәлидир. Чавид өз «Сәјавушу» илә дилдә садәләшмәјә доғру кетмишдир» (курсив бизимдир—А. Г.).

Сәмәд Вурғун јарадычылығында дилин садәлији мәфһуму чох дүзкүн изаһ олунмушдур. Белә ки, шаирин фикринчә садәлә јазмаг үчүн бәди и дилә јад олан һәр чүр шаблон ифаделәрдән, чәтин вә ја мә'насыз тәркибләрдән, халгын анламадыгы әчнәби сөзләрдән узаглашмаг лазымдыр. Лакин бурадача гејд етмәлијик ки, Сәмәд Вурғун дилин садәлији анлајышыны «садә данышыг» мәфһуму илә дә гарышдырмамышдыр. О. доғру олараг көстәрмиш ки, дилдә садәлик халг на-

¹ С. Вурғун. Октябр вә Азәрбајчан әдәбијјати, «Ингилаб вә мәдәнијјәт» журналы, 1934, № 11—12, сәһ. 3—4.

ғыллары вә маһныларынын¹ хусусијјәтләрини, јахуд да ифа-
дә вә ибарәләрини садәчә олараг тәкрар етмәк дејилдир.

Шаир дилдә садәлик һаггында өз фикрини ашағыдакы
шәкилдә ифадә етмишдир: «Мәним фикримчә дилин са-
дәлији онун «садә данышыг» вә чанлы данышыг тәрзиндә де-
јилдир. Биз дилдә халг руһуну, халг тәфәккүрүнү ахтары-
рыг. Бөјүк Азәрбајчан шаири Фүзулини мисал кәстәрмәк
олар. Нә үчүн 400 ил мүддәтиндә халг онун ше'рләрини әз-
бәр охујур. Она көрә ки, бу ше'рләрдә халг руһу јашајыр»².

Сәмәд Вурғуна көрә садәликлә јанашы дилин ајдын ол-
масы да бәдии дилин ән јүксәк кејфијјәтидир. Чүнки дилин
ајдынлығы әдәбијјатын тә'сир гүввәсини вә ифадәлилијини
тә'мин едир.

Шаирин фикринчә дилин ајдын олмасы үчүн башлыча
олараг идеја ајдынлығы әсас шәртдир. Чүнки дил фикрин
ифадәчисидир. Буна көрә дә Сәмәд Вурғун «һарада ки, идеја
ајдынлығы јохдур, орада форма ајдынлығы да олмур»³—дејә-
рәк, әсәрин идејасынын вә онун да әсасында дилинин ајдын
олмасыны тәләб етмишдир.

Ајдын јазмағы совет әдәбијјатынын башлыча хусусијјәти
һесаб едәрәк Сәмәд Вурғун бүтүн јазычыларын дилдә башга
кејфијјәтләрлә јанашы бу хусусијјәтә чидди фикир вермәлә-
рини әсас мәсәләләрдән һесаб етмиш вә демишдир:

«Әкәр шаир өз охучусу илә данышмаг үчүн дәрин дахили
бир зәрурәт һисс едирсә, онунла тә'сирли, доғру, чәсарәтли
вә ајдын бир диллә данышмалыдыр»⁴.

Сәмәд Вурғун тамамилә дүзкүн мүәјјән етмишдир ки, ај-
дын дилдә јазылмајан әсәр јүксәк бәдии зөвгә малик совет
охучусунун малы ола билмәз, кениш күтләнин һүсн-рәгбәти
ни газана билмәз. Буна көрә дә о, әдәбијјатын халг күтләси
арасында јүксәк нүфуза малик олмасы үчүн дилин ајдын ол-
масыны башлыча шәртләрдән бири кими гиймәтләндирмиш
вә бүтүн шаир вә јазычылары ајдын јазмаг уғрунда мүбари-
зәјә чағырыб демишдир: «Биз поезијада әсил демократизм уғ-
рунда, хәлгилик уғрунда, образларын, формаларын, үслубун,
дилин вә башга бәдии васитәләрин ајдынлығы уғрунда муба-

ризә апармалыјыг (курсив бизимдир—А. Г.). Јалһыз белә
бир јолла биз совет поезијасыны үмумхалг мәһәббәти вә
һүсн-рәгбәти илә тә'мин едә биләрик»¹.

Сәмәд Вурғун дилин ајдын вә садәлији уғрунда апарылан
мүбаризәдә еһтијатлы олмағы да тәләб едирди. О, дилдә садә-
лик вә ајдынлығы мәфһуму алтында дили лорулашдырмаг,
һәддидән артыг садәләшдирмәк вә бајағылашдырмағын та-
мамилә зиддинә иди. Буна көрә дә о, јазычыларын II гурул-
тајындакы мә'рузәсиндә дилин ајдынлығы уғрунда апарылан
мүбаризәнин характериндән бәһс едәрәк демишдир: «Бәдии
әсәрдә дилин ајдынлығы уғрунда мүбаризә лорулуға апарыб
чыхармамалыдыр»². Беләликлә, Сәмәд Вурғун бүтүн шаир
вә јазычылары дилдә һәр нөв садәлијә дејил, әсил садә вә ај-
дынлығы уғрунда мүбаризәјә чағырмышдыр.

Дилин әсасында мә'на көзәллији дурмалы

Сәмәд Вурғун поетик әсәрин дилинин анчаг садә вә ајдын
олмасы тәләби илә кифәјәтләnmәмишдир. О, бәдии дилин
мә'налы олмасына да хусуси фикир вермиш, һәтта садә, ајдын,
лакин мә'насыз олан јазылары дәјәрли әсәр сәјмамыш вә бе-
лә јазыларын агибәти һаггында демишдир: «Мә'надан мәһрум
садәчә хоша кәлән ше'р јазмаг олар. һәммин ше'р үрәјә јатар,
лакин дәрһал унудулар»³.

Шаир һәм садә, һәм дә мә'налы јазмағы тәләб едирди.
Онун фикринчә мә'налыг әсәрин әсас вә башлыча хусусиј-
јәтидир. Әсәри јашадан онун мә'насыдыр. Буна көрә дә һәр
бир әсәр дәрин мә'наларә малик олмалыдыр. Сәмәд Вурғун
«Бөјүк сәнәт әсәрләри уғрунда» адлы мәгаләсиндә бәдии
әсәрдә мә'налылығы јүксәк гиймәтләндирәрәк дејир: «мүхтә-
лиф әсәрләрдә, мүхтәлиф өлкәләрдә, мүхтәлиф шәраитдә ја-
ранан һәр бир һәгиги әдәбијјатын әсил руһу, әсил көзәллији
онун мә'на көзәллији олмушдур. һәр бөјүк әдәбијјат бөјүк
мә'налар әдәбијјатыдыр»⁴. Башга бир мәгаләсиндә мә'налы-
лығы һәр шејдән јүксәк тутдуғуну кәстәрир: «Мән, бүтүн
әсәрләрин, һәр шејдән әввәл, мә'на көзәллији гаршысында
пәрәстиш етмәјә адәт етмишәм. Чүнки һеч бир көзәллијин
өмрү мә'на көзәллијинин өмрү гәдәр узун ола билмәз»⁵.

¹ С. Вурғун. О советской поэзии. Второй Всесоюзный съезд Советских писателей. Стенографический отчет. Москва. 1956. стр. 76.

² Јенә орада, сәһ. 75.

³ С. Вурғун. Вопросы большого искусства. «Октябрь», 1953. стр. 142.

⁴ С. Вурғун. Бөјүк сәнәт әсәрләри уғрунда. «Әдәбијјат гәзети», 1946. 31 мај.

⁵ С. Вурғун. Азәрбајжан әдәбијјатынын кәләчәк вәзифәләри. «Әдәбијјат гәзети», 1945. 27 ијун.

¹ С. Вурғун. Совет поезијасы һаггында. «Әдәбијјат вә инчәсәнәт» гәзети. 1955. 8 јанвар.

² Ситат Н. Әфәндијевин русча јазылмыш «Халг шаири Сәмәд Вурғун» (1956) адлы китабынын 13-чү сәһифәсиндән кәтүрүлмүшдүр.

³ С. Вурғун. О советской поэзии. Второй Всесоюзный съезд Советских писателей. Стенографический отчет. Москва, 1956. стр. 75.

⁴ С. Вурғун. Права поэта. «Литературная газета», 1953. 12 мај. № 56 (3085).

Бу нээри көрүшлөрүнө өз элчө да мүшанидэлөрүнө эса-
сэн Сәмэд Вургуи совет адабијатында жаралып «Һәр бир
эсэрин эсаында ма'на көзөллији јашамалыдыр»¹ тэлэбини
ирэли сүрмүшдүр.

Сәмэд Вургуи һәр бир эсэрин гаршысына дәрин ма'на, ај-
дын гаја өз мәгсэдә малик олмаг принципни тојаркэн, һәм
дә эсэрдә ишләпән һәр бир сөзүн, ифадэсини ма'налы өз мәз-
мулу олмасыны мүһүм шэрт һесап етмишдир. О, һәр бир ша-
ир өз јазычыны сөз үзэриндә дәрин дүшүмдэсини, һәр сөз
өз ифадэсини, һатта чүмлэниң белә ма'наны өз дәрәжәдә дәниг
верә биләчәји үзэриндә фикирләшмэсини тэләб етмишдир.
Шаирин өзү дә сөз үзэриндә, онун ма'на дәнигэлији өз долгуи-
луғу үзэриндә чоһ дүшүмүшдүр. Бу һагда ше'рлэринини би-
риндә дејир:

«Үрәк гојуб чап јандырыб һәр бир сөзүн ма'насына.

Дејирам ки, салам верим шер-санәт дүңасына»²

Үмумијјәтлә, Сәмэд Вургуи бәдин эсэрдә һәр сөзүн ма'-
налы өз долғун олмасына чидди фикир верэрәк, Беллиски
кими белә нәтичәјә кәлмишдир ки, «Поетик эсэрдә һәр бир
сөз бүтөв эсэрин фикрини тэләб етдији ма'наны элә долғун
ифадә етмәлидир ки, бу сөзү бурада авәз едә биләчәк башга
бир сөзүн дилдә олмалыгы көрүнсүн»³.

Сәмэд Вургуи һәр бир ма'налы өз јериндә ишләпән сө-
зү ән гијмәтли јадикар һесап едир. С. Вургуи көрә, јазыб-
јарадан һәр кәсдән галаң ма'налы ифадэләр заман кечдик-
чә унудулмајачаг, чәмијјәт инкишаф етдикчә о да исеанла-
рын гәлбиндә јашајачаг, дилиндә эвбәр олачагдыр.

Өлмәз көнүл, өлмәз эсәр,
Низамиләр, Фүзулиләр!
Әлиш гәләм, синән дәфтәр,
Де кәлени, һәр нәјин вардыр,
Дејилән сөз јадикардыр»⁴.

С. Вургуи өз јарадычылығына да чидди јанашып, ма'-
налы сөзләр өз ифадэләр ишләдәрәк, өлмәз санәт эсэрлэри
јаратмаға чалышышдыр. Онун да эсаг мәгсәди дилләр эв-
бәри ола билән эсэрләр јаратмагдан ибарәт олмушдур. Буна
көрә дә өзүиә мүрачнәт едәрәк демшидир:

¹ С. Вургуи, Балаларимиз үчүн көзәл эсэрләр јарадаг, «Азәрбајҗан
мактәби» журналы, 1945, № 2—3, сәһ. 10.

² С. Вургуи, Дејини, күлүн, өвләләрим, Эсэрлэри, 1960, II чилд, сәһ.
238.

³ В. Г. Беллиски, Рус адабијаты классиклэри һагында, Ваки, 1954,
сәһ. 257.

⁴ С. Вургуи, Азәрбајҗан, Эсэрлэри, 1960, II чилд, сәһ. 222

Јаа еј Вургуи ки, һәр ше'рини, сөзүн јадикар олсун¹.

Беләликлә, ајдын олур кәт, бәдин дилни инкишафы угрунда
Сәмэд Вургуиниң апардыгы мүбаризэсини мүәјјәт сифәзини дил-
ли ма'налылығы мәсәләси, сөзүн ма'на дәнигэлији өз фикри
долғунлуғуна хүсуен фикир вермәк мәсәләлэри тәшкил етмиш-
дир.

Поетик дил зәнкии өз тәмиз олмалы

Бәдин дили башлыча хүсуен јәтлэриндән бири онун
зәнкии өз тәмиз олмасыдыр. Дил зәнкии олдуғда һәр бир
фикир даһа ичә өз зәриф ифадә едир. Буна көрә дә һәр
бир эсэрин халг тәрәфиндән бәјәшилмәсиндә онун мәзмуу
илә јанашы дили дә мүһүм рола маликдир. Белә ки, ешө-
ишмәлији өз ифадэлэри сөһүк дилдә олаң эсәр охучунун раб-
бәтини гәзана бизмир.

Дили бу чәһәтини нәзәрә алараг Сәмэд Вургуи јазы-
шылығда зәнкии сөз ештијатына малик олмагы мүһүм хүсу-
ен јәт һесап етмишдир. Шаир дәфәләрәк кәстәрмишдир ки,
эсэрин дили өз гәләр зәнкии олса, онун тә'сирин дә бир о
гәдәр гүввәтли олур. Буна көрә дә о, бүтүн јарадычылығы
боју дили зәнкилији угрунда мүбаризә едәрәк, јазычы
өз шаирлэрин өз зүгәт ештијатларына зәнкииләширмәлэ-
рини тэләб етмишдир. Шаир бәдин јарадычылығы ифадә
өз дил зәнкилијини «Театраларимиз үчүн јени өз зәнкии
репертуар јарадаг» ады мәгәләсиндә илгәмиш өз бүтүн
јазычылары бәдин дилә јарашмајан белә бир чәтнәшмәлэ-
лығла чидди мүбаризә алармаға чагырараг дејир:
«Драм эсэрлэримиздәки ма'на јарымчылығана, мәзмуи өз
шәкил натамамлығына, дил өз ифадә јохсулуғуна (кур-
сия бизимдир — А. Г.), схематизма, шаблон өз риторик
һәллара биз, ади нәгсанлар кими јох, һәр шејдән ашыл
һәјат һәсингәтини өз демәк, һәјат поэтијасынни тәһриф
олунымы кими бахмалыгы»².

Сәмэд Вургуи зәнкии һәјатимизни тәсвиршә дилин дү-
гәт тәркибинин ифадэлэрини мүхтәлифлијиндән, раикәрәик-
лијиндән мабуранә истифадәјә јүксәк гијмәт вермишдир. Онун
фикринчә көзәл фикирлэри, дәрин ма'налары јохсул дилдә
ифадә етмәк јарамаз. Бунун үчүн өз зәриф дилдә јазылары нә-
зәрәдә тутараг «Мәкәр өлкәминни тәбини сарвәтлэрини бу јохсул

¹ С. Вургуи, Сөзүн шаһрәти, Эсэрлэри, 1960, II чилд, сәһ. 173.

² С. Вургуи, Театраларимиз үчүн јени өз зәнкии репертуар јарадаг,
«Коммунист» газети, 1948, 25 «јул»

дидла, бу сојуг ва чансыз бир үрәклә тәсвир едән шаир-ларни өчдән маһкәмәси гәршысына чәкмәк олмасы?»¹ — дејәрәк. Јазычыларыя дил мәс'улијјәтини јада салмышдыр.

Сәмәд Вурғун дилин зәнкин олмасы тәләбини ирәли сүрәркән о һеч дә дили һәр чүр сөз вә ифадә илә долдур-мағын тәрәфдари олмамшыдыр. О, истәр халг дилиндән, истәрсә дә башга халгларын лүгәт тәркибиндән сөз кәтүр-мәк мәсәләләринә чох еһтијәтлә јанашмағы тәләб етмиш-дыр.

Дилин сафлығы вә тәмизлији тејдинә галараг Сәмәд Вурғун мүәјјән еһтијәч олмадан башга дилин сөзүндән истифадә етмәји бәдии дилдә зәрәрли бир һал сәјмишдыр. Шаир өз јаралычылыгыларына мәс'улијјәт һисси илә јанаш-мајан, дилимизин өз дахили имканы эсасында ифадә олун-масы мүмкүн олән мөһнум үчүн башга дилин сөзүнү ишлә-дән вә бунун нәтичәсиндә дили корләјән јазычыларын иш үсүлуву пиләмиш вә онларла мүбаризә апармағы ләзим билмишдыр. Бу һалда «Октјабр вә Азәрбајҗан әдәбијјәти» мөвзусунда етдији мә'рузәдә белә демишдыр: «Бизим бә-зи јазычыларымыз бәзи рус вә әчнәби сөzlәри ишләдәрәк ортаја бир «јенилик» чыхармаг истәјирләр. Лакин, бунлар бир јенилик дејил, бунлар бизим ше'римизи корламаг, ше'ри-мизин саһиб олдуғу көзәл Азәрбајҗан дилини позан, ону варваризмә апаран тәшәббүсләрдир ки, биз бунларла чид-ди мүбаризә етмәлијик»².

Бу фикри сәләјәркән Сәмәд Вурғун әдәби дилин һами-ја әјдән олмасы принципини һәр шејдән үстүн тутмушдыр. Ејни заманда билдирмишдыр ки, һәтта охучу һәр һансы бир әчнәби сөzlә мүәјјән гәдәр таниш олмуш олса да јазы-чы «јенилик» ады илә һәмин сөзү әсәрә кәтирмәмәлидыр. Чүн-ки һәмин сөз халгын дилинин тәбиәтинә јалдыр. Белә јад вә јерсиә сөз иә дә дили инкишаф етдирмәк әвәзинә онун тәрәг-тисинә мане ола биләр.

Дилин тәмизлији вә сафлығы мәсәләләриндә Сәмәд Вурғун ләим марксист дилчилији принципләринә, даһи Ленинин мүддәгаларына садиг олмуш вә һәмин принципләре

¹ С. Вурғун. Балаларымыз үчүн ивәл әсәрләр јарәдәт. «Азәрбајҗан мәктәби» журналы, № 2—3, 1945.

² С. Вурғун. Октјабр вә Азәрбајҗан әдәбијјәти. «Истилаб вә мәдәниј-јә» журналы, 1924, № 11—12, сәһ. 3.

мүвафиг һәрәкәт етмишдыр. Буна көрә дә шаир әчнәби дилләрдән алынмыш бүтүн сөzlәрин ишләнимәси әлејһинә өз олмамшыдыр. О, дилимиздә ишләниән әчнәби сөzlәрә өз мүнәсибәтини билдирәрәк демишдыр: «Доғрудур, биз әрәб-чилик, фарсчылыг илә мүбаризә апармишиг. Анчаг бир шеји унутмаг ләзим дејил ки, бизим дилимиздә миң илдән бәри вәтәндашлиг һүғуғуну гәзәмиш әрәб-фарс сөzlәрини дилимиздән чыхармамалыјыг. Һәгигәт, әдәләт, мәлијјә сөзү ишләтмишик вә буну халг билир. Бәдии әдәбијјәти-мызда да вардыр. На үчүн бу сөzlәр дилимиздә гәлимәсий?»³.

Сәмәд Вурғун дилин тәмизлији угрундә мүбаризә апа-раркән, дили шивә сөз вә үнсүрләри илә корламағын, лүғум-суз сөз, ифадә үјдурмағын вә бәдии, естетик эвәтү корла-ја билән кобуд сөzlәрин ишләнилмәсини дә әлејһинә ол-мушдыр. О, һәр бир мөһнум әјдән вә мөһнәли сөzlәрдә ифадә етмәјин тәрәфдари иди. Буна көрә дә шаир һәр бир јазычынын, зәнкин лүгәт еһтијәтинә јијәләнимәсини эвәс шәрәтләрдән һесаб етмишдыр.

«Артыг сөз вә ифадә ишләтмәмәк» бәдии дилин ән көзәл хүсусијјәтидыр

Сәмәд Вурғун јаралычылығында поетик дилин дихәр хү-сусијјәтләри илә јанашы дилин јығчәм олмасы тәләби дә чидди шәкилдә гојулмушдыр. Шаир бәдии әсәрин дилидә «артыг сөз вә ифадә ишләтмәмәк» өз сөzlә кениш ләзгәләр јаратмаг, узунчулуг, сөзчүлүк етмәмәк нәтичәсиндә фикри јығчәм диллә ифадә етмәји ән көзәл хүсусијјәт һесаб ет-мишдыр. Буна көрә дә о, һәр бир әсәрдән демишәркән онун дилиндә бу хүсусијјәтин иә дәрәчәдә әкс олундуғунда вә белә елдири. Мәсәлән, 1938-чи илдә Әнвәр Мәмизәдҗа-лија јаздығы мәктубда онун һекајәсинин дилиндәки јығчәм-лығы хүсусилә тејә етмишдыр: «Мәдәни бир шәкилдә һе-кајә гурмаг, сөз усталығы артыг сөз вә ифадә ишләтмәмәк (курсиә бизимдир—А. Г.) тә'сирли јазмаг кими јәхши хүс-усијјәтләрдә бәзәнимин бу һекајәниң шүбһәсиз ки, марәглә охунур»⁴.

Сәмәд Вурғун јаралычылығынын һәр дәрҗидә бәдии әдәбијјәтин дилиндә јығчәмлығы хүсуси фикир еермишдыр.

¹ Сәмәд Вурғун Вәкиловун ишти. Азәрбајҗан ССР Бәш Советинин 2-чи сессияси, 1929-чу ил 7—14 ијул. Стенографик һесабаг китабы, Баки, 1940, сәһ. 121.

² С. Вурғун. На үчүн әјрәлдиләр? (А. Әнвәр јолдаша ишти мәктүб). «Әдәбијјәт гәзети», 1926, 3 сентјабр.

Бәдиги җарадычылыкта гыса ва җыгчам җамаат иршенин һәмнишә Сәмәд Вурғунун диггәт мәркизишә олдуғу үчүн онун чыгыш ва мәғаләләриндә дә бу мәсәлә тәвәтәл вә әҗешшә тап-миләтдәр. О. «Абшерон» романындагы бәһе едәрәк деҗир: «Ромада артыг, тәҗрибәсәтләшә һадисә ва сурәтләришә олмамышә, сүҗет хәттиши ва фабуланын мәҗмаһишә, бәдиги дилин җыгчамлыгы ва садаһишә (хурәтти бизмидир—А. Г.) тәсвир олуған дөһәләришә ва образларын парлағанын әсәри охучулар үчүн даһа да маратла едир¹. Бундан башга «Шайришә һүсүғләришә» одла мәғаләсиндә шайр Зәһна Хәлилин әсәрләриндән бәһе едәрәк һәмни шә'ришә дә дилини җыгчамлыгына хүсүсәлә геҗд етмишдир².

Шайр шә'рлә мәзмуну формаҗа гурбан вермәк, гафиҗә хәтиришә Јеренә сәт ишләтмәҗи поэтик дил үчүн дозулмаә һал һесаб етмиш ва ону чидди сурәтлә ишләмишдир. Шайр бәдиги җарадычылыкта мөвчуд олан бу чатташмазлыгы «Муған» поэмасында ичә сатира атоһишә тутарат. бәдиги дилдә белә ифалә етмишдир:

Охумум! Беләдир ағил бабалар,
Бир дәстан җарадыр икчә сәлә;
Бу камал дүһасы күләр бир үләә
Һәһәдәт-һәләә кәһир җадикар.

Бизәә, пахт итириб гафиҗәләрә,
Деҗирик сәләришә саҗы чоһәләшә,
Дилләҗән әл чәләшә бизә бир кәрә,
Соһра ва дүһүһәшә, ва дә зәвг әләшә³.

Сәмәд Вурғун бәдиги әдәбиҗатын дилини ишкышаф етдирмәк, ону даһа да зәһкишәләшдирмәк үчүн көркәмәли Азәрбаҗан әдәбиҗаты классикләришә әсәсләнарат «Һизәмә әдәбиҗатда сәвчүлүҗүн ва мә'насыз сәләришә амансыз дүһмәни иди. Шайр әз сәлә бәҗүк мә'на ифалә етмәҗи тәләб едирдишә⁴—деҗәрәк җазычы ва шайрләри гыса, һәм дә җыгчам җамага чагырмышдыр. Сәмәд Вурғун өз бәдиги җарадычылы-

¹ С. Вурғун, «Абшерон» романы һаггында, «Әдәбиҗат ва ичәсәһәт» гәзәти, 1939, 18 апрел, № 16 (1911).

² С. Вурғун, Права поэта, «Литературная газета», 1953, 12 май.

³ С. Вурғун, Семьянин әсәрләришә, II чиләд, 1954, сәһ. 119.

⁴ С. Вурғун, Низами Кәһмәни, «Коммунист» гәзәти, 1953, 15 декабр.

гында бу мәсәләҗә чидди әһәл етмишдир. Буна көрә ва онун һәр бир әсәри гыса ва җыгчамдыр. О, һеч бир зәһна гафиҗә хәтиришә артыг сәз ва җа ифалә ишләтмәмишдир. Шайр һәмнишә дилин ишкышафә гаҗысәлиә гәдәләришә үчүн мәзмуну формаҗа гурбан етмәк кими һаллар онун дил ва үсәлүһиә хәс олмамышдыр.

Поэтик дилин аһәнклар ва муһигили олмасы башлыча хүсүсәләтләрдәндир.

Шә'р дилини ән җүкәк хүсүсәләтләришәдән бири онун муһигили ва аһәнклар олмамышдыр. җүкәк аһәнкә ва муһигили мәлик олан шә'р охучуҗа күчлү тәсвир бағлашләҗяр, онун естетик зәвҗүнү, бәдиги көрүшләришә даһа да ишкышаф етдирир, Сәмәд Вурғун поэтик әсәришә дилиндә бу чәһәтә хүсүсә аһәмишәт вермиш, аһәнкларлыгы бәдиги дилин ән көзәл хүсүсәләти һесаб етмишдир. Шайрин бу һаггдакы көрүшләри Совет Јазычылары Иттиҗагышәли II гурулҗаһиндә етдиҗи мә'рузәсиндә өз әҗешшә кәһни формада таһмишдыр. Сәмәд Вурғун һәмни мә'рузәсиндә аһәнкларлыгын поэтик дил үчүн ән башлыча хүсүсәләтләришәдән олдуғуну әсәсләндирмәк үчүн классикләришә җарадычылыгына мүраһиәт етмишдир. О, Пушкин шә'рләришәдән кәтирдиҗи һүмүһәниә «мәһли поэтик дилин фүсүһкәр аһәнкларлыгы» илә бәзәндиләришә әсәс мәзишәт һесаб едәрәк хүсүсәлә геҗд етмишдир.

Сәмәд Вурғун һәмнишә поэтик дилин җүкәк аһәнкларлыга ва муһигилиҗә мәлик олмамыш тәләб етмишдир. Ләкин о, бу тәләби совет поэзиҗасы һаггысында чидди сурәтлә геҗәрәк һеч дә сәләчә сәс тәғлиди ва Јахуд мәзмуну формаҗа гурбан вермәҗи тәрәфдари олмамышдыр. Шайр «Мәкәр фикир ва һисләр, ағыллы мә'на, формал сәс оҗунчагына ачыгдан-ачыга гурбан верилән шә'рләр охучуларын, сәдә совет адамларышәли һүсә-рәсбәтти һазанә биләрмишә⁵ — деҗәрәк, дилдә формализмин там әләҗишә чыгыш етмиш, бәдиги сәләткарлыгы башга сәһәләришәдән олдуғу кими, әсәришә дилиндә дә һәр нән уҗдурмачылыга, сүн'илиҗә әкс олан реаллыг доғрулуғ ва дүәкүнлүк тәләб етмишдир. Белә бир тәләбин пәтичәшә оларат Сәмәд Вурғун совет поэзиҗасышәли мәз-

¹ С. Вурғун, О советской поэзии. Второй Всесоюзный съезд Советских писателей. Стенографический отчет, Москва, 1956, стр. 76.

² Јенә орада, сәһ. 76.

мун ва мундараҷасини, идеја ва гаҷасини мувафиг калмајин, баъзи шаирларини ярадычылыгында мўзјјон дараҷода өзүнә мөвге тапмыш јерсиз «сәс ојуну» кими һаллары «лўзумсуз ва зәрәрли сўиңи пријом» һесаб етмиш ва бүтүн шаир, јазачи ва тәнгидчиләри ачыгдан-ачыга социализм реализминини ярадычылыг методуна зидд олан бу формализми илә чидди мўбаризә апармага чагырмышдыр.

Сәмәд Вурғун формал сөз ишләтмәк, маъна ва мазмуну формаја лўзумсуз оларак гурбаң етмәк һалларына даир II гурултајдакы мәрүзәсиндә шаир С. Кирсановун ярадычылыгындан тутарлы нүмунәләр вермиш ва бу һагда дүзкүн фикир сөјләмишдир. Сәмәд Вурғун С. Кирсановун ашағыдакы ше'р парчасыны мисал кәстәрмишдир.

У реки Кубань,
Где коней купань,
Где лудел чабан
 в дуду,
Где в хлеву кабан, —
У реки Кубань
Я по злакам комбайн
 веду¹.

Бу ше'ри Сәмәд Вурғун доғру оларак јүнкүл, һәтта, «лаң јүнкүл, лўзумсуз сөз ојунчағы»² адландырыр. Шаир бурада академик В. В. Виноградовун фикринчә десәк тамамилә дүзкүн фикир сөјләмишдир. Чўнки бурада шаир С. Кирсанов маънадан даһа чоҳ формаја әһәмијјәт вермишдир ки, бу да совет поезијасы үчүн лўзумсуз ва дәрәрсиздир.

Шаирә көрә, аһәнкдарлыг, мусигилик јухарыда гејд етдијимиз кими мазмуну формаја гурбан вермәк ва јахуд заһири сәс тәглиди дејилдир. Аһәнкдарлыг мазмундан доғмалы, маънадан әмәлә кәлмәлидир. Ше'рин аһәнкдарлыгы үчүн һәгиги маъна илә чанлы сөзләрин үзви сурәтдә бағланмасы лазымдыр.

Сәмәд Вурғун ше'р дилинин мусигили олмасына даһа чоҳ әһәмијјәт вермишдир. Шаирә көрә бу, ше'рин әсәс мәзијјәти олмалыдыр, чўнки ше'р үмумијјәтлә мусиги сәнәти илә јахындыр, онунла бағлыдыр. Ше'рдә аһәнкадрлыга јүксәк гижәт вермәсини онун мўхтәлиф мөвзу ва жанрларда јазмыш олдуғу бүтүн әсәрләри дә сүбүт едир. Онун ән кичик ше'р пар-

¹ С. Вурғун. О советской поэзии. Второй Всесоюзный съезд Советских писателей. Стенографический отчет, Москва, 1956, стр. 76.
² Јенә орада, сәһ. 76.

часындан тутмуш бөјүк һәчмли поэма ва ијесләриндә һәмни хўсуеијјәт әсәс јер тутур. Сәмәд Вурғунун һәр бир мисрасы, бејти, бәнди елә бил ки, хўсуеи оларак бәстәләнмәк үчүн ярадылмышдыр. О, һәр бир мисраны аһәнкдар јаратмағын сон дәрәчә маһир устасыдыр.

Нәһәјәт, гејд етмәлијик ки, Сәмәд Вурғун дилдә һәр пөв ојунбазлыгы исләјәркән, о, дилимизин һәртәрәfli ичкишаффына, зәнкшләнмәсинә ва даһа да көзәлләшмәсинә чалышмышдыр. Ону һәр шејдән әввәл поэтик дилин реаллыгы марағландырмышдыр.

Бәнди дил емоционал ва ифадәли олмалыдыр

Сәмәд Вурғунун дилин емоционал ва ифадәлилији һагғындакы фикрләри дә марағлыдыр. Шаир ифадәлилик ва емоционаллыгы јүксәк ијесләри ифадә етмәкдә башлыча васитә сајмышдыр. Шаирә көрә өлкәмизин тәбии сәрвәтләрини, әвәзсиз јениликләрини сөнүк, чансыз, «гуру ва татғылдајан бир диллә» тәрәһһүм етмәк олмаз. Ијеслиги јүксәк фәзәсинә учалмыш совет чәмијјәти ва онун чаһаншүмул әмәлләри сәнәт мејданында ва әкенин ачмағ јүксәк емоционал ва ифадәли диллә тана биләр. Белә бир чәһәтә әсәсләнарағ Сәмәд Вурғун Совет Иттифагы јазычыларынын II гурултајындакы мәрүзәсиндә бүтүн совет јазычылары ва шаирләри гаршысында дилин ифадәли ва емоционаллыгында пәил олмағ тәләбини чидди шәкилдә гојмуш ва демшидир: «Јашадығымыз һәјағын зәнкши аламини долғун шәкилдә, јүксәк емоционал ва ифадәли дил васитәси илә кәстәрмәк лазымдыр»¹.

Сәмәд Вурғун поэтик дилдә мўзјјән чәрчивә ичәрисинә дүшмәк, лазими сөз ва ифадә ишләтмәкдән чәкнимәк кими шәрти һалларын әлејһинә чыхмыш, поезијада «еһтираслы сөзләр» ишләтмәјини ва бунун да әсәсында дилдә јүксәк емоционаллыг, ифадәлилик јаратмағын тәрәфдары олмушдур. Шаир социализм реализми методуна әсәсләнарағ һәр бир сәнәткарын дилдә сәрбәст, ләкин сон дәрәчә еһтијатлы олмасыны тәләб етмишдир. О, бу һагда «Шаирин һүғуғлары» адлы мәғаләсиндә белә јазмышдыр: «Социализм реализми принципләрини тәһриф едән, поезија һагғында данышаркән «еһтираслы», «романтик», «тәмтәрағлы» сөзләрдән истифадә етмәкдән горхан бајағлашдырычыларә арамызда һәлә дә раст кәлмәк олур»².

¹ С. Вурғун. О советской поэзии. Второй Всесоюзный съезд Советских писателей. Стенографический отчет, Москва, 1956, стр. 76.

² С. Вурғун. Права поэта, «Литературная газета», 1953, 12 май.

Үмумијјатла, Сәмәд Вурғун поетик дилин эмоционал олмасына даһа чох әһәмијјәт вермишдир. Буна көрә дә о, һәр бир әсәрә жүксәк эмоционаллыг принсипи илә јанашмыш вә бу принсипи өзүндә әкс етдирмәјән әсәрләрин дилини «сәлигәсиз». «касыб» дил адландырмыш вә демишдир: «Поезијада дилин бөјүк эмоционал гүввәси чанлы инсан нитгиини тәбилији илә әһәнкдар сурәтдә бирләшмәлидир.

Лакин, тәәссүф ки, биздә һалә дә сәлигәсиз, касыб дилдә јазылмыш әсәрләр мејдана чыхыр»¹.

Сәмәд Вурғун поетик дилин эмоционал вә ифадәлилији илә јанашы онун тә'сирли олмасына да хүсуси фикир вермишдир. Шаир бу хүсусијјәтләрин дилдә мөвчуд олмасында афоризмләрин, һикмәтли сөzlәрин, зәрб-мәсәлләрин, гәналды сөzlәрин бөјүк ролу олдуғуну көстәрмишдир. Шаирин фикринчә, јухарыда гејд етдијимиз бәдн ифадә васитәләри шиләндији әсәрин дилинә жүксәк эмоционаллыг верир, онун тә'сир гүввәсини дәфәләрлә артырыр. Буна көрә дә, о поетик дилдә бу васитәләрдән, хүсусән афоризмләрдән кешиш шәкилдә истифадә етмәк принсипи тәрәфдары олмушдур. Шаир бу һагда «Бөјүк сәнәт мәсәләләри» адлы мәгаләсиндә дејир: «Нә үчүн биз поезијада афоризмләрдән, гәналды сөzlәрдән, дәрин фикирләрдән горхмалыјыг?»².

Сәмәд Вурғун өз әдәби-бәдн фәалијјәтинин бүтүн дөврләриндә бу принсиплә јазыб јаратмышдыр. Онун һәр бир әсәриндә дәрин мә'налы афоризмләрә, мүдрик ифадәләрә тез-тез раст кәлмәк олур. Бу ифадәләр онун әсәрләринин дилинин эмоционал, ифадәли вә тә'сирли олмасында башлыча васитәләрдир.

☆

Мүәллим орта мәктәбдә Сәмәд Вурғунун әсәрләрини дил нөгтеји-нәзәриндән тәһлил едәркән поетик дилин хүсусијјәтләри һаггында шаирин сөјләдији бу мұлаһизәләрдән јерј кәлдикчә шакирдләрә мә'лумат версә, шүбһәсиз, әдәби материалын даһа дәриндән вә әсаслы сурәтдә мәнимсәнилмәсинә мүвәфәғијјәтлә һаил ола биләр.

¹ С. Вурғун. О советской поэзии. Второй Всесоюзный съезд Советских писателей. Стенографический отчет, Москва, 1956, стр. 76.

² С. Вурғун. Вопросы большого искусства, «Октябрь», 1953, № 2, стр. 142.

А. С. АХУНДОВ.

ДИЛ-ӘДӘБИЈАТ ҮЗРӘ АПАРЫЛМЫШ ЈАЗЫЛЫ ГӘБУЛ ИМТАҺАНЛАРЫ ҺАГГЫНДА БӘ'ЗИ ГЕЈДЛӘР

1960-чы илдә В. И. Ленин адына АПИ-нин мүхтәлиф факултәләри үзрә дил-әдәбијјатдан апарылмыш јазылы гәбул имтаһанлары көстәрди ки, сон илләрдә орта мәктәбләримиз хејли инкишаф етмишдир.

Һәр шејдән әввәл, гејд етмәк лазымдыр ки, орта мәктәб мә'зуналарынын јазы ишләринин кејфијјәти јахшылашмышдыр.

Бир гајда олараг бу кичик әсәрләри әксәријјәти план үзрә јазылмыш, өз дәрин идеја-сијаси истигамәти е'тибары илә кечән илки јазылардан фәргләнмиш вә мә'зуналарын әдәби материаллары дәриндән билдикләрини көстәрмишдир.

Јери кәлмишкән ону да гејд етмәк лазымдыр ки, шакирдләрин үмуми инкишафы да артмыш, үслуб вә орфография вәрдишләри хејли јахшылашмышдыр.

Институтун мүхтәлиф факултәләри үзрә ишә үчүн тәклиф олунан әдәби мөвзулар кечән гәбул имтаһанына нисбәтән даһа чох тәләбкарлыгла тәртиб едилишиди. Даһа доғрусу, бу мөвзулар мә'зуналарын дил-әдәбијјатдан алдылары билдикләри, әдәби әсәрләрин идеја мәзмунуну тәһлил етмәк бачарығы, сөз еһтијатларыны мејдана чыхармаг үчүн даһа кешиш имкан верди. Биз һәмни институтун мүхтәлиф факултәләри үзрә дил-әдәбијјатдан гәбул имтаһаны үчүн тәклиф олунмуш ишә мөвзуларындан бир нечәсини ашагыда веририк:

1) «Сәмәд Вурғун бир драматург кимн», 2) «Низамн јарадычылығынын үмумдүңја әһәмијјәти», 3) «А. Фадеевин «Кәнч гвардија» романында совет кәнчләринин жүксәк мә'нәви симасы», 4) «Мирзә Ибраһимовун «Кәләчәк күн» романында Фирудин сурәти», 5) «Чәлил Мәммәдгулузадәнин «Өлүләр» комедијасынын тәһлили», 6) «Ә. Сабирин «Бәјнәлмиләл» ше'ринин тәһлили», 7) «Мир Чәлалын «Бир кәнчин манифести» повестида Мәрдән вә Баһар сурәтләри», 8) «Сәмәд Вур-

гунун «Вагиф» пјесиндә вәтәнпәрвәрлик вә бејналмиләтчилик мотивләри», 9) «Чафәр Чаббарлынын «Севила» пјесиндә гадын азадлығы проблеми» вә с.

Института дахил олмаг истајанләрини јазыларында бир сыра чидди нөгсанлар мүшәһидә олунмушдур. «Мүәллифләр» өз фикирләрини һәмшишә сүбут етмәји бачармырлар. Булардан бәзиләри мүһүм тарихи-әдәби һадисәләри јахшы билмир, бу вә ја башга јазычынын һәјәти илә әләгәдар олан дөврү дүзкүни характеризә етмәкдә чәтинлик чәкирләр.

Бәзи мәзунар бу вә ја дикәр әсәрлә әләгәдар олараг мүгајисәли характеристика јазмағы бачармырлар. Мәсәлән, Мир Чәләли «Бир кәнчин манифести» повестиндә Мәрдан вә Баһар сурәтләри» үзрә мәзуни Ф.-нин ишә јазысы (Мәсәләи рајонундакы Гызылағач кәнд орта мәктәбинин мәзуни) бу чәһәтдән характерикдир. О, әввәлчә Баһарын, сонра да Мәрданын характеристикасыны јазмышдыр; мүгајисә исе 2—3 чүмлә илә мәһдудлашдырылмышдыр.

Бәзи мәзунар бу вә ја дикәр мөвзу үзрә план тутмағы, әүсусилә мүрәккәб план тәртиб етмәји бачармырлар. Мәсәлән, мәзуни М. (Товуз рајону Кәшишкәнд орта мәктәбинин мәзуни), Ч. (Бакы, Гарадаг рајонундакы 43 нөмрәли фәһлә кәнчләр мәктәбинин мәзуни), О. (Бакы 7 нөмрәли мәктәбинин мәзуни) вә башгаларынын да јазы ишләриндә план јох иди.

Бәзи јазылардакы планлар формал характер дашыыр.

Ишә јазыларын дили дә чох нөгсанлыдыр. Белә ки, бәзи јазыларда јекнәсәг ифәдәләрә, китаб чүмләләринә тез-тез раст кәлмәк мүмкүндүр. Бу кәстәрир ки, бәзи мәзунарын сөз еһтијәти чох аздыр. Онлар өз фикирләрини ифәдә етмәк үчүн бәзән ујғун сөз сечә билмирләр. Бәзән јазыларда артып ишләдилмиш сөzlәрә дә тәсадүф етмәк олур. Мәсәлән, мәзуни Г.-нин (Кәдәбәј рајонунун Фүзули адына Бөјүк Гарамурад орта мәктәбинин мәзуни) ишә јазысында охујруг: «М. Ф. Ахундов «Һачы гара» комедијасында бөјүк сәнәткарлығыла јазмышдыр. О, дөврдә олан јалтаг, фырылдагчы, о дөврдә олан рушвәтхор бәзиләри вә дөврдәки руһаниләрин чиркин һәрәкәтләрини ачыг-әјдиш кәстәрмишдир» вә с.

Бәзи мәзунардын ишә јазылары узун-узadı киришлә башлајыр вә онлар әсас мәсәләјә, тәклиф олунмуш мөвзуја

кәчмәјә чалышмирлар. Мәсәлән, М. Ф. Ахундовун «Һачы Гара» комедијасы» мөвзусунда ишә јазан мәзуни Х. јазысынын чохуну М. Ф. Ахундовун һәјәти һаггында мәлумат вермәјә һәср етмишдир.

Ишә јазыларда олан нөгсанлардан бири дә мәзунардын јери кәддикчә ситатлардан истифадә етмәји бачармамаларыдыр. «А. Фәдәјевин «Кәнч гвардија» романында совет кәнчләринин мәһәви симасы» мөвзусунда ишә јазан мәзуни Г. (Чулуфа рајону) өз фикирләрини сүбут етмәк үчүн әсәрдән һеч бир ситат кәтирмәмиш, китабдакы үмүми сөzlәри јан-јанә дүзмәклә кифәјәтләнмишдир.

Гәбул имтаһаны верәнләрдән бир һиссәсини ишәсәнидә сүжет хәттини гыса, јығчам јазмағы бачаран мәзунарда чох аз раст кәлмәк олар.

Бәзи мәзунардын јазыларында мүстәгиллик һиссә олунмур. һәтта, бәзи ишәларда дәрслик материалынын тәһриф олунмуш чүмләләринә дә тез-тез раст кәлмәк мүмкүндүр.

Ишә јазыларда табели мүрәккәб чүмләләр чох аздыр. Бәзи мәзунар бир гајда олараг, бағлајычылы табесиз мүрәккәб чүмләләр ишләтмәји јахшы билмирләр. Бу, ондан ирәли кәлир ки, мәзунар мүрәккәб чүмләни әмәли чәһәтдән јахшы мәнимсәмишләр. Бизчә, бәлкә мәзунар мүрәккәб чүмлә бәһенин јахшы мәнимсәмишләр. Јакин дурғу ишәрсиндән торхурлар. Мәсәлән, мәзуни М. (Јардымлы рајонундакы Арус кәнд орта мәктәбинин мәзуни) 3,5 сәһифәдән ибарәт олан ишә јазысында мүрәккәб чүмләдән истифадә етмәмишдир. Јазыны охудугча һеч бир ардычылыг һиссә едилмир, бәзи фикирләр доғру, ардычыл вә мәнтиги чәһәтдән дүзкүн олараг ифәдә едилмишдир. Анчәг үслуб чәһәтдән чох зәифдир.

Ишәлар гуру вә чансыздыр. Емоционал јазылмыш ишә јазыја чох аз раст кәлмәк олур.

Мәзунар өз ишә јазыларында метафорлардан, спитәләрдән, синонимләрдән аз истифадә едирләр.

Бүтүн буналарла јанашы мәзунар ишә јазыларында чохлу орфографик, грамматик, дурғу ишәрсәи сәһиләринә дә јол вермишләр.

Мәзунар:

1. Өз адларыны вә аталарынын адларыны дүзкүн јазмырлар. Мәсәлән, Шәһига (Шәһигә), Мәмәдоғлу (Мәмәд оғлу), Садых (Садыг), Фырһад (Фәрһад) вә с.

2. Сөзлөрдө бө'зөн һәрф бураһырлар. (Мәсәлә, бунула ва с.) Бө'зөн дә сөзә артыг һәрф эләвә едирләр. (Мәсәлә, һәјјат ва с.).

3. Фе'л көкләрини јахшы билмәдикләри үчүн сәһвләрә јол верирлар. (Мәсәлә; сөјләјир, ишләјир әвәзинә, сөјләјүр, ишлијир ва с. јазырлар)

4. Сөзләри һечаларла сәтирдән-сәтрә көчүрә билмирлар. (мәсәлә, кечмиш-ин; нифр-әтини, драм-атург ва с.).

5. Ла, лә, илә гошмаларыны чоһ һалда нан ва ја нан шәклиндә ишләдирләр. Мәсәлә, Баһарнан (Баһарла) ва с.

6. Хүсусилә, чоһһечалы сөзләрин ахырында олан г ва к самитләрини исмиг јијәлик, јөнлүк, тәсирлик һалларында дәјишмәсини билмирлар. Мәсәлә, Јарадычылыга, олдугуну, биләчәјинә әвәзинә, Јарадычылыга, олдугуну, биләчәкнә ва с. ишләдирләр.

7. Гоша самитли сөзләри (мәсәлә, әдәбијјат, сәчијә ва с. әвәзинә, әдәбијат, сәчијә) дүзкүн јазмырлар.

8. Да, дә, ки баглајычыларыны на заман баглајычы, на заман шәкилчи јериндә ишләндијини јахшы билмирлар. Мәсәлә, пјесиндәки, өзү дә, даһа да әвәзинә, пјесиндә ки, өзү дә, даһада јазырлар.

9. Дефис ва тире илә јазылан мүрәккәб исимләрини јазылышыны тарышдырырлар. Мәсәлә, Бақы-Москва сөзләри арасында дефис, гол—будаг сөзләри арасында илә тире јазырлар.

10. Чүмләдә фе'ли баглама илә хәбәр арасында тәләб олунадыгы һалда веркүл гојурлар. Мәсәлә, «Ә. Сабир «Бејпәлмиләл» ше'риндә цар һөкүмәтинни пч үзүнү ачыб, көстәрмишдир». Көрүндүјү ки, бурада ачыб фе'ли багламасы илә хәбәр арасында веркүл тәләб олунады.

11. «О» әвәзлијини на вахт шәхс, на вахт ишарә әвәзлији јериндә ишләндијини билмирлар. Беләликлә, «о» әвәзлијиндән сонра һәр ики һалда веркүл гојурлар.

12. Рум рәгәмләриндән сонра сыра сәј шәкилчиләри јазырлар. Мәсәлә, XVIII-чи, XIX-чу ва с.

13. Һәмчине үзләр арасында, әланәләрдә ва үмумиләшдиричә сөзләрдә тәләб олунады дургу ишарәләрини ишләтмәји бачармырлар.

Бүтүн бу лексик-үслуб ва синтактик сәһвләр сүбүт едир ки, әјри-әјри мәктәпләрдә шакирдләрин сөз еһтијаты үзәриндә апарылан ишә лазыми диггәт јетирилмир, үслубијјат мәшғәләләринә аз әһәмијјәт верилмир. Јерли шивә хүсусијјәтләри илә, түфәјли сөзләрдә мүбаризә апарыламыр.

Ишарәнин планыны тугаркән орада тәләб олунады дургу ишарәсини (мәсәлә, мүрәккәб плаидә ики нөгтәнин, планын ишарәләри арасында тәләб олунады дургу ишарәсини ва с.) гојулмасына әһәмијјәт вермирлар.

Јери кәлмишкән ишарәләрин үмуми вәзијјәти һатгында да бир ишә сөз демәји лазым билдик. Һәр шејлән әвәл, гејд етмәк лазымдыр ки, мә'зунларын әксәријјәти абзасдан истифада едә билмир.

Ишарәләрдә мә'зунлар тәрәфиндән едилмиш чоһлу дүзәлишләрә, позуламыш ва ја үстүндән хәтт чәкилмиш сөзләрә, ләкәләнмиш сәһифәләрә, һәр чүр сәлиғәсизлијә, үмумијјәтлә, јазы мәдәнијјәтсизлијинә раст кәлмәк мүмкүндүр.

Орта мәктәпләрдә дил-әдәбијјат тәдрисини кејфијјәтини јахшылашдырмаг, бураһылмыш нөгсанларын тәкрярына јол вермәмәк мәгсәди илә биз ашагыдакы тәдбирләрин һәјәтә кеңирилмәсини мәсләһәт көрүрүк:

1. Шакирдләрин сөз еһтијатыны кеңишләндирмәк, бу мәгсәдлә дә онлары јазычыларын үслуб ва дил, әсәрләриндәки бәди сөз үзәриндә бол-бол ишләтмәк;

2. Кечилмиш әдәби әсәрләрдә әлағадар оларг јарадычы ишарәләрин сәјини артырмаг, ән јахшы јазылмыш ишарәләри синифлә бир үмуми кими мүғәјисәли шәкилдә тәһлил етмәк.

3. Мәктәплә үслубијјат мәшғәләләрини сәмәрәли тәшкил етмәк ва бурада шакирдләрин мүстәғиллијинә кеңиш имкан јаратмаг.

4. Мүәллифин сөзләриндән ва ја өз сөзләриндән истифада едәрәк сәлә ва мүрәккәб план дүзәлтмәји шакирдләрә вәрдиш етдирмәк.

5. Ишә јазыларда бураһылмыш орфографик, дургу ишарәси сәһләрини вахтында үмумиләшдирмәк, групплашдырмаг, характерик сәһвләри синифдә тәһлил етмәк, шакирдләрин мүстәғил олараг өз сәһвләри үзәришдә ишләмәләринә шәрәнт јаратмаг.

Бизчә, бүтүн бу методик көстәришләр орта мәктәпләримиздә дил-әдәбијјат тәдрисини вәзијјәтини јахшылашдырылмасында, бураһылмыш нөгсанларын арадан галдырылмасында мүәллимләрә көмәк едә биләчәкдир.

Ә. РӘЧӘБОВ.

I—III СИНИФЛӘРДӘ ОХУ ВӘ ЈАЗЫ ДӘРСЛӘРИНИН ҺӘЈАТЛА ӘЛАГӘЛӘНДИРИЛМӘСИ ҺАГГЫНДА

(Габагчыл мұәллимләрни иш тәчрүбәсиндән)

Мәктәбин һәјатла әлагәсини мөһкәмләтмәк вә ССРИ-дә хааг маарифи системини даһа да инкишаф етдирмәк һаггындакы Ганунда совет мәктәбинни мүнүм вәзифәләри ајдын көстәрилмишидир. Ганунда дејилер ки, совет мәктәбинни башлыча вәзифәси шакирдләри һәјата, ичтиман-фајдалы әмәјә һазырламагдак, үмуми вә политехник тәһсилни сәвијјәсини кетдикчә жүксәлтмәкдән, елмин әсасларынны јахшы билән сәваллы адамлар јетишдирмәкдән, кәнчләри социализм чәмијјәти принципәринә дәрин һөрмәт бәсләмәк руһунда, коммунизм идејалары руһунда тәрбијә етмәкдән ибарәтдир. Мәһз буна көрә дә оху вә јазы ишләринин һәјатла, әмәклә, шакирдләрини мұшаһидәләри илә, коммунизм гуручулуғу илә әлагәләндирилмәси бу тәләбләри јеринә јетирмәк үчүн мұәллима кенши имкан верир.

Габагчыл мұәллимләр оху дәрсләрини һәјатла әлагәләндирмәк үчүн кириш вә јекунлашдырычы мұсаһибәләрдән сәмәрәли истифада едирләр. Бу мәгсәдлә дә оху материалынны һәјатла әлагәләндирмәјә имкан верән фактларын дузкүн сәһилмәсинә чидли диггәт јетирир, дәрслә шакирдләрини фааллашмасына, мұстәғил ишинә кенши имкан јарадырлар.

Кириш мұсаһибәсиндә шакирдләрини диггәтини охујачаглары әсәрә чәлб едир, она мараг ојадырлар. Беләликлә, шакирдләри јени охуначаг материал дәрк етмәјә һазырлајырлар.

Тәчрүбә көстәрир ки, белә мұсаһибәләр гыса олдуғыз (3—5 дәгигә) вә шакирдләрини тәчрүбәси илә әсасландырылдыгда јахшы нәтичә верир, сәмәрәли олур.

Јекунлашдырычы мұсаһибәдә пә мұәллим оху дәрсиндә верилмиш билмиш илә дәрчәдә мәтнимәнилдирини дәгигләшдирир, буу кечилмиш биликлә, ушларын тәчрүбәләри пә һәјатла әлагәләндирир.

Габагчыл мұәллимләр әсәрин мәзмунундан вә формасындан асылы олараг, оху материалынны һәјатла әлагәләндирилмәси үчүн кириш вә јекунлашдырычы мұсаһибәләрини мұхтәлиф нәвләриндән истифада етмәјә чалышырлар. Бу мәгәдә биз I—III синифләрдә дәрә дејән габагчыл мұәллимләрдән Тамара Шаһвердијеванын (Ләнкәран рајонуидакы I нөмрәли орта мәктәбдән), Мәрјәм Бабајеванын (Салјән рајонуидакы Банкә орта мәктәбиндән), Нәркиз Солтанованын (Бакы, 132 нөмрәли орта мәктәбдән) бу саһадәки иш тәчрүбәләрини үмумиләшдирәрәк ишыгландырачагыг.

II синифдә мұәллим «Јолдашлыг» аалы һекајәни охумадан габаг, јолдашлыг һаггында кичяк бир кириш мұсаһибәсиндән сонра шакирдләрә дејир:

—Ушаглар, инди биз «Јолдашлыг» аалы бир һекајә охујачагыг.

«Јолдашлыг» һекајәси синифдә охундуғдан сонра мұәллим:

—Ушаглар, бу һекајәдән сиз нә баша дүшдүнүз?—дејә синифә мұрачидәт етди.

Шакирдләрдән бири деди:

—Шәфигәјә јахшы јолдаш дәмәк олмәз.

—Шәфигәјә нә үчүн јахшы јолдаш дәмәк олмәз?—дејә мұәллим һәмин шакирдән сорушду.

Шакирд бир гәдәр фикирләшдикдән сонра белә чәпаб верән:

—Она көрә ки, Шәфигә Камилә гәләм вермәди.

Мұәллим мұсаһибәсини дәвәм етдирәрәк сорушду:

—Бәс, Рәвшән, Мина, Рәшид нәчә јолдашдырлар? һәмин шакирд:

—Онлар јахшы јолдашдырлар.—деди.

Мұәллим шакирдләрә алава суал верди:

—Онләрә нә үчүн јахшы јолдаш дәмәк олар?

—Онлар Камилә дарад гәјмәдиләр. һәр тарафдан она карандаш узәтдиләр. Камилә дә јазымына јазды, Јолдашларындаш керн галмәди.

Јекунлашдырычы мұсаһибәдә шакирдләр охудуғлары синифни һәјатындаш, јахшы јолдашлыг үмумиләриндән марағла дәншдиләр.

Л. Толстојун «Ики жолдаш» हेकाјесинин охунмасы да ушагларын јахшы жолдашлыг хаггындакы тосөвүрлөрини даһа кеңитилдирди.

«Ики жолдаш» हेкајеси охундугдан сонра мүәллим: «Жолдашыны дарда гојуб гачан алама «јолдаш» демек олармы? дејо синфа мүрачнат етди.

Шакирдләр жолдашыны гојуб гачан адамын пис жолдаш олдугуну, сонра да жолдашлыгы нечә баша дүшдүклөрини сөјлөдиләр. Ушаглардан бири онунла бир партада отуран жолдашыны көстөрөрөк деди:

—Биз дүнән мәктәбдән чыхыб евә кедирдик. Бир евин һәјәтинлән бир ит чыхыб бизә һүчум етди. Жолдашым гачды. Ев саһиби бајыра чыхмасајды, ит мәнни тутачагды.

Һамы күлүшдү, жолдашыны гојуб гачан ушага дөнүб бахды. О исе һәрт һалда башыны ашағы салыб динмәди.

Шакирдләр һәр ики हेкајәдән белә бир нәтичә чыхардылар: «Јахшы жолдаш јаман күндә билинәр».

«Биз колхоза нечә көмәк етдик» мәтнини (III синифдә) охундугдан сонра шакирдләр ашағыдакы нәтичәјә кәлдиләр:

Пионерләр әмәји чох севириләр. Олар јашлыларла бирликдә үмуми әмәкдә фәал иштирак едиләр.

III синиф шакирдләри ичтиман-фајдалы ишләрдә фәәлијјәт көстөрән башга пионерләри дә хатырладылар. Беләликлә шакирдләрлә ичтиман-фајдалы ишләрдә иштирак етмәк мејли јараныр.

X. Насилованын «Бујурун, әјләшин» हेкајеси (II синифдә) охундугдан сонра шакирдләр Назимин хәстә олдуғу һалда, трамвајда өз јерини гоча бир кишијә вермәсини јахшы иш кими гүмәтләндирдиләр. Олар бу иши өзләринин јашлы адамлара көстәрдикләри гәјгы илә әлағәләндирдиләр вә марағлы мисаллар кәтирдиләр.

Бир шакирд:

—Мән мәктәбдән чыхыб, евинизә кедирдим. Бу заман алиндәки ағачла әтрафы јохлаја-јохлаја кәлән бир кор киши көрдүм. О, трамваја мишмәк үчүн тәләсирди. Мән чәлд она јахынлашдым, голундан тутуб ону трамвајын дајаначағына кәтирдим вә трамваја миндирдим. О, мәнлән чох разы галды.

Башга бир шакирд:—Троллејбусла хәјли алам пар иди. Адамларын чоху ајағ үстә дајанмышды. Бир дә көрдүм ки, бир гары троллејбуса мишди, мән ону көрчәк тез дуруб јеримн она вердим. О, отурдугдан сонра: «Чох сағ ол, олдум!» деди.

«Јахшы дәрә» हेкајеси охундугдан сонра шакирдләр анысына көмәк етмәдији үчүн Рејһанын һәрәкәтини хошламадиләр. Рејһанын жолдашларының һәрәкәтини исе чох бәјәндиләр. Сонра да шакирдләр евдә ата-аналарына көстәрдикләри көмәкдән мисаллар кәтирдиләр:

Бир шакирд деди:

—Анам палтар јујурду. Мән һәјәтдә јолдашларымла ој-намага кетмәк үчүн һазырлашардым. Бирдән көрдүм ки, ведрәләр бошдур. Анам ведрәләри көтүрмәк истади, мән тез ведрәләри онун алиндән алыб су кәтирдим.

Башга бир шакирд сөһбәтә гарышды:

—Анам ишә тәзәчә кетмишди ки, атам кәлдди. Мән столун үстүндәки сүфрәни дәрширдим, атам үчүн чај һазырладым. Стәкана төкүб кәтирдим.

«Сәһәр јемәјинлән сонра анам мағазая кетди. Мән сүфрәни јығышдырдым, стәкан-һәзбәканы јујуб јеринә гојдум. Сонра да ејвәндәки күлләрә су вердим. Мән да анама белә көмәк едирәм.

Мүәллим «Гәһрәман пионер Саша Чекалин» हेкајесини (III синифдә) охундан табәг, ашағыдакы кириш мүсәлибәсини илә дәрә башлады:

1941-чи илдә алман фашистләри Вәтәнимизә гуладур һүчуму етдиләр. Халгымиз доғма Вәтәнини мүдәфиә етмәјә башлады. Фәһләләр силаһ, колхозчулар әрзәг һазырладылар. Халг дүшмән әрхасында партизан дәстәләринә гошуаду. Олар дүшмәнин көрәүләрини дағдылар, силаһ анбарларыны јандырыр, гатарларыны партадырдылар.

Ушаглар да партизан дәстәләринә гошулурдулар.

Мүәллим өз кириш мүсәлибәсини: «Биз инди белә ушаглардан бири һаггында марағлы हेкајә охунчағыг» сөзләри илә јекунлашдырды.

Һекајә охундугдан сонра мүәллим ашағыдакы планы јашы тахтасында тејд етди:

План:

1. Саша Чекалин кимдир?
2. Саша Чекалинни ән чох севаји гәһрәманлар.
3. Саша Чекалинни гәһрәманлығы.
4. Чекалинә кәлдди.

Мүәллим планы бир дәфә өзү охуаду, сонра 4—5 шакирдә дә охутаурду. Бундан сонра исе һәмши план үзрә һекајәсини мәзмунуну дағдырмаг үчүн һазырлашмағы шакирдләри таһширды.

Шакирдлар эввалчә план үзрә, сонра да плансыз оларга һекајәнин мазмунуну данишдылар:

Бир шакирд:

—Саша чох ағыллы бир оглан иди. О, китаб охумагы чох севәрди. Л. Толстојун, Фурмановун, Горкинин әсәрләрини Саша һәвәслә охујарды.

Чекалин гәһрәманлары да чох севәрди. Александр Невский, Суворов, Чапәјев Сашанын ән чох севдији гәһрәманлардан иди.

Евдә, мәктәбдә һамы Сашанын хатирини истәјирди.

Мүәллимин тәклифи илә һекајәнин ардыны башга бир шакирд лавам етдирди:

—Фашистлар Москваја јахынлашырдылар. Атасы илә бәрәбәр Саша да партизан дәстәсинә гошулды.

Бир күн Саша кәшфијата кетди. Гаршысына 10 фашист чыхды. Саша өзүнү итирмәди. О, әлиндәки гумбараны атыб фашистләрини алтысыны өлдүрдү, үчүнү исе күллә илә мөһв етди.

Бир дөфә Саша кәшфијата чыхмышды. Кечә о, кәндә кәлиб бир евдә кизләнди. Фашистлар онун кәлдијини билдиләр. Кәлиб Сашаны тутдулар.

Сашаны дар ағачы гурулмуш мејдана кәтирдиләр. Ини боғазына салдыгдан сонра Саша:

—Бизим һамымыз аса билмәјәчәкениз. Биз чохуг,— деди вә Бејһәлмиләл охуду...

Башга бир шакирд исе мүәллимин көстәрини илә Саша һаггындакы һекајәни белә тамамлады:

—Чекалин гәһрәманчасына һәлак олмушдур. Саша Петковатскоје кәндиндә, Ленинин һејкәли јанында дәфи едилмишдир. Инди һәмни кәнд Чекалино адланыр.

Саша-Чекалин мәшим ән чох севдијим гәһрәманлардан биридир.

Мәтин мазмунуну төһлә етдикдән сонра:

—Ушаглар, бу мөвауда даһа нә охумусуруз,— деди мүәллим онлардан сорушду.

Шакирдлар партизан гыз Зоја Космодемјанскаја, Олег Кошевој һаггында охудуларыны данишдылар.

Шакирдлардан бири гәһрәман гыз Зоја һаггында деди: —Мән партизан гыз Зојанын гәһрәманлыгы һаггында охумушам. О чох ағыллы вә гочаг бир гыз олмушдур. Башга бир ушаг да Олег Кошевој һаггында данишды.

Мүәллим исе бу мөвауда охунмуш бүтүн материалы үмүмләшдирәрәк өз јекунлашдырычы мүсаһибәсиндән сонра

шакирдләри: «Гәһрәманлар—ушаглар?» аилајышына кәтириб чыхарды.

Мә'лум олдуғу кими, I—III синифләрдә шакирдлар бәдин әсәрләрдә јанашы олараг, гејри-бәдин мәтиләр дә (мәсәлә, II синифдә «Чәһәтләр», «Бөјүк Совет өлкәси», «Шәһаримиз», «Москвада»; III синифдә чографија, тәбиият вә тарих үзрә бир сыра мәтиләр охујурлар. Гејри-бәдин әсәрләрин охунмасы исе хүсуси вә габагчадан һазырлыг иши төләб едир. Бу синифләрдә гејри-бәдин мәтиләрин охунмасындан мәсәдә шакирдләрә чографија, тәбиият вә тарих үзрә бир сыра мә'лумат вермәкдән ибарәтәтир. Гејри-бәдин мәтиләрин һәјәтлә әлағәләндирилмәсиндә екскурсияларыны, шакирдләрин мүшаһидә вә тәчрүбә ишләринин, ичтимай-фајдалы әмәклә иштирак етмәләринин ролу бөјүкдур. Тәбииятдә адамларын әмәјини мүшаһидә етмәк мәгсәди илә мүәллимләр оху материалыны мазмуну илә әлағәдәр олараг шакирдләри парка, мөшәјә, бостана, чаја екскурсияја апарырлар.

Мәсәлә, «Мәктәбин бостанында» мәтин («Ана дили», I—II синиф) охумадан габаг, мүәллим кириши мүсаһибәсини шакирдләри бостан мәһсуллары вә онларын топламасы илә таныш етмәк үчүн бостан едилмиш екскурсия һаггында тәсәвүрләрин јекунлашдырылмәсинә һәср едир.

Бүтүн булар исе јени мөвауда олан мәтини охунмасыны вә мәнимсәнилмәсини әсәләшдырир. Белә екскурсиялардан сонра шакирдлар мәтиләри бөјүк марағдә охујур вә онларын мазмунуну дәриндән мәнимсәјирлар.

Һәмни мүәллимләрин дәрәсләриндә мүгајисә да мүһүм јер тутур. Хүсусилә, бәдин әсәрләрин охунмасында мүгајисә бөјүк әһәмијәт кәсб едир. Шакирдлар охудулары бәдин әсәрләрдә бир сурәтин хәрактерини башга бир сурәтин хәрактери илә вә мүхтәлиф әсәрләрдә бир сурәтин үмуми хәрактерини мүгајисә едирлар.

Бир һадисә вә ја әшјаны башга бир һадисә вә әвија илә мүгајисә едәркән, шакирдлар буларын һәр бири илә олан башлыма чәһәтләри мејданы чыхармаг бәһәригивиз јијәләширлар.

Мүәллимләр бәди материалы охумадан эввал, она әд тәчрүбәләр дә апарырлар. Мәсәлә, «Тарих» мәтинин (III синиф) охумадан габаг, ушаглар мүәллимин тәклифи үзрә назик һаһирәс кәгәзи илә үзләрини сәһирлар. Һәмни кәгәзиләрдә јәг ләкәләри жәрүнүр.

Ајдын олур ки, дәридә иш вардыр. Шакирдләр белә бир нәтичәдә кәлирләр ки, «Узү сабулла вә исти су нәз јумаг ләзимдир».

Бәзи тәчрүбәләри мұвафиг мәтиләри охуудан сонра даһа да дәнигләшдирмәк олар.

Мүәллимләр бәзи материаллары охумалдан габаг, бу вә ја дикәр объект үзрә ушагларын узун мүддәтли мұшаһидәләрини дә тәшкил едирләр. Мәсәлән, (II синифдә) шакирдләр пајызда јарпагларын төкүлмәси, пајыз һавасы, ғышда гарын јағмасы, пајызда вә ғышда гушлар үзәриндә мұшаһидәләр апармышлар. Белә мұшаһидәләрин јекуилашдырылмасы исе шакирдләри мұвафиг мәтини шүүрлу сурәтдә охунмасына һазырлајыр.

Шакирдләр һәлә I синифдән башлајараг јашлыларын әмәји илә таныш олур вә бу, кәләчәк тәһсил мүддәтиндә дә давам едир. Мәсәлән, «Мәним аһам», «Аһам нефт устасыдыр» вә с.

Әввалчә ушаглар өз аилә үзләринин һарада ишләдикләрини, нә илә мәшгул олдугларынн өјрәнирләр. Мәктәбдә, күчәдә, тарлада јашлы адамларын әмәкләрини мұшаһидә едирләр. Мүәллимләр бунундә кифәјәтләндирләр. Олар ушаглары колхоза, истеһсалата екскурсијаја апарырлар. Ушаглар бурада јашлыларын әмәји илә даһа јахындан таныш олурлар. Беләликлә, әмәк һаггындакы тәсәвүрләрини даһа да кенишләндирирләр. Екокурсија заманы алынмыш биләк исе нөвбәти дәрсдә дәнигләшдирилр вә мөһкәмләндирилр.

Ушаглар мұвафиг мәтни охуудан сонра көрдүкләрини, мұшаһидә едикләрини тәһлил вә мұтајисә едир, үмүмиләшдирирләр. Белә бир иш нәтичәсиндә исе шакирдләр мұшаһидә едикләрини даһа јахшы баша дүшүрләр. Беләликлә, оларда һәјәти мұшаһидә етмәк вә ону фаал сурәтдә дәрк етмәк бачарығы тәрбијә олунур.

I—III синифдә ичтиман-тарихи материалларын охумасы дәрсләри ичтиман-фајдалы әмәклә әлағәләндирилмәси нә имкан верир.

Совет адамларынын јарадычы әмәјини тәсвир едән ичтиман-тарихи характерли мәтиләри охујаркән шакирдләр ичтиман ишләри иштиракчылары илә фәхр етмәјә башлајырлар.

Тәчрүбә көстәрир ки, һәјәтлә сых әлағә әсасында ишә јазыларын да бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Мүәллимләр ишә јазыларын мұхталиф нөвләриндән (шоһәл үзрә, охунмуш мәти, ушагларын тәәсүратлары вә с. үзрә) истифадә едирләр.

Ишә, бир-бири илә бағлы олан нә битмиш бир фикри ифадә едән бир сыра чүмләләрдән ибарәтдир. Мәһз буна көрә дә мүәллимләр шакирдләри дүзкүн чүмлә (садә кенши чүмләләр) гурмаларына чидан диггәт јетирирләр. Чүмлә үзәриндә иш исе I синифдән башлајараг, бүтүн тәһлим мүддәтиндә давам етдирилр.

Ишә үзәриндә апарылан чалышмалар шакирдләри орфографик вәрдишләрини әнфләтмәлидир. Әксинә, мүәллим шакирдләрә мәлум олан јазы гајдаларынн өз ишәләриндә тәтбиг етмәләринә чалышмалыдыр.

Ишә үзәриндә ишләркән шакирдләр вериамыш мөвзү үчүн мүстәғил олараг материал сечирләр, атраф мұһитә, һадисәјә вә с. өз мұнасибәтләрини бүрүзә верирләр. Мәһз буна көрә дә үзәриндә ишләдији мөвзү, шакирдин исеја-сијаси тәрбијәсинә, әхлагына хидмәт етмәлидир.

Тәчрүбә көстәрир ки, ишәнин тематикасынн шакирдләр әсасән мәктәб вә ев һәјәтиндән, өз әмәк вә тәһлим фаәлијјәтләриндән алырлар.

Аиләдә һәјәт, ев әмәји, әмәк дәрсләри, ичтиман-фајдалы иш (нөвбәтчилик, гушларын горунмасы, металл ғырынтылары топламат вә с.), ичтиман характерли мұшаһидәләр (табиәтә, е'маләтханаја, колхоза, шәһәрдә тикивтија, дәмир јолу стансијасына, почта екскурсија), бајрамларда иштирак, пионер сыраларына габул—бүтүн бунлар әјри-әјри чүмләләр, һәмчинин рабитәли мәтиләр гурмаг үчүн шакирдләрә зәккии материал верир.

Мүәллимләр ишә јазыларын тематикасынн ашағыдакы гајдада бирләшдирирләр: 1) мөвсүми характердә олан ишәләр, 2) әмәк характерли ишәләр, 3) ичтиман характерли ишәләр.

Тәчрүбә көстәрир ки, ишә үзәриндә ишә 3 мәрһәләјә бөлмәк олар:

Биринчи мәрһәлә ишәја һазырлағдан ибарәтдир. Бу мәрһәләдә мөвзүнүн мәзмуну ајдынлашдырылып, фикрин ардычы ифадә олунмасы јоллары мұәјјәнләшдирилр, нигә, дүгәт, чүмлә гурмаг үзәриндә иш апарылып, орфографик сәһәләрә јол вермәмәк үчүн хәбәрдарлаш едилр.

Иккинчи мәрһәләдә ишә жазылыр.

Үчүнчү мәрһәләдә исе мұәллим ишәдә бурахылмыш дурғу ишәраси вә орфографик сәһвләри шакирдләрлә бирликдә дүзәлдир. Бу мәгсәдлә дә ушаглары ишәжә һазырланмасы мөвзунун мәгсәдиндән, характериндән вә мәзмунундан асылыдыр.

Мұәллим бу мәрһәләдә шакирдләрин дигтәтини мөвзунун мәзмунуна чәлб едир, она ушагларда мараг ојатмаға чалышыр вә лазыми материалын топланмасында шакирдләрә көмәк едир.

Мұәллим чалышыр ки, шакирдләр ишәдә өз тәссүратларыны жазмышлар.

Инди дә ишәнын јухарыда көстәрдәнимиз нөвләрини тәчрүбәләрә әсасән изәһ едәк.

Мөвсүми характердә олан ишә. Илк мөвсүми характердә олан ишәны шакирдләр јәј һаггындакы хәтирәләрниң әсасән жазырлар. Белә ишәдә шакирдләр јәј һаггындакы тәссүратлары: јәј һәјәти, мараглы һадисәләр, кәнд тәсәррүфат ишләри вә бурада өзләрниң иштиракы һаггында гејд едирләр.

Мұәллимләр бу мәгсәдлә дә ашагыдакы мөвзулары ишә үчүн тәклиф едирләр:

1. «Биз колхоза нечә көмәк едик». 2. «Дүшәркә». 3. «Јәј күнләриндә». 4. «Мән јәј тәтвилни нечә кечирдим».

Шакирдләр өз арзуларына көрә, һәмни мөвзулардан бирини сечирләр. Сонра исе мұстәгил оларәг сечдикләри мөвзу үзрә ишә жазмаға башлајырлар. Лакин ишәнын һәчми, һәр чүмләдән сонра нөгтәнин гејулмасы, бәзи сөзләрин жазылышында чәтинлик чәкдикдә мұәллимә мұрачиәт етмәләри габагчадан шакирдләрә хәбәрдарлыг едилир.

«Пајыз» мөвзусу үзрә ишә мәктәбјаны сәһәдә ушаглары иштиракы әсасында жазылыр. Шакирдләр ардычыл оларәг 3 тапшырыгы јеринә јетирмишләр:

Биринчи тапшырыгдә шакирдләр тәбиәтдә пајыз һаггында, иккинчидә, мешәјә кәзинти һаггында; үчүнчү тапшырыгдә исе колхозда вә мәктәбјаны сәһәдә пајыз ишләри һаггында жазырлар. Ишәнын һәр һиссәси 3—4 чүмләдән ибарәт олмаға јени абзасдан башланыр.

Әмәк мәзмунлу ишәлар. Шакирдләрдә әмәк вәрдишләрини инкишаф едирмәк үчүн мұәллим онләры өз гүвәләринә мұвафиг оларәг мұхтәлиф ез ишләринә, еләчә дә ичтимаи-

фајдалы ишләрә чәлб едир. Бу ишдә валидејнләр дә мұәллимә көмәк едирләр. Валидејнләр ушагларына евдә ишләмәк гајдаларыны өјрәдирләр.

Мәктәбдә шакирдләрлә сәһбәтләр кечилир вә евә мұхтәлиф мәзмунлу әмәк тапшырыглары верилир, дәрсдә исе әмәк вәрдишләри даһа да мөһкәмләндирилир вә инкишаф едирилир.

Шакирдләр әмәк характерли ашагыдакы мөвзулар үзрә (III синифдә) ишә жазмышлар:

1. «Мән евдә нә иш көрүрәм». 2. «Мән өз кејим вә ајаггабыларымы евдә нечә сәлиг илә сахлајырам», 3. «Мән евдә вә мәктәбдә дәрс шејләримлә нечә рәфтар ечирәм» вә с.

Ичтимаи-фајдалы әмәјә аид ишәлары шакирдләр чох марагла жазырлар. Мәсәлән, шакирдләр бу мәгсәдлә дә ашагыдакы мөвзуларла әлагәдар оларәг ишәлары жазмышлар:

1) «Биз синифдә нечә нөвбәтчилик едирик», 2) «Мән һәјәтимиздәки ағачлара нечә гуллуг едирәм», 3) «Биз гушларың гајыгысына нечә галырыг» вә с.

Ичтимаи-сијәси характерли ишәлар. Белә ишәлар әсасән совет, үмумхалг бајрамлары вә әләмәтдар күнләрлә әләгәләндирилир. Мәсәлән: «Октјабр ингилабы бајрамы», «Һөкүмәт еви гаршысында», «8 Март», «Бир мәј» вә с.

Һәр бајрамгабагы синифдә мұсаһибәләр кечирилир. Шакирдләр «Ана дили» дәрсликләриндән вә башга китабдан (синифдәнхарич оху материалындан) кечириләчәк бајрама аид һекајә вә ше'рләр охујурлар. Ушаглар сәһәрчикләр һазырлајырлар. Бу мәгсәдлә дә ше'рләр әзбәрләјир, рәсм дәрсиндә плакатлар жазыр, сәһнәчик һазырламаға башлајырлар.

Бајрам күнүндә ушаглар нүмајиши, бәзәдилмиш күчәләри мұшаһидә едирләр. Бәзиләри валидејнләри илә нүмајишдә олурлар, телевизора бахырлар. Јајлым атәшинә марагла тамаша едирләр. Ушаглар белә бир һазырлыгдан сонра көрдүкләри вә ешитдикләрини тәсвир едәрәк «Биз бајрамы нечә кечирдик» мөвзусунда мараглы бир ишә жазырлар.

Башга бир ишәдә шакирдләр екскурсиядан алдыглары тәссүраты (тикинти јеринә екскурсия) тәсвир едирләр. Ушагларың екскурсия заманы топладыглары материал сәһбәт процесиндә дәгигләшдирилир вә мөһкәмләндирилир.

Екскурсияја кетмәмишдән габаг мұәллим тикинтини нечә тикилмәси илә ушаглары таныш етмәк мәгсәди илә тикинти ишчиләри илә разылашыр вә мәсләһәтләшир. Екскурсиядан

сонра жениликлар һаггында (матернал, машын, эмәјин тәш-кили, сви ким вә кимин үчүн тикирләр вә с.) һаггында сәһбәт едирләр.

Инша үчүн план тәртиб олунмур. Мүәллим екскурсиянын кечирилмәси гәјдасында инша јазмағы ушаглара тапшырыр. Иншанын тәхминән 1/2 вә ја 1 дәфтәр сәһифәси һәм-миндә олмасы да ушаглара хәбәр верилир.

Бүтүн бу тәчрүбәләр көстәрир ки, оху дәрсләринин, елә-чә дә инша јазыларын һәјатла, эмәклә, ушагларын мүшәһидә-ләри илә әлагәләндирилмәси јахшы нәтичә верир, шакирдләр белә материаллары даһа дәриндән мәһимсәјир, мәзмунлу вә көзәл нишалар јазырлар.

Б. МУРАДОВ.

«АНА ВӘ ПОЧТАЛЈОН» ӘСӘРИНДӘКИ ОБРАЗЛАРЫН ТӘҢЛИЛИ МЕТОДИКАСЫНА ДАИР

Х синифдә «Ана вә почталјон» әсәринин тәдрисинә һа-зыркы програма әсасән үч саат вахт ајырмаг мүмкүндүр. Бу, әсәри һәртәрәfli вә дәриндән өјрәтмәк үчүн кифәјәтдир.

Биринчи мәшғәләдә әсәр һаггында үмуми мә'лумат вери-лир вә ше'р охунур; икинчи мәшғәләдә әсәрин сүжети, вәзи-ни ајдынлашдырылыр, бә'зи бәдин ифадәләр изаһ олунур; үчүнчү мәшғәләдә исә әсас јери сурәтләрин тәһлили тутур.

Мүәллим «Ана вә почталјон» әсәринин тәдрисинә һәср олунмуш биринчи мәшғәләдә көстәрир ки, бу ше'р өз мәз-муну, гурулушу вә бәдинлији илә мүһарибә дөврүндә шаһ-рип јаздығы сүжетли лирик әсәрләр арасында ән јахшысы-дыр. «Ана вә почталјон» мүһарибәнин гызғын чағларында, 1942-чи илдә јазылмышдыр.

Бу кичик әсәрдә чәбһәдә вә архада харүгәләр јарадан ин-санларын гәһрәманлығы тәсвир олунмур. дүшмән үзәриндә гә-ләбәни биләваситә тәмин етмәк үчүн адамларын гәһ-тәр ичәрисиндә чалышмасы, јухусуз кечәләр кечирмәси көстә-рилмир, әсәрдә монументал һәјат ләвһәләринин тәсвири дә јохдур. Буна бахмајараг, инамла демәк олар ки, «Ана вә поч-талјон» әсәриндәки образлар кениш үмумиләшдирмәләр мән-сулу олуб мүһарибә дөврүндә бүтүн совет адамларынын ти-пик сифәтләринин әкс етдирир. Бу сифәтләр адамларын ке-ниш фәалијјәтләринин тәсвириндә дејил, оиларын характе-рик һиссләринин, кечирдикләри һәјәчанларын тәрәншүмүни-дә өзүнү көстәрир.

«Ана вә почталјон»да мүһарибә дөврүнүн чох характерик олган бир оламәти — бүтүн совет адамларынын ејни һисс вә дүшүнчәләрдә јашамасы өзүнүн бәдин әксини тапмышдыр...

Бир-биринин гәјдинә галмаг, бир-биринә көмәк көстәр-мәк, сәминн бир аиләнин үзвләри кимн доланмаг — мүһа-рибә дөврүндә совет адамларыны бирләшдирән, оилары дүшмәнә гаршы јекдиз гүввәјә чевирән мүһүм амилләрдән бири бу иди. Биз инанырыг ки, Сүләјман Рүстәмин арха чәбһә адамларында кәшф едиб гәләмә алдығы бу кәјфийәт-

ләр сјни заманда чәбһәдә вурушан дөјүшчүләрә хас олан сифәтләрдир. Инанырыг ки, чәбһәдәки адамлар арасындакы мүнәсибәтләр дә архада оланларын бир-биринә олан мүнәсибәтинә бәнзәјир. Инанырыг ки, фашистләрлә вурушларда, күллә јағмурлары алтында, өлүм гәһгәһә чәкәрәк чөлләри мејитлә долдурдугу заман ананын оғлу почталјонун өвлады илә чијин-чијинә вурушур, онлар бир-биринә үрәкдирәк верир, бир-биринин имдадына чатыр. Бу чәһәт исе онлары мәғлубедилмәз гәһрәманлара чевирир. Сүлејман Рүстәмин гәләминин күчү бундадыр ки, совет адамларына хас олан бу кејфијјәти кичик бир әсәрдә үмумиләшдирә билмишдир. Бу, әсәрин севилә-севилә охунмасынын вә ја-зылдыгы вахтдан илләр кечмәсинә бахмајараг, инди дә өз тә'сир күчүнү итирмәмәсинин әсас сәбәбләриндән биридир.

Мүәллим бу чәһәтләри изаһ етдикдән сонра гәјд едир ки, әсәрин белә тә'сирли олмасынын башга бир сәбәби һәмин үмумиләшмиш һадисәнин сәнәткарлыгга тәсвир олунмасындадыр. Бу сәнәткарлыгын нәдән ибарәт олдуғу сонракы мәш-ғәләләрдә ајдынлашдырылачагдыр.

Бундан сонра мүәллим шакирдләрин диггәтини әсәрә чәлб едир вә онлары дүзкүн охуја истигамәтләндирән иза-һатлар верир.

Мүәллим көстәрир ки, «Ана вә почталјон» епик-лирик әсәрдир. Бурада әһвалатын нәгл едилмәси илә јанашы об-разларын һисс вә һәјәчанларынын тәрәннүмү дә хејли јер тутур. Әсәрин охунушу да бу мәзмуна ујғун олмалыдыр. Јә'ни әсәрин бә'зи јери тәһкијә гәјдасы илә, бә'зи јери исе ли-рик тонда охунмалыдыр. Бу чүр изаһатдан сонра нүмунәви оху тәшкил едилмәлидир. Әсәри ја мүәллим өзү, јахуд да көзәл охумаг истә'дады олан бир шакирд охуја биләр. Оху процесиндә мүәллим ашағыдакы чәһәтләрә диггәт јетирмә-линдир.

Охунун интонасијасы, ритми, бәдин вурғулар сөзләрин, мисраларын, ајры-ајры парчаларын мәзмуна ујғун олма-лыдыр. Бу чәһәтдән биринчи дөрд сәтри нәзәрдән кечирәк:

Дөрд ај варды, ананын көзләри јол чәкирди,
Башга бир дәрди јохду, оғул дәрдијди, дәрди.
Сорурду: «Балам һаны?»—һәр чәбһәдән кәләндән,
«Ондан хәбәр кәлмәјир, хәбәр кәлир өләндән».

Биринчи ики сәтрин мәзмуну ананын әһвал-руһијјәси-ни тәсвирдән ибарәтдир. Бу тәсвир тәһкијә характерийәдир. Она көрә һәмин мисралар нағыл гәјдасы илә, тәһкијә хас

олан бир аһәнклә охунмалыдыр. Бунула бирликдә, һәмня мисраларын һәрәсинин бир чүр охунма гәјдасы олмалыдыр.

Биринчи мисрада үч дајаначаг вә бир әсас бәдин вурғу вардыр.

Дөрд ај варды, | ананын | көзләри јол чәкирди |¹

Көрүндүјү ки, биринчи дајаначаг «варды» сөзүндән сонра олмалыдыр. Чүнки бураја гәдәрки кәлмәләр мүәјјән бир фикри ифадә едир. Демәли, һәмин дајаначагын вәзифә-си мүәјјән фикри ифадә едән ајры-ајры сөз группарыны бир-бириндән ајрмагдан, даһа доғрусу, онларын ајры-ај-рылыгга тәләффүз олунмасына хидмәт көстәрмәклән иба-рәтдир. Үчүнчү дајаначаг да әсас е'тибары илә белә бир вәзи-фәјә хидмәт едир. һәмин мисрадакы икинчи дајаначагын вәзифәси исе тамамилә башгадыр. Бу дајаначагдан әвиәлки сөз мүәјјән бир фикри ифадә етмир, о, башга сөз группа-рындан һеч дә фикир тамлыгына көрә ајрылмыр; һәмин сөз бәшгаларындан мисрада тутдуғу мөвгәјинә көрә фәргләнир: «Ананын» кәлмәси, ичә дејәрләр, мисранын бел сүтунудур, бүтүн башга сөзләр ондан асылыдыр вә она андир. Мәһз буна көрә дә һәмин сөз бәдин вурғу илә, дикәр кәлмәләрдән фәргли олараг хүсуси аһәнклә тәләффүз едилмәлидир. «Ана-нын» сөзүндән сонракы дајаначағы әсасландыран башга бир сәбәб дә вардыр. Бу да вәзнин тәләбидир. «Ана вә поч-талјон» әсәри 14 һечалыдыр вә мисралар 7+7 бөлкүсү әса-сында дүзәлдилмишдир. Мә'лумдур ки, вәзнин тәләбинә кө-рә һәр бөлкүдән сонра, јә'ни биринчи једди һечадан сонра пауза едилмәлидир. һаггында данышдыгымыз мисрада да биринчи једди һечә «ананын» сөзүндә гуртарыр. Вәзнин тә-ләб етдији дајаначагын јери бүтүн мисраларда сабитдир. Јә'ни бу чүр паузалар һәмня мисранын ортасында—једди һечадан сонра едилмәлидир. Лакин фикир тамлыгы вә бә-дин вурғуја әсасланан дајаначагларын јери һәр мисрада дә-јишә биләр. Бу чәһәтдән икинчи мисраны нәзәрдән кечирәк:

Башга бир дәрди јохду, | оғул дәрдијди дәрди. |

Бурада вәздән ирәли кәлән гәјданын тәләб етдији да-јаначаг биринчи мисрада олдуғу ки, ортададыр; бәдин вурғунун тәләб етдији дајаначаг исе биринчи мисрадакы-дан фәргли олараг мисранын икинчи јарысына, «оғул» сө-зүндән сонраја дүшмүшдүр.

¹ | ишарәси дајаначағы, — ишарәси бәдин вурғуну билдирир.

Инди дә үчүнчү вә дөрдүнчү мисралары нәзәрдән кечи-
рәк:

Сорурду: | «балам ханы?» | һәр чәбһәдән кәләндән; |—
Ондан хәбәр кәлмәјир, | хәбәр кәлир өләндән |

Көрүндүјү кими, үчүнчү мисрада фикир тамлығынын тә-
ләб етдији дајаначаг үч јердә: илк сөздән сонра, мисранын
ортасында вә ахырындадыр. Икинчи мисрада исә ики бу чүр
дајаначаг вар иди. Бу мисраларда бәди и вургунун јери дә-
јишиләрәк мисранын биринчи јарысына кечмишдир.

Бунлардан әлавә, јухарыда изаһ етдијимиз мисраларын
охунушунда интонасија вә ритм ифадәләрин форма вә мәз-
мунуна ујғун олмалыдыр. Һәмин мисраларда ики чүр де-
јилмиш сөзләр, јәни ики образы дили илә верилмиш сөзләр
вардыр. Бир груп сөзләри мүәллиф ишләдир, диқәр груп
сөзләр исә ананын дилиндәндир. Шүбһәсиздир ки, белә мұх-
тәлиф гәјдада ишләдилән сөз вә чүмләләрин охунушу бир-
бириндән фәргләнмәлидир. Биз јухарыда дедик ки, бирин-
чи ики мисра мәзмунна ујғун олараг тәһкијә, нағыл гәјда-
сында охунмалыдыр. Бурада аһәнкин тез-тез, чидди шәкил-
дә дәјишмәсинә еһтијач јохдур. Лакин сонрақы ики мисра-
нын охунушунда бу чүр «монотонлуг» јарамаз. Һәмин мис-
ралар «дејишмә» гәјдасы илә, сәсин аһәнкиндә чидди дә-
јишиклик етмәклә охунмалыдыр. Бу дәјишиклик үчүнчү
мисрада даһа нәзәрә чарпачаг дәрәчәдә олмалыдыр. Һәмин
мисрадақы «сорурду» вә «һәр чәбһәдән кәләндән» сөзләри
мүәјјән бир аһәнклә, «балам ханы» сөзләри исә тамамилә
башга бир аһәнклә охунмалыдыр. Чүнки бу ифадәләр мұхтә-
лиф характерли инсанларын гәлбинин ифадәсидир. Һәмин
адамлардан биринчиси һадисәнин иштиракчысы дејилдир,
нисбәтән сакитдир, һәјәчанланмамышдыр. О, јалныз әһвалат-
лары сөјләјир. Лакин икинчи шәхс, нечә дејәрләр, од тутуб
јаныр. Она өвлад дағы чәкилмишдир. О, һәјәчанлыдыр, ин-
тизардадыр, гәмкиндир, дәрдлидир. Бүтүн бунлар ону кәстә-
рир ки, мұхтәлиф сурәтләрә аид сөзләри јалныз бир-бирин-
дән фәргли шәкилдә охумаг кифајәт дејилдир, ејни заманда
бу сөзләр сурәтләрин әһвал-руһијәсинә ујғун шәкилдә ифа-
дә едилмәлидир. Јәни дәрдли вә көзләри јолда олан бир
ана чәбһәдән кәлмиш бир әскәрә һансы гәјдада, һансы
аһәнклә «балам ханы?» дејә мұрачиәт едирсә, гираәт заманы
да һәмин сөзләр ејни аһәнклә охунмалыдыр.

Әсәрин сонрақы һиссәләри дә охунаркән јухарыда кәс-
тәрилән чәһәтләр нәзәрә алынмалыдыр. Мүәллим оху про-

сесиндә һәмин чәһәтләри шакирдләрин нәзәринә чатдырма-
лы, һәм дә шакирдләрин бу гәјдалара ујғун охумасыны
онлардан тәләб етмәлидир. Бундан өтрү әсәри башдан-аја-
ға, јухарыда кәстәрилдији кими, «тәһлил етмәк» лазым де-
јилдир. Бунун үчүн габагчыл мүәллимләр ики јолдан исти-
фадә едирләр. Бәзиләри јалныз илк сәтирләри бурада кәс-
тәрдидимиз шәкилдә изаһ едир вә шакирдләрә башга салыр-
лар ки, сонрақы һиссәләр дә бу чүр охунмалыдыр. Бундан
сонра әсәри нүмунәви охујур вә ја охударлар; оху просесин-
дә јери кәлдикчә шакирдләрия сәһвләрини гејд едир, он-
ларда дүзкүн гираәт вәрдиши јарадырлар. Бәзи мүәллим-
ләр исә јухарыда шәрһ етдијимиз чәһәтләри мүәјјән парча-
ны «тәһлил етмәк» јолу илә ајдынлашдырмырлар. Онлар
һәмин чәһәтләри јалныз кириш сөзүндәки изаһатлар вә оху
просесиндә етдикләри гејдләрлә шакирдләрин нәзәринә чат-
дырырлар.

Әсәрин охунуш гәјдасы мәнимсәнилдикән сонра мү-
әллим мүәјјән бир парчаны әзбәрләтмәлидир. Шакирдләр
һәмин парчаны әзбәр сөјләркән, охунуш гәјдаларына нечә
риәјәт олунмасыны нәзәрә алмалы, сәһвләри јериндәчә кәс-
тәрмәли вә бу чәһәт гијмәтә дә тәсир кәстәрмәлидир.

* * *

«Ана вә почталјон» әсәринин тәдрисинә һәср едилмиш
нөвбәти мәшғәләдә әсәрин мәзмуну, сүжетин вә бәзи бәди
ифадәләр әтрафында иш апарылыр.

Јухарыда гејд етдијимиз кими, әсәр 14 һечалыдыр. Бу
исә тәсадуфи дејилдир. Ше'рлә јазылмыш әсәрләрин вәзни-
нин тәһлили кәстәрир ки, һәр вәзи формасы өзү-өзлүјүндә
мүәјјән әһвал-руһијәни ифадә едир, һәтта мүәјјән вәзи аса-
сында мәнәсыз сөзләрдән дүзәлдилмиш парчалары авазла
охудугда, бу аһәнкин өзүндә белә мүәјјән һиссә, әһвал-руһијә
дујулур. Владимир Мајаковски «Ше'ри нечә јазмалы?» әсә-
риндә гејд едирди ки, гәһрәманлыг һадисәләрини, епик әһ-
валатлары тәсвир етмәк үчүн узун өлчүлү вәзиләр, лирик вә
шәһ һадисәләри тәрәннүм етмәкдән өтрү исә кичик өлчүлү
вәзиләр әлверишлидир.

«Ана вә почталјон» әсәриндәки мәзмун епик характер-
лидир. Бурада тәрәннүмдән чох тәсвирә кениш јер верилир.
Белә мәзмунна јухарыда кәстәрилдији кими, узун өлчүлү
вәзи даһа ујғундур. Әсәрдә дә белә бир гәјдаја әмәл олу-
мушдур.

Бундан әлавә, мисраларын 4+3+4+3 шәклиндә, јахуд
3+4+3+4 шәклиндә дејил, 7+7 шәклиндә бөлүнмәси дә

эсәрдәки эпиклији, тәсвирдәки тәмкинлик вә самбаллылығы артырыр.

Эсәрин сүжетиндә дә бир ганунаујғунлуг вардыр. Сүжетин һәр һиссәси бир бәдин ләвһәдир, ејни заманда бу һиссәләр дахили бир мәһнадан доған әләгә илә бир-биринә бағланмышдыр.

Эсәрин сүжетини шәрти олараг дөрд һиссәјә ајырмаг олар:

- а) ананын оғул дәрди;
- б) ананын почталјону ачыламасы;
- в) ананын пешиманчылығы, почталјонун дәрдини чәкмәси, интизары;
- г) почталјонун вә ананын севинчи.

Шаир бу һиссәләрә чох марағлы башлангыч вә сонлуг вермишдир. Биринчи һиссәнин әввәлиндә вә ахырында ашағыдакы сөзләр тәкрат олунур:

Дөрд ај варды, ананын көзләри јөл чәкирди,

Башга бир дәрди јохду, оғул дәрдијди дәрди.

Доғрудан да бу һиссәдә јалныз ананын оғул интизары илә әләгәдәр олараг кечирдији әһвал-руһијә тәсвир едилмишдир.

Икинчи һиссә бу мисраларла башланыр:

Танымајан тапылмаз мәһләдә почталјону.

Һамы истәрди ону, һамы севәрди ону.

Бу сөзләрә икинчи һиссәдә һадисәләрин иккишаф хәтинә јени бир адам—почталјон дахил олур. Лакин почталјон һәләлик һадисәнин гәһрәмәни олан ананын гәлбиндә өзүнә јер еләмәмишдир. Оун фигурасы ананын һиссә вә һәјәчанлар селиндән кәнардадыр. Ана почталјону јахшы тавымыр, онун гәлбинә баләд дејилдир. Она көрә дә бу «јад адамы» ачылајыр. Дејир: «Мәктуб олмаса, бир дә сән бу һәјәтә кәлмә». Беләликлә, икинчи һиссәдә дә ананын һиссә вә һәјәчанлары јалныз оғул интизарындаг доғур. Буна көрә шаир чох јериндәчә һәмин һиссәјә јенә белә бир јекун вурур:

Дөрд ај варды, ананын көзләри јөл чәкирди,

Башга бир дәрди јохду, оғул дәрдијди дәрди.

Үчүнчү һиссәдә артыг почталјон ананын гәлбинә дахил олмушдур. Инди ана ики адамын дәрдини чәкир. Мүәллим ананын тәбиәтиндәки бу дәјишликји үчүнчү һиссәнин илк мисраларындача ифадә едир:

Күнләр кечди...почталјон бу һәјәтә кирмәди;

Ана, көзүлә ону чох арады, көрмәди.

Сонракы мисраларда почталјонун «јоха чыхмасы» һә-

тичәсиндә ананын кечирдији һәјәчанлар тәрәннүм едилир. Почталјон көзә көрүмәдикдә ана һиссә едир ки, онда бу сәлә һисәна гаршы дәрин мәһәббәт вардыр. Инди ана башга дүшүр ки, почталјон хош хәбәрләр чарчысыдыр, ананын тәсәлливеричисидир. Бу һиссәдә һәм дә мәләум олур ки, ана бүтүн гоншуларла сәминидир, өз дәрдләрини онларла бөлүшүр. Гоншуларын үмуми севинчиндән она да пәј дүшүр. Бүтүн бу чәһәтләри Сүләјман Рүстәм чох реал тәсвир едир. Шаир саф гәлбли инсанларә хәс олан бир чәһәти сәнәткарлығыла әкс етдирир. Бу чәһәт ондан ибарәтдир ки, совет адамы чәмијјәтин бир гәлпәсидир. Кенш үрәкли адамын севинчи, әләми, кәдәри елин севинч, әләм вә кәдәриндән доғур һәм дә ел-күн илә бағлылыг елә бир шәкилдәдир ки, илк һәзәрдә адам буну өзү дәринлији илә һиссә етмир. Јалныз мүәјјәт бир һадисә баш вердикдә, һәмин шәхсин ел-күндән ајрылмаг тәһлүкәси јарандыгда, јахуд ону гонум-гоншу илә бағлајан телләр һансы бир гүввәнин тәсири илә гырылмаг башладыгда адам ајдын көрүр вә һиссә едир ки, о, инсанларла нә гәдәр јахындан бағлы имиш. Ана да башгалары илә нә гәдәр дәриндән бағлы олдуғуну әввәлләр һиссә етмир, лакин почталјон «јоха чыхдыгда» санки ананын гәлбинин бир һиссәси учуб төкүлүр. О, гоншуларын севинчиндән алдыгы пәјдан да мәһрум олур. Јалныз бу заман ана башга дүшүр ки, о, почталјонла, гоншуларла нә гәдәр јахындан бағлы имиш. Шаир ананын характериндәки бу чәһәти јығчам вә мәһналы шәкилдә јекунлашдырыр:

Дәрди ананын арты инди бирә он дәрди,

Бир доғма оғул дәрди, бир дә почталјон дәрди...

Эсәрин сонунчу һиссәси сүжет боју иккишаф едән әһвалатларын ганунаујғун финалыдыр. Драм әсәрләриндә олдуғу кимә, бурада шәһрин сонунда санки дүјүмләр ачылыр, зиддијәтләр сона јетир; ана һәм почталјону көрүр, һәм дә оғlundан мәктуб алыр. Беләликлә, онун үрәк чырпытылары, һәјәчанлары, характериндәки кәркинлик, драматизм сона јетир. Бунула бирликдә әсәр дә гуртарыр.

Шаир бүтүн әсәр боју сәдиг галдыгы бир гәјдәја—драматиклијә сон һиссәдә дә риәјәт етмишдир. Мүәллиф ананын мәктуб алмасыны драматик бир диллә, бәдин ләвһә јарадан диггәтлә сечилмиш сөзләрлә әкс етдирир:

Ана, көзләри јашлы, әтир сәчды диллиндән,

Тез әндү почталјонун мәктуб верән әлиндән.

Бу мисраларда ананын портрети көз гаршысында чапланыр. Санки почталјонун әлиндән өпән, севинчән көзләри

јашармыш ана көзүмүзүн гаршысындадыр. Бу ики мисра эсасында рассам көзөл бир табло јарада билер.

* * *

Әввалки мәшғәләләр һаггында јухарыда верилән иза-һатлардан көрүндүјү кими. бүтүн дәрсләрдә образлардан сөһбәт кедир. онларын характеринин мүәјјән чизкиләри ај-дынлашыр. Лакин бу кифајәт дејилдир. Һәр бир әсәрин тәд-рисиндә олдуғу кими. «Ана вә почталјон»у өјрәдәркәп дә об-разлардан хүсуси оларағ данышмағ. онлар һаггында әввал-чә дејиләвләри үмумиләшдирмәк. характерләрин дәрин тәһ-лилинн вермәк лазымдыр. Һәм дә образлар әсәрин сүжет хәтти илә әлагәли, мүәллифин сурәти јаратмағ үчүн истифа-дә етдији пријомлары ајдынлашдырмағ јолу илә тәһлил олунмалыдыр.

Ана образы. Әсәрин әввалиндә ананын оғлуна мүнәси-бәти тәсвир едилер. Ана-бала мәһәббәти инсанлардакы ән пак вә ән үлви һиссләрдир. Һаггында данышдығымыз әсәрдә бу һисс интизарлығ һиссләри илә бирләшмишдир. Ана оғлуну чәб-һәјә јола салмыш, ондан исә хејли вахтдыр ки, хәбәр јохдур. Бу, ананы нараһат едир. Әлбәттә, белә һалда аналар мүхтәлиф һиссләрлә јашаја биләрләр. Характери зәиф оланларын бе-лә вәзијјәтдә гәлби гаралар. онлар һәр шејә, гонум-гоншу-лара белә нифрәт едәр. һәјатдан күсәр. бәдбинләшәрләр. Лакин Сүлејман Рүстәмин јаратдығы ана образы белә де-јилдир. О. характерчә мөһкәмдир. кениш гәлблидир. Буна көрә дә ән чәтти анларда аглајыб сытгаса, дәрд-гәм дәни-зиндә үзсә белә, үмидини кәсмир, өзүнә тәсәлли верир. Шаир мөһкәм характерли, зәнкин гәлбли, һәссас үрәкли ананын вә-зијјәтини чох реал вә парлаг шәкилдә тәсвир етмишдир:

Булуудлу сәма иди, онун далғын бахышы,
Көзләриндән јағырды илк баһар јағышы.

Ананын бахышыны «булуудлу сәмаја» охшатмағ мүәјјән бәдин образ олса да патамамдыр. конкрет дејилдир. Чүнки булуудлу сәма мүхтәлиф чүр ола биләр. Белә сәма дәһшәгли дә олар, көзәл дә. Бу сәма илдырым чахдырыб туфан гона-ра да биләр, нарын баһар јағышы јағдыра да биләр. Әсил сә-нәткар бу чәһәти конкретләшдирмәлидир. Сүлејман Рүстәм дә белә едир. О. ләвһәни образыны јаратдығы ананын тәбиә-тинә ујғун шәкилдә тамамлајыр: шаир әкәр ананын бахыш-ларыны булуудлу сәмаја бәнзәдирсә, онун көз јашларыны илк баһар јағышына охшадыр. Демәли, сәманын тутгунлуғу човғунлу, илдырымлы јағмурла дејил. илк баһарла әлагә-дардыр. Илк баһар исә һәлимдир, көзәлдир, үрәјә јатандыр.

Ананын тәбиәти дә мәкз беләдир. Бу бәлзәтмә ананын мә-нәвијјатыны. онун һәјәчанларыны чох парлаг вә поетик бир шәкилдә ифадә едир.

Әсәрин әввалиндә башланмыш ананын оғлуна мүнәси-бәтини әкс етдирән хәтт әсәрин сонуна гәдәр давам едир. Лакин бу хәтт кетдикчә телләнәрәк кенишләнир. Ејни заман-да, һәмий хәттин фонунда һадисәләрин мәнтигинин тәләби илә јени хәтләр мејдана чыхыр. Бунлар исә ананын харак-териндәки диқәр кејфијјәтләри ашкара чыхарыр. Белә хәт-ләрдән бириси ананын почталјону ачыламасы илә әлагәдар оларағ јараныр. Почталјон узун мүддәт һәјәтдә көрүнмә-дикдә ананын кәдәри артыр. Гоча почталјон да она бир дәрд олур. Ананын дилиндән мүәллифин вердији ашағыда-кы сөзләр онун гоча почталјона мүнәсибәтини көзәл ифадә едир:

Ана дүшүндү: «Бәлкә гәлбини гырдым онун,
Бәлкә бир маңара вар башында почталјонун...
Бәлкә онун да оғлу ганлы дејүшләрдәдир.
Ким билир, бәлкә о да мәнимлә бир дәрлдәдир...
Хәстәдир. бахан јохдур бәлкә дә почталјона.
Евләрини билсәјдим, бир баш чәкәрдим она.
Бундан артығ нә кәләр, нә кәләр ки, әлимдән?!
Каш ки, о сөзләр мәним чыхмајајды дилимдән!
Мәктуб кәтирмәсә дә гој кәлсин, көрәк ону,
Сефир бир ана кими бу дәрдли үрәк. ону...
Оғлумун әтри кәлир онун һәр кәлишиндән.
Үмид. тәсәлли јағыр меһрибан күлүшүндән...

Гоча почталјонун «јоха чыхмасы» илә әлагәдар ола-рағ ананын кечирдији бу һәјәчанлар онун мәнәвијјатынын зәнкинлијини көстәрир. Мә'лум олур ки, ананын гәлби өз-гынына сығынмыш кичик үрәкчидән ибарәт дејилдир. Бу үрәк бөјүк вә кенишдир. Орада сағф гәлбли инсанларын һа-мысы өзүнә јер тапыр. Ананын гәлби һәм дә һәссасдыр. Һәр бир кәдәрли һадисә бу гәлби титрәдир.

Мүәллиф ананын мә'нәви зәнкинлијини әтрафлы көстәр-мәк үчүн башга бир пријомдан да истифадә едир. Бу, ана-нын гоншулара мүнәсибәтинин әкс етдирән штрихдир. Поч-талјонун «јоха чыхмасындан» сонра ананын гоншулара мүнәсибәти даһа ајдын олур. Ана тәкчә почталјон үчүн де-јил, онун гоншулара кәтирдији севинчдән өтрү дә дарыхыр. Бу исә ону көстәрир ки, ана худбин дејилдир. О, башгала-рынын онун өзү кими дәрлә-гәмә батмасына разы олмур.

Көрүндүјү кими. мүәллиф ананын характерини драма-

тик жолла жаратмышдыр. Бу драматизм образын өз дахилинде келди кэркинликден ибаретдир. Намин кэркинлик огул дәрдинден догур. Огул интизарыны мәнәк дашына бәнзәтмәк олар. Ананын варлығы, мәнәвијјаты бу даша тохундугча онун кәфијјәтләри ашкара чыхыр. ајры-ајры адамләра мүнәсибәти, чәтинликләрә дөзүмү ајдын олур. Бүтүн булар исә көстәрир ки, ана мәнәкәм ирадәли, тәмиз гәлбли-зәнкин мәнәвијјатлы, бөјүк вә мүгәддәс инсандыр.

Почталјон образы. Шаир почталјон образыны хәсис вә гаты бәјаларла жаратмышдыр. Мүәллиф бу садә адам һаггында һеч бир тәриф демир. Онун һәрәкәтләрини, һисс вә дүшүнчәләрини, адамларын она мүнәсибәтини әкс етдир-мәклә јадда галан бир образ јарадыр:

Танымајан тапылмаз мәкләдә почталјону:

Һамы истәрди ону, һамы севәрди ону...

Күнләр кечди...Почталјон бу һәјәтә кирмәди;

Ана, көзүлә ону чох арады, көрмәди.

Бүтүн һәјәтдәкиләр өјрәнмишдиләр она.

Һамы деди:—«Көрәсэн нә олду почталјона?!»

Бу мисралар почталјонун ел арасында һөрмәтини, адамларын она мәнәббәтини ифадә едир. Лакин мүәллиф почталјон образыны јарадаркән тәкчә адамларын она мүнәсибәтини әкс етдирмәклә кифәјәтләнмир. Почталјонун характери әсас етибары илә онун өзүнүн тәсвир олунмасы, һәрәкәт вә давранышларынын көстәрилмәси, һисс вә дүшүнчәләрини әкс етдирилмәси јолу илә ашкара чыхыр.

Ашағыдакы парчаја диггәт јетирәк:

Инди кағыз алмајан ана кәләрәк дидә.

Сөјләди пачталјона бир нечә ачы кәлмә:

— «Мәктуб олмаса, бир дә сән бу һәјәтә кәлмә!»

Почталјон сөз демәди, дилсиз дајаныб дурду.

Елә бил дағ башында ону илдырым вурду...

Почталјонун нечә инсан олмасыны ајдын нәзәрә чатдырмаг үчүн бу сәһнәчкдә тәсвир олунан почталјонла башга характерә малик бир адамы мүгајисә етмәк марағлыдыр. Белә фәрз едәк ки, почталјон шаирин тәсвир етдији һәссас гоча киши дејил, ади бир инсан, јахуд вечсиз, гәлбсиз бир адамдыр. Белә бир адама ананын һәјәчанлары тәсир едә билмәз. Әкәр ана гоча почталјона дедикләрини она демиш олсајды, о, бәлкә дә һеч бу сөзләрә әһәмијјәт вермәзди, јахуд да анаја сөз гајтарыб дејәрди: «Ај арвад, сәнин башына һава кәлмәјиб ки? Мән нә едим? Бурада мәним күнаһым нәдир ки, үстүмә дүшмүсән?» Бу адам бәлкә дә кимсәсиз

бир арвада даһа кобуд чаваб гајтарарды. Лакин шаирин образыны жаратдыгы почталјон белә һәрәкәт етмир. О, буну едә дә билмәз. Чүнки бу гоча киши тамам башга чүр мөхлуғдур. Һәр бир гәмли һадисә ону кәдәрләндирир. һадисәләрини тәсир илә о, баһар булуду кими долур. Бу булуд бошалан-та дә зәһәр дејил, шәрбәт төкүр. Ананын ачы сөзләриндән сонра почталјонун кечирдији һәјәчанлара диггәт јетирәк:

Почталјон сөз демәди, дилсиз дајаныб дурду.

Елә бил дағ башында ону илдырым вурду.

Мүәллиф почталјонун һәјәчанларыны көстәрмәк үчүн тәкчә бу мисраларла кифәјәтләнсәјди онда образыни характерини чизкиси тамамланмазды. Чүнки өзүнү тәһгир едилмиш һесаб едән бир адам, кениш гәлби олмајан бир инсан һаггында да бу сөзләри демәк олар. О да гәзәбдән дилсиз дајаныб дурад, ананын сөзләри ону да илдырым кими вурә биләр. Белә мүчәррәдлијә јол вермәмәк үчүн шаир сонракы мисраларда јухарыда мисал көстәрилән ифадәләрини мәнәсыны конкретләшдирир. Беләликлә, почталјонун характерини даһа да ајдынлашдырыр:

Почталјон сөз демәди, дилсиз дајаныб дурду.

Елә бил дағ башында ону илдырым вурду...

Ананын көзләриндә суал көрдү бир јығын.

Башыны јерә дикиб дајанды хејли далғын,

Синәсини өтүрүб сонра күчәјә чыхды.

Фикирләр, дүшүнчәләр һәссас гәлбини сыхды.

Дејирди өз-өзүнә: — Ананын һаггы вардыр.

Кениш дүнја оғулсуз онун гәлбинә дардыр...

Бу мисралардан көрүндүјү кими, почталјон дәрин дүшүнчәлидир. О, һадисәләрин дахили мәнәсыны анлајыр. һәр сөзүн далында дуран объектив сәбәбләр һаггында дүшүнүр. Буна көрә дә ана ачы сөз дејәндә почталјон бундан ни-чимир, бу сөзләри анаја дедирдән вәзијјәти дүшүнүр.

Биз јухарыда мисал кәтирилән һиссәдә почталјонун гәмли әһвалатла әлағадар олараг кечирдији вәзијјәти ајдынлашдырдыг. Инди дә онун шад бир әһвалатла әлағадар кечирдији һәјәчанлара диггәт јетирәк:

Бир күн күчә гапысы ачылды чох сүр'әтлә,

Гоншулар чыхды евдән тәәччүблә, һејрәтлә,

Көрдүләр ки, почталјон әлиндә мәктуб кәлир.

Елә бил, чајнағында гартал ов тутуб кәлир.

Бурада мүәллиф почталјонун һәјәчанларыны мүстәғим јолла билдирән һеч бир сөз ишләтмир. Елә әсил сәнәткарын

усталыгы да бундан ибарәтдир ки, о. өз истәјини ачыг шәкилдә билдирмир. Охучу тәсвир олунан әһвалатлар, һадисәләр васитәсилә ону баша дүшүр. Бурада да беләдир: шаир күчә гапысынын сүрәтлә ачылмасыны көстәрир. һәм дә елә көстәрир ки, биз гапынын ачылмасында почталјонун һәјәчанларыны дујурус. Јахуд мүәллиф дејир ки, почталјон мәктубу чајнағында ов тутуб кәлән бир гартал әдасы илә кәтирир. Биз бу сөзләрдән һисс едирик ки, почталјон севинир, анаја шад хәбәр кәтирдији үчүн фәхр едир.

Гоншулар почталјону дөврәјә алыб она суаллар јағдырырлар. Почталјон исә һәјәчанлыдыр. Лакин бу дөфә кәдәрдән јох, севинчдән долмушдур. О, севинчини башгалары илә бөлүшдүрүр:

Зилләјиб көзләрини ананын көзләринә.

Почталјон ганад тахды өз ширин сөзләринә:

—Бундан нечә күн әввәл мәнән күсән, инчијән.

«Мәктуб олмаса бир дә бу евә кәлмә!» —дејән

Мәрһәмәтли, мөһтәрәм анајадыр бу кағыз!

Почталјонун характериндәки бир чәһәтә хүсуси фикир кермәк лазымдыр. О, кәдәрли олдугда, ганы гаралдыгда тамамилә сусур, дили гыфылланыр, дахилән изтираб кечирир. Буну биз ана ону ачылајаркән кечирдији һәјәчанларда көрдүк. Лакин гоча почталјон севинәндә, шад бир хәбәр биләндә өз ширин сөзләринә ганад тахыр, севинчини башгалары илә бөлүшдүрүр. Буну исә биз әсәрин финалында, почталјонун анаја мәктуб кәтирдији заман көрүрүк. Белә сифәт, шүбһәсиздир ки, һәр адамда ола билмәз. Буну јалныз ачыг үрәкли, саф гәлбли, дүнја көрүб-көтүрмүш ағыллы адамлар едә биләрләр. Почталјон да белә бир инсандыр.

Мүәллим образларын тәһлилيني гуртардыгдан сонра дејиләнләри үмумиләшдирмәк вә шакирдләрин һафизәсиндә мөһкәмләндирмәк үчүн ашағыдакы суаллары верә биләр:

1. Әсәрдә һансы образлар вардыр?

2. Ананын характери һансы әдәби пријомларла јарадылыр?

3. Ана нечә инсандыр?

4. Почталјон нечә адамдыр?

5. Почталјонун сифәтләри һансы бәдин пријомларла тәсвир олунмушдур?

Сонракы мәшғәләдә мүәллим кечән дәрси сорушаркән шакирдләрдән образлары бу суаллар әсасында тәһлил етмәји тәләб етмәлидир.

Ә. СҮЛЕЈМАНОВ,
Загатала рајону, Даначы кәндидәки кәндли кәнчләр мәктәбинин мүәллими.

КӘНДЛИ КӘНЧЛӘР МӘКТӘБЛӘРИНИН V—VII СИНИФЛӘРИНДӘ АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ПРОГРАМЫНЫН ТӘРТИБИ, ПЛАНЛАШДЫРЫЛМАСЫ ВӘ КЕЧИРИЛМӘСИНИН СПЕСИФИК ХҮСУСИЈӘТЛӘРИ ҺАГГЫНДА

Мәктәбин һәјәтлә әләгәсини мөһкәмләтмәк һаггындакы Ганулла әләгәдар олараг фәһлә вә кәндли кәнчләр мәктәбләринин дә шәбәкәси илдән-илә кенишләндирилир.

Лакин бу мәктәбләр һәлә дөврүн тәләбләринә лазымчы чаваб верә билмир. һәммин мәктәбләрини өзләринә мөхсүс сабит програм вә дәрсликләринин олмамасы тәдрис ишиндә бөјүк чәтинлик төрәдир.

Ахшам мәктәбләри системиндә мүһүм јер тутан кәндли кәнчләр мәктәбләри кәндли кәнчләрин истәһсалатдан ајрылмадан тәһсил алдылары јеканә мәктәбдир. Үмумијјәтлә ахшам мәктәбләриндә олан бир сыра нөгсанлар, хүсусилә сабит тәдрис програмы вә тәдрис китабларынын олмамасы бу мәктәбләрә дә андир. Одур ки, бәзи мүәллимләр кәндли кәнчләр мәктәбләри үчүн ана дили үзрә материалы планлашдырмагда чәтинлик чәкирләр. Бәзиләри исә күтләви мәктәбләрә мөхсүс програмлары механики сурәтдә кәндли кәнчләр мәктәбләринә көчүрүрләр ки, бу да истәнилән нәтичәни вермир вә һәммин мәктәбләрдә тәдрис кејфијјәтинин ашағы дүшмәсинә сәбәб олур. Бу исә тамамилә ганунаујғун бир һалдыр, чүнки кәндли кәнчләр мәктәбләри күтләви мәктәбләрдән әсаслы шәкилдә фәргләнир. Кәндли кәнчләр мәктәбләрини күтләви мәктәбләрдән фәргләндирән бир сыра спесифик хүсусијјәтләр вардыр ки, бу хүсусијјәтләри бйлмәк кәндли кәнчләр мәктәбләриндә дәрс дејән һәр бир мүәллим үчүн, өчүмләдән ана дили мүәллими үчүн дә вачибдир. Бу хүсусијјәтләр һансылардыр?

Кәндәи кәңчләр мәктәпләринин специфик хүсусијјәтләри

Мәһәјјәт с'тибары илә кәндәи кәңчләр мәктәпләри ғар-
шысында да күтләви мәктәпләрин ғаршысында дуран вәзи-
фәләр дурур. Ләкин ана дили мұәллиминин билмәси вәчиб
олан бир сыра специфик хүсусијјәтләр кәндәи кәңчләр мәк-
тәпләринин күтләви мәктәпләрдән фәргләндирир. Бу специфик
хүсусијјәтләрин бир гиәми бу мәктәпләрдә ишләјән мұәллим-
ләрин ишини асаплашдырыса, о бири гиәми тәдрис ишини
чәтинләшдирир. Одур ки, бу хүсусијјәтләри билмәк вә оңла-
ры ишдә тәтбиғ етмәк ләзымдыр. Бу хүсусијјәтләри нәзәрдән
кечирәк.

Кәндәи кәңчләр мәктәпләриндә тәдрис ишини нисбәтән
јүнкүлләшдирирән хүсусијјәтләр ашагыдакылардыр:

а) Кәндәи кәңчләр мәктәпләриндә охујан кәңчләр, күт-
ләви мәктәпләрдә охујан шакирдләрдән јашча бөјүкдүрләр.
Оңлар өзләрини јашлылар даһа јакын һисс едирләр. Одур
ки, оңлар мұәллимин сөзүнә диггәтли мүнәсибәт бәсләјир вә
оңун бүтүн мәсләһәтләрини шүүрлу сурәтдә ғәбул едирләр.
Јашлылар психоложи чәһәтдән дә фәргләширләр. Ушағлар
нисбәтән јашлыларын һафизәси, диггәти даһа сабит, тәфәк-
күрү даһа чох инкишаф етмиш олур. Демәли, һәр бир ана
дили мұәллимин кәндәи кәңчләрин бу хүсусијјәтини нәзәрә
алмалы вә өз иш просесиндә оңун ишини јүнкүлләшдирирән бу
чәһәти рәһбәр тутмалыдыр. Буну нәзәрә алан ана дили мұә-
ллимин мисаллары јаша ујғун вә марағлы саһәләрдән сәмә-
ли, тәрифләрин синифдәчә шүүрлу шәкилдә мәнимсәдијләмәси
вә нанл олмалыдыр.

б) Кәндәи кәңчләр мәктәпләриндә охујанларын дунја-
көрүшләри вә һәјәт тәчрүбәләри күтләви мәктәб шакирдлә-
ринә нисбәтән кенишдир. Оңлар истеһсалатда ишләјир, мұә-
јән әмәк тәчрүбәсинә маликдирләр. Оңлар мүстәғилдирләр,
мүһакимә табилијјәтинә маликдирләр. Одур ки, бу кәңчләр
билији даһа тез гаврајырлар, нәзәри билијин тәчрүбәјә тәд-
бигиндә даһа фәаллығ көстәрирләр. Мұәллимин изаһатыны
даһа тез баша дүшүрләр.

Мұәллим кәндәи кәңчләр мәктәбиндә охујан кәңчләрин
бу хүсусијјәтиндән дә сәмәрәли истифада етмәлидир.

в) Бу кәңчләрин ичәрисиндә мұәјјән вәзифәли шәхсләр:
манғабашчысы, тракторчу, бригадир, ферма мүдири, комсе-
моз ишчиси вә с. вардыр ки, оңлар ишдә мұәјјән мәсулијјәт

һисс едирләр; мұәллим елә етмәлидир ки, оңларын бу мүсбәт
тәсири башғаларына да кечсин. Бу хүсусијјәт мұәллимин иши-
ни јүнкүлләшдирмәклә аз әһәмијјәтә малик дејилдир.

Бу кәңчләр мұәјјән әмәк тәчрүбәсинә маликдирләр, вә-
зифә мәсулијјәтини һисс едираар, мүстәғилдирләр, психоло-
жи чәһәтдән инкишаф етмишләр, оңларла күтләви мәктәбин
шакирдләри кими давраймағ, күндүз мәктәпләриндә ишлә-
дилән иш үсулларыны механики шәкилдә бу мәктәпләрә тәт-
биғ етмәк дә дүзкүн олмаз. Одур ки, ана дили мұәллими
мисаллары оңларын фәалијјәт көстәрдикләри әмәк саһәсин-
дән, өзү дә оңлары даһа чох марағландыран саһәдән, бејнәл-
халғ вәзијјәт вә Совет Иттифағынын дунја системиндәки мөв-
геји мәсәләләриндән сәмәлидир. Чүнки, форма чәлбедичи
оларса, мәзмун да бир о гәдәр асан баша дүшүләр.

Ана дили мұәллими күтләви мәктәпләрдә чох истифада
етдикләри «Әли 5 дәфтәр алды», «Әһмәд шәкилли китаб
алды» кими чүмләләрдән јох, једдииллијин әзәмәтли
ишләриндән, колхоз истеһсалаты вә габағчыларынын иш
тәчрүбәсиндән, бејнәлхалғ вәзијјәтдән бәһс едән чүмләләрдән
истифада етмәлидир ки, шакирдләри чәлб едә билсин. Белә
оларса, дәрәси мәнимсәдијләмәси дә асанлашар.

Бунунла јанашы оларағ кәндәи кәңчләр мәктәпләринин
ишиндә бир сыра хүсусијјәтләр дә вардыр ки, оңлар ахшам
мәктәпләриндә тәдрис ишини чәтинләшдирир. Бу хүсусијјәт
ләр һансылардыр?

а) Кәндәи кәңчләр мәктәпләриндә тәдрис или күтләви
мәктәпләрә нисбәтән әһәмијјәтли дәрәчәдә ғысадыр. Әкәр
күтләви мәктәпләрдә тәдрис или 9 аја јакындырса, кәндәи
кәңчләр мәктәпләриндә тәдрис илинин мүддәти аичағ 6 ај-
дыр. Демәли, кәндәи кәңчләр мәктәбинин мұәллими күтләви
мәктәпләрдә 9 ајда кечдији грамматик мәлуматы 6 ај әр-
зиндә кечмәлидир.

б) Кәндәи кәңчләр мәктәпләринин тәдрис планында
ана дилинә верилән саатларын миғдары, күтләви мәктәпләрин
тәдрис планында ана дилинә верилән саатларын миғдарын-
дан хејли аздыр. Әкәр күтләви мәктәпләрдә ана дилинә V
синифдә 5, VI синифдә 5 вә VII синифдә 3 саат вахт верилир-
са, кәндәи кәңчләр мәктәпләринин V синифиндә 4—3, VI син-
финдә 3, VII синифиндә 3—2 саат вахт верилир.

в) Кәндәи кәңчләр мәктәпләриндә һәфтә күтләви мәк-
тәпләрин һәфтәсиндән ғысадыр. Белә ки, күтләви мәктәпләр
һәфтәдә 6 күн мәшғул олдуглары һалда, кәндәи кәңчләр
мәктәпләриндә һәфтәдә 5 күн мәшғул олулар. Бурада да

мүәллиминн эаана машгуи олмасы үчүн, синифдәнхарич тэд- бирләр үчүн истифадә едәчәји бир күнү чатмыр.

г) Наһажәт кәндли кәнчләр мәктәбинни мүвафиг синфин- дә охујан шакирдләр јашча чох мүхтәлиф олурлар. Буна көрә дә онларын марагы, дәрси гаврама габилитјәтләри дә мүхтә- лиф олачагдыр. Чүнки һәр јашын өзүнә көрә психоложи мүәллимләр шакирдләрә фәрди јанашмагы да бачармалы- дырлар. Тәлимата әсасән, бу хүсуситјәтә көрә кәндли кәнч- ләр мәктәбләринни һәр синфиндә 20-дән артыг шакирд ола билмәз.

Кәндли кәнчләр мәктәбләриннә мәхсус олан бу специфик хүсуситјәтләр тәдрис програмынын тәртибиндә, планлашды- рылмасында вә кечилмәсиндә һөкмән нәзәрә алынмалыдыр. Бунсүз һеч бир мүвәффәгитјәт тазајмаг вә кәндли кәнчләр мәктәбләриндә ана дили тәдрисини сәмәрәли етмәк чох чәтин олар.

Одур ки, биз ашагыда кәндли кәнчләр мәктәбләриндә тәдрис програмларынын планлашдырылмасы вә кечилмәси хүсуситјәтләри һаггында бәһс едәчәјик.

Тәдрис материалларынын планлашдырылмасы

Кәндли кәнчләр мәктәбинни тәдрис материалыны план- лашдырдыгда јухарыда көстәрилән хүсуситјәтләр нәзәрә алынмалы вә бу ишә мәс'улитјәтлә јанашылмалыдыр. Чүнки бу мәктәбләр күтләви мәктәбләрә мәхсус олан бир сыра имкан- лардан мәһрумдыр. Одур ки, бу мәктәбләр үчүн тәдрис мате- риалыны планлашдыраркән чатышмаг лазымдыр ки, күтлә- ви мәктәбләрдә кечиләнләрин әсас мазмуну галмагла һәр чүр хырдачылыга фикир верилмәсин. Бу заман әһәмитјәтсиз, II дәрәчәли мәсәләләрдән гачмаг лазымдыр. Бәзи бир-бириннә чох јахын мөвзуларын һәрәсинә ајрыча саат вермәк әвәзиннә, онлары гаршылыгы мугајисә јолу илә кечмәк лазымдыр, бу да мүәллимә вахта гәнаәт етмәк имканыны верир. Мәс.: күт- ләви мәктәбләрин VI синиф програмында васитәли вә васитә- тәсиз нитг һаггында мә'лумат верилир, һәмни мә'лумат VII синифдә дә верилир; јахуд V синифдә мәнтиги вургу һаггында мә'лумат верилир. Һәмни мә'лумат VI синифдә дә вери- лир. Бу чүр тәкрарлара јер вермәк артыгдыр. Белә мәсәлә- ләри бир дәфә мүкәммәл өјрәтмәли, сонралар исә јери кәл- дикчә алагәли шәкилдә хатырлатмалыдыр ки, мөһкәм јадла- галсын. Јахуд шакирдләр исини кечәркән исини һал шәкил- чиләрини вә инсәбәт шәкилчиләрини мүкәммәл өјрәтмишләр-

сә, әвәзлији вә ја сајы кечәркән онларын һалланмасы вә инсә- бәт шәкилчиси гәбул етмәси үзәриндә узун-узады дурмаг нәјә лазымдыр? Бурада шакирдин әлдә етдији әвәлки би- лијә әсасланараг вахта гәнаәт етмәк олар.

Кәндли кәнчләр мәктәбләриндә дәрс дејән тәчрүбәли ана дили мүәллимләри бу јолла кедир вә шакирдләрин һәд- дән артыг јүкләнмәләриннә јол вермирләр.

Бөјүк совет педагогу Н. К. Крупскаја узун мүддәт ах- шам јашлылар мәктәбиндә дәрс демши вә бу сәһдә чох әни- ки тәчрүбә әлдә етмишдир. О, өз тәчрүбәсиндә мүәјјән ет- мишдир ки, ахшам мәктәбләриндә охујан кәнчләри тәдрис материаллары илә һәддиндән артыг јүкләмәк, онлара һәд- диндән артыг ев тапшырыглары вермәк тәдрис ишиннә мәнфи тә'сир багышлајыр. Одур ки, Крупскаја бу мәктәбләрдә оху- јан кәнчләрини һәддиндән артыг тәдрис материаллары илә јүкләнмәләри әлејһинә олмуш вә јашлылар үчүн програм тәртиб едәркән әһәмитјәтсиз, икинчи дәрәчәли мәсәләләрини иxtисари, тәкрарланан мәсәләләрини гысәлдилмасы лүзумуну гејд етмишдир. Крупскаја дејир:

«Бәзи програм тәртиб едәиләр јашлы шакирдләри ев тапшырыглары илә һәддиндән артыг јүкләмәк јолуну тутур- лар, ләкин бу јолла кетмәк олмаз. Програмлары аз әһәмитјәт- ли, икинчи дәрәчәли хырда шејләрдән азад етмәк јолуну тутмаг лазымдыр...»¹

Јашлыларла грамматикадан ајры-ајры бәһсләри кечәр- кән Крупскаја јолдашын тәчрүбәдән әлдә етдији бу көстори- шини нәзәрә алмаг вачибдир. Мәс.: Исми планлашдыраркән, онун мә'начә нөвләрини тәснифини хырдаламага инсан, тәбиәт, тәбли һәлдсә вә с. адларыны билдирән исимләри ајрылыгда кечмәјә еһтијач галмыр. Әксиннә конкрет мисәл- ләрлә исмин мә'начә нөвләрини кечмәк вә онлары шуурулу шәкилдә мәнимсәтмәк лазымдыр. Јахуд сөзүн гурулушча нөвләрини планлашдыраркән бир јердә јазылан, иxtисарла јазылан, ајры јазылан мүрәккәб сөзләри һәрәсиннә ајрыча саат вериб, хырдачылыга вармагданса, онлары бир јердә кечмәк вә чатышма васитәсилә мөһкәмләтмәк даһа сәмәрәли нәтичә верәр.

Ахшам мәктәбләринни бу илки програмында чүмләнни баш үзвләри һаггында, икинчи дәрәчәли үзвләри һаггында

¹ Н. К. Крупскаја. «Орта тәһсиллә јашлылар мәктәбләри һаггында», РСФСР МН, 1937-чи ил, сәһ. 23 (русча).

да ажрыча ма'лумат берилмәси нәзәрдә тутулур. Бу ики ма'луматы бирләшдириб, бир јердә кечмәк һәр чәһәтчә, истәр вахта гәнаәт етмәк, истәрсә дә јахшы баша дүшүлмәси нәгәтји-нәзәрдән сәмәрәли олар.

Белә мисалларын сајыны артырмаг да олар. Бүтүн бу хүсусијәтләри нәзәрә алараг кәндли кәнчләр мәктәбләринин V—VII синифләри үзрә аиа дилиндән тәдрис материалларыны ашагыдакы шәкилдә планлашдырмагы мәсләһәт көрүрәм¹.

V синиф

1. Ибтидан мәктәбдә кечилмишләрин тәкрары	4 с.
а) Сәс вә һәрф. Әлифба. Сант вә самитләр. Неча, сөз вә онун таркиби. Аһәнк гануну (гыса шәкилдә)	1 с.
б) Чүмлә. Чүмлә үзвләри. Нәгли, суал, ишда чүмләләри	1 с.
в) Нитг һиссәләри вә онларын дәјишләнмәси	1 с.
г) да, дә, ки бағлајычылары вә онларын шәкилчиләрдән фәрги	1 с.

II. Фонетика

1. Сәс вә һәрф	1 с.
2. Әлифба	1 с.
3. Сант вә самитләр	3 с.
4. Сант вә самитләрә анд чалышма	1 с.
5. Аһәнк гануну вә она анд чалышма	2 с.
Аһәнк ганунунга анд јохлама имла	1 с.

III. Морфолокја

1. Көк вә шәкилчи	1 с.
2. Көк вә шәкилчијә анд чалышма	1 с.
3. Дүзәлтмә сөзләр вә сөздүзәлдәнчи шәкилчиләр	2 с.
4. Мүхтәлиф шәкилчиләр вәситәсилә әмәлә кәлән дүзәлтмә сөзләрдән нитгдә истифадә етмәји бачармаг (чалышма)	1 с.
5. Мүрәккәб сөзләр; ихтисарла јазылан мүрәккәб сөзләр	2 с.
6. Ихтисарла јазылан мүрәккәб сөзләри дүзкүн охумагы бачармаг вә онлары чүмләләр ичәрисиндә ишләдә биәмәк (чалышма)	1 с.
	1 с.
Ихтисарла јазылан мүрәккәб сөзләрә анд јохлама јазы	1 с.

¹ Бөлкү мүнәкира тәрипн илә бериләвр.

IV. Нитг һиссәләри һаггында ма'лумат

1 с.

И сәи м

1. Исим һаггында үмуми ма'лумат	1 с.
2. Исимләрин гурулушча нөвләри (садә, дүзәлтмә вә мүрәккәб исимләр) вә онлара анд чалышмалар	3 с.
3. Исимләрин гурулушча нөвләринә анд јохлама јазы иши	1 с.
4. Исимләрин ма'нача нөвләри (тәж, чәм, үмуми вә хүсуси исимләр) онлара анд чалышмалар	3 с.
5. Нисбәт шәкилчиләри вә шәхс сонлулары	2 с.
6. Исмин һаллары вә онлара анд чалышмалар	6 с.
7. Исмин һалларына анд јохлама јазы иши	1 с.

С и ф ә т

1. Сифәт һаггында үмуми ма'лумат	1 с.
2. Сифәтин гурулушча нөвләри	2 с.
3. Сифәтин ма'нача нөвләри һаггында ма'лумат	1 с.
4. Сифәтин мүгајисә дәрәчәләри вә она анд чалышмалар	4 с.

С а ј

1. Сај һаггында үмуми ма'лумат	1 с.
2. Сајларын гурулушча нөвләри	1 с.
3. Мингар, сыра вә гејри-мүәјјән сајлар	2 с.
4. Мингар вә сыра сајларына анд јохлајычы имла	1 с.

Ә в ә з л и к

1. Әвәзлик һаггында үмуми ма'лумат	1 с.
2. Шәхс, ишарә, суал, гејри-мүәјјән вә тә'јини әвәзликләр	3 с.
3. Шәхс вә ишарә әвәзликләринә анд јазы иши	1 с.

Ф е ' л

1. Фе'л һаггында үмуми ма'лумат	1 с.
2. Фе'ләрини гурулушча нөвләри	4 с.
3. Фе'лин ма'нача нөвләри (ма'лум, мәчһул, гајыдыш, гәришлыг, ичбар, тәсдиг вә ишкар)	6 с.
4. Мәсдәр	2 с.
5. Фе'лин формалары вә онларын тәсрифи	10 с.

117

V. Кечилмишләрнин тәкрары (4 с.)

(Бурада мұаллим шакирдаәр тәрәфиндән даһа чәтин баша дүшүлән баһселәрнин тәкрарына фикир вермәлидир)

VI сениф

I. V сенифдә кечилмишләрнин тәкрары (3 с.)

1. Фонетиканын тәкрары 1 с.
2. Морфолокијанын тәкрары 2 с.

II. Фе'л (давамы)

1. Фе'ли сифәтләр 4 с.
2. Фе'ли бағламалар 3 с.
- Фе'ли бағламалара аид јохлама јазы 1 с.

III. Зәрф (9 с.)

1. Зәрф һағгында үмуми мә'лумат 1 с.
2. Зәрфин гурулушча нөвләри 2 с.
3. Зәрфин мә'нача нөвләри 6 с.

IV. Гошма

1. Гошма һағгында үмуми мә'лумат 1 с.
2. Гошмаларын ишләдилмәси вә орфографијасы 2 с.

V. Бағлајычы

1. Бағлајычылар һағгында үмуми мә'лумат 1 с.
2. Бағлајычыларын гурулушча нөвләри 2 с.
3. Бағлајычыларын орфографијасы 2 с.
4. Бағлајычыларын орфографијасына аид јохлама јазы иши 1 с.

VI. Әдатлар

1. Әдатлар һағгында үмуми мә'лумат 1 с.
2. Әдатларын мә'нача нөвләри 2 с.
3. Әдатларын орфографијасы 2 с.
- Әдатларын орфографијасына аид јохлама јазы 1 с.

VII. Нида

1. Нида һағгында үмуми мә'лумат 1 с.
2. Нидаларын орфографијасы 1 с.

VIII. Синтаксис

Чүмлә һағгында үмуми мә'лумат (6 с.)

1. Чүмлә һағгында үмуми аилајыш, садә вә мүрәккәб чүмләләр 1 с.

2. Јүрүдүлән мәғсәд вә интонасијадән асылы оларағ чүмлә нөвләри (мәгли, суал, нида, әмр чүмләләри һағгында мә'лумат) 2 с.

3. Тәркибиндә васитәсиз иитг олан чүмләләр һағгында мә'лумат 1 с.

4. II вә III нөв тә'јини сөз бирләшмәләри вә мә'наы дәғиг ифадә етмәк нөгтеји-нөзәриндән олардан иитгдә истифада етмәк бачарығны ашыламағ мәғсәди илә чалышмалар 2 с.

Садә чүмләнни тәркиби

1. Чүмлә үзвләри һағгында мә'лумат; мүбтәда 2 с.
2. Хәбәр 3 с.
3. Тамамлығ 3 с.
4. Тә'јин 3 с.
5. Зәрфлик 5 с.
6. Бүтөв вә јарымчығ чүмләләр 2 с.
7. Иитгдә мүбтәда илә хәбәрин узлашмасына аид чалышма 1 с.

8. III нөв тә'јини сөзбирләшмәләринин ајры-ајры тәрәпләринә аид тә'јинләри олан чүмләләр турмаға аид чалышма 1 с.

Чүмләнни һәмчинс үзвләри

1. һәмчинс үзвләр һағгында мә'лумат; һәмчинс үзвләрин нөвләри 2 с.
2. һәмчинс үзвләрдә дурғу ишарәләри һәмчинс үзвләрдә дурғу ишарәләринә аид ишла 2 с.
3. һәмчинс үзвләрдә үмумиләшдиричи сөзләр 1 с.
4. һәмчинс үзвләрин охунушу заманы интонасија вә паузаларың көзләнилмәсинә аид чалышма 1 с.

Кечилмишләрнин тәкрары

VII сениф

1. VI сенифдә кечилмишләрнин тәкрары 4 с.
- а) Фе'ли сифәтләр вә фе'ли бағламалар 1 с.
- б) Көмәкчи иитг һиссәләри вә нида 1 с.
- в) Чүмлә. Садә вә мүрәккәб чүмләләр, чүмләнни мәғсәд вә интонасијаға көрә нөвләри 1 с.
- г) Чүмлә үзвләри 1 с.
2. Әлавләр 1 с.
3. Хүсусләшмәләр 2 с.
4. Әлавлә вә хүсусләшмәләрә аид јохлама јазы иши 1 с.

5. Сада чүмлөнүн нөвлөри (бүтөв, жарымчыг, шәхсли, шәхссиз вә адлыг чүмлөлөри).	7 с.
6. Сада чүмлөнүн нөвлөрүнә анд жазы иши	1 с.
7. Сада чүмлөнүн гурулушу вә мәнтиги вурғу	1 с.
8. Грамматик чәһәтдән чүмлә үзвлөри илә бағлы олмајан сөзләр:	2 с.
а) Хитаблар	3 с.
б) Араг сөзләр вә ара чүмлөләр	1 с.
в) Јохлама жазы иши	1 с.
г) Чүмлөнүн әввәлиндә бәли, јох, хејр сөзлөри	3 с.
9. Мүрәккәб чүмлөләр һаггында мә'лумат	3 с.
10. Табесиз мүрәккәб чүмлөләр:	2 с.
а) Бағлајычылы табесиз мүрәккәб чүмлөләр	1 с.
б) Јохлама жазы иши	4 с.
в) Бағлајычысыз табесиз мүрәккәб чүмлөләр	1 с.
10. Табелн мүрәккәб чүмлөләр:	1 с.
а) Табелн мүрәккәб чүмлөләр һаггында мә'лумат	2 с.
б) Тамамлыг будаг чүмлөси	2 с.
в) Тә'јин будаг чүмлөси	2 с.
г) Мүбтәда вә хәбәр будаг чүмлөлөри	2 с.
д) Зәрфлик будаг чүмлөлөри	6 с.
Будаг чүмлөлөрин нөвлөрүнә анд жазы иши	1 с.
12. Васитәли вә васитәсиз нитг	2 с.
Васитәли вә васитәсиз нитгә анд јохлама жазы	1 с.
13. Үмуми тәкрар	6 с.

Тәдрис материалларынын кечилмәси хүсусијјәтләри

Кәндли кәнчләр мәктәбләриндә ана дили дәрслөрүннү үч истигамәтдә тәшкил етмәк олар:

1. Синиф мәшғәләләри.
2. Мүстәғил ишләр.
3. Консултасија (мәсләһәт саатлары).

Синиф мәшғәләләри. Мүәллим дәрсә һазырлашаркән материал үзәриндә чидди дүшүнмәли вә ону елә планлашдырмалыдыр ки, орада дәрсдә изаһ едиләчәк әсас һиссә, чалышмаларын миғдары вә кејфијјәти, ев тапшырыгларынын кејфијјәти вә миғдары там ајдынлашмыш олсун вә шакирдләр тәрәфиндән шүүрлу сурәтдә мәннәмәнилсин.

Мүәллим дәрсдә сөйләјәчәји материалы синифин сәвијјәсинә ујғун ишләмәли, онун ајдын вә сада олмасына, әсас нәзәри мәсәләннү ифадә олунмасына фикир вермәлидир. Иши елә планлашдырмаг лазымдыр ки, шакирдләр дәрсин әсас һиссәсини, башга сөзлә онун өзәјини мүәллимнү рәһбәр-

лији илә синифдәчә өрәнә билсинләр. Чүнки кәндли кәнчләр, ишләјиб охујурлар. Онларын һәм дәрслик үзрә узун-узады охумага вахтлары јохдур, һәм да ушаг һафизәсинә нисбәтән онларын һафизәләри итидир. Бурадан ајдын нәтичә чыхыр ки, мүәллим дәрсә чидди һазырлашмалы вә әсас нәзәри билијин синифдәчә мәннәмәнилмәсинә һаһ олмалыдыр.

Билдиримиз ки дәрсин мүхтәлиф типләри варандо. Онларын һамысыны кортәбин шәкилдә ахшам кәнчләр мәктәбләринә тәтбиг етмәк олмаз.

Кәндли кәнчләр мәктәбләриндә дәрсин әсас етибары илә ашағыдакы дөрд типиндән истифадә олунмалыдыр.

- 1) Јени билик верән дәрс.
- 2) Верилмиш билик вә бачарыгы мөһкәмләндиран дәрс.
- 3) Практик билик вә бачарыг ашылајан дәрс.
- 4) Гарышыг типли (комбинә едилмиш) дәрс.

Дәрсин бу дөрд типнү үмуми дидактик тәләбләрә чаваб вермәлидир ки, бунлар да ашағыдакылардан ибарәтдир:

1. Дәрсин мөвзусу вә мәғсәди ајдын олмалы. Мүәллим дәрсә һазырлашаркән күндүз мәктәбиннү материалыннү кечә кәндли кәнчләр мәктәбинә ујғун ишләмәли вә мөвзуну дәгиг ајдынлашдырмалыдыр. Дәрсин маһијјәти, мәғсәди вә онун верә биләчәји нәтичә мүәллим үчүн әввәлчәдән ајдын олмалыдыр.

2. Тәдрис материаллары сада, ајдын вә ардычыл олмалыдыр.

3. Тәдрис заманы әјанилијә хүсуси фикир верилмәлидир. Дәрс вачиб олан әјани вәсәнтлә тәһнүз едилмәлидир.

4. Тәдрис материалларынын өјрәнилмәсиндә шакирдләрнү фәаллығына хүсуси диғгәт верилмәлидир.

5. Дәрсин тәрбијәви идеја-сијаси чәһәтләри һәмшә нәзәрә алынмалыдыр.

6. Тәдриснү идејалылығына вә мүәсир һајатла әлағәләндирилмәсинә чидди әмәл едилмәлидир.

Кәндли кәнчләр мәктәбләриндә тәдрис илниннү тиғсалыгы вә тәдрис саатларынын азлығыны нәзәрә алараг, шакирдләрнү мүстәғил ишинә да чидди фикир верилмәлидир.

Бә'зи ана дили мүәллимләри мүстәғил ишә фикир вермир, бә'зиләри да јалныз китабын сәһифәсини, јахуд мөхәз кәстәрмаклә мүстәғил ишнү битмиш һесаб етираар. Мүстәғил иш (чалышма, тапшырыг вә с.) әтрафында мүәллим там ајдын кәстәрмиш вермәли, онларнү дүзкүн истигамәтә доғру йөнәлтмәлидир. Белә олмаса мүстәғил ишин һеч бир мүсбәт нәтичәси ола билмәз. Ләкин јадда сахламаг лазымдыр ки,

шакирдларын һөддидән артыг јүкләнмәләринә дә тәтијјән јол верилмәмәлидир. Мүстәғил ишин мүхтәлиф јолларындан истифадә етмәк олар: грамматик тәһлил, чәдвәлләр үзрә иш, чүмләләрин нөвүнү, гурулушуну мүәјјән етмәк вә с.

Лакин елә етмәк лазымдыр ки, ана дилиндән сәвә верилән мүстәғил ишин миғдары V синифдә һәфтәдә 7 саат, VI синифдә 6 саат, VII синифдә 4—5 саатдан артыг вахт апармасын.

Кәндли кәнчләр мәктәпләриндә консултасијаларын да (мәсләһәтләрин) әһәмијјәти бөјүкдүр. Шакирдларын баша дүшмәдикләри, ичрасында чәтинлик чәкдикләри мәсәләләри консултасијалар тәшкил етмәклә ајдынлашдырмағ олар. Н. К. Крупскаја јашлылара мәхсус орта мәктәпләр мәсәләсинә даир чағырылмыш мүшавирәдә «Орта тәһсилли јашлылар мәктәпләринә даир» мәрузәсиндә демийшдир:

«...мән елә дүшүнүрәм ки, јашлылар мәктәби јанында мәсләһәт мәшғәләләри олмалыдыр. Бу тәдбир ишә нечә башлајачагыны билмәјән шакирдләрә көмәк едә билә»¹.

Кәндли кәнчләр мәктәпләриндә ана дили үзрә мүхтәлиф нөв консултасијалардан истифадә етмәк олар:

а) Бә'зи шакирдләр ана дилиндә керилик көстәрир, тәдрис материалларыны чәтин гаврајыр, баша дүшмәкдә чевиклик көстәрмирләр. Мүәллим белә шакирдләр үчүн вахт ајырыр вә оларла мәшғул олур.

б) Шакирдләрин һамысы тәдрис материалларыны ејни дәрәчәдә гаврамырлар. Елә шакирдләр олур ки, мүәјјән сәбәбләр үзүндән дәрси баша дүшмүрләр. Беләләри үчүн мүәллим консултасија тәшкил едир, ештијачы олан шакирдләр һәмин саатда кәлиб, мүәллимдән мәсләһәт алырлар.

в) Мөвзунун мүрәккәблијиндән асылы оларағ мүәллим бүтөв синиф үчүн дә консултасија тәшкил едә биләр.

г) Мүәјјән фәрди тапшырығлар үзрә дә мәсләһәт тәшкил етмәк олар.

¹ Бах, Н. К. Крупскаја, Орта тәһсилли јашлылар мәктәпләринә даир. Нармокирос. РСФСР, 1937-чи ил, сәһ. 21 (русча).

Шәғиғә СӘФӘРОВА,
Балакән рајону, Гуллар кәнд орта
мәктәбинини мүәллими.

VI СИНИФДӘ «ГАРАЧА ГЫЗ» ККАЈӘСИНИ ТӘДРИСИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

VI синифдә мөвзу вә жанр е'тибары илә мүхтәлиф әсәрләр кечилир. С. Сани Ахундовун халғ нағылы үслубунда јаздығы «Гарача гыз» әсәри өз мөвзусу вә идејасы е'тибары илә чох марағлыдыр.

«Гарача гыз» әсәринин охунмасы вә тәһлили үчүн програмда 3 саат вахт ајрылмышдыр. Лакин мән һәмин әсәрин охунмасы вә тәһлилинә 4 саат ајырырам. һәмин 4 сааты ашагыдакы бөлкүдә планлашдырырам:

1. Кириш мүсаһибәси вә мәтнин нүмунәви охунмасы — 1 с.

2. Әсәрин мөзмуну үзәриндә иш вә тәһлилә һазырлағ — 1 с.

3. Ккајәнин тәһлилин вә образларын характеристикасы — 1 с.

4. Образларын дил үзәриндә иш — 1 с.

Синифдә «Гарача гыз» әсәринин охунмасына башламадан әввәл, һәмин әсәрә марағ ојатмағ мөгсәди илә шакирдләрлә кириш мүсаһибәси апарырам. Кириш мүсаһибәсиндә ингилабдан әввәл Азәрбајчанда олан мүлкәдар-бөј һәјәти илә јохсул халғын һәјәти арасында олан фәргдән, јохсулларын фачпәли ағыр һәјәтиндән данышыр вә шакирдләрин диггәтини әсас мәсәләјә—әсәрин өјрәдилмәсинә чәлб етмәјә чалышырам.

Әсәрин гыса мөзмуну һагғында верилмиш мә'лумат шакирдләрин әсәрә олан марағыны артырыр. Олар әсәри охумаға тәләсирләр.

Бу мөгсәдлә дә кириш мүсаһибәсиндән сонра әсәрин мөзмуну илә шакирдләри таныш едирәм. Ккајәнин әввәли дәрсликдә верилмәдији үчүн сөһбәт заманы әсәрин мөзмуну илә шакирдләри дәриндән таныш етмәк мәсәләсинә хүсуслә чидди фикир верирәм.

Мән дәрә илсини әввәлиндә охуначағ бир сыра әсәрләри (синифдәнхарич охуначағ әсәрләр дә дахилә олмағла) шакирдләрә јаздырырам. Одур ки, шакирдләрин бир һиссә-

си һәмнә мәвзү кечиләнгә кими әсәри охумуш олар. Бу да шакирдләрни әсәрни мазмуну вә тәһлилннн јахшы баша дүш- мәсәвә кәдәи көмәк етмиш олар.

Кириш сәһифәләрни тәшкит етмәк ишнә әввәлчәдән һа- зырлаш апарырам. Бу марһаләдә чәһд едирәм ки, гираәт ишнә вә нечәк үчүн көрү јарадым вә шакирдләрдә бу ишә хү- суси марјә оладым. Буидән сонра неә әсәрдән бир парча нү- мунә охујурам. Гираәт заманы һекајәннн дил хүсусијјәтлә- ринн нәзәрә алар, дүзкүн тәләффүз гәјдаларынн көзләјир, гираәтән үчә, сәһнә вә әјдиш өлмәсынә чалышырам.

Бир нечә нәләк нәдәгәжи тәчрүбәдә мүәјјән етмишәм ки, бәдән-ифәдәән гираәтнн дүзкүн тәшкит етмәдән кечилән әсәринн мазмун вә бәдәнлијинн шакирдләрә баша салмаг, сәһәрнн јазылы вә шифәһн нитг мәдәнијјәтинн инкишаф ет- дирмәк чох чәтнн олар.

Охумуш әсәринн мазмуну һаггында суал-чәвәб апарыр вә дәрси јекулашдырырам. Сонра да евдә ифәдәли охума- гы вә мазмунуну һагыл өјрәнмәјн шакирдләрә тәпшырырам.

Әсәринн тәдрис едиәмәсиннә ишбәтән мүрәккәб иш 2, 3, 4-чү дәрсләрдә олар.

Догрудур, һәмнн дәрсләрә кими шакирдләр һекајәнн охујурлар вә әсәринн мазмуну һаггында аз-чох тәсәвүрә дә мәлик олулар. Ләкин әсәринн идејасынн әјдннлашдырмаг, образларнн тәһлил етмәјә һазырлыг көрмәк үчүн мазмуну һәртәрәfli вә мөһкәм билмәк әсәс шәртдир. Бу мәсәдәдә дә мән икинчи дәрәс үчүн евдә һазырлыг көрүрәм. Әсәринн мазмуну үзәриндә иш апармаг үчүн ашагыдакы шәкилдә план тәртиб едирәм:

1. Гарача гыз гарачылар арасында.

2. Гарача гыз Пири кишиннн јанында.

а) Агча ханымла Гарача гызынн достлуғу нечә башла- шыр?

б) Гарача гыз нә үчүн Пири кишиннн јанына кәдди?

в) Гарача гыз өз әһвалатыннн Пири бабаја данышыр.

3. Гарача гыз ағалыг евиндә ојнамаг гадағандыр.

а) Ағалыг евиннн гурулушу.

б) Агча ханым душтаг кими јашајыр.

в) Гарача гызынн ағалыг евиндән кетмәси.

4. Гарача гызынн зәһәрләнмәси.

Планы јазы тахтасына јаздыгдан сонра һекајәннн маз- мунуну һәмнн план үзрә һагыл еләчәкләринн шакирдләрә дејирәм.

Һекајәннн мазмунуну данышаркән Гарача гызә, Пәри- чаһан ханымә вә Пири Бабаја олан өз мүнәсибәтләринн дә билдирмәји шакирдләрдән тәләб едирәм.

Һекајәннн мазмуну һаггында мүнәсибә апардыгдан сон- ра дәрси јекулашдырырам. Дәрсинн ахырынннә ашагыдакы суалла шакирдләрә мүрачнәт едирәм.

— Биз бу һекајәннн охумагла нә өјрәндик?

Шакирдләр, бу суала мүхтәлиф чәвәб верир вә өз мүнә- һизләриннн сөјләјирләр. Мән һәмнн чәвәбларнн вә мүнәһи- зәләринн истигамәтләндирир, тәкмилләшдирир вә тамамлајы- рам.

— Ушаглар, С. С. Ахундовун «Гарача гыз» һекајәси ин- гилабдан әввәл Азәрбајчандакы мүлкәдар-бәј һәјәти илә бизи таныш едир. Буидән башга биз бу һекајәдә о заман јохсулларнн фәчнәли, ағыр һәјәтинн Гарача гыз образы васитәсилә өјрәнирик. Ејнн заманда һүсәјиғулу ағә, онун арвады Пәричаһан ханымнн ловғалығынн, габалығынн, јох- суллара истәһзә етдијинн дә көрүрүк. Пири бабаннн шәх- синдә неә бәј-мүлкәдар мәншәтиннә нифрәт етдијиннн шәһи- ди олурус. Һәтта, Гарача гызынн дост јолунда фәчнәли өлү- мү бизи чох кәдәрләндирир. («Гарача гыз» китабыннн ша- кирдләр охујурлар) Сонра евә ашагыдакы тәпшырыгы ве- рирәм:

Әсәри бир даһа диггәтлә охујун, Гарача гыз образы һаг- гында олан характерик јерләри ев дәфтәринннә гәјд един. Нөвбәти дәрсдә Гарача гыз образыннн тәһлил едәчәјик.

Беләликлә кәләчәк дәрсә тәһлил үчүн шакирдләри һа- зырламыш олурам.

Шакирдләринн јазылы вә шифәһн нитгләриннн инкишаф етдирилмәсиндә бәдән әсәрдәрдәки образларнн характерис- тикасынн тәһлил етмәјн бөјүк әһәмијјәти вардыр. Мәһз бу- на көрә дә мән әсәрдә иштирак едән образларнн характерис- тикасынн тәһлил едәркән, образларла әләгәдар олан бүтүн чәһәтләри (образынн ичтнман вә шәхсн һәјәтинн, башга об- разларла мүнәсибәтинн, хәсијјәтчә она зидд олан образла- ры, образларнн харичи көрүнүшүнү вә с.), данышыгындакы хүсусијјәтләри (мәдәни, сәвәдсыз, нәзакәтли, вә с.) изәһ ет- мәјә чалышырам.

Тәчрүбә көстәрир ки, һәмнн чәһәтләри шакирдләрә мү- кәммәл өјрәтдикдә шакирдләрдә әдәби гәһрәман вә образ- лар һаггында унутулмаз тәсәвүрләр јараныр. Бу ишн V— VII сннфләрдә мүхтәлиф әдәби нөв (епик, лирик, драм) әсәрдәр үзәриндә дә апарырам.

«Гарача гыз» некажэснини тәһлилнин ашағыдакы гайда да тәшкил едирәм:

Некажэни тәһлил едәркән шакирдләрә баша салырам ки, образ вә ја гәһрәмани һаггында нағыл етмәк о образ вә ја гәһрәмани характеризә етмәк демәк дежилдир. Нағылла характеристика арасында бөјүк фәрг вардыр. Нағыл заманы гәһрәманын һөјатына анд һадисә данышылыр, характеристикада исе мұһакимә апарылыр. дүшүнүлүр, сәчијјэнин пис вә јақны чәһәтләри һаггында нәтичә чыхарылыр. Белә изаһатдан сонра ашағыдакы суалла шакирдләрә мұрачнәг едирәм:

— Ушаглар, «Гарача гыз» некажэснини гәһрәманы кимдир?

Шакирдләр әсәрини гәһрәманы Гарача гыз олмасыны сөјләјирләр. һәмни суалы јекунлашдырдыгдан сонра образларын тәһлилина башлајырам.

— Ушаглар, билдијиниз кимни, Туту — «Гарача гыз» әсәрини гәһрәманыдыр. һәмни некажәдә башга образ да вардыр. Пәричаһан ханым. Бунлар ичтимаи вәзијјәтләри вә хүсусијјәтләринә керә мұхтәлиф характерли образлардыр. Биз некажэни әввәлиндән ахырына гәдәр Пәричаһан ханыма нифрәт, Гарача гызә исе мәһәббәт бәсләјирик.

Биз, Пәричаһан ханыма она керә нифрәт едирик ки, о, өзүнү һамыдан үстүн тутан, чаһил, јалтаг вә залым гадындыр. Бу гадын мүлкәдар-бөј аиләсиндән олуб, јохсуллара **истеһза** едән гадын типидир. Елә бу мәнфи хүсусијјәтләринә керә дә о, охучунун нифрәтинә сәбәб олур.

Гарача гыз исе мұһакимәли вә ағыллы, јолдаш вә достлугда меһрибан, садиг, горхмаз, бөјүкләрә гаршы һөрмәтчил, варлы синфинә нифрәт, кин вә гәзәб бәсләјән образдыр. Елә буна керә дә онун дост јолунда фачиәли өлүмү бизи кәдәрләндирир. Намы онун фачиәли өлүмүнә үрәкдән тәәссүфләнир, ејни заманда һамыда Гарача гызә гаршы дәрин мәһәббәт һисси јараныр.

Бир-биринә эпдд олан Пәричаһан ханымла Гарача гыз образларыны белә мұгајисә едирәм.

Сонра исе шакирдләр јазы тахтасында мәним рәвбәрлијимлә (әввәләчәдән јазылы сурәтдә һазырладығым план әса-сында) Пәричаһан ханымла Гарача гыз образларынын характерик хүсусијјәтләрини мұгајисәли сурәтдә јазырлар:

1. Мұһакимәли вә ағыллыдыр.

Мејвәләр һазыр олдуғда Пири баба Гарача гызә деди ки, бунлары ағалыға апармағ үчүн гапыја гәдәр мәнә көмәк ет, сонра өзүм апарарам.

Гарача гыз буна тәәччүб едир, сонра баша дүшүр ки, о, јохсул олдуғу үчүн ағалығ мүлкүнә кедә билмәз.

2. Чәтин вәзијјәтдән гуртармағы бачаран вә горхмаздыр.

Агча ханым «Баба отағы»нда душтаг едилдији заман, Гарача гыз горхмадан онун јанына кедир, бағлы отағда тәк галдығы заман пәнчәрәнин дәммир милләрини галдырыб арадан чыхыр.

3. Јолдашлығда вә достлугда меһрибан вә садигдир.

Агча ханым анасы илә шәһәрә көчдүју заман Гарача гыз өз севимли достунун һәсрәтини чәкир. Агча ханым шәһәрдән кәндә гајытдығда, ону гаршыламағ үчүн стансијаја кедир.

Нәһәјәт, Агча ханымни илан чалмыш голундакы зәһәри сорур, достуну өлүмдән хилас едиб, өзүнү гурбан верир.

4. Бөјүкләрә гаршы һөрмәтчилдир.

Гарача гыз Пири кишини бир ата кәми севир, онун бүтүн тапшырығларына сөзсүз әмәл едир.

5. Некажэни гәһрәманы Гарача гызы севирик.

1. Ловга, өзүнү һәр кәсдән үстүн тутандыр.

О, өз гызыны Гара гызла ојнамаға гојмајыб белә дејир: «Сән бәј гызысан, елә рәијјәт гызы илә отуруб-дурмағ сәнә јарамаз!».

2. Пәричаһан ханым јалтагдыр.

Агча ханымни голуну илан чаларкән, Пәричаһан ханым Гарача гызын саңларыны өпәрәк дејирди:

«— Гарача гыз! Мәнә рәһмин кәлсин, гызымы өлмәјә гојма!».

3. Сәрт вә залым, аўам едәндир.

О, өз гызы Агча ханымы досту Гарача гыздан ајырмәг мөгсәдилә шәһәрә апарыр, һотта орада белә бир шәрт гојур: «Сәни кәндә о шәртлә гајтара-чағам ки, сән о гарачы гыз илә бир даһа достлуг етмәјәсән, Атаи да разы дејил!».

4. Бөјүкләрә гаршы һөрмәтчилдир.

О, әринә белә дејир: «— Ата-сан, аячаг һадансан! Надан атадан гыз нә тәрбијә көтүрә биләр!».

«— Кет, пиван салдаг— дејә Пәричаһан ханым багырды...»

5. Пәричаһан ханыма нифрәт едирик.

Дәрсн жекулашдырмаг мәгсәди илә Гарача гызә вә Пәричаһан ханымга гаршы мүнәсибәтими гејд едирәм.

Беләликлә, образларын гаршылашдырылмасы јолу илә апарылан тәһлил әсәрин идејасынын ајдынлашмасына сәбәб олдуғу кими, идеја-стијаси тәрбијәнин верилмәси ишини дә асанлашдырыр. Образлар һаггында ајдын тәсәввүр јараныр.

Мән һекајәни тәһлил едәркән анчаг образларын характеристикасы илә кифајәтләнмирәм. һекајәнин бир әдәби жанр олмаг е'тибары илә хүсусијәтләри, һекајә, тәсвир һаггында да шакирдләрә сәдә мә'лумат вернрәм. Бу мәгсәллә «Гарача гыз» һекајәсиндән ашағыдакы парчаны тәбиәт тәсвиринә мисал олараг охујурам:

«Сәһәрин сағ вә кезәл һавасы, колларын вә мејвәләрин әтри, гушларын нәғмәләри инсана зәһг-сәфа верирди. Белә тәбиәт ичиндә јашамыш Пири кишијә баһанда. адам онун 70 јашында олдуғуна инанмырды» (VI с., «Әдәби гираәт» китабы, сәһ. 63).

Һәмий парчаны охујудан сонра шакирдләрә дејирәм ки, јазычынн бу тәсвир вермәкдән мәгсәди Пири кишинин харичи көркәмнин, сағламлығыны, һәлә ушаг вахтындан һамулу әмәјә гадир олдуғуну билдирмәкдир.

Мәним тәклифим үзрә шакирдләр «Гарача гыз» һекајәсиндә олан башга тәбиәт тәсвирини дә дәрсликдән (сәһ. 64) охујурлар.

Һәһәјәт бәдний әсәрләрдәки бу чүр тәбиәт тәсвирләринә пејзаж дејилмәсини дә гејд едирәм. Бундан сонра дәрси жекулашдырыб ев тапшырығы верирәм:

«Һекајәни бир даһа охујун вә бәдний тәсвирләри дәфтәринизә јазын».

Тәһлил заманы тәтбиғ едилән бүтүн бу васитәләр образларын дилини өјрәнмәк ишин илә бағлыдыр. Шифаһи интгн инкшафаына сурәтләрин дили үзәриндә апарылаи ишин бөјүк тәсир вә көмәклији вардыр. Әсәрин дили үзәриндә иш апараркән шакирдләрә баша салырам ки, мүәллиф өз әсәриндә јаратдығы образлары тәсәдүфи сөзләрә данышдырмадығы кими, онларын һамысыны да бир дилдә данышдырмыр, образлара сөз верәркән онларын савад дәрәчәләрини, јашыны вә дүнјакөрүшләрини дә пәзәрә алыр.

Бәзән образларын дилиндә әдәби дилдә олмајан, ләкин данышыгда, ел арасында чох јайылмыш сөзләрә дә расг кәлмәк олур. Белә сөз вә ифадәләри сечиб групплашдырыр.

«Гарача гыз» һекајәсинин тәһлили заманы шакирдләри образларын дили үзәриндә ишләтмәји дә унутмурам.

Шакирдләрә изаһ едирәм ки, «Гарача гыз» һекајәсиндә олан Пири киши илә Пәричаһан ханым бүтүн хүсусијәтләри е'тибары илә бир-биринин әкси олдуғу кими, интгләри дә бир-биринә зиддир. Бу мәгсәллә суәл-чаваб кеширирәм:

Мүәллим: — Пири кишинин Гарача гызә олан мүнәсибәти нечә иди?

Шакирд: — Пири киши Гарача гызә өз өвлады кими севир вә онунла сәмими рафтар едир, һәр бир тәһлүкәдән горујур.

Мүәллим: — Пири кишинин Пәричаһан ханымга мүнәсибәти нечәдир?

Шакирд: — Пәричаһан ханымда залым, чаһил, кобуд, јохсулларын һәјәтына гәсд едән хүсусијәтләр олдуғундан Пири киши она иифрәт едирди.

— Бу образларын хүсусијәтләринә көрә интгләри дә мүхтәлифдир. Одур ки, биз бу образларын дилини мүгајисәли сурәтдә тәһлил едәк, — дејә ушаглара мүрачиәт едирәм.

Пири кишинин дили

Пәричаһан ханымнн дили

1. Пири кишинин Гарача гыз илә данышдығы дил, сәдә, сәмими, меһрибанлыг вә сәдагәт көстәрән дилдир.
«Чох јашы едирсән, гызым, адам кәрәк сәһәр дурсун ки, бәдәни сағлам олсуя».

— Баба, әл-үзүмү һарада јујум?

— Будур, даһмамзын јанындаи су ахыр, кет орада ју (гыз үзүгү јујуб гајыдыр).

— Ал гызым, үзүгү сил, отур чај ичәк.

2. Пири кишинин Пәричаһан ханым илә данышдығы дил исе бу дилдән фәрқләнир.

О, Пәричаһан ханымла данышдығы заман, залымлара гаршы е'тираз, горхмазлыг вә чосарәт ифадә олунур.

Пәричаһан ханымнн дилиндә инкилик вар. Лакин һәр ики гәрәф бир-бири илә олагәдардыр. Хәсијәтини ујғун олараг Пәричаһан ханымнн дилиндә ловғалыг, өзүнү һәр кәсдән үстүн тутмаг, јохсуллара гаршы истәһза вардыр.

О, өз гызыны Гарача гызла ојнамага гојмајыб белә дејир:

«Сән бәј гызысан, елә рәңјәт гызы илә отуруб-дурмаг сәнә јарашмаз!»

Пәричаһан ханымнн дилиндә чаһиллик хүсусијәти вардыр. Бууу ори һүсәјигулу ағаја дејди ифадәси илә мүәјән едирди.

Пәричаһан ханым орино белә дејир:

«— Чәкилә Сөн индијә гәдәр бу гызы агалыгың өтрафыга доланмага гојмамысан ки, бәјзада гызына фәна хасијјәтләри төсир едәр. Инди мән онун бә зүлм јувасында галмасына разы дејиләм».

«— Атасан, анчаг надансан! Надаң атадан гыз нә тәрбијә көтүрә биләр?»

Пәричәһан јалварычы тәрәдә дә дашышыр:

«— Аман, сизә гурбан одум! Тезчә бир Агча ханымның јарасыны соруб, иланьн зәһәрини јерә төкүнүз!»

«— Гарача гыз, мәнә раһмин көләнн, гызымы өлмәјә гојма».

Белә мугајисәли тәһлилдән сонра ушагларә дејирәм ки, Пәричәһан ханымның јалварыш шәклиндә ишләдилән бу сөзләри онун мәрһәмәтәли, јумшаг гәлбән оямасындан ирәли кәлмир. Елә бу дилән өзүндә јохсулларын өлүмүнү әһәмијјәтсиз һесап етмәк кимн алчаг сифәтләр вар.

Пәричәһан ханымның Гарача гыздан ханьини ону сүбүт едир ки, Гарача зәһәрләниб өлсә дә олар, амма төкчә Агча гыз өлмәсин.

Беләликлә дәрән јекунлашдырыб, сөз танышырыг верирәм.

«Гарача гызың вә Пәричәһан ханымның заһирн көркәмләрини; хасијјәт вә рәфтарларыны көстәрән парчаларлап мисал көстәрмәклә буңларын характерләриниң гысача тәсвир един».

Төчрүбә көстәрир ки, бу чүр анарылан тәһлил дәрсләри шакирдләрин шифаһи вә јазылы итгәләриниң дә иккишафыва көмәк едир.

Бундан башга мугајисәли кечилән дәрә шакирдләрин әдәбијјата олан марагыны даһа да артырыр.

К. КӘРИМОВ,
Имшәли районунун мәриәтшәдәки
орта мәктәбин мүәллими.

С. ВУРҒУНУН «ЧЕЈРАН» ШЕ'РИНИ КЕЧИРКӘН ШАКИРДЛӘРӘ КӨЗӘЛЛИК ВӘ ВӘТӘНПӘРВӘРЛИК ТӘРБИЈӘСИНИ НЕЧӘ АШЫЛАЈЫРАМ

Көрнәләримизи вә кәңчәләримизи авә Вәтәнә гызгыш мәһәббәт руһунда тәрбијә етмәк, Азәрбајҗанын көзәлликләрини онлара севдирмәк, шакирдләрин естетик һиссини иккишаф етирмәк бизим мүгәддәс борчумуздур. Бу чәһәтдән әдәби гираәтдән вә әдәбијјатдан дәрә дејән мүәллимләрин әлиндә даһа бөјүк имканлар вардыр.

Мән бу гејдләримдә VI синифдә кечилән «Чејран» ше'рини төдрис едәркән гаршыма гојдугум мәгсәдләр вә өз мәгсәдләримә нечә нәил олмагым барадә бир нечә сөз демәк истәјирәм. VI синифн дәрәлијиндә С. Вурғунун «Муган» поемасындан дөрд парча верилмишдир. Китабдакы ардычылыкта көрә, «Чејран» сонунчу парчадыр. Белә ки, «Чејран»дан әввәл «Мшикәчевир гәһрәманы», «Гәһрәманын зәһәри» вә «Јени шәһәр» парчалары кечиләр. Әлбәттә, мән һаләлик парчаны кечмәјә башларкән севимли хааг шаиримизин һәјәт вә јарадычылығы һаггында ушагларә јыгчам вә конкрет мәлуMAT верирәм. Сонра «Муган» поемасының мөвзусу вә идеясы һагдә мүхтәсәр бир шәкилдә данышыр, лирик мүгәддимәли бу әсәрин 19 нәгмәдән ибарәт олдугуну, дәрәликлә бу нәгмәләрин анчаг дөрдүндән парчалар верилдијини гејд едирәм. Програмда бу парчаларын өјрәдилмәсән үчүн 6 саат вахт әјрылмишдир. Мән бу вахтдан 2 саатыны «Чејран»ын, 4 саатыны исе о бири 3 парчанын өјрәдилмәсинә сәрф едирәм.

Әввәлки 3 парчаны кечәркән шакирдләрә баша салырам ки, шаир бурада гүдрәтән әмәк адамларыны вә онларын јарадычы әмәјини, коммунизм гуран сәдә адамларын бөјүк иш вә мүбаризәләрини, начиб арзу вә мәгсәдләрини тарәншүм етмишдир. Саран өз фәдакар әмәји илә һәјәтәмишын ирәли апаран, әрләрчә истифадәсиз галмыш Сөн: сәһрәләр гојунула шәһәрләр салан, електрик стансијасы гуран, колхоз кәндләримиз, фәһлә гәсәбәләримиз, шәһәрләримиз ишәг нуру-

на гәрг едән минләрдә гәһрәман совет адамларындан бири-
дир. Мән бу парчалары тәһлил едәркән чалышырам ки, ша-
кирдләрдә Вәтәнә, әмәјә вә әмәк адамларындә мәнәһбәт һисси
ојадам. Нөвбәти ики дәрәдә «Чејран»ы кечирәм. Ше'ри кә-
чәркән гаршыма ики мәгсәд гојурам. Биринчиси, шакирдлә-
рин көзәллик һиссини, естетик зөвгүнү икишаф етдирмәк.
Икинчиси, шакирдләрдә доғма Вәтәнимизә мәнәһбәт тәрбијә
етмәк. Гејд етмәлијәм ки, мусиги илә долу олан бу лирик
парчадакы жүксәк бәдии тәрәвәти шакирдләрә дүзкүн чат-
дырмагдан өтрү әввәлчәдән чидди сурәтдә һазырлашырам.
Белә ки, ше'ри өз-әзләјүмдә дөфәләрдә охујур, һәр вургунун,
һәр нәфәсини, һәр аһәнкин јерини дүрүст мүәјјәнләшдирирәм.

Илк дәрәдә ше'ри әввәлчә өзүм охујурам. Көзәл ше'р сә-
лис бир нитонасија илә охундугда шакирдләр бөјүк марагла
гулаг асырлар. Бу, мүвәффәгијәтли бир башлангыч олур.
Сонра китаблары ачдырыб, ше'ри ушаглара охутдурурам.
Шакирдләрин охусуна диггәтлә јанашыр вә тәләбкарлыг
көстәрирам. Чалышырам ки, онлар да сәлис вә ифәдәли оху-
сунлар. Шакирдләр чашыб сәһв охујанда, ше'рин аһәнкин
позуб бајағылашдыранда онлары дајандырыр вә тәкрар ет-
дирәм.

Мән кифәјәт гәдәр оху кечирәндән сонра ше'ри бәдии чә-
һәтдән тәһлилә башлајырам. Бәдии тәһлилдә һәр шејдән әв-
вәл ше'рин вәзинни, өлчүсүнү вә дахили бөлкүләрини ајдын-
лашдырыр, гафијәси вә рәдифи һаггында мә'лумат верирәм.
Көстәрирам ки, «Чејран» ше'ри гошма нөвүндә, һеча вәзиндә
јазылмышдыр. Ше'рин һеча вәзиндә јазылдығыны ондан бил-
мәк олар ки, бүтүн мисраларда һечаларын сајы ејнидир, јә-
ни он бирдир. Һәр мисра исә өз нөвбәсиндә 6—5 һеча олмаг
үзрә дејилишдә ики јерә бөлүнүр. Буна да ше'рин дахили
бөлкүсү дејилр. Дедикләрим даһа ајдын баша дүшмәк
үчүн ше'рин сонунчу бәдидән ашағыдакы мисралары тах-
таја јазырам:

Овчу, инсаф елә кечмә бу дүздән,

О чөлләр гызыны ајырма биздән!

Мисраларын һәр бириндә һечаларын он бир олдуғуну вә
һәр ики мисранын 6—5 һеча олмаг үзрә ики јерә бөлүндүјү-
нү әјани шәкилдә көстәрирам. Сонра ушаглара дејирәм ки,
јохласаныз галан мисраларын да ејни өлчүә вә бөлкүә
мәлик олдуғуну көрәрсиниз. Сөһбәтим давам етдирәрәк гејд
едирәм ки, бүтүн бәндләрин дөрдүнчү мисрасынын сонунда
кәлән «чејран» сөзү рәдифдир. Рәдиф ишләдилмәси ше'рин

аһәнкарлығыны хејли артырмын, ону даһа да ојнаг вә тә-
сирли етмишдир.

Даһа сонра ше'рин чаныны тәшкил едән гафијә һаггында
данышырам. Сөјләјирәм ки, «Чејран» ше'ри олдуғча бәдии
бир парчадыр. О, гулагда хош бир маһны кими, һәзин бир
мелодија кими сәсләнир, өз лирик иичәлији илә адамын гәл-
бини охшајыр. Бунун да башлыча сәбәби одур ки, ше'рин
гафијәләри дедикчә сәлис вә парлагдыр. Шаир жүксәк сәнәт-
карлыг маһарәти илә сәс тәркибинә көрә бир-биринә чох
јахын олан сөзләрдән сечиб мә'наја үзгүн олараг гафијәләр
дүзүб гошмушдур. Көстәрирам ки, биринчи бәнддә «үзүб,
дүзүб, сүзүб,» сөзләри, икинчи бәнддә «чөлләрә, елләрә, дил-
ләрә» сөзләри гафијәдир. Биринчи бәнди тәкрар-тәкрар оху-
јур вә шакирдләрин диггәтини мисраларын сонунда кәлән
«үзүб, сүзүб, дүзүб» кими бир-бири илә ујушан сөзләрә, јә'-
ни гафијәләрә вә онларын јаратдығы хош аһәнкләрә чәлб еди-
рәм. Гејд едирәм ки, мән бәнди охујаркән сиз ондан хош бир
тә'сир алырсыныз, гулағыныза гәлбинизи охшајан мелодик
сәсләр чатыр, бах бунлар, мисраларын сонунда ешитдији-
миз «үзүб, дүзүб, сүзүб» кими гафијә сөзләринин бир-бири
илә чох көзәл ујушмасынын нәтичәсидир. Гејд етмәлијәм ки,
изаһат садә, ајдын вә һәрәртли олдуғда шакирдләр иичә
бир һәссаслыг көстәрир вә ше'рин поетик ширәсини чәкә би-
лирлар. Сонра дејирәм ки, бүтүн бәндләрдә биринчи, икинчи
вә үчүнчү мисралар һәмгафијә, дөрдүнчү мисралар исә сәр-
бәстдир. Лакин дөрдүнчү мисралар да бир-бири илә гафијә-
ләнир. Дөрдүнчү мисраларын гафијә олан сөзләрини сечиб
көстәрирам.

Даһа сонра ушагларын диггәтини тәсвир олуан әшја-
нын, јәни чејранын ајры-ајры көзәллик чизкиләри үзәрини-
дә топлајырам. Гејд едирәм ки, шаирин Муган дүзүнү кә-
зәркән раст кәлдији вә көзәллијинә һејран олдуғу «чөлләр
гызы», чазибәдар Азәрбајчан тәбиәтинин ән гәшәнк һејван-
ларындан биридир. Вәтәнпәрвәр шаир чичәкли дүзләримиз
бу јарашыглы көзәлини чошгүн бир илһамла тәсвир ет-
миш вә дүздә дә гачаркән сүрүсүнү низамла дүзән, јердән
ајағыны гуш кими үзән, јәј кими дартыныб, ох кими сүзән,
гәракөз, мәрчәндиш чејрана, онун көзәллијинә гаршы мәнәһ-
бәт һисси ојатмаға чалышмышдыр. Мән һәмчинини чејранын
мүхтәлиф вәзијәтләрдә тәсвир олуимасы барәдә дә әтраф-
лы изаһат верирәм. Сонра ше'рин бәдии дил хүсусијәтләри
һагда данышыр вә дејирәм ки, С. Вургун чанлы халг дили-
минин мә'на зәнкиликләриндән бачарыгла истифадә едән

гүдрәтән бир шаир иди. Буну «Чейран» ше'риндән дә көрмәк олуур. Ше'рдә чанлы халг дилиндән алынмыш бир сыра дузду сөз вә ифадәләр ишләдилмишдир ки, булар да ше'рин үмуми мәзмунуна бир ширинлик кәтирмишдир. «Гыјма, инсаф елә чәлләр гызы, баш-баша дурмаг, човгуна-борана дүшмәк, дншәләрнн мәрчәна охшајыр, баш алыб һајана кәдирәзи?» кими сөз вә ифадәләрнн мисал кәстәрирәм. Бириши дәрәдә јухарыда гејд едиләиләр гәдәр иш апармагга илк мәгәдимиә һаня олурам.

Нөвбәти дәрәдә охудан әввәл ше'рин идеја мәһнасынн ашыб изаһ едирәм. Сөјләјирәм ки, С. Вургун вәтәнипәрвәр бир шаир иди. О өз әсәрләриндә догма Азәрбајчан торпагыны, онун јералты вә јерүстү сәвәтләринн, тәбии көзәлликләринн вә гүдрәтән зәһмәт адамларыны дәрнн мәһәббәтлә тәрәннүм едирди. Буну биз «Муган» поемасында, о чүмләдән «Чейран» ше'риндә дә ачыг-ајдын көрүрүк. «Чейран» ады чәкилән вә поемада тәсвир олуған Муган Азәрбајчаннн көзәл бир парчасыдыр. Шаир ону үмумијјәтлә Вәтәнимизин тимсалы кими гәләмә алмышдыр. Мин һектәрләрлә кеннш бир әразини әһатә едән Муган дүзүнүн мүнбит вә бәрәкәтлә торпагы вардыр. Әсәрләрә сусузлуғдан бағри парча-парча олан вә истифадәсиз гәлән бу дүзүн сннәси үстүндә иди, Совет һакимијјәти илләриндә гуручу адамларымыз кур ишығлы колхоз кәндләри, абад вә јарашығлы фәһлә гәсәбәләри салмыш, кеннш сәһәләрдә пәмбыг, тахыл, чәлтик вә саир әкиб бол мәһсул кәтүрүр, сәјсиз-һесабыз гојун сүрүләри, мал-гара һахырлары бәсләјирләр.

Сонра гејд едирәм ки, Муган бу гәдәр зәвкнн, абад вә көзәл олдуғу үчүндүр ки, догма чәлләри кәзән вәтәнипәрвәр шаирин гәлбинн һәддиндән артыг севиндирмиш вә һәјәчанландырмышдыр. Устәлик гара көз, мәрчәндиш чейранларынн бу әлван чәлләрдә низамлы бир чәркә илә гачмасы, јахуд баласы јанында јағын көлүндән әјилиб су ичмәси онун севннчнннн үстүнә бир севннч дә артырмышдыр.

Беләликлә дә Вәтән көзәлликләриндән иләһамланан шаир «Чейран» ше'риннн јазмышдыр. Шакирдләрә баша сәләрам ки, шаирин әсас фикри сон бәндә ифадә едилмишдир. Ше'рин чаны бу бәндәдир. Бәндән көрүндүјү үзрә, шаир сн-тијат едир ки, бөјүрдән инсафсыз бир овчу чыхар вә «чәлләр гызы» олан гаракөз чейраны өз ганына бојажар. Одур ки, овчуја мүрачиәт едир вә хәһнш едир ки, бу дүздән кеч-мәсинн вә чейраны өз ганына бојамасын. Нијә? Шаир нә үчүн

белә әсир? Чүнки «Чейран Муганя көзәл јарашир», чүнки шаир истәмир ки, Муганнн көзәллији позулсун. Оға көрә ки, Муган догма Вәтән торпагыдыр. Анамыз Азәрбајчаннн севннли бир кушәсидир.

Сөһбәтин бу јериндә шакирдләрә V снннфдә әјрәндикләри «Азәрбајчан» ше'риннн хатырладаыр, елә орадача ше'рин «Ел бизир ки, сән мәһнмәсән» мисрасы илә бағланан бәндиши әзбәрдән сөјләјир, әлағәдәр сурәтдә изаһат апарыр вә нәтичә олараг шакирдләрә чатаырырам ки, С. Вургун «Азәрбајчан» ше'риндә олдуғу кими, «Чейран» ше'риндә дә бизи догма Вәтәнимизнн үрәклән севмәјә, онун көзәлликләриннн гәдрннн билмәјә, Вәтәни көз бәбәји кими горумага вә абадлашдырмаға чағырмышдыр.

Беләликлә дә, икинчи мәгәдимиә һаня олурам. Ону да гејд едим ки, мән «Муган» поемасындан верилмиш парчалары кечәркан хәригәдән дә истифадә едирәм.

Мир Давуд СЕЛИДОВ,
филологич елмлер ламизэди.

ЭДӘБИЈАТДАН ШАКИРДЛӘРИН СИНИФДӘНХАРИЧ МҮСТӘГИЛ ИШЛӘРИНИН ТӘШКИЛИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН

Орта мәктәбин тәдрис фәнләри үзрә шакирдләри мүстәгил ишләрдә әһәмәтләрмәк онларын биллик вә бачарыгларыны тәкмилләшдирләр киши. һәҗәти аслаһларынны да кенишләндирәр. битг вә тәфәккүрләрини эакишләшдирәр вә инкишаф етдирәр.

Тәчрүбә көстәрәр ки, шакирд һәр һансы бир елм саһәсиндә ешитдикләриндән даһа чох. өзү етдикләрини јадда сахлајыр. Буна көрә дә мәктәбдә тәдрис просеси илә әләгәдәр олараг мүстәгил ишләрини тәшкилине кениш јер вермәк һазырда тәлим-тәрбијә гаршысында дуран мүһүм мәсәләләрдәндир.

«Мәктәбин һәҗәтлә әләгәсини мөһкәмләтмәк вә өлкәдә халг маарифи системини даһа да инкишаф етдирмәк һаггында»кы тезисләрдә дејиләр: «Мәктәбдә тәһсилни јенидән гурулмасы тәлимни јалпыз мәзмунуну дејил, методларыны да дәјишдириб шакирдин мүстәгиллик вә тәшәббүскарлыгыны һәр васитә илә кенишләндирилмәсини тәләб едәчәкдир». һазыркы шәраитдә мәктәб гаршысында гојулан бу тәләб мүәллимин дәрсдә өз иш үсулларыны тәкмилләшдирмәк, даһа инкүзәр, тәчрүби васитәләр сечмәк зәруријәтини доғурур. Мәһз буна көрә дә шакирдләрлә апарылачаг мүстәгил ишләр дә тәдрисдә тәсирли васитәләрдән бири олмалыдыр.

Мәләумдур ки, һәр фәннин өзүнә мөхсүс мүстәгил иш нөвләри вардыр.

Ғабагчыл мүәллимләр әдәбијат дәрсиндә јазычыларын һәҗәт вә јарадычылыгларынын өјрәнилмәсиндә, бәдни әсәрләрин гираәтиндә, тәһлилиндә, јазы ишләриндә шакирдләрин мүстәгиллијинә кениш јер верирләр. Синифдәнхарич мәшғәләләрдә исә әдәбијат дәрсләри илә әләгәдәр олараг шакирдләр әјани вәсантләр һазырлајыр, бәдни парчалар, рәсм нүмунәләри јарадырлар.

Әдәбијатдан апарылан синифдәнхарич мүстәгил ишләр синифдә верилмиш биляјини давам олмалы, ону кенишләндирмәли вә мөһкәмләндирмәлидир. Мәһз буна көрә дә мүәллимләр програмла әләгәдәр јазычыларын мүәјјән әсәрләрини синифдәнхарич охумагы вә әләвә материалларла тәһмиш олмагы мәсләһәт көрүрләр. һәр шејдән әввәл, мүәллимләр програмын тәләбинә мувафиг олараг синифдәнхарич охунмасы мәсләһәт көрүлән әсәрләрини сијаһысын тәртиб едирләр. һәтта онлар мүәјјән китабларын әлдә олунмасы, охунмуш китаблара даир гејдләр апарылмасы һаггында да шакирдләрә истигамәт верирләр.

Бакынын 161 нөмрәли орта мәктәбинин әдәбијат мүәллими һөрмәт Мустафајеванын бу саһәдәки иш тәчрүбәси јахыны нәтичә верир. О, һәлә дәрс илинин илк күнүндәи шакирдләрә синифдәнхарич охујачаглары әсәрләрини сијаһысын верир вә бунлар һаггында ашағыдакы гајдада гејдләр апармагы мәсләһәт көрүр:

1. Әсәрин ады. 2. Мүәллифи. 3. Әсәрин мөвзусу. 4. Әсәс гәһрәманлар. 5. Әсәрдә хоша кәлән јерләр. 6. Әсәрин охунмасы вә ја мүшаһидә едилмәси тарихи.

Тәчрүбә көстәрәр ки, таныш олдуғлары әсәрләр һаггында етдикләри гејдләр әсасында шакирдләр:

1. Охудуғлары әсәрләрә анд алдығлары мәләуматы дәгигләшдирирләр.

2. Узун мүддәт һәмни әсәрләрин мәзмунуну, гәһрәманларыны унутмурлар.

3. Әсәри мүстәгил тәһлил вә тәнгид етмәк бачарығы гәзанырлар.

4. һәмни әсәрләр һаггында чыхыш вә ја мүбаһисә етмәк үчүн мүәјјән план тәртиб едә билирләр.

Әдәбијатдан синифдәнхарич апарылан мүстәгил ишләрдә дәрнәк мәшғәләләринин, охучулар конфрансы вә диспутларын да ролу бөјүкдүр. Чүнки шакирдләр белә мәшғәләләрдә мүстәгил олараг мәрузә вә чыхышлар едирләр, мүбаһисәләрә кириширләр. Бу исә онларын мәнтиги тәфәккүрләрини вә мүһакимләрини инкишаф етдирир. Шакирдләрин мәрузә вә чыхышларынын һазырлапмасына мүәллим өзү рәһбәрлик едир. Бу мәгсәдлә дә мүстәгил ишләмәк үчүн шакирдләрә мөвзу вә план верир, истифадә едәчәкләри мәнбәләри көстәрир, ишә нәзарәт едир вә онлары јохлајыр.

Кировабад шәһәриндәки 21 нөмрәли орта мәктәбин әдәбијат мүәллими Фатма Гулијева бу вә ја дикәр мөвзу илә әләгәдәр олараг мәрузә етмәк үчүн һазырлашан шакирдләрә габагчадан нүмунә мәгсәди илә өзү план тәртиб едир.

Мәсәлән, ө. әдәбијјат дәрнәһиндә «Халг шаирн С. Вургууну ше'рләриндә азадлыг, сүлһ вә демократија угрунда мүбаризә мотивләри» мөвзусунда мә'рузә едәчәк шакирдә ашагыдакы планы мәсләһәт көрмүшдүр:

1. С. Вургууну Бөјүк Вәтан мүһарибәсинә гәдәр азадлыга вә империализмнн ифшасына һәср етдији ше'рләри. («Рот-Фронт», «Мән дә бир әскәр кимн», «Өлүм күрүсү» вә с.)

2. Шаирнн мүһарибә илләриндә јаздыгы ше'рләрдә Вәтәнә, халга мөһәббәт вә дүшмәнә ифрәт мотивләри. («Анаһын өјүдү», «Шәфғәт бачысы», «Москва», «Бүтүн халглар, гәбиләләр од ичидән чыхамагдыр», «Зәфәр бәјрагы» вә с.)

3. Мүһарибәдән сонракы дөврдә шаирнн сүлһ вә демократија мөвзусунда јаздыгы әсәрләр («Авропа хатирәләри», «Зәңһиннн арзулары», «Лениннн китабы» вә с.)

Мүәллим һәмнн планна мүвафиг олараг мә'рузәчијә истифада едәчәји әдәбијјаты да көстәрир (шаирнн ше'рләри, мә'рузә вә чыхышлары һаггында јазылмыш монографија вә мағаләләр).

Ејнн заманда мүәллим һәмнн материаллары охујуб ишләмәк үчүн планда көстәрилән әсәрләрдәки әсас мәсләләри нечә әһәтә етмәк јолларыны да мә'рузәчи шакирдә изаһ едир. Сонра исе мә'рузәчинн мәтнинн јазмагы шакирдә тапшырыр. Мәтн јазылып гуртардыгдан сонра мүәллим ону нәзәрдән кечирир, нөгсән вә әләвәләри көстәрир.

Беләликлә, һәмнн шакирд мә'рузәјә һазырлашмыш олур. Ф. Гулијева охучулар конфрансы вә әдәби диспутларда мә'рузә вә чыхышлар етмәјә һазырлашан шакирдләрлә дә бу гәјдә илә ишләјир.

Јери кәлмишкән гәјд етмәк ләзимдыр ки, мәктәбләринн ишләдә һәлә дә синифдәнхариш ишин бу мүнһүм нөвләриндәки сәмәрәли истифада едилмир, диспутлар, охучулар конфранслары һазырлыгсыз кечирилр. Ф. Гулијева диспут вә охучулар конфрансы үчүн гәбагчадан мүәјјән мөвзулар сечир, вә һәр мөвзу илә әләгәдар олараг хүсуси план тәртиб едир. Јај тәтили заманы шакирдләринн охудушлары китаблар һаггында кечирдији охучулар конфрансы, «Абшерон» романында әмәкчи гәһрәманлар», «Муған» поемасында Маија вә Сарван сурәтләри» мөвзуларында тәшкил етдији диспут чох марағлы олмушдур.

Әдәбијјат тәдриси илә әләгәдар олараг шакирдләринн мүстәғил ишләри сырасында онларын фәрди јарадычылығы да мүнһүм јер тутур. Бу сәһәдә апарылан ишләр јенә өз башлангычыны дәрәдән алмалыдыр. Әдәбијјат мүәллими шакирдләри јарадычылығы мәсләләри илә марағландырма-

ғы унутмамалыдыр. Бә'зи шакирдләр орта мәктәбдә ше'рләр, кичик һекәјәләр јазмага башлајырлар. Јахуд әдәбијјатла әләгәдар олараг рәссамлығы мәсләләринә мүәјјән дәрәчәдә мејл көстәрирләр. Бәдин јарадычылығыла мәшғул олән шакирдләринн нәзәринә чатдырмаг ләзимдыр ки, халг ичәрисиндә шөһрәтләриннн јазычылар иләк әсәрләринн мәктәб сыраларында тәһсил ааларкән јаратмышлар. Мәктәб, мүәллим онлара јахын көмәкчи олмушдур.

Мүәллим, шакирдләринн ишиннн јарадычылығы мәһсулларына һәссаслығыла јанашмалы, онларын ичкишаффына истиғамәт вермәлидир. Бу ишин елә тәшкил етмәк ләзимдыр ки, шакирдләр һәм сәһвләринн баша дүшсүнләр, һәм дә фәјдалы мәсләһәтләр ала билсинләр. Бу чәһәтдән көркәман драма-тург Ә. һагвердијевнн өз гәјгыкеш мүәллими һаггындакы ашагыдакы хатирәсинн шакирдләрә данышмаг чох марағлыдыр. О, мәктәбдә охујаркән М. Ф. Ахундовун «Һачы Дәшдәмир» комедијасынын тә'сирн алтында јаздыгы «Һачы Дәшдәмир» әсәринн өз мүәллими Н. Мәликова көстәрир вә иләк дөфә онун әсәр һаггында фикринн ешидир. Әдиб јазыр ки, мүәллимнн әсил педагог иди, бу әсәр һаггында онун дедикләриннән мән һәм өз сәһвләримн билдим, һәм дә мүәллимдән иччәмәдим.

Чалышмаг ләзимдыр ки, шакирдләринн јарадычылығы мәһсуллары һаггында фикир сөјләдикдә, онларда да һагвердијевә багышланан тә'сир алынсын вә онларын мүстәғил јарадычылығларына көмәк едән мәсләһәтләр верилсин. Бу мәсләһәтләр мөвзуну сечмәк, јарадычылығы васитәләриндән истифада етмәк ишиндә сәбир вә дәјанәтли олмаг кимн чәһәтләрә јөнәлдилсә, мәгсәдә даһа ујғун олар.

Кировабад шәһәриннн I нөмрәли орта мәктәбиннн әдәбијјат мүәллими Әһмәд Әһмәдовун бу сәһәдә иш тәҷрүбәсинн нәзәри чәлб едир. О, әдәбијјат тәдриси илә әләгәдар олараг иччәсәнәтнн мүхтәлиф нөвләри илә (рәссамлығы, мусяги вә с. илә) марағланан шакирдләрә фәјдалы мәсләһәтләр верир вә онлара көмәк көстәрир. Бу ишдә, ләзим кәлсә, мәктәбинн мусяги-вагмә дәрнәкләриннн рәһбәрләри илә дә әләга сахлајыр. Мәсәлән, мүәјјән рәсм нүмунәләри јаратмаг истәјән шакирдләрә мөвзуну сечмәјә, портретләр чызмага вә мүәјјән тәсвирләр јаратмага даир мә'лумат верир. Онлары, һәр шејдән әввәл, охудушлары әдәби әсәрләрдәки иејзажлара, гәһрәманлара, бәдин портретләринн тәсвиринә чәлб едир.

Мүәллим әдәби әсәрләрдәки сурәтләринн бәдин портретинн чызмаг үчүн шакирдләрә фәјдалы мәсләһәтләр верир. Мәсәлән, Азәрбајчан халг јазычысы С. Рәһимовун «Шламо»

романындан данышаркэн, мұәллим эсәрде рәикәрәнк бәднн чикләәрдә тәсвир едилмәнн гәһрәманлардан бирн олан Гә- мәр сүрәтинн шакирдләрә хатырладыр. Бу гәһрәман гызын икиданннә, сәдәгәтинә, хүсусән харичи тәсвирләринә анд верилән материалы фырча вә бојаларла ишләјиб онун бә- днн портретинн чәкмәклә, бунун рәссамлыг чәһәтдән әсил јарадычылыг нүмүндән ола биләчәјинн ајдылалашдыр. Нәтичәдә, әдәбијјатымызын гәһрәман һәчәринн хатырладан бир сүрәтинн — Гәмәрин портретинн јаратмаг кимн мүвәффә- гијјәтән бир иши јеринә јетирмәк мүмкүн оладуғуну сөјлә- јир. Шакирдләр исә бу гајда илә охудуғлары әдәби эсәрдә- ки тәсвирләр, бәднн портретләр үзәриндә дүшүнүр, мүәјјән ләвһаләр вә портретләр чәкмәјә мүвәффәг олулар ки, бу да онларын мүстәгил јарадычылыг габиллијјәтинн инкиша- фы үчүн фајдалыдыр.

Мәләум оладуғу кимн, өлкәдә халг маарифи системинн да- һа да инкишаф етдирмәк мәгсәди илә орта мәктәбдә инчәсә- нәтин рәссамлыг вә мусиги саһәләринә мејл көстәрән ша- кирдләринн бу саһәдә хүсуси мәктәбләрә чәлб олунамасы фик- ри ирәли сүрүәүр ки, көстәрдијимиз тәчрүбәннн бу чәһәтдән дә әһәмијјәти вардыр.

Мәктәбдә әдәбијјат тәдриси илә әлағәдар олараг көстәр- дијимиз синифдәнхарич иш нөвләриннн тәшкилиндә мұәл- лим мұһүм рол ојнајыр. О:

1. Шакирдләринн мүстәгил ишләринә гајғыкешликлә ја- нашмалы, онлара фајдалы мәсләһәтләр вермәлидир.

2. Шакирдләрә тапшырылан мүстәгил ишләринн вахтын- да јеринә јетиркәмәсиндә тәләбкарлыг көстәрмәлидир.

3. Әлағә мәшғәләләри кечирмәздән әввәл, апарылачаг мүстәгил ишләри мүәјјән едиб планлашдырмалы. бу мәг- сәдлә дә сәмәрәли үсул вә васитәләр сечмәли, шакирдләринн мүстәгил олараг бәднн мәтнләр, әјәни васитәләр вә мұша- һидәләр үзәриндә ишләмәләринә көмәк етмәлидир.

4. Шакирдләринн мүстәгил олараг һазырладығлары мә- рузә вә чыхышлар гијмәтләндирилмәли, онларын шәхси ја- радычылыг мәһсулу олан кичик эсәрләринн исә јери кәлдик- чә мәктәб вә рајон гәзетиндә, мүмкүн олса мәркәзи мәтбуат сәһифәләриндә бурахылмасына чалышмалыдыр.

5. Әдәбијјат тәдриси үзрә синифдә вә синифдәнкәнар мәшғәләләрдә јеринә јетирилән мүстәгил ишләр бу күнкү совет мәктәбиннн гаршысына гојулан тәлим-тәрбијә тәләб- ләри сәвијјәсинә галдырмалыдыр. Белә ки, орта мәктәби битпрән шакирдләр һәјәтдә әмәк просесләриндә фәәлијјәт көстәрмәк бачарығы әлдә етмәлидирләр.

Шакирдләринн дәрнәкдә, диспутларда сөјләјәчәкләри мә- рузә мәтнләри мұәллим тәрәфиндән нәзәрдән кечирилмәли, ча- тышмајан чәһәтләр вә әлағәләр гејд едилмәли, бунларын арадан галдырылмасы үчүн онлара сәмәрәли мәсләһәтләр верилмәлидир. Еләчә дә јазы ишләриннн нәтичәләри синифдә кениш мұзакирә едиләрәк шакирдләринн чәтинлик чәкдиклә- ри чәһәтләри үмумиләшдирмәли вә онларын нәзәринә чат- дырмалыдыр.

Тәчрүбә вә мұшаһидәләр көстәрир ки, тәдрис просесин- дә мұәллимнн шакирдләри мұхтәлиф мүстәгил ишләр үзә- риндә ишләтмәси, онун өз јүкүнү ағырлашдырырса да, ан- чаг шакирдләринн фәаллығынн артырыр, онларын һәјәт тәч- рүбәләринн, дүнјакөрүшләринн кенишләндирир, итиг вә мә- дәнијјәтләринн инкишаф етдирир. Мүстәгил ишләрә чәлб олунаш шакирдләр ајры-ајры эсәрләри дүәкүн тәһлил- тән- гид етмәк вә гијмәтләндирмәк бачарығы әлдә едилрләр. Бу вә ја дикәр һадисә, фактлар һагғында мүстәгил фикирләр сөјләјир, өз шәхси мұһакимәләринн инкишаф етдирирләр.

ШАКИРДЛƏРИН АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ ВƏ ƏДƏБИЈАТДАН БИЛИКЛƏРИНИН ГИМƏТЛƏНДИРИЛМƏСИ ЂАГГЫНДА

Азəрбајчан ССР Маариф Назирлији бу јажыларда шакирдлєрин Азəрбајчан дили вə əдəбијатдан биликлєринини гимəтлєндирилмəsi ђаггында јени гайда мурјан етмин вə бу бəрədə Нахчыван МССР Маариф Назирлијино, ДГМВ маариф шəбəсина, Баки халг маариф шəбəсинə, бurtн рајон (шəһэр) халг маариф шəбəлєрини вə мəkтəб директорларыни кєстєрини вермишдир.

Кєстєришдє дејилер ки, ђазырда мəkтəблєринишдє Азəрбајчан дили фəнини узрə мевчуд олан ики гимət (шифаһи вə јазылы) Азəрбајчан дилиндєн јени програмларын ээасыны тешкил едєн принциплєрə, олув ејрэнилмєсинини эмалн истигамətə јөнəлдилмєси принципини мурвəфир кєлмис.

Шакирдлєрини грамматика вə орфоепија гайдаларын сэдəчə оларат билмєлєри, лəкин онлары эмалн ишдє — јазыда тэтбиг етмєји бачармамалары нєлə онларын Азəрбајчан дилиндєн програм материалларын сеч дє мурвəфəгипјэтлə мєнимсэмэлєри демək дејилдир.

ђазырда јухары сифиллєрдə əдəбијатдан гимət јалныз бу фəндєн газанылан биликлєрə кєрə дејил, нєм дə шакирдлєрини ишаны нə дэрəчэдə савадлы јазмаларына кєрə верилер. Буцуи нєтичєсиндє əдəбијат вə дил муртəлиф тодрис фəнлєри олсə дə, шакирдлєрини Азəрбајчан дилиндєн билијиндє кєсирлєр олдугдə, онларын əдəбијатдан əлə вə јажшы билијинə објектив гимət вермək олмур. Ејни заманда, б'єзи мурəлимлєр јухары сифиллєрини тєдрис планына Азəрбајчан дилинин хусуен бир фəнн кимн дахил едилмєдијини эсас кєтурəрək, шакирдлєрини савадынн артырмаг узєриндє муртəзэм иш апармырлєр.

Буилары нєзэрə аларат Азəрбајчан ССР Маариф Назирлији республиканын бurtн јеран халг маариф органларына ашагыдакылары тєклиф едир:

1. I—VIII сифиллєрдə шакирдлєрини аня дилиндєн биликлєрини ваһид гимət верилсин.

Белəликлə, чарн дєрс илиндє I—IV сифиллєрдə аня дили узрə ваһид гимət, V—VII сифиллєрдə Азəрбајчан дили узрə ваһид гимət вə əлəби гираат узрə ајрыча гимət верилер.

Шакирдлєрини Азəрбајчан дили узрə билијина гимət вераркєн, нєр шејдєн əввəл, онларын јазы савадларынн, ђабелə грамматикадан нєзєри биликлєринини сєвијјєси, əлəби дилнн орфоепик вə лексик-грамматик нормаларынн вə ифайлн орфоепик вə лексик-грамматик нормаларынн нєзэрə алынмалыдыр. Шакирдлєрини савад дэрəчєси ашагы олдугдə, онларə Азəрбајчан дилиндєн мурəбət гимət верилə билмəз.

2. Истєхсалат тєлими верєн ортə мəkтəблєрини вə элшам (нєвбєли, мевсуми) мəkтəблєрини IX—XI сифиллєр шакирдлєрини əдəбијатдан вə Азəрбајчан дилиндєн биликлєрини ајры-ајрылыгдə гимət верилсин. 1962—1963-чү дєрс илиндєк бу гайда ониллик мəkтəблєрини VIII—X сифиллєринишдє вə сєккизиллик мəkтəблєрини VIII сифиллєринишдє дə тэтбиг едилсин.

Əдəбијатдан билијə гимət вераркєн, шакирдлєрини бєдип эсəрдə əдəбијатын сисефик вєситалєри нєлə шəрһ едилєн идеја мєзмунуну баша дүшмєлєри, онларын бєдип эсəрлєри емосионал вə эстетик сєлєтдєн гаврама габиллјјэтлєри, ишнə јазы заманы əдəбијатдан газанылглары биликлєрə эсєстия билмək бачарылглары нєзэрə алынмалыдыр.

Азəрбајчан дили узрə верилєн гимətлєр ишчаларын савадлылыг дэрəчєсиндєн асылы олмалыдыр. Буцуи нєлə элєгэдэр оларат, нєр бир ишнə јазыја ики гимət верилер: əдəбијатдан (сурəтдə јазылыр) вə Азəрбајчан дилиндєн (мєхрəчдə јазылыр).

3. Камал аттєстатында əдəбијат узрə гимətдєн элəвə Азəрбајчан дили узрə дə гимət јазылсин.

4. Шакирдлєрини ашагы сифиллєрдə аня дили узрə алдылары биликлєри тєкмиллєшдирмək мөгсєди нєлə ортə мəkтəблєрини јухары сифиллєринишдє əдəбијатдан јазы ишлєри сисе тєминдєн нєр вєситə нєлə истифадə едилсин. Вазым кєлєрє бу мөгсєдлə, кифайэт гэдэр савадлы олмалыгы ашкарə чыхарылан шакирдлєрлə элəвə мєшгєлєлєр тешкил едилсин, башлыча олєрат муртəгил иш формасында мурəлимлєрини мєслєкəт ситлєры кечирилсин. Шакирдлєрини бир-бирини гаришлылыгы јардымындан кєнин истифадə олунсун.

5. Азербайжан ССР Маариф Назирлијини «Шакирдлэрини Азербайжан дилиндэн дэрс мўвэффэгијјэтинэ ајры-ајры гијмэтлэр вэ иша јазыдан ваһид гијмэт верилмэсинэ даир», һа белэ «Шакирдлэрини рус дилиндэн дэрс мўвэффэгијјэтлэринэ верилэн гијмэт нормалары» һаггында тэлимати мэктубла-рындакы вэ әввэллэрдэ бу мэсэлэјэ аид нэшр едилмиш дикэр сәнәдлэрдэки кестэришлэри өз гүввэсини итирмиш һесаб едилсин.

Гејри-рус мэктәблэриндэ рус дилиндэн, изаһлы гираәт, әдәби гираәт вэ рус әдәбијјатындан, рус мэктәблэриндэ исә Азербайжан дилиндэн бүтүн синифлэрдэ шакирдлэрини били-јинэ ваһид гијмэт верилир.

Редаксија һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), Ә. Рәчәбов (редактор мўавини), М. А. Асланов, А. Ахундов, Ә. Гарабағлы, Ә. Әфәндизадә вэ З. Сәмәдов.

Чапа имзаланмыш 28/III-1961-чи ил. Кағыз форматы $60 \times 84 \frac{1}{16} = 4,50$
кағыз вәрәги, чап вәрәги 8,19

ФГ 18214

Сифариш № 528

Тираж 5000

Редаксијанын үнваны: Бақы, Сталин проспекти, һөкүмәт еви,
X мәртаба, телефон № 3-13-45.

Бирләшмиш нәшријјат мэтбәәси, Бақы, Сталин проспекти, 137.

